

Vera og Einar

10.02.24 – 05.06.24

Du kommer så nær meg, Vera, så nær, nær og inderlig fint kommer du, så vakkert at jeg kjenner gråten i gleden.

Du var der jo bak den tykke døren til lengsler, i den gylne salen med sanser og ånd, du var jo den jeg drømte om, som kjøtt og blod og kvinne. Den å ta ømt i hånden, den som tok meg i hånden. Den å ta de neste skrittene i verden med sammen, mange, på veien jeg aldri vil forlate. Den som speiler skjønnhet og kunst for meg, som vil leke og le med meg, som vil falle i mystisk og mørk sanselighet med meg. Den som vil dele, og som jeg vil dele med – det vakre og det vonde, gråtoner og det spraglete. Den som har meg med, og som jeg har med, også når vi er adskilt på ferde en stund.

Ja, med de sannhetsvitnene den natten, da vi smøg oss så vårt inn til hverandre og kjente hudens trygge svar og hendenes faste grep, tenk at vi begge opplevde det slik.

At du er der, her, nå – det kan ikke være vanlig sant, det er noe mer. Vi fant hverandre fordi vi skulle det. Jeg vil være helt, helt nær deg, naken jeg også, med deg og alt du er.

1998: E-post – Innholdsfortgenelse, lenker og QR-koder
<https://tinyurl.com/1998-e-post>

Einar, 19.06.98: Mens vi venter på makrellen...
<https://tinyurl.com/e-v-1998-06-19>

Vera, 22.06.98: SV: Mens vi venter på makrellen...
<https://tinyurl.com/v-e-1998-06-22>

MELDINGER 10.02 – 01.06 (HTML)
Messenger & iMessage
<https://tinyurl.com/vera-einar>

MELDINGER 10.02 – 01.06 (PDF)
<https://tinyurl.com/Meldinger-Vera-Einar>

FEBRUARY 10, 2024

Einar:

Skulle vi gjenoppta en liten korrespondansen etter et lite opphold på 26år?
 Sist så jeg deg på T-banen ved Ris i 1998; nå så jeg deg på Tinder.
 Så dette jeg etter e-poster med gode stemninger rundt seg, skjønt mine er pinlig oppstilt ordgryter (selv om det vel var en litt påtatt stil i en slag sublimert verbal flørt)
 Jeg fant omsider noen av våre utvekslinger, skjønt bare én e-post fra deg. (Du skrev i hvert fall også et litt lengre svar, jeg husker det godt, om din russiske herkomst, om Dostoevskij og ikke minst om Bulgakovs "Mesteren og Margarita", som du anbefalte).
 Her er et lite utdrag:
<https://einars.craft.me/vera>

17:23

E-post 1998

Ettedate: Ord om ord og annet
 Dato: mandag, 30. mars 1998 00:28
 Fra: Einar.Fleystad.efloustonline.no
 Til: vera.kvalseth@nsk.no

Til Vera Kvalseth:
 Som anonym tilknytter bak det årsveis-spillet (fjernsynsskjemmen er, har jeg nå på eteriskt oppsørberedt framtidighet nok til følgende tilbakemelding):
 (...)
 Den umiddelbare foranledning til dette brevet er at jeg etter å ha sett deg på T-banen her foreldren, tenkte: "Det var da som peker ut jeg ikke kunne være så morsig, utenhøytlig og reus i jeg

<https://einars.craft.me/vera>

Vera:

Ja 😊 men nå har jeg venninne på besøk. 18:48

Nå kan dere ringe til hverandre og se informasjon som for eksempel Aktiv-statusen, samt når dere har lest meldinger. 18:48

FEBRUARY 11, 2024

Vera:

Hallo Einar.
 Morsomt å få melding fra deg. Leste gjennom mailene dine. Fine tanker. De skaper gjenklang hos meg enda. Det var nok derfor jeg svarte på dem da også.

Jeg vet ikke helt hvor jeg skal begynne denne dialogen - det er bare et hei. Deg har jeg lyst til å bli kjent med. 🦋

14:24

Einar:

God søndag, Vera!
 Takk for et hyggelig og inviterende hei!
 Merkelig hvor korte søndager har det med å bli - nå vil jeg ut på en forsiktig skitur, før et lite krafttak med husarbeid, regninger og e-post, og med dette blåst unna skriver jeg noen flere linjer til deg. Det ser jeg frem til.
 Hilsen Einar

16:38

FEBRUARY 12, 2024

Einar:

<https://vera-einar.craft.me/E-V-2024.02.11>

03:32

Kjære Vera, da vi ble i den fargeglade hilsenen, da vi var unga... vi var i Hamarøya med "Spesi", vår hilsen (og min).

Jeg finner altid ikke det lengste å si innen til meg fra deg gang, og jeg må huske selv til hens. Du avdekket oss hamle utrolig en skikkelig god kontakt med deg nærmere sammen med min bestefar. Han var en fantastisk mann fra innst av at han var heldt i England, tilslutt tilbake, men han var også en utrolig god farsfar. Samme vurdering gjelder min bestefar også. Han var en helt spesiell mann, og jeg husker ikke min far til all alle minne var var russisk, men jeg husker ikke noks! Østensjøen, og jeg husker at jeg også var med på en tur til Stavanger med min bestefar. Og jeg husker ikke min far til all alle minne var var russisk, men jeg husker ikke noks!

<https://vera-einar.craft.me/E-V-2024.02.11>

<https://vera-einar.craft.me/E-V-2024.02.11>

11.-12.02.24, Hilsen til Vera:

Kjære Vera, (ja, tilbake i det forrige århundre, da vi var unge..., hilstte vi hverandre med "kjære", så det fortsetter jeg med, basta.)

Jeg finner altså ikke ditt lengste e-brev til meg fra den gang, og jeg må huske det frem: Du skrev at du hadde sittet en stund på kontoret og latt noen stemninger fylle deg, og så delte du åpenhjertig fra livet ditt om røtter og kanskje lengsler, der jeg mener du fortalte at du var født i England, tidlig ble norsk, men hadde også en tilhørighet i Russland, kanskje sjælelig, kanskje med savn, og dette var knyttet til at din mormor var russisk, tror jeg. Jeg hadde nok nevnt Dostojevskij, og du fortalte at Bulgakovs "Mesteren og Margarita" hadde gjort et særlig inntrykk på deg. (Jeg kjøpte den kort tid etterpå.) På TV-skjermen hadde jeg blitt imponert av din evne til å intervju med innlevende interesse, og så var du jo fryktelig pen og sot med de lange, lyse flettene og det glade smilet. Jeg oppdaget at du stilte opp for Frelsesarméen, lot til å bry deg. Og så fikk jeg et tiltalende inntrykk av at du hadde et anstrøk av dannet hippie eller høflig ramp. Jeg torde ikke si det, men jeg var nok avstandsforselket dengang, blant de mange. Og så satt jeg i de tider altfor lenge alene i en skogshytte og drømte. Når jeg ikke var lege bland

de inderlig fine og gale på Gaustad. Jeg kom forresten helt ut av bane da jeg en sommerdag traff deg på trikken, og vi vekslet noen ord over ditt sykkelstyre – siden det er 26 år siden, kan jeg vel si det nå.

Så skjøt vel livet fart i ulike retninger, og iht. Gabriel Scott i "Det gylne evangelium" fikk St. Peter litt riktighet for meg å flytte tilbake til mitt første (av mange) barndomshjem, et lite sorlandshus fra 1866, restaurert til tiden det ble bygget i, der jeg ennå bor, på Hisøya utenfor Arendal. Foranledningen var en familiетradisjon, da min far døde for egen hånd og tok sin kone med seg, og det ble en indre riktighet for meg å flytte ned hit i 2002. Da begynte jeg også å jobbe for Sørlandet sykehus, diverse enheter innen DPS gjennom årene; de siste par år ved psykiatrisk poliklinikk, DPS Strømme i Kristiansand, i kombinasjon med tjeneste som fengselspsykiater i Mandal høysikkerhetsfengsel 1,5 dag per uke. Det mest belønnende, lærerike og trivelige arbeidet jeg kan tenke meg, alt sammen. Vesentlige menneskemøter, hvor jeg altså blir betalt av Staten for å utforske de viktigste ting i det levende livet blant mennesker hver dag. Jo, noe er slitsomt, men det meste gir grunn til takknemlighet og ydmykhet. Kan hende har dette også sammenheng med at jeg i resten av livet i liten grad gidder å befatte meg med annet enn – ja, la meg få lov til å gjengi et berømt sitat fra en klassiker, som du antagelig er kjent med:

I went to the woods because I wished to live deliberately, to front only the essential facts of life, and see if I could not learn what it had to teach, and not, when I came to die, discover that I had not lived. I did not wish to live what was not life, living is so dear; nor did I wish to practise resignation, unless it was quite necessary. I wanted to live deep and suck out all the marrow of

life, to live so sturdily and Spartan-like as to put to rout all that was not life, to cut a broad swath and shave close, to drive life into a corner, and reduce it to its lowest terms...

Henry David Thoreau (Walden, 1854)

Mange ganger opp igjennom har jeg også (kanskje som deg?) forsøkt å avkomplisere tilværelsen rent materielt og intrykksmessig, nedskalert, skåret ned til det basale, flyktet til øde steder (for å oppdage et skrikende behov for flokken), drømt meg til andre inkarnasjoner, forsvunnet i nostalgien. Kanskje har jeg trengt noen tiår, og å passere 60, for en slags voksen balanse.

Oppi dette har også jeg fått barn, og det forandret jo prioriteringer og forankring fundamentalt. Jakob fyller 18 i mars, og i helgen som var fikk han sin 18-års opplevelsesgave med meg på Svalbard. Han bor ellers dessverre i Tyskland, har gjort det hel sitt liv, etter at hans mor forsvarer dit, til sitt opprinnelige hjemland, like før han ble født. Det tok mange års kamp gjennom tysk rettsvesen for vi fikk etablert et tilfredsstillende sønn-far samvær. Han er heldigvis blitt en både staut og morsom kar, trygg nok til å si meg imot for et godt ord.

I går så jeg deg igjen intervjuet Leonard C. Dyktig ennå så ung du var, og, kanskje selvsagt, så flytende i engelsk. Hvor forbundet er du med ditt føde land England? Jeg spør også fordi jeg i de siste par årene særlig har vendt min oppmerksomhet mer mot det britiske enn det amerikanske. Under min pendling til hhv. Kr. sand, Mandal og Tyskland, overdoserer jeg med podkaster, og flere og flere av dem er fra BBC, og en del er om engelske tenkere, forfattere, historiske personer. Ja, her må jeg nevne at én podcast jeg hørte, og hørte igjen, og siden igjen har hørt, er din fabelaktig stemningsfulle podcast fra Howard, om Brontë-søstrene og spesielt "Wuthering heights". Et mesterverk av en podcast. Når jeg da vet at du har

befattet deg meg disse kvinnene, er spranget ikke langt til Jane Austen, og fra henne ikke så langt til hun jeg uten forbehold vil kalte min eneste virkelige helt/heltinne gjennom tidene: Mary Wollstonecraft. Kjenner du til henne? Feminismens første mor, men også en stor tenker, inderlig forfatter og et sant menneske som brydde seg i det livet hun levde. Jeg lyttet til "Letters written during a short residence in Sweden, Norway and Denmark", hele boken igjennom, mens jeg gikk til fots i regnet i timevis her på øya, og ble sterkt beveget. Hun kommer så nært i hva hun skriver, og hun er blant de første til å skrive om sitt indre i møte med naturen; norsk natur, langs sørlandskysten i 1795, og hun beskriver nærmest sosialantropologisk nordmann og det norske samfunnet hun møter. Og så er reisen et oppdrag fra mannen som har sveket henne og vil svike henne mer – hun skal finne en stjålens sølvskatt på Sørlandet. (Historikere har for bare et par år siden funnet ut at sølvskatten høyst sannsynlig ble losset i land på Sandviga, 2 km fra hvor jeg bor.) May W. fortar denne reisen med sin 1 år gamle datter og mellom to alvorlige selvmordsforsøk. Hun skriver så vakkert. (Nå går jeg nok for vidt, kunne ikke dy meg.)

Søndagene blir kortere og kortere, for ikke å snakke om søndagskveldene – herlighet som de akselererer.

Det var nå fint å snakke i vei til deg, slik jeg sikkert også gjorde for 26 år siden...

Jeg ønsker deg en velgjørende ny uke,

Einar

God natt

Vera:

https://radio.nr.no/podcast/god_natt/l_dd695b38-e391-4e5d-a95b-38e3917e5d03

12:01

Vera:

Kjære Einar

Takk for langt brev. Det var fint å lese.
Når vi har nådd å bli så gamle som vi er, har
livet ristet i oss alle, dog på ulikt vis.
Livet er ikke for pyser.

Så klart jeg kjenner Mary W. Jeg har reist i fotsporene hennes mens jeg prøvde å finne ut hva som skjedde med sølvskatten.
Mary W lærte meg å bli begeistret for Trollhättan i Sverige fordi jeg leste at hun dro dit i 1795. Da forsto jeg at det måtte være noe gøy der... Siden har jeg dratt dit flere ganger. Anbefales.

Men livet... tja hvor skal jeg begynne?
La meg starte med det du kjenner litt til -
jobben min.

Jeg synes jeg har vært heldig med arbeidsplass.
NRK lar meg fremdeles drive med det jeg har lyst til... innenfor visse rammer. Nå har jeg f eks holdt på med det gylne snitt i noen uker. Prøvd å forstå. Lest mye. Tenkt. Tegnet. Målet er at publikum etterpå skal kunne gjengi til naboen hva det gylne snitt er. Det er supervanskelig. Hvor enkelt kan man gjøre noe komplekst?
Er i sluttspurten nå.

Jeg bor på Nesoddan i et lite rødt hus fra 1926. (Barn som kommer på besøk har spurt «Hvorfor bor dere i hytte»)
Det får meg til å lure på hva som er forskjellen på hus og hytte?
Jeg har oppvaskmaskin og kan se Oslo rådhus fra vinduene mine, men likevel er huset en hytte for mange barn.)

Vera:

Jeg elsker stedet mitt. Virkelig. Det er et slit å bo her om vinteren (veldig bratt og tungvint) men i 9 måneder av året er det paradis. Jeg kan tisse i hagen uten at noen ser meg, samtidig som jeg ser hele byen. Perfekt kombo. Og jeg er aldri redd her. Aldri. Det er som om stedet passer på meg.

Det trengs fordi jeg er enke. Mannen min døde av hjernekreft for snart 6 år siden. Jeg var hjemme og tok vare på ham i 1 år da han overlevde styrt-operasjon av glioblastom og mistet mange evner. Trond døde hjemme i stuen med alle rundt seg. Minstemann Josefine var bare 13 år.

Legger ved en lenke der du kan høre om familiens siste hyss før Trond døde.

https://radio.nr.no/podcast/god_natt/l_dd695b38-e391-4e5d-a95b-38e3917e5d03?utm_source=nrkradio&utm_medium=delelenke-ios&utm_content=podcast%3Al_dd695b38-e391-4e5d-a95b-38e3917e5d03

Jeg har 3 barn.

Hedda (33) som bor i København, jobber med TV og har 2 døtre (Klara og Freya)
Rasmus (24) som studerer i Nederland, og lille Josefine (18) som blir ferdig med videregående nå til sommeren.

Jeg gruer meg skikkelig til hun flytter ut. Det skjer i august når hun skal i militaret. Jojo ønsker å gjøre som sin bror i alt. Hun elsker ham så høyt. Og han elsker henne like mye. Det gir meg ro i sjelen å vite at de to har hverandre (Hedda har en annen pappa og en drøss av søsken på den siden).

For vi er alene i verden. Jeg har ingen familie utover dette.

Jeg pleier å si at jeg er god på døden. Ikke bare døde mor og far da jeg var ung, men jeg fulgte sosteren min dit også. Hun bodde på et småbruk med do på låven frem til siste pust. Det var en slitsom reise. Hun ville ikke dø. Jeg bodde der den siste tiden.

Det føles rart å starte neste avsnitt med å si at jeg er skikkelig god til å være lykkelig. Ikke hele tiden så klart, men i øyeblikk. Jeg kan glede meg over småting og glemme de store

Vera:

vanskelige sakene. Og jeg drives av en ualminnelig stor nysgjerrighet. Jeg elsker å høre folk fortelle om ting de kan, uansett hva det er. Det gjør at jeg kan litt om mye. I år har jeg en plan om å dyrke nok lin til å lage et kjøkkenhåndkle.

Jeg lurte litt på hva jeg skal bruke resten av livet til nå når Jojo drar.

Finnes det et nytt kapittel eller blir det mere av det samme?

Hvor skal jeg gjøre av meg?

Og hva er meningen med alt dette?

Aner ikke svaret.

Men nå har endelig ovnen begynt å varme opp stuen her. Hurra for hjemmekontor, dyner og tepper. Snart er det våر:

Vera

12:01

Einar:

Kjære Vera!

Tusen takk for at du deler alt dette med meg. For en tekst – du skriver så tett innpå ditt levde liv at jeg forstår at du har levd det der det har vært, og nettopp da også har kunnet bli en lykkekunstner for det nære og enkle underveis. Å, nysgjerrighet og interesse er nådegaver. Jeg tror jeg har fulgt noe av de samme spor og hint for å leve der jeg er uten å stikke av, barskt som det kan være. Best å bevege seg med sitt eget tyngdepunkt, enten det er i tung gange eller i lekende hopp. Som psykiater duger jeg, etter egen oppfatning, ikke fordi jeg kan noe mye bedre enn andre, men først og fremst fordi jeg bare er nysgjerrig og interessert i mennesker som vil dele noe av sin verden med meg. Og underveis i det fellesmenneskelige er det også alltid noe nytt å lære.

Ikke så rart igrunnen, at du har reist i Mary W.s fotspor (men du er den første jeg har truffet på, som kjenner mer inngående til henne).

Det er godt å høre om din forankring i huset ditt, stedet ditt. Jeg tror deg på hver stavelse. Og så stiller du noen veldig åpne, sterke spørsmål om det neste kapittelet. Jeg tror jeg

Einar:

merker litt av hva du kjenner på.

Stikkordsmessig nå (jeg er hos min mor, 84): Det gylne snitt – det ser jeg frem til å høre mer om (jeg vet jo litt, men bare litt). Jeg hørte ifjor på noen av dine godnatt-historier, men ikke på den du har sendt lenke til. Den skal jeg snart lytte til.

Jeg har hatt en usedvanlig krevende dag, nesten komisk krevende. Kun en drøy times sovn, forsiktig i snøværet, så en sjeldent porsjon dramatikk på jobb (der jeg måtte tilkalle nødetaten og mobilisere lokale hjelpteknikere til å improviserte akutt-tiltak). Jeg er ingen kløpper på ski, men måtte få løs noe i nysnøen her i Lysloypa i Grimstad, før jeg hadde min avtale med min mor, har skuffet snø, spist, hatt FaceTime med min sønn, og nå skal vi se en episode av «Aleksander – The Making of a God».

God natt til deg, som sier godnatt til så mange, og som jeg håper hygger seg i en lun, rødmalt stue ved Oslofjorden.

Einar

21:46

Vera:

Takk for «brev». For det føles slik... Men det blir mere postkort herfra nå. Jojo skal kjøre opp og vi har lånt bil som vi durer rundt med. Og jeg fryser så veldig og må legge meg. God natt Einar. Vi snakkes videre snart.

23:14

Einar:

Det ruller i meg disse to sterke avsnittene dine, om at du "er god på døden" - dine grusomme erfaringer med dine aller nærmeste, som du var hos og fulgte til slutten, og så denne overgangen til kontrasten, om lykkestunder og livsappetitt, disse avsnittene som står inntil hverandre, og som bare du kan sammenhengen mellom, og jeg kan ane den.

23:24

God natt, Vera. Jeg sender deg varme, om jeg får lov.

23:25

FEBRUARY 13, 2024

Einar:

Jeg får ikke sove, selv med et drabelig sovnunderskudd. Regner med at du ikke hører lyden av nye mld i din søvn; vil selvsagt ikke forstyrre deg. Jeg foreleser om søvn, jeg, men skomakerens barn går barbeint, for ikke å snakke om skomakeren.
Jeg lyttet til din historie om kirkebokstavene - en novelle i klasse med Tjekhov, Zweig, Hesse, og så er den vel levd, et rått stykke vakkert liv, tragisk og morsom, tung og dyp, lett og spøkefull, slik det ekte livet er. Hadde tenkt å utsette den i frykt for følelser som kunne forstyrre innsøvning, men jeg ble fredfull og sovnet nesten. Tror sovnlosheten har med noen av mine familieforhold å gjøre. Men, det jeg skulle sagt, spurt om, mens jeg likevel ligger her klink våken - ja, det falt meg inn å søke på Vera & Mary - og jeg ble forbløffet: jammen har du virkelig laget et prosjekt av Mary i Norge i 1795 og jaktet på sølvet - endog 4 år før Bee Rowlatt, som har gjort seg salgssuksess med bok om en litt slapp tur i hælene på M. Jeg fant denne siden: <https://www.nrk.no/kultur/jakten-pa-solvenskatten-1.7810483>, men ingen fungerende lenke til podcasten å oppdrive - har du podcasten ennå? Det hadde vært så artig å høre den.

Har du noen favoritt-passuser fra Marys penn eller liv? Kjenner du til Librexox audio, med opplesning av Letters?

03:47

Einar:

<https://tinyurl.com/slottsfjellet>

03:53

Audio Note

<https://tinyurl.com/slottsfjellet>

Vera:

Hei igjen.

Først og fremst virker det som om du bør sove

Vera:

mere. Så herved instrueres du til å gjøre det (en spørk altså 😊)

Det finnes ingen link til min amatøremessige dokumentar om mary w.

Jeg gapte over for mye. Dessuten var det første gang jeg laget en dokumentar og jeg visste ikke hva jeg drev med.

En kopi finnes sikkert i Mo i Rana.

Jeg husker ikke passasjer fra boken - jeg husker elementer. Beskrivelser av lukt, hvor bratt det er til fergeleiet ved Iddefjorden osv. Og kilden i Tønsberg.

I mitt liv er det hele tiden nye prosjekter og prosessen fører til en hjerne som er en blanding av fluepapir og teflon.

Jeg blir besatt av det jeg driver med og så glemmer jeg mye etterpå for å gi plass til neste dille.

Men noe sitter. Øyeblikk og en slags kjærlighet til temaet for evig.

Men jeg har noen spørsmål:

Er du god til å le? Drikker du vin hele natten i blant?

Jeg får inntrykk av at du er en alvorlig mann. Jeg er litt redd for dypet - jeg sverger til fortengning i stedet.

Det var et råd jeg fikk av dr. Smidsrød, psykiateren min da livet gikk over styr første gang. «Kan du gå videre så gjør det» sa han. Så da pakker jeg det bort. Av og til biter det meg i halen, men ikke ofte nok til at jeg skifter livs-taktikk.

Nå skal jeg på min datters konsert. Hun spiller gitar på musikklinjen på Steinerskolen.

Ha en fin kveld.

Og husk å sove.

17:02

Einar:

<https://vera-einar.craft.me/E-V-2024.02.13>

19:57

<https://tinyurl.com/E-V-2024-02-13>

13.02.24. Svar og sludring om et og annet

- > Hei igjen.
- > Først og fremst virker det som om du bør sove mere. Så herved instrueres du til å gjøre det (en spøk altså 😊)

Jeg tar gjerne imot instrukser, har godt av det, ettersom jeg egentlig ikke lar meg styre av noesomhelst, bortsett fra i det jeg ikke får til, som forsåvidt er omfattende, som f.eks. å sove (bare å forstå at jeg er trøtt, og at botemiddelet fins i sengen, er en uhyre krevende mental manøver).

- > Det finnes ingen link til min amatørremessige dokumentar om mary w. Jeg gapte over for mye.
- > Dessuten var det første gang jeg laget en dokumentar og jeg visste ikke hva jeg drev med.
- > En kopi finnes sikkert i Mo i Rana.

Da rekvirerer jeg den selvsagt derfra.

- > Jeg husker ikke passasjer fra boken
- > - jeg husker elementer. Beskrivelser av lukt, hvor bratt det er til
- > fergeleiet ved Iddefjorden osv.
- > Og kilden i Tønsberg.

- > I mitt liv er det hele tiden nye prosjekter og prosessen fører til en hjerne som er en blanding av fluepapir og teflon.

- > Jeg blir besatt av det jeg driver med og så glemmer jeg mye etterpå for å gi plass til neste dille.
- > Men noe sitter. Øyeblikk og en slags kjærlighet til temaet for evig.

Salige er de besatte. De likegyldige og giddeløse gjør ingen forskjell. Selv er jeg altfor intens, det er som regel det mine relasjoner havarerer av.

Hva mener du førvrig om en fengselspsykiatres tese: De passive er skyldige, mens de aktive, både konstruktørene og destruktørene, må fritas for skyld.

- > Men jeg har noen spørsmål: Er du god til å le? Drikker du vin hele natten i blant? Jeg får inntrykk av at du er en alvorlig mann.

Du har rett: Jeg fremstår som en alvorlig mann. Her i tråden. Men du har jo ikke rett i at jeg er en alvorlig mann til vanlig. Tvert om, jeg tøyser og sludrer i endinga, i den grad at jeg plager folk. Jeg kan f.eks. ikke delta lenge på våre teammøter uten noe pussig å leke i stykker logikken med, og min sønn finner det pinlig at jeg forteller våsete historier til juletreselgere og butikkbetjening. Jeg er i bunn og grunn mest userios. Så jeg må ha kommet i et alvorlig hjørne ved denne siste konfigurasjonen av universet, der vi etter en 26 års omdreining plutselig kom på snakkeavstand igjen. Jeg ble da åpenbart preget av alvor, jeg merker det straks du sier det, takk. Hvorfor det, tro? Jeg skriver jo ellers mest «tongue in cheek», men ikke til deg så langt. Antagelig skal det bli en slutt på det... Kanskje fordi du umiddelbart utleverte et eksistensielt alvor som jeg ubevegerlig ville møte med mitt alvor, uten spøk. Selv har jeg mistet flere nærmilande i selvmord, og da mor til min sønn forsvant og nektet meg å se ham, var min smerte så uutholdelig at ironi og humor fikk ganske innskrenkede betingelser. Jeg tror jeg bare følte for å ligge litt lavere med morsomheter enn ellers, og la deg føre an med spøk,

kanskje inntil vi ev. fikk oss en løs prat? Jeg vet ikke. Forøvrig blir jeg omstendelig når jeg er lutter alvorlig, og liker raskere bevegelser i hverdagens dans på rullestein. Men vit nå dette da, om jeg kan forklare det - jeg merker øyeblikkelig at du har denne gilde evnen, eller et fint behov, nei en elegant gest, tror jeg, i å la utsagn om alvorlige temaer etterfølges av en svipp av en utvei til noe konkret og lettere morsomt. Dog ikke med alt det alvorlige du skrev om. («Peniskirken» er vel forsåvidt en sånn svipp, og forøvrig sånn som jeg selv uten betenkning ville vært med på med fryd.)

> Jeg er litt redd for dyptet - jeg
> sverger til fortrengning i stedet.

Å nei, fortrengning er galt, da buler det ut andre steder, og det kan resultere i at man f.eks. drikker vin hele natten (og det har jeg gjort mange ganger i yngre dager, men nå blir jeg bare sløv av det, jeg er sunn som en tomat næringsveien, skjønt aktiviteten kan gjenoptas, antagelig som et langt bedre alternativ enn insomnia, selv til dine godnathistorier; jeg ville vel heller være sløv og tullete med deg ved et bord, eller noe slikt.) Men fortrengning er også galt, Vera, jeg vil langt heller anbefale flukt, sjellevandring eller morsomme adspredelser. Og, nå kommer alvoret: Omsorg der det gjør for vondt.

> Det var et råd jeg fikk fra dr.
> Smidsrød, psykiateren min da livet
> gikk over styr første gang. «Kan du
> gå videre så gjør det» sa han. Så da
> pakker jeg det bort. Av og til biter
> det meg i halen, men ikke ofte nok
> til at jeg skifter livs-taktikk.

"Immer weiter" - det er jeg tilhenger av. Det klokeste er vel å kjappest mulig finne frem til hvor man skal gå videre fra, for så å gå, samtidig er det en herlig menneskerett å ~ikke alltid~ ofte ikke være klok og bare hive seg avsted - eller utfør - uansett.

> Nå skal jeg på min datters koncert.

> Hun spiller gitar på musikklinjen på Steinerskolen. Ha en fin kveld.

Min nære venn Leif, bosatt på Nesodden, underviser på Steinerskolen vgs., men heldigvis ikke i musikk.

> Og husk å sove.

Når du sier det, lyder det riktig. Jeg føler meg nesten forpliktet. Det blir spennende å oppdage om jeg har farge- og dybdesyn i morgen. Hvordan var konserten? Heldig hun som kan trakte et stemningsskapende instrument. Spiller du noe? (Jeg led skjebnen av å kun lære meg tuba, som kameratene kastet appelsiner i.) Hva gjør du helst til kveldsbålet? (Her i mitt museale hus var det opprinnelig ei grue på kjøkkenet, men en vedkomfy fra ca. 1870 er en brukbar erstatning.)

Einar:

For ordens skyld: Jeg har også tunga langt over i kinnet når jeg skriver at fortrengning er "galt". Selvfølgelig har jeg ingen bedrevitende mening her. Men jeg slår stadig et slag for sjellevandring og morsomme adspredelser.

(Jeg har ellers på følelsen at det er noe jeg skal huske på snart.)

21:53

Vera:

Haha
Godt å høre. Jeg er litt kort innpå.
Datteren min skal kjøre opp i Drøbak kl 8 i morgen.
Og det var en super konsert i kveld.
Jeg lover å være mere interessant neste gang. Sov godt.

22:52

Einar:

Fra selveste pussige senga - forvirrende - god natt!

23:02

FEBRUARY 14, 2024

Vera:

Kjære Einar

Latteren var en slags glad lyd etter å ha lest brevene dine.

Skjønner at det fortonet seg rart i andre enden.

Følelser av mange slag i dag. Litt trist. Føler meg flat.

Ingen klar grunn. (Josefine strøk dessverre, men det er noe annet trist)

Finner ikke kraft akkurat nå.

Sånn er det av og til.

Barn og venner hjelper meg til å forstå at dette bare er en fase. At jeg har vært «her» før.

Når jeg protesterer og sier at denne gangen er det umulig å finne ut igjen, så sier de at jeg har sagt dette før også.

Så blir jeg rørt og glad for at de minner meg på at det kanskje ikke nødvendigvis er slutt på kreativiteten og pågangsmotet denne gangen. At jeg bare må vente til det går over. Snakke pent til meg selv.

Jaja.

La meg så kravle ut av navlen og skue ut. Du har fortalt dramatiske ting kortfattet. Jeg har latt være å reagere av 2 grunner: fordi jeg ikke aner hva jeg skal si, men også fordi det antagelig er så store historier at de ikke egner seg i korttekst form.

Må avslutte. På vei hjem til middag med Josefine. Indisk.

Det blir sikkert en fin kveld.

17:50

Vera:

Vera har sendt et vedlegg.

Masåva · Song · 2018 · "Litt feil"

<https://open.spotify.com/track/0AKHhpUs5EsJP2NoDdQubM?si=6nXvoclRXir9KPJgCxkXg>

18:02

Einar:

Kjære Vera,

Du snakker et språk som gir nær mening for meg. Takk for din oppriktighet. Jeg følger deg med stor sympati, og varme om du vil, i dette du deler med meg.

Einar:

Ich lebe mein Leben in wachsenden Ringen, die sich über die Dinge ziehn.

Ich werde den letzten vielleicht nicht vollbringen, aber versuchen will ich ihn.

Ich kreise um Gott, um den uralten Turm, und ich kreise jahrtausendelang; und ich weiß noch nicht: bin ich ein Falke, ein Sturm oder ein großer Gesang.

– Rainer Maria Rilke, 1899.

18:03

Takk.

Sitter på kontoret. Skal snart ta meg tid til å lytte på dette.

18:04

Vera:

Sang jeg ble kjent med i går på Josefines konsert.

18:14

Spilt 10 ganger i dag. Og nå spiser jeg:)

18:15

Einar:

Nå har jeg spilt "Litt feil" og kjent den slentrerende tilgivelsen som jeg hører i den, toner som synes å ville løse opp de knutene som en kan ha en tendens til å stramme som om de var viktigere enn de er. I alle fall en jaja, det gikk skeis, men det går over-sang?

18:23

Vera:

Ja fordi jeg føler meg feil i dag.

18:38

Einar:

Ja, det forstår jeg. Går det an å anerkjenne følelsen og behandle den pent, uten å være pokka nødt til å stole på at den forteller sannheten om realitetene nå?

18:43

Einar:

Med kun tekstmeldinger mangler noen modaliteter for fullkommen kommunikasjon... - selv for verbale virtuoser

Einar:

som oss...

Og det er antagelig ikke lett å treffen riktig på en feil-dag, blås-bort-dag, erke-tverke-herk-dag. Kanskje det er best å være helt feil dagen ut?(selv om det antagelig ikke er helt sant; eller OK om det er sant).

Etter jeg uansett rolle: Jeg kan ikke fikse noen (men følger gjerne med hele meg) - og derfor hører jeg Chris Martin synge "I will not fix you"... 😊

Coldplay · Song · 2023 · "Fix You"
https://open.spotify.com/track/0FtmmkBeSqYyC117OFtQcy?si=zgsr_LC8T7ewqcLtRz1glw

19:34

Vera:

Takk for sangen. Det er lenge siden jeg har hørt den. Veldig vakker.

21:11

Vera:

Og takk for diktet. Måtte finne en oversettelse til engelsk.
Det føltes riktig.

21:51

Einar:

Med enkelte modifikasjoner opplevde jeg dette for 26 år siden (og nå skal jeg ikke dytte på deg mer i kveld - bortsett fra å ultrakort lure på om du har sett filmen om Lou Salomé og Rilke - en lekkerbisen). Men altså, T-banen):

James Blunt · Song · 2021 · "You're Beautiful"
<https://open.spotify.com/track/6URztwactGeJJM4d4iP6x4?si=HqyBv02LRGumpfDVp5Lruw>

22:36

Vera:

Takk

22:55

FEBRUARY 15, 2024

Einar:

God morgen, Vera!

↓

Einar:

Hvordan har natten og kong Hypnos vært mot deg, i.e. hvordan har du det på vei inn i denne nye dagen?

06:35

Vera:

God morgen. Ligger fortsatt i sengen. Har fått beskjed om hjemmekontor. Orker ikke dra til byen. Vil være her blant rådryr og kråker. Ha en fin dag på jobb. Håper alle de gale behandler deg bra i dag 😊

07:51

Einar:

Kjære Vera,

Er det sånn at du vet at ved å være der du er, ikke forsere, stelle godt med deg selv i det enkle, så vet du at du igjen vil fylles og løftes av livssstrømmen?

På mitt kontor her i poliklinikken er det relativt sjeldent med galskap jeg ikke kan nå eller invitere til felles virkelighet. Men på mandag var det engler her, sa en dame som har kommet til meg ukentlig i to år, og de ville hente nå henne opp til himmelen. Hun ville gjøre seg klar ved å kle seg naken. Jeg syntes dette var en dårlig idé; det er noe med tid og sted for alt. Jeg unner henne engler og en hvilestund i himmelen, men var altså såpass uenig at jeg stanset henne fysisk og tilkalte ambulanse og politi. Nå sender hun meg e-post med nødrop om å hjelpe henne ut fra der hun nå er, for englene vil henne noe igjen. Hun oppfatter meg nok som streng når jeg avslår den anmodningen, men om hun kunne nøye seg med en skytsengel, som kunne gi henne litt himmelsk fred i stunder her på jorden, så kunne jeg nok støttet prosjektet. Vi får se. Like etterpå ba en annen pasient pent og ved alle fulle fem om en kjemisk løsning (medisin) for en hvilepause i smerten, og jeg møtte dette med at "jeg unner deg bedre behandling" (som vi satte opp time for), men hun forstod meg ikke. Det gjør i større grad 40-åringen jeg nå skal ha videokons. med, hvor det dreier seg om noe så spennende, sårbart, farlig og fint, og normalt, omenn forsinket, som en første, nær kjærlighetsrelasjon (hvor mye skulle tale for at jeg ingenlunde er noen ekspert).

Einar:

Det er mye hyggeligere å skrive til deg enn å dikttere journalnotater, men nå må jeg det siste også.

09:00

Vera:

Nå fikk du meg til å le 😊 din omtale av hverdagen.

Opp ja - akkurat nå er jeg glad. Har lagt på telefonen med min datter i København. Vi snakket en time og det føltes så nært og bra. Det er sjeldent vi får til dette. Jeg har et mye mere komplisert forhold til Hedda enn de to andre. Hun er skilsmissebarn og preget av to svært forskjellige hjem. De to minste vet ikke om annet.

Uansett - det var en berikende samtale og den etterlater varme.

Jeg fortalte om vår korrespondanse. Hun mente at folk som studerer psykiatri egentlig studerer sine egne problemer. Men hun lo hun sa det.

Det fikk meg til å tenke på hva du har skrevet om din far.

For meg er dette bare noe jeg leser om i avisene.

Jeg har allerede fortalt deg at jeg ikke har visst hvordan man følger opp slik informasjon.

Hvilket spørsmål passer seg?

Hva med dette - hva er vanskeligst for deg med at dette skjedde?

10:32

Einar:

Fine meldinger du skriver. Pga. jobb må jeg svare deg senere i dag - vær sikker.

11:37

Vera:

Jeg vet. Kjære vene 😊

Men her på hjemmekontoret gjør man hva man vil.. når man vil.

11:39

Einar:

Du får gasse deg brett i det, da 😊

11:40

Einar:

God kveld, som det er blitt, Vera!

Nå er jeg såpass sliten og lei her på grovt langtrukken overtid at jeg aner at latente ukvensord kan sitte løst, forhåpentlig ledsaget av formildende humor, hvem vet.

Din dag med uinnskrenket eneveld over hjemmekontoret? Har du regjert klok? Og hvis ikke, hatt det litt moro i det ukloke?

Jeg har snakket, og jeg har skrevet, skrevet og skrevet, kanskje riktig bra, men til det aller smaleste publikum - de få kollegene som har lov til å lese denne pasientsensitive informasjonen (surt, erke-engerlig, omenn så riktig). Jaja.

Din siste bulletin: Jeg ble litt glad, straks vippet opp noen hakk i humoren (fra et nivå der jeg allerede sang litt høyt, la jeg merke til, idet jeg gikk ut døra hjemme) av dine herlige setninger om både latter og ikke minst din sjeldent gode samtale med Hedda; jeg vet hvor mye slikt betyr!

Da klarte jeg å heller se mellom fingrene på din datters alvorlige uforstand ang. psykiatere... Skulle jeg innlate meg en smule på dette, så vil jeg vel si at joda, jeg har vært, og er kanskje og, smekkfull av problemer, men jeg hadde ikke hatt noe her på kontoret å gjøre om disse først skulle sorteres nå. Litt oversikt i en rotete indre husholdning må fortutessettes; greit å vite hvor slutter og den andre begynner og sånn. Jeg har jobbet iherdig med mitt, vil det mer enn gjerne fortsatt også.

- Faktisk, jo, - dette kaller på noe av litt betydning og prioritert for meg. På en måte gidder jeg ikke annet enn å gi dette dette: å være åpen for meg selv (og dem som kommer nærmeg) om alt jeg har tilgang på, ha et én til én forhold til hva som foregår inni meg og hva jeg gir ut (selvsagt med en viss disiplin når det gjelder); jeg gidder ikke forstille meg eller å ha noe å skjule (selv om jeg sikkert gjør det også i noen grad, uten å vite om det). Jeg blir nødt til å si ting som de er. (Jeg kan sikkert virke krevende sånn, forresten). På mange vis gjør jeg dette overfor pasientene også - i en bevisst, profesjonell rolle - det er avgjørende for at noe som helst skal virke at menneskemøtene er autentiske. Ikke noe å

Einar:

rose seg for, jeg gidder bare ikke noe annet, ser ikke poenget; ren egoisme.

Jeg informerte deg på en måte saklig om min far mm. Ventet ikke noe spesielt tilbake nå. Men jeg blir litt rørt av at du har tenkt på dette, overraskende nok. Jeg har vel hatt et utg.pkt. om at meldinger i Messenger ikke er den beste kanal for hverken dine eller mine tragedier i livet. Ikke at jeg tror det gjør noe for meg å si noe kort og ufullstendig om mitt, men kanskje er det bedre med et brev i form av et vedlegg (i Word f.eks.)? eller e-post? Mest lyst har jeg vel til å treffen deg en gang, og da å kunne prate om dette og hint i et osean av tid - jaja, et avgrenset osean, da, men likevel lenge nok til at vi må legge ny ved i ovnen eller på bålet noen ganger. Kanskje?

Du fikk meg til å tenke litt på nytt: Hva er vanskeligst for meg? Godt spørsmål. Ikke det samme dette som hva som var/er vondest. Ren, føl sorg f.eks. kan være mindre *vanskelig* enn mye annet. Min far var nesten hele livet ut preget av en barsk og kraftfull væremåte, til tider autoritær og underkuende, fryktesløs og rett frem handlekraftig, avisende for emosjonell nærlhet. Men i de siste par månedene han levde og var deprimert og sårbar, viste han denne sårbarheten med ord og fortrolighet som var uhyre sterkt å oppleve. Han fortalte min søster og meg med tårer at han var glad i oss, han ba om tilgivelse for sin adferd, han takket for hjelpen han fikk, han betrodde meg hvor redd han egentlig var for mangt. Jeg hadde akkurat begynt å ringe ham annenhver dag istedenfor hver dag, og det siste han sa til meg to dager før katastrofen, var: "Takk for at du bryr deg." Det er jo skrekkelig vondt at jeg ikke var der og forhindret sluttens, jeg savner ham, ikke minst for min sønn, hans barnebarn, som han aldri traff. Likevel kan jeg være *i ro* i denne sorgen og dette savnet, med en slags sot smerte av takknemlighet også.

Mer *vanskelig* i sin grusomhet er det at han tok livet av sin (andre) kone, min stemor hos ham, bare 55 år gammel (han var 69). Dette har jeg slitt med som en hard skyldfølelse, overfor henne, ikke minst hennes pårørende (søstre og søskjenbarn; ingen egne barn), og i

Einar:

et veldig komplisert arveoppgjør.

Det ble også vanskelig for meg med en dobbeltrolle jeg siden kom i ved Sørlandet sykehus. Helt kort: En av hennes pårørende klaged SSHF inn for Fylkesmannen, jeg ble involvert og bedt om en uttalelse, og denne ført til at Fylkeslegen bragte klagen inn for Helsetilsynet, med egen sakkyndig mm. Utfallen ble en svær sak med rammende kritikk av psyk. avd., og nasjonal mediadekning. I mellomtiden hadde jeg fått stilling ved samme PSA som min far hadde vært innlagt på, med løfte om at intern granskning, gjennomgang av kritikk og forbedring av rutiner skulle være fullført innen min tiltredelse. Men dette begynte først etter at jeg var ansatt og i gang. Dobbeltrollen som legekollega/pårørende innebar bl.a. at jeg måtte ta ordet som pårørende på store legemøter, selv ta affære overfor uforsvarlige rutiner for selvordsrisikovurderinger etc. Arveoppgjøret var krevende, arbeidet også, og så tok en ung pasient sitt liv, en mann jeg hadde det overordnede ansvaret for, og hans mor ringte meg døgnet rundt, anklaget meg og ville bære liket foran meg. Jeg bestemte meg for å gjennomføre ivaretagelsen av henne og andre pårørende, samt ta vare på pasienter og ansatte i den store posten jeg var overlege for - før jeg måtte gjør noe for meg selv. Og etter dette ble jeg langvarig sykemeldt og gikk i egenbehandling (en av mange) hos en psykiater i Skien. Det hjalp. Jeg kom meg ovenpå innen jeg traff hun som ble mor til min sønn.

Det ble hun veldig fort (mor), for hun var nesten 40 og ville det. Men så forsvant hun altså til Tyskland rett før han ble født. Og da ble familietradisjonen vanskelig på en ny måte: Hun klarte å bruke det jeg hadde betrodd henne om hva min far hadde gjort, som om dette var noe jeg kunne gjøre. Hun påstod på de utsloreste vis at hun var redd for meg, og bevisbyrden lå på meg, igjen og igjen gjennom mange år. Her må jeg stoppe. Jeg har også for lengst kommet langt videre på veien, vet du.

Og nå vil jeg ikke dette skal innby til mye tenkning, enssi svar på det ene eller andre. Jeg stoler på at du vet en del om slikt, og at

Einar:

det går an for en som meg å skrive i vei her på bord-PCen på kontoret (for innliming i Messenger), med rett ut av posen setninger om hva du spør om, og som jeg gjerne deler med deg - uten at jeg vil at dette skal endre tone og innhold i vår smått- og stort og hva som faller oss spontant inn kontakt. Enig, eller? Skal vi bli nærmere kjent (og det vil jeg gjerne uansett hva det måtte bli til), så tar vi oss tid til å snakke om ditt og om mitt, som vi føler for - det er mitt forslag. Med noe lett og morsomt innimellom. (Det er kanskje mer nødvendig for meg enn du kan ane.)

For min del er jeg nå mest interessert i å høre mer om dine nære ting. Gjerne om rådyr og kråker, om lys eller musikk, uvaner og idiosynkrasier, hva du gjør for deg selv om kveldene - og om det gylne snitt. For det har jeg tenkt på. Og plaget meg selv med oppdagelsen av at jeg egentlig vet forsvinnende lite om dette irrasjonale forholdstallet, geometrien og sammenhengene mellom natur og estetikk og matematikk - det er for søren noe jeg nettopp skulle hatt passe god greie på - jeg som også er en sånn "Jack of all trades; Master of none". Kanskje det ikke engang var sant å si til deg at jeg "kan litt" om det, som jeg trodde. Jeg har veldig sans for dette målet ditt om at en nabokone (eller mann), eller hva var det du sa, kunne fortelle det sin nabo. Skynd deg å bli ferdig med dette, for jeg er utålmodig etter å høre deg utlegge det.

Du skriver altstå så fint. Og med det mener jeg treffende, rett ut fra det du vil si, virker det som, rett til der jeg forstår, føles det som, akkurat det du sier. Og jeg setter hemmelig, humrende pris på dine humoristiske snerte, som veksles med det som plutselig er helt ikke-ironiske, klare utsagn om noe vesentlig. Takk.

Skal jeg avslutte nå? Nå tør jeg nesten ikke konfrontere meg selv med hvor langt dette er blitt, skriver uten stans videre nærmest for å unngå dette... Men nå manner jeg meg opp og stanser sludringa.

Som sønnen min sier: Signe kvelden!

(Han liker også å sjonglere med ord, og etter at han hørte om det gamle uttrykket på

Einar:

norsk: "Signe maten", "signer" han - og vi - nå alt mulig)

21:22

Einar:

Unnskyld at det ble 2 km lengde å skrolle på telefonen! Nå drar jeg hjem.

21:32

Vera:

Kjære Einar.
For en historie. Vi får ta detaljene ved leilighet.
Skyld er vanskelig.
Her er en litt enklere assosiasjon fra mitt liv.

Det eneste jeg kan si på swahili er - ni kosa langu. Det betyr «det er min skyld».

Jeg lærte det av noen grensevakter i høylandet mellom Zambia og Tanzania. Vi (min venninne og 2 gutter vi slo følge med en stund) kom gående etter å ha blitt kastet av toget før grensen pga bill.trøbbel.

Vi hadde blitt enige om at jeg skulle oppsøke grenseposten først for å sjarmere oss over uten trøbbel.
Vel inne på den lille tollstasjonen fikk jeg beskjed om å bli med inn på bakrommet.
Jeg var redd og usikker på hva som skulle skje. Mine venner ventet på et vink fra meg et stykke unna.

Men vel på bakrommet fikk jeg derimot crash-kurs i swahili av lattermilde tollere.
Grenseplassen gikk utmerket og jeg kan for alltid si at «det er min skyld» på swahili.

I dag lærte jeg en historie av min eldste datter. Hun sa at den afrikanske hushjelpen til karen Blixen hadde gitt den lille damen et brev. Utenpå konvoluttet sto det at karen ikke skulle åpne brevet før hun enten; hadde en dag som var den lykkeligste av alle dager, eller en dag hun ikke følte at livet ikke var kunne bli verre.

Det gikk mange år hvor karen ikke åpnet brevet. Men da hun hadde vunnet flere priser og ble feiret som mest, åpnet hun brevet.
Det sto det 3 ord - «this will pass»

Vera:

Nå kom min lille datter hjem fra jobben. Hun forbereder mat for en øko-restaurant her på Nesodden. Jeg skal være mamma.

Ps - 2 km tekst er bra det. Godtar inntil 5 km.

22:11

Einar:

Kjære Vera,

Jeg digger din sans for og evne til å fortelle gode historier.

Mattede mamma-kvelden har vært og være fin.

Signe natten

23:04

FEBRUARY 16, 2024

Vera:

God morgen. Jeg håper du fikk sove i natt. Jeg er på vei til jobb. Verden fineste reise over «havet» til byen.

Alltid kaffe, av og til en vakker soloppgang og er jeg kjempeheldig ser jeg en nise eller en sel.

Folk som synes båtreisen til Nesodden er tungvint aner ikke hva de snakker om. Jeg får en følelse av natur hver dag.

Jeg har alltid lyst til å danse på brygga om morgenen. Grunnen er selvsagt popmusikken som tuter i ørene mine.

Jeg prøver å gå helt ytterst ut på bryggen og der svinger jeg litt frem og tilbake - men ikke så mye at det er påfallende. Bare litt.

Det blir en fin dag i dag - tror jeg. Jeg tok meg kraftig sammen i går og leverte en stor ide til sjefene. Den er for stor til at jeg klarer å løse den selv. Kort fortalt handler det om norske kulturskatter funnet av amatører med metalldetektor som gjennom en kjede av omstendigheter finansierer terrorisme og hvitvasking av penger.

Jeg har holdt på med dette på siden av alt i noen måneder, men det et et så komplisert. Det fine er at jeg sporenstreks ble innkalt til møte i dag.

Da skjer det noe rundt meg ihvertfall. For i den vanlige jobben står jeg i stampe.

Vera:

Og i kveld skal jeg spise den årlige skreien hos mine kjære nordnorske venner/naboer. Fisken er sendt med fly og nesten levende når den puttes i gryta, så dette blir bra. Da er det kort vei hjem til sengen etterpå. For de spytter heller ikke i glasset.

Nå er båten fremme. Ha en fin dag

09:00

Einar:

<https://vera-einar.craft.me/E-V-2024.02.16>

13:18

16.02.24: Om verdensbilder, en fiskerproletar mm.

God morgen, morsomme Vera!

Jeg skrev først noen linjer til deg, og tok et bilde:

<https://tinyurl.com/e-f-2024-02-16>

I dag har JEG hjemmekontor.
Og fikk da tid - og mot - til å kikke inn i stua.
Det skulle jeg aldri ha gjort. Synet forstyrrer
hele dagen.

Har du sett på maken - har juletreet tenkt å
gi seg allerede i februar?? Har jeg forsømt
deg? Skulle jeg ha vannet deg? Snakket mer
til deg? Er det liksom meningen at jeg skal
pakke sammen jula mens jeg fortsatt nynner
julesanger på badet? Brutalt. Enerverende.

Så innløp meldingen fra deg som en
morgensang, og jeg smiler og humrer. Med
ett var jeg på Nesoddtangen og merket "bare litt"-dansingen ytterst på bryggekanten - det
er *der* den hardt utviklede, tilslutt voksne
balansen ligger: mellom impulsiv lek og
bevisst ansvar for det kjedelige
standardavviket det er lurt å ligge innenfor
for å slippe ombord. Når dette mestres
automatisk, er man kommet svært langt, vil
jeg mene. Da gjør det jo ingenting å falle i
vannet en gang i blant.

Gjett om jeg forstår betydningen av en slik
ferge! Selv har jeg "Kolbjørn" som et
essensielt element i det verdensbildet jeg
orienterer meg etter hver dag, bokstavelig
talt. Ikke at jeg tar Kolbjørn så ofte nå for
tiden, men at denne gamle, lille ferga ligger
der nede et steinkast fra meg og venter på
meg hvert 20. min, er av uhyre stor
betydning for at jeg kan plassere meg i

verden og være noenlunde trygg. Kolbjørn
tar meg på 4 min. over det lille havet som
skiller meg og byen. Litt kort, men jeg kan
møte opp tidlig, stå på dekk ved styrhuset og
fleipe med skipperen, eller nyte usigelig
dyrebar dødtid nede i den lille salongen.
Overfarten er eksistensiell. Jeg puster aldri
så fritt som når jeg merker den, er i den. Som
regel må jeg stå på dekk og høre båten pløyε
vann eller av og til is, mot lysene derover.
Der fremmede og kjente virrer eller strener,
der jeg kan overskasse meg selv med hva jeg
plutselig føler for, eller unngår, bland
sammenklumpningene av mennesker.
Overgangen mellom hjem og offentlighet,
aleneværen og sosialt leven, det er mye å
fornemme på 4 min. Hjem igjen med en dyp
tilfredshet av å forlate byen og være adskilt
fra den med evig sjø.

Jeg har ikke vugget smådansende på
bryggekanten - ennå, skjønt nå skal jeg gi
plass for at det kan skje. Men jeg har gått
over streken med tøyseri opp i fjeset på en
viktig skipper jeg ikke kjente godt nok. Det
måtte diplomatkunst til for å ikke bli kastet
tilbake på land. Jeg tullet respektløst med
klippekortet, et verdipapir jeg ble tatt i skole
om.

Når jeg har besøkt min venn Leif i
Blomsterveien, har jeg misunnet ham og de
andre passasjerene at deres ferge tar seg
ordentlig tid over fjorden, slik at overfarten
blir en reise. Nesodden bærer jammen sin
bebyggelse på en unik finger, der den
stopper akkurat passelig langt fra
hovedstaden.

Jeg skotter inn i stua igjen. Juletreet siger
ikke. Det neier søtt. Klukker litt også; det er
sikkert masse vann i foten.

Skrei. Å. – Jeg tror på deg, tar deg på ordet. Så siden du nettopp har satt 5 km tekst som en grense, vet jeg at jeg har 3,5 km igjen. Og jeg skal langtfra bruke kvoten nå, jeg har jo hjemmekontor (som jeg nettopp stavet feil - eller rett - som "gjemmekontor" - og det minner meg om en gang jeg skrev et viktig brev på iPhone, som hadde auto-korrigert "farskapserkjennelse" til "faenskapserkjennelse")

Skrei. Tør jeg håpe på at du kan tenke på meg når du får den i kveld, bare i noen sekunder? – Det var i de tider da Henningsvær ikke var landfast og bare kunne nås av tilreisende med - ferge. Jeg var skårunge. Bodde ombord, noe av snøen smeltet ned på soveposen min hver natt. Men jeg levde meg da nderlig inn i Mary Welsh' biografi om samlivet med Hemingway. Etter mine 8 blingser med smør, ost og honning før første dag på havet, hvor alt det nevnte fort ble lagt igjen, ble det slutt på frokosten, og jeg lærte noe som siden stort sett har holdt meg frisk når andre blir syke: en teknikk for å aldri la sjyverken få overtaket. Det, og tørt flatbrød, var oppskriften når det var uvær, som var hver dag. Skreien. Vi dro den opp i garn, 18-20 kg stor torsk. Ved mottaket på kvelden sto jeg til knes i svær skrei nede i lasterommet, og lempet fisk for fisk med en klepp, fra gulvet av fiskekopper under meg og opp i ei tonne av tre som ble firt ned til meg sammen med nordnorske ukvensord. Utpå senkveld/natt skulle den andre skårungen og jeg lage middag om bord. Vi var så gjørslitne at vi kastet potene i kjelen med jord og lange groer på, og vi åt fisken halvrå.

Så kom lørdagskvelden med fest på lokalet. Fiskere med brennevinsflaska i hånda. Ganske fort ble møbler knust i nevekampene. Jeg måtte evakuere. Utentfor var det mye neseblod i snøen. Der lå en svimeslått - eller doddrukken - mann, som uansett ville fryse ihjel. Jeg måtte halveis bære ham hjem til sjarken. Var det den samme som hadde svart meg fra nabobåten min første morgen, da jeg måtte mitt fornødne? "Sleng ræva over rekka!", hadde han anvist. Nå ble det ikke noen så lang setning. - Tilbake ved lokalet

traff jeg ei jente oppvokst på stedet. Jo, de kastet alltid møbler på hverandre. Da hun var barn, var de en gjeng som hadde en søndagslek: De konkurrerte om hvem som kunne finne flest tenner i snøen ved lokalet. Av og til fant en av dem en fisker flytende.

Den første godværsdagen det året var dagen jeg reiste. I god tid før fergeavgangen ville jeg innvilge meg frokost med speilegg på Henningsvær hotell (5 værelser). Restauranten var en saloon med halve swingdører. Alle mannsfolk var ute på fletet, bortsett fra to, og disse to var de eneste andre gjestene, noen bord fra meg. Like etter at jeg hadde fått servert mine speilegg og lagt servetten på fanget, ble det spetakkel ved det andre bordet. De to andre gjestene begynt å slåss. Igjen denne skikken med møbler gjennom luften. Jeg måtte søke dekning, og speileggene ble kalde.

Jeg kom meg til Svolvær, ville puste ut og tok inn på Havly pensjonat, hos de to elskelige eldre konene som hadde hjulpet meg tidligere på vinteren. Vi hadde lidd motorhavari og måtte til overhaling i Svolvær. Etter 2 uker uten muligheter for å vaske seg, fikk jeg dusje gratis der, og de vasket endog klærne mine. Nå fikk jeg bo der for 15 kr natten ved å ligge i egen sovepose. Det var bare stanken, den var så ille at jeg ikke klarte å puste på rommet, var ved å sjekke ut. Da oppdaget jeg at det var mitt eget tøy det luktet så fælt av. Jeg hang det på en krok utenfor vinduet, luftet det i to dager, prøvde å skylle noe. Likevel: Etter å ha reist med Hurtigruta (som faktisk snudde fordi jeg ikke var kommet meg av kl 03 i Bodø, og jeg måtte hoppe fra dekket uten landgang mellom meg og brygga), Nordlandsbanen, flere dagers opphold hos en kamerat i Trondheim (der vi nesten utløste en politiaksjon etter å ha tatt oss ulovlig opp i et spir på Nidarosdomen), togreise mm. videre sorover, kom jeg til min mormor i Grimstad, ringte på, og da hun stakk hodet ut til meg på trammen, var hennes første ord: "For en lukt!"

2,5 km. OK. Sånn er det med prokrastinering ad modum skriblerier. Poenget var bare: Du tar det lettint, du, dette med flysentr skrei som daler ned på de fine tallerkenene hos

dere i sosiøteten. Skjenk dog en tanke til oss proletarer på havet, vi som har slitt og spyydd og stinket for at dere kan holde slike selskaper.

Helt alvorlig: Du finner så interessante emner og saker! Så også dette siste som ånden kom til deg med i går. Igjen noe jeg vet lite om, og blir nysgjerrig og ivrig på. Og nå er det som om jeg får et glimt av et bilde, et geografisk maleri - fra V i sitt tilbaketrukne idéverksted der ute blant kråker og rådyr, sikkert grevling og pinnsvin og sjølukt og bållukt også, med alskens stemninger fra stillstand til mylder, ro og uro - nei, jeg vet ikke og skulle ikke gi meg inn på å beskrive ditt, men jeg mener bare mine bilder - og i alle fall, en idé klekkes, bekken klukker og fru V er glad og svinger sånn passe på bryggekanten, der livslinjen til byen og kringkastingsfabrikken heter Nesoddfergen. Jeg blir glad av dette bildet.

Jeg blir også glad av å sitte her - til og fra - og taste til deg på telefonen. Men jeg er redd jeg skriver for mye. Du er mye flinkere enn meg til å skrive konsist og pregnant. "Alt me måde", sier sørlandingene. Men jeg kjenner jo ikke måten så godt alltid. Selv om jeg i prinsippet verdsetter nøyosmhet, kunsten å avstå. Og som taktikker er jeg tilbakestående.

Min plan for kvelden er «Håndverkeren» i Kr.sand med ansatte ved SSHF på «lønningstreff».

Min plan for dagen ville jeg forbigå, men nå ombestemmer jeg meg, idet jeg har innsikten i at sannsynligheten for å få noe gjort, øker ved å si det høyt, enssi få det på trykk: Skrive minst 3 viktige e-poster, skrive minst 3 journaldokumenter, pakke sammen jula, gjøre rent i huset, skuffe snø. Bonus om jeg får vasket bilen.

Nå må du finne deg i at jeg er litt spent på å høre om hvordan det har gått (går) i byen med ditt forehavende der.

Vera:

Kjære Einar. Jeg mottar gjerne 20 km tekst fra deg. Du skriver så utrolig fint. Virkelig.

Vera:

Jeg elsker historien din nordfra og skal tenke på den over skreien.
Jeg er kort nå for jeg må løpe videre. Men du skal se at du hører fra meg igjen. 15:32

Einar:

Kjære Vera,

Jeg har funnet e-posten fra deg som jeg har savnet. Fra dengang du var enda yngre enn nå. Men jeg kjenner deg igjen nå fra dengang, og dengang fra nå.

Brevet slår meg som svært oppriktig og samtidig uferdig. Ja, som kun en ansats, en innledning; ja, som så ufyllende at det nok vil være riktig å si at jeg har ventet på fortsettelsen hver dag siden, og at du sagt rett ut skylder meg den. Nå har du hatt 26 år på deg. Jeg har vært tålmodig...

<https://vera-einar.craft.me/V-E-1998.06.22>

20:54

Dato: mandag, 22. juni 1998, 10:59

Fra: Vera Kvaal [vera.kvaal@nrk.no]

Til: Einar Fløystad

[efloysta@online.no]

Emne: SV: Mens vi venter på makrellen...

Kjære Einar

"Det var juli og svært varmt det året....." (så vidt jeg husker begynner boken slik)

Tvers over gaten for Dostojevskis leilighet i St. Petersburg finnes det et gigantisk rosa skilt med en stygg liten utgave av Cupido i neonfarger. Den lille guden med buen er tatt til inntekt for en av byens nye sex-butikker. Står du så midt i gaten ser du Dostojevskis alvorstunge ansikt mysende mot neon-skiltet. Jeg tror øynene hans har blitt enda tristere siden butikken åpnet.

Nå har jeg sittet her i minst 10 min. og ikke ant hva i all verden jeg skal skrive til deg. Ikke fordi det føles vanskelig,

men fordi jeg ikke vet hvor jeg skal begynne. I forrige uke gikk jeg på et sårt tiltrengt dramaturgi-kurs, og poenget er at man må ha tenkt gjennom hva historien handler om før å vite hvor man begynner historien. Men jeg har ikke peiling på hva som er essensen i historien. Jeg vet ikke en gang om jeg forteller en historie. Og samtidig som det gjør meg frustrert ved at jeg slettes ikke har kontroll over historien/den manglende historien, så finner jeg det interessant å fortelle den.

Puuhh.

Nå er det sagt. da er det kanskje ikke så vanskelig likevel. Du skjønner jeg skrev flere avsnitt som jeg strøk ut igjen. De handlet om masse. Om familien min, om en dokumentarfilm jeg en gang tok opptakene til osv., men alt ble så feil når jeg leste gjennom det (der er cluet - les aldri det du har skrevet for da får du aldri sendt brevet). Du satte nemlig i gang en hel del da du nevnte Raskolnikov. Forbrytelse og straff var inngangen til et univers for meg. Et univers jeg stadig virrer rundt i. (Og nå kommer jeg altså til poenget jeg forsøkte å begynne dette brevet med. Men det blir så feil uten forklaring. Historien er så lang. Den handler jo om 33 år for min del, og noen hundre år bakover for slektens del - og det kan som kjent ta litt tid å forklare.)

La meg begynne dette brevet en gang til.

Kjære Einar

I mitt liv finnes det noen kjennsgjerninger som er med på å danne hvem jeg er.

1. Min fars mor var russer. Han var knyttet til henne og jeg var knyttet til ham. Selv er jeg oppvokst i England.
2. Jeg har en datter.
3. Min mor og far er døde.
4. Hvor tilhører jeg?

Jeg trodde det var Russland.

Har du lest Bulgakov: Mesteren og Margarita? Gjør det. Den handler om Djævelens retur til Moskva. I tillegg følger man en annen historie - hva som skjedde hos Pontius Pilatus.

vera k

Vera:

Kjære deg - jeg klarer ikke åpne det. Vet ikke hva jeg har skrevet.

21:41

Einar:

Derfor må du åpne det. Det er fint, men mangler fortsettelsen altså.

21:42

Einar:

Noe utilsiktet skjedde med lenken. Men e-posten din er nå her (bak denne hemmelige URLen):
<https://vera-einar.craft.me/V-E-1998.06.22>

21:50

Men spis nå skrei først, og ikke fikle med telefonen ved bordet og sånn. (Jeg ble hjemme og soser her)

21:52

Einar:

<https://einars.craft.me/ef-vk-ebrev>

22:10

<https://tinyurl.com/ef-vk-ebrev>

Vera:

Kjære Einar
Herregud. Så fantastiske mailer du sender.
Jeg er full. Og det passer ikke inn i greia.
Og jeg tenker på degbb

23:25

Vera:

Heisann. Jeg ser at ortografien er så som så
akkurat nå - men skitt samma - hei! her er jeg

23:38

Einar:

Om kommunikasjonen: Jeg syns vi har en fin tone.
Det kunne vært et prosjekt å dokumentere et gyldent snitt i hhv. Nesoddbåtens og Kolbjørns overfart?
Denne fasen av helgen: Jeg oppdrar nye terapeuter i sørlandske språkfinesser:
'Fredag' er en ukedag, mens 'Frædda' er en tilstand. Nå kan det være tilstanden her og der ber om ulike tiltak - jeg for min del er holsulton etter å ha forsømt både biologi og handletur, men finner noe. Jeg håper du hygger deg, og våkner til en lørdag med gode stemninger. Jeg går forresten rundt og merker at ord og stemningger frem og tilbake vrimler ganske omseggripende her jeg går og surrer.
Jeg prøver vel egentlig bare å gi deg en varm godnatt .. -

23:56

FEBRUARY 17, 2024

Vera:

Det er jeg glad for.
Vansklig å skrive ok. For full

00:01

Einar:

Såpass. Kom deg nå trygt i seng, da. Jeg
kunne tenke meg å se deg hel og intakt.

00:03

Vera:

Hjemme og på vei i seng. Men ganske full.

00:04

Einar:

Er du god å ha med å gjøre da? Jeg vil tro
det. Takk for en spennende uke, omenn
virtuell, også sprituell. Varm klem.

00:06

Vera:

Samme varme klem tilbake 😊 men si meg -
drikker du for mye i blant. Sånn dustete for
mye?

00:14

Einar:

Akkurat der går jeg nokså klar. Men du vil bli
overrasket over hvilken ujevn profil jeg ellers
har, med flere markante utslag til det dustete.
Er ellers mer fristet av psykedelika, i rette
rammer, kanskje ginistrende sopp. Vi får
gjenoppta tema-tråder når dagen klarner.
Godt med varm klem.

00:19

Vera:

00:20

Einar:

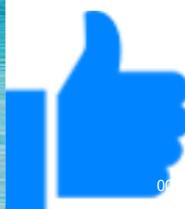
Takk. Den vibrerte litt. Skal sikkert ikke
tillegges særlig vekt, men om jeg samler mot
til å sende samme tilbake, så er det i alle fall
med mye varme.

00:25

Ikke helt hyl på emojis, men denne må jeg
treffe..

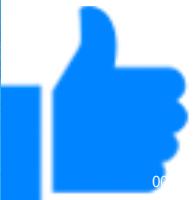
00:25

Einar:

00

Einar:

Einar:

Verre enn full når der gjelder å finne et rødt hjerte. Føler meg barnslig også, for nå lager jeg er bagatell stor.
Skitt la gå, du tåler det. Skal skrive noen pene ord til deg.

00:31

Einar:

00:43

(Det tok sin tid..)

00:43

Vera:

God morgen
Håper du har sovet godt.
Det er så vakkert ute.
Jeg vurderer å stå opp, men det er så deilig i sengen med 2 katter og en kaffe.... og lyden av en datter som svinser på badet.

I dag må jeg til byen. Skal finne en location på Vigelandmuseet til saken «siste akt» om den gamle aktmodellen Maurice Budini. Husker ikke om jeg har fortalt om dette prosjektet - men jeg har bedt Maurice gjøre en siste aktjobb. Han er 80 år, minstепspensionist og ingen tegner akt mere. Selv ikke på kunsthøyskolen.

Det har vært utfordrende å få dette til. Overtale Maurice (ikke så vanskelig), finne et akt-tegner som torr å stille opp (veldig vanskelig), overtale jobben til å bruke penger på dette (vanlig vanskelig) og nå må jeg finne location.

Nå står jeg opp.
Ha en fin dag der du er

10:17

Einar:

God morgen, Vera!

Takk for herlig morgenhilsen, med deling av pleiende sanseintrykk som stiger til invitasjon inn i dagen. Det tyder på at du har maksimert sjansen for å treffe gulvet med rett fot.

Ja, en vakker, stille lindværsdag, her også. Etter å ha vært svært ulydig mot alle fleksible leggetider, fortsetter jeg med kongelig prokrastinering: Her ved klaffebordet på kjøkkenet har jeg en praktfull utsikt foran meg, over den betydelige oppvasken på kjøkkenbenken, ut til en lyselå himmel bak de krokete plommetregreinene, med dyner av ennå hvit snø under. Og sannelig! - idet jeg taster dette, treffer de første solstrålene meg gjennom vinduet jeg sitter ved - det blir et spennende lysspill når de treffer skjoldet vindusglass som har fått være i fred for nol og kluter i mange år nå. Nedsnødde hagemøbler er også estetikk. I går fylte jeg fuglestativet i kirsebærtreet der ute smekkfult med fuglegodsaker, og nå må jeg banke strengt på ruten hver gang det kommer en skjære. Kaffekoppen er svær og fyldes flere ganger, og mens jeg lytter til P2s Helgemorgen og intar det siste jeg har - pasta med 5 speilegg og 2 stk. stekte torskfileter, har jeg så og si løst ferdig lørdagskryssordet i en ekte papiravis. Så seiler din melding inn som en varm bris. Dette er nær maksimalt.

Vet du, av en eller annen grunn ble jeg øyeblikkelig rørt til tårer da jeg leste om din plan for Maurice. Jeg vet ikke hvorfor, kan ikke forklare det, merker det nå igjen.

Jeg ønsker deg en nderlig god dag, med dette og ellers.

10:59

Vera:

Jeg kom ikke lenger enn til en solflekk i hagen. Innerst i et skap fant jeg nemlig en gammel instant cappuccino pose. Det var bra. Det finnes ikke kaffe i huset etter den siste tynne kaffen på sengen for flere timer siden. Nå nytes den i solen.

Jeg bor nordvendt. Det gjør at jeg opplever ytterpunktene. Om sommeren blir det aldri mørkt. I 6 uker lyser himmelen i nord hele

Vera:

natten.

(Det hender jeg føler meg litt alene akkurat da, fordi det er så vakkert. Det føles nesten litt meningsløst å være alene om slikt. Sikkert derfor folk legger ut alt mulig vissvass på Facebook også)

Om vinteren er solen helt borte i mange uker. Sollyset kommer tilbake inn i slutten av januar. Det er mørkt og kaldt. Og bratt. Isen forsvinner sist akkurat her.

Museet ligger der i morgen også. Jeg må bare besøke det før mandag. Jeg vet ikke om jeg får låne det før da heller. De skulle svare meg da.

Museet må være uten publikum. Jeg ber om å få bruke det torsdag morgen før det åpner. Derfor må jeg tenke location, stol (positur som en 80 år gammel mann tåler fysisk og psykisk) budsjett, osv osv i tillegg til at jeg flyr portrettøren til Oslo og han må bo på hotell.

Jeg føler mye ansvar nå.

Men inni hodet mitt ser jeg den vakre situasjonen - siste akt

12:16

Einar:

Hold på det vakre bildet, Vera, hold alltid på det. Jeg liker så godt at du har det som ledestjerne. Jeg vil tro at mange års erfaring har vist at du får til der meste da.

Jeg forstår ellers godt at det vakre kan gjøre vondt der det nesten river en overende der en står som enkeltmenneske. Det må være grenser for hva en skal romme her i verden, og Gud må ha det i mente.

Det høres ellers ut som en truende krisesituasjon med tomt kaffelager. Uansett må du til butikken i dag (sier noen "kolonialen" ennå? Siden nyhetene nettopp meddelte at ungdom plutselig vil lese bøker, kunne jeg gjøre et forsøk på spredning heromkring). Kaffe bør vel inngå i beredskapslager, sammen med vann, posemat og jod til barna.

Det lyder udelt riktig at du er i solflekkjen, som beveger seg, enn på museet som ikke beveger

Einar:

seg.

Etter å ha tvunget meg med rå makt til å forholde meg til noen inkassovarsler, vil jeg selv belønne meg selv med utendørs sol! 12:40

Einar:

Jeg turde nesten ikke gå helt bort til det, men må være mer presis: Jeg forstår spesielt godt ensomheten ved å være alene i det overveldende vakre. Som du sier, meningsløst å ikke dele med noen, og da er Fb etc. magre erstatninger for samvær og nærlhet på gammelmanns måte.

12:55

Vera:

13:08

Vera:

13:10

Einar:

Nydelig! Dette er etter mitt hjerte. Tusen takk,
Vera.

13:11

Vera:

Sønnen min laget en utesettue av «søppel» som
andre har kastet.

13:12

Vera:

13:13

Einar:

Jøss, praktfull i sin enkelhet. Den sønnen er
nok oppdratt godt, antagelig ved
modelllæring. Bruker du dette som lysthus i
denne årstiden?

13:16

Vera:

Året rundt. Det er vestvendt. Nå kommer
solnen hit akkurat nå.

13:16

Vera:

13:17

Vera:

Fra her jeg sitter

13:17

Men du... inkassovarsler. Det er ikke bra

13:20

Einar:

Å. Hadde jeg først sittet der, ville jeg nok
henfalt til å holde det meste annet utenfor. Så
uvanlig arkitektonisk omtenkomsomt med
smårutene og mosaikken.

13:20

Vera:

Jen mener ikke bra for deg. Da Trond ble syk
hadde jeg aldri noen gang betalt en regning.
Jeg kunne det ikke simpelthen. I tillegg til
masser annet

13:23

Einar:

Nei, mye som ikke er bra her i gården. Må nå
det brennfokuseres på..? Du distraherer meg
nå veldig, det kan hende det er verdt en
inkasso. Jeg har til og med løpt ut i hagen på
treskoene og skutt et par bilder selv, sånn for
gjensidigheten, vil ikke være gjerrig på noe
fra meg selv heller. – Men jeg har det ikke så
usjenert som deg, dessverre. Dog en hage bak
huset og uten innsyn, med sol fra rett etter
soloppgang til rett før aftenrødmnen.

13:23

Vera:

Skjønner 😊 jeg skal la være å forstyrre. 🐱

13:24

Einar:

Nei, da skjønner du ikke – du må lese ordentlig. Det er verdt inkassoer, og det meste. Vær så vennlig og fortsett.

13:25

Lar du være å forstyrre meg nå, blir jeg veldig, veldig lei meg..

13:26

Einar:

13:27

Einar:

13:27

Einar:

13:27

Vera:

13:28

Fint sted du har da. Men nå må jeg stelle neglene. Det tar flere timer b

13:28

Einar:

Skulle det være et alibi for å ikke forstyrre meg? Bruker du flere timer på å stelle neglene? Du må forstyrre meg i alle fall i noen min. til, for at jeg skal kunne ha sjelfred i dag, og om jeg OVERHODET skal kunne konsetrer meg om regnigner og inkassoer, som jeg heller ikke har forstand på.

13:30

Jeg river mine bare nervøs av. Det går fint.

13:31

Vera:

Hør nå - bruk energien jeg sender til å gjøre det du skal. Jeg må kjøpe kaffe. Negle-stelling var ren løgn

13:32

Einar:

Det passet ikke helt, nei. Jeg skal forøvrig bruke dagen til å mekke bil. Men du, det er hyggelig å være sammen med deg, ha deg på tråden slik, en lørdagsformiddag som på alle andre måter er mye kjedeligere.

13:33

Du er hard. Men jeg skal forstå og merke dette med energien du sender til et eller annet jeg skal ha å gjøre, og radbrekke meg til dette herket nå.

13:37

Vera:

Fint 😊

13:37

Einar:

Kjære Vera,
Nå har jeg vært overnaturlig effektiv og ekspedert unna inkassodyr og rød tall, endog med en spøkelsesaktig fart satt opp regnskap, redigert hjemmesider og avfattet skarpe e-poster med den klareste luft av oversikt. Parallelt har jeg laget med lunsj og middag i ett, etter et særlig leteaksjon etter noe spiselig her: Jada! Kokt ris og frosne reker som nå er tint + netteblanding. Dette skulle bli akkurat nok til å holde på en 16 km skitur om få strakser. Helligbrøde som blir vanskelig å leve med om jeg blir værende innedørs til solnedgang på en dag som dette og vår utvekling om solpletter etc. – derfor nå sporenstreks ut i hagen med min utsøkte rett, og derfra i vadmelksnikkers til skiløypene!
Jeg håper du forstår da at jeg etter denne innsatsen blir forstyrrbart resten av helgen. Kaffekjøpet har kanskje gitt deg ro til flere innrykk fra det vakre livet rundt omkring oss, tross alt, eller hvordan forløper din dag seg? Tenk, jeg er begynt å følge med.

16:16

Det blir dessverre skrivefeil i denne farta.. 16:17

Einar:

Skiløypa. Pussig - et program fra NRK P2-portretter fra 2016, en Maurice blir intervjuet, lytter til dette nå, ganske artig, anbefales.

17:31

Vera:

Det er et helt ok portrett. Hørte det igjen her om dagen.

17:32

Vera:

Og da var jeg etter tilbake i sengen. Håper å våkne riktig tidlig i morgen. Se soloppgangen. Og fordi jeg har verdens beste seng.

21:52

Vera:

Vera:

Og her er nattehimmelen om sommeren. 21:53

Einar:

Nå skal du høre: Da jeg var barn og overnattet hos mine besteforeldre, likte jeg så godt å utforske sovndyssende bøkene i de innebygde bokhyllene innen rekkevidde over sengen. Jeg husker titler som "Moskva gjemmer ingen tårer. Den bladde jeg lite i. Så var det en annen bok som het "Veien til sunnhet", utgitt ca. 1950. Den bladde jeg mye i. Ikke for å bli sunn, men for tryggheten den formidlet med bilder av kjernefamilien på kjøkkenet, melkeflasker og helsetrøyer - og finest av alt: et åpent soveroms vindu mot granskog og mørkt nattelandskap, som skulle vise viktigheten av frisk luft på soverommet. Jeg ble så trygg av det bildet, sovnet av det, at jeg har hatt det med meg inni meg i livet siden. Du skjønner hva som kommer nå. Nå eier jeg to slike bilder. Uansett hvilket værelse vinduet tilhører, ga dette bildet meg samme følelse som i barndommen. Forresten er der noe ved åpne vinduer mot noe harmonisk som vekker en så dyp lengsel, eller forankring i meg, at det er som om dette spenner over mange liv og århundre.

Jeg er glad du ble ferdig med neglene tidsnok til å sende meg denne koselige hilsenen. Siden sist jeg skrev er det, som jeg har en hel novellesamling å fortelle av alt som romsterte og yret i meg underveis på min 21 km skitur under halvmånen i kveld, på et litt farlig føre, men likevel med en merkelig ro, så også de indre bildene ble tydelige. Jeg kjente at jeg er veldig glad i dette livet.

Einar:

Din podkast om Tyco Brahe, som jeg kjente godt fra før, er fremragende.

22:46

FEBRUARY 18, 2024

Vera:

Kjære Einar

Det er enda lenge til solen stiger, og jeg har stått opp.

Det er en intens kommunikasjon vi driver med. Jeg tenker at det er fint og skummelt. Og helt uventet.

Etter at Trond døde har jeg hatt 2 kjærestester. Ingen av dem var fra Tinder. Men begge oppviste et behov for å endre meg. Det går ikke. Vit det. Endring må komme innenfra. Det vet du sikkert i din jobb. (Min beste venninne Tale sier at du aldri bør putte disse to ordene i samme setning: Vera og må.)

Jeg har egentlig forsonet meg med tanken på å være alene. Nesten alle kvinner i min slekt har endt opp slik. (Men bevares for noen damer! De har flyttet fjell, så det er ikke trist.) Min oppførsel på Tinder har vært mager. Jeg har truffet 3 - en middag, en øl og fått en rar venn. Sistnevnte, finnen Ilpo, traff jeg første gang for 3 år siden. Han er en rørekopp som bor i en husbåt i Drammen. Nå skal han brenne sprit så jeg kan lage eggelikør til ham. Har gjort det før, men da i fjor til jul. Nå spurte han om jeg kunne lage det igjen. Ukomplisert vennskap.

Det korte møtet med en øl er skikkelig kårni. Vi hadde avtalt å møtes på Gamle Major på Majorstuen kl 17. Han skrev at han satt lengst inne i lokalet.

Da jeg kom inn dit så jeg en skikkelse kledd i en signalgul drakt med hatte og gassmaske. Jeg fikk sjokk.

Det skulle vise seg å være en spøk fra hans side, men den virket ikke helt etter hensikten.

Middagen var god, men for en snobb «kelner» sa han «kan ikke du ordne så vi får smake alt dere har, og ta med en flaske champagne til»

Vera:

Det tar en måned fra man sletter tinderprofilen til den blir forsvinner helt. Jeg fikk melding om at min er borte for noen dager siden.

Jeg skjønte ikke lenger hva jeg skulle med den. Jeg har forsonet meg med å være alene.

Så dukker du opp fra intet.

Du skriver så fint at jeg blir varm om hjertet. Jeg blir glad hver gang jeg ser at det kommer en melding.

Og jeg blir redd for å møtes, snakkes (- ergo generelt redd). At ting skal bli feil i stedet for magisk. Skrift er noe annet enn å møtes. Hjem er vi for hverandre da?

Ja, dette var mine tilmalte 5 kilometer tekst. God morgen forresten.

07:03

Einar:

Kjære Vera!

Takk for at du melder ut fra deg selv som du gjør. Med både oppriktighet og stil.

Jeg tenker nok ganske likt. Så i alle fall er vi to om å se risikoidretten i øynene. Jeg tipper vi også er to om å ikke ville være pyse heller. Jeg er håpløst naiv, men har nå en hang til å i hvert fall ha tillitt til voksen redelighet og respekt. Og nå blir jeg ikke bare varm om hjertet når en melding fra deg innløper og jeg hygger meg med den, men er det også mellom meldingene. Så er skrift anderledes enn i persona møte, ja. Heldigvis, igrunnen. Skulle vi ikke ta sjansen - uten fikserte forventninger, men med den åpne nysgjerrigheten som faller begge så naturlig, for alt i menneskemøter?

Jeg har tenkt på så mye å svare deg med, og skriver nok mer i løpet av dagen. Men jeg ville du ikke måtte vente så lenge på gjenlyd, så da tastet jeg dette fort og spontant, og oppriktig.

09:22

Vera:

Det ville vel være feigt å aldri møtes ja. Men plutselig blir jeg veldig sjenert og rar. Og

Vera:

fnisete.

Jeg er snart på vei til byen. Skal plukke opp en venninne på vei til museet. Jeg har 4 venninner jeg har kjent i 50 år. De er min familie. En av dem - Kristin - er bl a fotograf (en tusenkunstner med mange talenter).

Men du får komme opp med en ide om møtepunkt så får vi se... (fnis)

09:32

Einar:

Fnising er gildt, vi er da unge også.
Jada, jeg har idéer om møtepunkt og kan bidra med forslag. Skal uansett til Oslo snart. Du deler stadig så direkte og naturlig fra ditt privatliv, og det seiler inn i meg så enkelt og naturlig også, og jeg blir glad for hver nye ting fra deg. Jeg deler også gjerne fra mitt.

09:44

Vera:

09:45

Einar:

Morsomt

09:45

Einar:

Lytte til på museet (selv på forberedelsene nå, som jeg vet det er). Jeg skal tenke på deg der, forsøke meg på sjellevandring for å være der litt.

09:51

Vera:

09:52

Vera:

Brev fra reisen til byen

Har med en bok. Om forlatelse av Ian McEwan. Plukket den opp på biblioteket i går. Mange ord. Puuhh. Mye lettere å sludre med deg.

Jeg har ikke fortalt deg mitt økenavn på meg

Vera:

selv - enkefru Hybris. Det er både gøy og slitsomt - kommer an på hvor jeg er i prosessen.

Jeg har lært en ting - ta alltid gleden på forskudd for du aner ingenting om hvordan virkeligheten blir.

Nei her skal det leses. Nytt forsøk.

10:49

Einar:

Det er så fin å være med deg.
(Selv skriver jeg en liten historie til deg, ganske banal, men sot, men jeg vet ikke om jeg sender den)

Nettopp! Sorger på forskudd er en dårlig idé - de viser seg ofte grunnløse. Mens gleder på forskudd er vinn vinn - enten dobbelt opp, for forskudd og når gleden er der, eller så i det minste på forskudd.

Så aktiv du er i alt du engasjerer deg i. Jeg er takknemlig for at du i tillegg tar deg tid til å sludre med meg. Som er mye mer enn sludring for meg.

10:53

*fint

10:53

Vera:

Så klart du skal sende den 😊

10:58

Nå meldte Kristin avbudså da får du være med i stedet.

10:59

Einar:

Nei, nå får jeg litt hjertebank av at du ber meg med; sett på maken.
La meg ta meg inn og bli saklig. Ja, jeg blir med deg, men her må vi jo holde oss på jorda. Jeg begynte nettopp å skrive:
Nå vil du vel ('vil' og ikke 'må' 😊) konsetrere deg om dine oppgaver på museet, så jeg sender deg mine skriblerier senere i dag, jeg.

11:03

Vera:

Jeg har et giga-problem - jeg aner ikke hva saken (altså Maurice på museet) handler om. Det skulle egentlig være en tenkepause av en

Vera:

sak før jeg kaster med i gang med noe annet.
Når er jeg i villrede.
Da hjelper det å dra på museum og tenke.

11:06

Einar:

Gjør det. Kanskje det er for deg som for meg:
Alt begynner med innlevelse i ro.

11:07

Einar:

Nå har jeg skrevet ferdig den vesle historien om et stjerneskudd i hverdagen, noe jeg kom på under inkasso-styret i går (for noe i drøm eller fantasi er helt nødvendig å søke til, skal det la seg gjøre å overleve håndtering av regninger og forretningsavtaler etc. - det gjaldt båtopplag, og jeg husket en episode under sjøsetting med en viss Tore Hund. Men ikke mer nå, unnskyld, nå er jeg med deg til og i museet!)

11:27

Vera:

Jeg er i Frognerparken. Min barndoms dal.
Dette var min hage da jeg vokste opp. Jeg er her ofte enda. Jeg kjenner hvert tre og føler sorg når de kappes. Alle de tre trærne der vi hadde hemmelig klubb, er felt. Vi kunne se alt men ingen så oss.
Jeg føler alltid ro her. Det er litt mitt.

12:19

Hvis noen spør hvor jeg kommer fra så bør jeg svare nettopp her. Da alt begynte.

12:20

Einar:

Så fint. Det vidunderlige. Og altså ditt. Takk for at jeg får slå følge med deg der. Jeg fant i stad bilder fra Vigelandsmusset og -parken siden du var der, og følte det mektig og vakert. Har gått i parken mange ganger selv, viste Jakob den i forfjor, og jeg kan bare ane din tilhørighet nå du har barndom, sjel og lek der.

12:27

Vera:

Det finnes en trapp her - bak monolitten. Det tok mange forsøk over år å beherske kunsten

Vera:

å løpe opp med bare et steg pr trinn.
Jeg løpet opp hver vår. Den gangen jeg ikke orker mere har jeg blitt gammel. I fjor var jeg alene så jeg spurte en gjeng amerikanske ungdommer om de ville bli med å prøve. Det var en fin opplevelse. Og jeg kom opp.

12:39

Einar:

Kan du ta et bilde av den? (Eller kanskje et foto gjør urett.) Kanskje du utfordrer meg der når vi - snart - møtes?

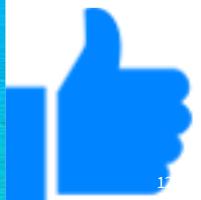
12:43

Vera:

Er på museet. Skal sende deg noe av det jeg ser.

12:52

Einar:

Vera:

12:56

Vera:

Det er her.

12:56

Vera:

12:58

Einar:

Mektig. Er det der siste akt skal skje? Den aldrede, men levende kroppen sammen med de forstenede?

12:58

Vera:

Jeg vet ikke hva det er enda. Det er bare et bilde i hodet mitt.

12:59

Einar:

Mye mer følsomt enn det germanske uttrykket man først fornemmer i parken.
Kjenn du hva som er riktig.

13:00

Vera:

Jeg ser ikke hvordan de ser ut. Det er bare «hjem».

Men her er det et rom med møter mellom mann og kvinne. Veldig vakkert. Ømt. Og litt vondt.
Det fikser jeg ikke å ta bilder av 😊

13:04

Einar:

Jeg får lyst til å gå dit sammen med deg, fysisk. Men det blir kanskje for nært å si nå.

13:05

Jeg liker, verdsetter, i alle fall, med hele meg, at du deler dine følelser slik (også ved å ikke ta bilde)

13:06

Nei, ikke for nært å si. For jeg er nær deg nå, uansett om vi nå ikke skulle finne alt riktig i et møte. Skrift gir også sann berøring. Du berører meg sant.

13:09

Vera:

Så fint 😊

13:15

Einar:

(Historisk bevis: William Godwin skrev om "Letters" før han kjente Mary W.: "If the ever was a book calculated to make its reader fall in love with the author, this appears to me to be the book".)

13:19

*If theRE

13:20

Vera:

13:20

Einar:

13:22

Vera:

Haha

13:23

Vera:

På vei hjem. Skal sette meg ved kjøkkenbordet og skrive. Se hva som former seg i hodet. Finne ut hva jeg driver med. Foreløpig er det en inspirerende prosess. Den blir verre etterhvert.

14:51

Einar:

Bra!

14:52

Einar:

18:14

Einar:

Jeg finner tydelige tegn på at jeg skal innlede en ny sesong i livet.

18:14

Vera:

På tide 😊

18:15

Einar:

Kjære Vera,
(jeg liker de to ordene, i denne kombinasjonen)

Det er blitt lenge siden sist..., ja, det er vel neglene.

På den anen side, over 40 telegrammer om dagen - jeg er enig i at det er en intens kommunikasjon vi driver med. Og jeg kan ikke hjelpe meg fra å ønske at den aldri går over. Særlig i dag, da du var i Frognerparken og Vigelandsmuseet og delte med meg underveis, følte jeg at jeg var sammen med deg der, med sanser og fornemmelser. Det ga nå ikke bare intellektuell begeistring her hos meg, denne skriften vår nappet nå mer materielt i meg også, det strømmet noe glitter omkring som jeg ikke har imot. Jeg håper jeg ikke viser meg for ivrig, men vil si

Einar:

det som det er.

Har du sagt at du vil møtes? Du har sagt at vi skal møtes. Ordet fanger. Så var det gjort.

Praktisk plan. Du vil ikke tro hvor snart jeg kan, hold deg fast. Det har seg slik at jeg har fri hver 4. uke fra og med onsdag til og med påfølgende mandag, for samvær med min sønn i Tyskland. Min sønn vil nå heller være sammen med kjæresten og vennene, han, og dette er en realitet idet en slik Tysklands-fri står for døren. Jeg har fri fra onsdag 21.02 til og med mandag 26.02. Avtaler og gjøremål på onsdagen, ellers ikke. Jeg har selv sagt ikke den grønneste anelse om nopen av disse dagene kunne passe for deg.

Neste alternativ for meg er mandag 04.03 kveld til onsdag 06.03 tidlig kveld. Dvs. jeg skal delta på et seminar på Ullevål sykehus fra 08:30 til 15:45 på tirsdagen og onsdag. Foreløpig plan: Tog KRS - OSL S man 15:56 - 20:25; seminar, Ullevål tir & ons 08:30 - 15:45; tog OSL S - KRS ons 18:25 - 23:12 = ledig tid i Oslo man 04.03 fra kl. 21, tir 05.03 etter kl. 16; ons 06.03 kl. 16 - 18.

Hvor kunne det skje? Først tenke jeg på Holmenkollbanen (med måltid på Frognersteren?), for å gjenopppta praten der fra sist. Så tenkte jeg at dette ville være min sfære, ettersom møtet der for 26 år siden nok betød noe annet for meg enn deg. Frognerstener er likevel et fint sted med oversikt. Så tenkte jeg, etter opplevelsene i dag, på Frognerparken; dit vil jeg uansett gjern gå med deg; og/eller Vigelandsmuseet - mat mm. selvagt et stemningsfullt sted etterpå.

På mine fridager er du også mer enn velkommen hit. Jeg har en egen gjesteholdeplass i kjelleretasjen; den er erkekoselig med stil - bad med perselensbadekar på gullfotter, toskanske terracottaflise i peisestua, en sovenisje bak den gamle bakerovnen. Nåvel, det blir kanskje for drøyt et skritt, skjønt jeg har nesten hatt en nesten overdrevet stor respekt for damers grenser.

Nå er jeg spent nå. Skulle vi bare få det gjort, under mottoet: "La oss ta oss god tid uten å somle"?

21:45

Vera:

God kveld. Hvor ble det av den historien du skrev?
Jeg ligger i sengen. Kjenner at det er lurt å få nok søvn. Dessuten har jeg verdens beste seng så det er alltid fint å legge seg.
Jeg vil møtes et sted vi kan bevege oss. Gå.
Ute eller inne? Jeg har årskort på Nasj museet og kan ta med gjest f eks. Eller en tur i hittiheita.
Det blir litt for skummelt å møtes for å sitte tvers over et bord.

21:53

Einar:

Passer meg fint med bevegelse! Kan du noen av dagene jeg nevner? Hvilken dag er best for deg? Både museet du nevner og hittiheita er bra alternativer. Det kommer til å gå bra dette, okkemos. Om du vil sette meg på hittiheita-alternativet, kan du få påfunn herfra i morgen. Du kan også velge selv. Historien ja. Jeg skrev den jo til deg. Selv om den handler om en annen type relasjon, så er den et eksempel på en sånn tvist i hverdagen som de overrumpende små tingene kan gi, der det er følende mennesker på ferde. Jeg kom altså på denne – sanne – historien mens jeg holdt på med inkasso-varsle, regnskap og e-post vedr. nettopp båtopplag, som sikkert ikke er ditt favoritt-tema i utg.pkt. Men altså, skal vi se - har skakl du få en lenke:

22:01

<https://einars.craft.me/tilten>

22:01

TILTEN

Tore Hund var uvanlig alvorlig til ham å være. Bak den store båthengeren var samtalen gått i stå, og spenningen økte.

Som moderne viking var han flintskallet og hadde skjegg helt ned til brystet. Og tatoveringer, selvsagt. Men ingen blodhavn lyste i øynene, de var snille. «Beforeigners» gikk på HBO, og en av «fremvandrerne» var Tore Hund. Det vil si, min sønn og jeg visste at sjøseteren fra «Arendal båt og motor», han som kalte seg Tommy, var den egentlige Tore Hund. Så vi kalte ham det.

Det var lørdagen før fellesferien, og Tore Hund hadde det svært travelt. Likevel måtte han være ærlig og tilstå før vi satte båten min på vannet:

«Det e no' me' tilten.»

En akkordering utviklet seg.

«E det noe med tilten, Tommy? Åssen da?»

«Hydraulikken løfter' kje motoren heilt, han vi' kje tilte opp.»

«Men kan e ha det sånn, da? Må' kje tilten være i orden før mi sjøsetter? Ellers må vel båden opp igjen te uga?»

«Jau, men e hæ'r det så gyseli travelt nå. E vett' kje åssen e ska klære alt.»

«Nei, nei. Du står på, Tommy. Å ska e gjørr, da, når e får gjester te mandag, og har viktige planer med båden da?»

Det er da det løser seg. Rett ved sluppen som båten min skulle sjøsettes fra. Tore Hund skyter til og blir taus. Jeg vil ikke være urimelig, eller helst ikke presse den arme sliteren. Jeg har en god tone med ham, verdt å ta vare på. Vi er gått i stå der bak den lange hengeren med båten min. Og foran denne står Tor Hunds pickup på tomgang. Snart er det søndag, og ingen finner mer å si. Og der står vi.

Da går plutselig døra til pickupon opp. Et lite hode med lyse krøller kommer til syne, ei lita jente på 5 – 6 år. Hun tilter hodet ut, vender seg mot oss og sier hoyt med lys og fin barnestemme: «Jeg elsker deg, pappal!» Før jeg selv i forfjamselsen rekker å bli rørt, ser jeg Tore Hund bli smor: «Ååååå.....», utbryter han med begge hendene på brystet idet han også bøyer knærne så han nesten kneler. Han får smilehull. Så vender han seg mot meg:

«Det e klæ't mi årdne med tilten, Einæ! Gud fader, de går' kje an at ikkje den e i årdnén når du får besog og ska på vannet og greier!»

«Får du det te nå i helja da, Tommy? E kan saktens vente te ud på manda'n,

vett du.»

Jeg ville ikke utnytte stemningsskiftet manipulativt heller.

«Ikkje no' problem, Einæ'. Skolle bære mangle!»
«Takk!»

Han fikk med seg Torbjørn, og de jobbet hele søndagen.

Tore Hund, den snille vikingen, møtte meg igjen tidlig mandags morgen, stolt og opplagt. Jeg forsto ikke det tekniske, men nå var hydraulikken førsteklasses og tilten en drøm. Vi smilte og tok hverandre i hendene som bestekompsier.

«Nydelig tulle du har», sa jeg.

Tore Hund svulmet.

Siden, når jeg trykker på en knapp ved styrekonsollen i båten, og motoren tilter ned eller opp, kan jeg tenke på tiltingen av et barnehode, de magiske barneordene og denne kraften i farskjærligheten, som jeg har til felles med Tore Hund.

Vera:

Fin historie. 😊 takk. Koselig med nattahistorie fra Sørlandet.

Jeg kan når som helst etter torsdag. Mulig å skulke fredag mot å jobbe litt i helgen. Men jeg kan ikke tilby deg overnatting. Jeg synes ikke det passer seg i forhold til Josefine. Litt gammeldags der. Men han kompisen din i Blomsterveien?

22:10

Einar:

Det falt meg ikke inn at du skulle tilby overnatting, Vera. Helt enig med deg der. Ellers, ja nå gleder jeg meg.
Det kommer til bli fint, på den ene, andre eller flere måter.

22:12

Vera:

Da har vi en forsøksvis plan.
Sov godt! 🍪

22:20

Einar:

Da har vi en forsøksvis plan.
Sov godt! 🍪

22:22

Einar:

Tar et skjermbilde av den, så er det ingen vei tilbake...

22:22

Vera:

Haha. Din luring.

22:22

Einar:

Det er meldt et fælt mildvær med regn, i Oslo som her. Jeg tenkte at Frognerparken ville vært ideell å gå i, om du vil ha meg med i din barndoms hage. Men nå forekommer værvarslet meg forenlig med holke opp og in mente. (Har du sett sketsjen, der Atle Antonsen på ekstremt glatte sko intervjuer Lars Saabye C.?) Videre at det ikke vil ta seg spesielt manndig ut å møte opp med brodder. Og jeg må ha en stø fot med godt feste til jorden når jeg skal møte deg under samme himmel, så sterkt jeg uansett vil svaie da.

Nå har jeg ennå ikke vært i hverken det nye Nasj.museet, eller det nye Munch-museet, så en innendørs vandring med utg.pkt. i førstnevnte frister dobbelt. Vi kunne møtes umaskert ved et kunstverk der, som det med den blå timen. Jeg vil være dypt forfjamset, men klarer å være rolig, og du skal se det er ganske lett å få kontakt, jeg tror jeg er ganske åpen og samtidig avslappet til hva enn vi snakker om. Ikke selvhøytidelig. Kommer nok i gummistøvler og en gammel sydvest med knuter på snoren. Og interessert i å bare være to nysgjerrige barn med tilmålt tid på jorden.

23:53

FEBRUARY 19, 2024

Vera:

God morgen. Jeg hadde sovnet da siste melding kom.
Da sier vi Nasj museet. Ha en fin dag der du er

07:25

Vera:

Og så kan du få velge - møtes utenfor - eller inne på museet ved et utvalgt verk.
Sistnevnte høres gøyest ut. Førstnevnte er enklest. Hmm - hvilket verk?
Kanskje dra til med skikkelig nasjonalromantikk?

07:58

Einar:

God morgen, Vera!

Fredag?

Jeg la et spor til et verk i mld i natt. Men du kan godt foreslå et, eksplisitt eller i en gåte jeg må løse for å finne deg. Jeg finner deg. Eller du finner meg. Eller så venter vi med å leke før vi har møttes som vanlige folk. Jeg er absolutt for nasjonalromantikk.

Til min mor etter kontoret i dag (hver mandag), derfra til Mandal fengsel i morgen.

Skriv når du føler for det - jeg blir alltid glad i andre enden, og jeg kan alltid vente (ja, noen timer i hvert fall).

Ha en velgjørende dag med dine prosjekter,

Einar

09:04

Ergerlig med feil. *venter vi med å leke TIL vi har møttes

09:05

Vera:

Jeg så det etter at jeg skrev. Litt for rask mao.
Ja Solberg - blåtimen.

09:15

Einar:

Selvfølgelig forsto du den umiddelbart. Det var bare dette som falt meg inn. Lite avansert.

09:20

Nettopp vært på tlf ang møte på akuttpsyk. post i dag 10:30 - om hvordan håndtere englene. Bra jeg får bistand til dette. Nesten enda bedre at jeg planlegger en flukt til hovedstaden om få dager.

09:24

Vera:

Vera har sendt et vedlegg.
Odd Nordstoga · Song · 2020 · "Dans Dans
Dans"
<https://open.spotify.com/track/3DY8Ke4Jj1RBv6mgfkPBp?si=kkvdXvGPQ9eGaXjBjaD7ig>

09:25

Vi som danser på brygga

09:25

Einar:

Takk!

09:27

Vera:

Her er det himmel og helvete. Jeg får låne Vigelandmuseet gratis selv om det aldri skjer til vanlig, samtidig med at jeg stagger en illsint leser som kjeftet meg huden full for en sak. Masse sjefer involvert.
Og du stagger engler - eller er det demoner?
Livet ja. Uforutsigbart er bare fornavnet.

10:46

Einar:

Kanskje vi da heller skulle møtes foran et groteskt helvetesilde av Hieronymus Bosch?
Nei, jeg stemmer likevel for nasjonalromantikk.

Får du huden full, tipper jeg det ikke skyldes mørke hensikter hos deg. Håper du kan smøre deg tykt inn med gåsefett når vennligheten settes på strekk. Jeg finner det stadig nyttig å tenke at følelser har årsaker, og at årsakene ikke alltid er hva den intenst følende mener de er, enten det er meg eller den andre. Fakta kan gjerne undersøkes, og så får den som kan, justere følelsene deretter. Håper du får støtte. Skulle ønske jeg kunne gi deg det.

Stort møte på sykehuset. Tror jeg fikk bidratt til en riktig rekkefølge i behandlingen, og til fordeling av ansvar. Om 1 min kommer en spennende mann, en høyt begavet leder i privat næringsliv, med bipolar lidelse, nå vellykket behandlet, og hvor denne

Einar:

behandlingen har gitt ham stabilitet for en erkjennelsesprosess som omdefinerer livsmål og identitet - stimulerende samtaler.

14:32

Vera:

Hjemme. Puuh

Skikkelig overload av praktiske ting som enten er ordnet eller må ordnes.... samtidig som mail nr 3 tikket inn fra en kar i Sauda som hakker på kilden i en bildetekst fra saken min om betong.

Han er skikkelig ufin og brøler til meg om min inkompetanse.

Og Maurice har plutselig blitt redd for å være naken. Det skjønner jeg jo, men jeg må finne ut hvor langt jeg kan få ham til å gå.
Jeg landet på «drapering» av kropp.
Han da at det var greit, men jeg tror vi må gjennom mange sånne runder.
Jeg tenker også at saken kanskje ligger begravet her - når mennesket falmer og føler skam for at det er slik? Så trist og så krenkende for individet.

Men jeg har invitert alle 4 (inkl fotografen Javier) til middag på Lorry onsdag kveld. Og siden jeg vet at NRK ikke tillater slik, så tillater jeg meg selv å betale den.
Alle må bli kjent og trekke sammen. Dette betyr noe for meg.

Ikke alle saker blir hjertebarn selv om påfallende mange sniker seg inn i sjelen min.
Jeg prøver å gjøre ukompliserte ting i blant - men lykkes ikke så ofte.

Klarte det før jul da. Måtte ha tid med barna så jeg gikk for det enkleste, en listesak. Altå 7 gavetips.

Helt greit. Ingen som husker. Ikke jeg heller.

Her hjemme har minstemann ferie. Vi hadde et muntert passiar på kjøkkenet. Jeg laget meg en black russian drink og tilbød henne å smake. Hun likte det ikke så jeg helte på fløte så det ble «white russian» og da likte hun det 😊

Haha. Så veldig veldig lite sosialdemokratisk riktig.... Å finne frem spriten kl 16 en februar dag og invitere med datter på 18 år.

Vera:

Da skal du vite at Josefine er 1 prosenten i landet når det gjelder smarthet. Lang hist, men hun er plukket ut til etterretningsbataljonen (som ikke tar inn førstegangspersoner) i Nord Norge. Hun er bare veldig veldig smart.

Og min lille blomst. Vi er verdens beste venner.

Virkelig. Ikke bare sånn overdrevet liksom - hun er min aller aller beste venn.

Vi har flere områder av livet vi ikke deler, men det raker ikke saken. Vi er alltid sammen.

Det er en voldsom påkjønning å vite at hun drar i militæret i august.

Og viktig at hun kommer seg ut.

Nå ble det mye her - skjønner du? Overload. En black russian er på sin plass.

17:11

Einar:

Så fint du går frem og navigerer i alt dette, Vera. Jeg blir rørt av beundring, virkelig. Deg selv og din menneskelighet med.

Også takk for hva du deler om Josefine.

Livet er rikt. Sterkt, barskt, rørende, noe å stupe inn i, noe å flykte fra. Hvilke instrumenter har du for balansen? Du må ha en saft i deg med en fint vippende kompassnål, som likevel hjelper deg når du ikke tror det.

Jeg vil veldig gjerne bli bedre kjent med deg, med tid til det, der vi uansett er underveis.

Din hvite russer med skatten av en datter.

Innøm et treningscenter før min mor.

Så skal jeg fokusere på sovn kanskje hver bidige natt før du feier meg overende.

17:38

Vera:

På vei til butikken. Gående naturligvis. God trening.

17:41

Ønskes deg altså.

Det siste.

17:41

Einar:

Jeg smiler og går nesten i stå.

17:42

Vera:

17:43

Vera:

På vei i seng. Gleder meg til neste melding.
Sov godt.

23:25

Einar:

Kjære Vera,

Du beskrev en mettet, en fullstudd, en overfylt dag - overload - men med en imponerende mestring slik jeg leser det - har du kunnet ta kvelden? Kanskje du alt ligger i verdens beste seng. Jeg husker en vakker setning fra "Frankenstein", der den marteide dr. F. finner en midlertidig lise i et pensionat i alpene: "He felt sleep as it crept upon him and blessed the giver of oblivion."

Så kanskje du leser dette først i morgen, mens jeg er på vei i fengsel. Det gjør ikke noe.

Det slo meg under trenings i dag: Jeg er vanligvis den åpenhjertige som forteller mest om seg selv, men i vår tekstuelle drøye uke har sannelig du vært det om mangt. Uten å spørre mye tilbake. Jeg har ingen spesielle reservasjoner med mitt. Og merker særlig i dag at jeg setter umåtelig stor pris på din måte å dele med meg på.

Når jeg nå har satt meg tastende ved spisebordet mens min mor ser på CNN ved salongbordet få meter unna, er det fordi det er noe her som er viktig for meg. (Når er jeg trøtt, og da blir det oftest flere ord enn nødvendig...)

Selv om jeg selvfølgelig er åpen for at du, eller vi, oppdager at energien mest tilsvarer vennskap, kanskje utelukkende bekjentskap, tror jeg det vil være redelig at også jeg sier noe om min relasjonshistorie. Den er jo betenklig - skjønt neppe sjokkerende eller egentlig problematisk.

Det må jo bli stikkord nå: Gift med en dansk kvinne da jeg var 34, tok henne med fra Kongens København til turnus i Norges mest veiøse kommune, i Finnmark. Der reiste hun fra meg, forsant med Hurtigruta mot syd. Nå kunne jeg si at hun ikke orket Arktis, men det var vel meg hun ikke orket. Jeg kjøpte en svartlakkert, ombygd ambulanse med sofa bak, tok førerkortet i Alta på 1 uke og kjørte landet gjennom på litt av en road-trip for å redde ekteskapet. Jeg lokket henne opp fra

Einar:

DK og skaffet den mest romantiske gamle skogshytta i Holmenkollenåsen. Heller ikke dette (og mye annet) lyktes, jeg ble syk på forskjellig vis, alvorlig infeksjon mm., men gjorde ulike morsomme grep og kviknet litt til for jeg ble - ja, patetisk avstandsforelsket i deg dengang. Så skjedde dette med min far mm., jeg traff Jakobs mor, og det gikk som det gikk. En venninne-bekjent ble en nærvenn og støtte og siden mer, og vi var gift 2009-15/16. Hun er et fint menneske som jeg fortsatt har vennskapelig kontakt med, også med forsøk på støtte etter at hun fikk kreft. Hun var til unik støtte i min kamp for min sønn, jeg for henne i mye voldosmt - men den siste katastrofen ble for vanskelig for oss: da hennes sønn tok sitt eget liv og var ved å ta broren med seg. Hun hadde passert alderen for barn. Min første kone flyttet fra meg før vi kom så langt. Jeg har bare Jakob, men en kvinne jeg hadde vært sammen med i under 4 mnd. da hun ble gravid.

Siden har jeg også prøvd å - ja, komme i orden med noe stabilt og helst kreativt samtidig. Jeg har dårlige anlegg for ensomhet - funksjonsskåren faller betydelig fra ganske bra til mindre bra idet jeg går inn døra hjemme til bare meg selv. Ikke fordi jeg vil lene meg på andre og ikke ta voksent ansvar, for det kan og vil jeg, men fordi jeg vansmekter uten fellesskap, å dele. Opplevelser, tanker og vakre stemninger i å dele om energien flyter. Se der snakker jeg bort igjen.

Til sak: I løpet av de siste årene har jeg hatt ett samboerforhold - i Bergen 2019-20. Jeg ga mye i det, jeg gir ikke lett opp. Jobbet mer med meg selv. Erkjent mer av en svakhet: å bli fortvilet og dermed intens av å bli feiltolket i motiver, å bli tillagt hensikter jeg ikke har. Mye mindre så nå, har lært å stole på intuitiv føinfølelse og respekt når det gjelder (viktig), at jeg ikke så lett kommer i skade for å krenke andre, som kan ta ansvar for seg selv. Jeg har mye kraft, var før redd for den, men dette er sikrert: Jeg har overhodet ingen glede eller interesse av å ha makt over andre, tvert imot. Nok om det; se nå snakker jeg meg bort igjen.

I fjor sommer prøvde jeg omsider en dating-tjeneste. Traff 1 noen få ganger, sist i september. Siden ingen før jeg en helg

Einar:

overrasket meg selv en helg ved å plutselig melde meg på Tinder. Jeg tror det var 2 dager før jeg oppdaget deg der og kom til å skyte avsted en superlike. Ja, ikke bare det, jeg var visst frimodig nok til å gå rett til Fjesboka og igjen prøve meg, adskillig modnere, tross alt, enn forrige gang. Siden har jeg igrunnen glemt Tinder.

Gode Gud som jeg her har presset tastaturet til unormalt tempo og en usensurert strøm av kan hende for det meste sludder. Om det ble dumt, la meg få en sjanse til... Jeg vet ikke om det er fordi min mor spengfyrer, om det er pinlighet eller at du gjør meg varm på annet vis, men jeg svetter.

God natt / god morgen,

Einar

23:48

Einar:

Det var ikke meningen å forstyrre deg i senga med en sånn dosis... Du kan lese dette i morgen - og heller bare ta imot en oppriktig, varm klem for natta nå. Nå skal jeg sove meg mer oppagt selv!

23:59

FEBRUARY 20, 2024

Vera:

Kjære Einar
Du forstyrrer ikke. Jeg vil bare lese mere. Vil finne ut hvem du er.
Vit at jeg blir glad for alle meldinger - små og store. Det er nemlig så fint å vite at noen tenker på meg. (Vanlig menneske-greie antagelig😊)

07:22

Einar:

God morgen, Ja, hvis det kan telle, så tenker jeg på deg hele tiden. Hva det nå kommer av. Ha en nydelig dag i alt.

07:26

Vera:

Sukk😊

07:27

Vera:

Fremme på jobben.
Var på nationaltheateret stasjon da jeg skjønte at jeg har glemt pc'en hjemme.
Jeg bestemte meg etter litt nøling for å bruke det gamle penn og papir-trikset i dag.
Kanskje jeg klarer å tenke da?
For særlig klart her inne i kroppen min, er det ikke (Men jeg vil samtidig påpeke at jeg smiler hele tiden i forvirringen).
Her ser du smilet😊

10:08

Vera:

På vei hjem.
Et slakt av en dame på en trikkeholdeplass.
Det siste jeg gjorde var en ydmykende opplevelse - å takke en ufin idiot for innspill.

Jeg ble kalt inn til sjefen 2 ledd opp. Mail nr 4 fra den kritiske og bedritne leseren er så lang og full av referanser at den måtte tas alvorlig. Sjefen sa også at jeg burde tenke meg nøyne om for jeg svarer sånn. At jeg hadde vært for eplekje i første svar.

Jeg har endret ordlyden i en bildetekst om pyramider i en sak om betong til en mer spørrende variant (den delen han klaged inn - en fuckings bagatell) Og takket for innspillet. Min kollega rådet meg til å gjøre det. Jeg sa først nei til å takke idioten i Sauda, men svelget all stolthet.

Jeg representerer overmakten tross alt.
Han kan få føle at han vant... må bare bli ferdig.

16:22

Og forøvrig har jeg vasset i vakre stoffer på kostymen og lagt en plan med fotografen.

16:26

Så alt er ikke ille mener jeg

16:27

Einar:

Livet er fargerikt, det, og svinger når man er ung, og det er det jo.
Det er jo så gresselig hyggelig å følge deg i den daglige tumulten, blitt naturlig vane nesten, eller helt, bare at jeg har myriader av små spørsmål og replikker, som jeg altså bare må romme alene - nå her jeg står utenfor 13 låste dører og 2 piggrågjerder, mao er jeg nettopp sluppet ut av fengselet og både

Einar:

gleder og gruer meg til hjemveien. Der siste fordi jeg er så dørgende trøtt, samtidig som jeg har en mer enn vanlig lyst til å leve. Ettersom jeg nå stadig stjeler deg til meg for en indre dialog (mon tro høyladt av og til?) der jeg ferdes og tumler, ble det sånn at dette tidligere "Husk å sove" fra deg nå før jeg forlot kontoret ble til: legg deg så lang du er på fysioterapibanken for en mikrolur. Aldri gjort det før - god ide fra deg, for det oppkvikket litt. Klarer nok resten nå i bilen med brå volumendringer på musikken, plutselig slag mot meg selv, ikke minst med utkroppen list for å skremme meg selv med voldsomme lyder.

Nå blir fingrene valne og ubrukelige, ikke rare mildværet her ennå - og jeg må få med: Er det på fredag vi skal prøve å legge oss i samme bane? Tenker eller foretrekker du en annen dag?

Leif har noen utfordringer på hjemmebane, han må i alle fall vite når jeg kan finne på å komme.

Skulle gjerne snakket med deg om så mye av hva du skriver. Uansett, fortsett og del sånn som du gjør!

19:37

*det er DU jo (ung).

19:38

Livet er fargerikt, det, og svinger når man er ung, og det er du jo.

Det er jo så gresselig hyggelig å følge deg i den daglige tumulten, blitt naturlig vane nesten, eller helt, bare at jeg har myriader av små spørsmål og replikker, som jeg altså bare må romme alene - nå her jeg står utenfor 13 låste dører og 2 piggrågjerder, mao er jeg nettopp sluppet ut av fengselet og både gleder og gruer meg til hjemveien. Der siste fordi jeg er så dørgende trøtt, samtidig som jeg har en mer enn vanlig lyst til å leve.

Ettersom jeg nå stadig stjeler deg til meg for en indre dialog (mon tro høyladt av og til?) der jeg ferdes og tumler, ble det sånn at dette tidligere "Husk å sove" fra deg nå før jeg forlot kontoret ble til: legg deg så lang du er på fysioterapibanken for en mikrolur. Aldri gjort det før - god ide fra deg, for det oppkvikket litt. Klarer nok resten nå i bilen med brå volumendringer på musikken, plutselig slag mot meg selv, ikke minst med utkroppen list for å skremme meg selv med voldsomme lyder.

Nå blir fingrene valne og ubrukelige, ikke rare mildværet her ennå - og jeg må få med: Er det på fredag vi skal prøve å legge oss i samme bane? Tenker eller foretrekker du en annen dag?

Leif har noen utfordringer på hjemmebane, han må i alle fall vite når jeg kan finne på å komme.

Skulle gjerne snakket med deg om så mye av hva du skriver. Uansett, fortsett og del sånn som du gjør! (edited)

19:38

Livet er fargerikt, det, og svinger når man er ung, og det er du jo.

Det er jo så gresselig hyggelig å følge deg i den daglige tumulten, blitt naturlig vane nesten, eller helt, bare at jeg har myriader av små spørsmål og replikker, som jeg altså bare må romme alene - nå her jeg står utenfor 13 låste dører og 2 piggrågjerder, mao er jeg nettopp sluppet ut av fengselet og både gleder og gruer meg til hjemveien. Det siste fordi jeg er så dørgende trøtt, samtidig som jeg har en mer enn vanlig lyst til å leve.

Ettersom jeg nå stadig stjeler deg til meg for en indre dialog (mon tro høyladt av og til?) der jeg ferdes og tumler, ble det sånn at dette tidligere "Husk å sove" fra deg nå før jeg forlot kontoret ble til: legg deg så lang du er på fysioterapibanken for en mikrolur. Aldri gjort det før - god ide fra deg, for det oppkvikket litt. Klarer nok resten nå i bilen med brå volumendringer på musikken, plutselig slag mot meg selv, ikke minst med utkroppen list for å skremme meg selv med voldsomme lyder.

Nå blir fingrene valne og ubrukelige, ikke rare mildværet her ennå - og jeg må få med: Er det på fredag vi skal prøve å legge oss i samme bane? Tenker eller foretrekker du en annen dag?

Leif har noen utfordringer på hjemmebane, han må i alle fall vite når jeg kan finne på å komme.

Skulle gjerne snakket med deg om så mye av hva du skriver. Uansett, fortsett og del sånn som du gjør! (edited)

19:39

Oppdaget at jeg kunne redigere stavfeil. Men nå lystrer ikke de kalde pinnene av noen fi gre. Jeg senter meg i bilen

19:40

Vera:

Kjøreopplæring i bil her.

19:43

Einar:

Kan jeg alt om. Skal ikke forstyrre. Men da vet jeg hvor du er og kan jeg se deg og dere for deg. Og smiler bare av det. I bilen.

19:44

Kan jeg alt om. Skal ikke forstyrre. Men da vet jeg hvor du er og kan se deg og dere for deg. Og smiler bare av det. I bilen. (edited)

19:45

Kan jeg alt om. Skal ikke forstyrre. Men da vet jeg hvor du er og kan se deg og dere for meg. Og smiler bare av det. I bilen. (edited)

19:46

Vera:

Kort innpå mellom slagene - ja på fredag. Om 2 dager. Skulker jobben.

20:33

Vera:

Hjemme igjen. Huttetu så glatt.
Men altså - jeg trodde vi hadde avtalt fredag.
Men du får melde fra om det blir vanskelig.

21:48

Einar:

Ikke fall å slå deg før jeg kommer.
Aldri vanskelig å holde det øverst prioriterte.
Nei nei. Ingen tvil.
Jeg har også oppfattet fredag, skjønt jeg tror du skrev "etter torsdag" og "kan skulke fredag", så jeg ville bare være sikker før jeg står der i nasjonalromantikken.

21:56

Aner ikke hvor den første setningen kom fra

21:56

Jo, trøtt nå: Ikke fall / dett og slå deg

21:57

Vera:

Godt at du har kommet hjem i en bit du også.
Jeg er skikkelig nervøs før morgendagen. Vi skal jo spise middag alle 4 på Lorry. Kvelden før oppdraget.

21:58

Einar:

Jeg har tenkt på dette i dag. Syns det er så fint - Leif ringer

21:59

Einar:

Ja, det var fint at Leif ringte, skjønt det jeg var ved å si, var at jeg var så fint å høre om ditt generøse og kloke initiativ om å samle alle på Lorry. Jeg innbiller meg at du kan sånt, få god fellesstemning. Du er jo en eminent intervjuer, både saklig og varm.
Hva er best for deg når du er nervøs som nå?

22:19

Ja, det var fint at Leif ringte, skjønt det jeg var ved å si, var at det var så fint å høre om ditt generøse og kloke initiativ om å samle alle på Lorry. Jeg innbiller meg at du kan sånt, få god fellesstemning. Du er jo en eminent intervjuer, både saklig og varm.
Hva er best for deg når du er nervøs som nå?
(edited)

22:19

Vera:

Jojo og jeg ser på
MasterChef usa. Og drikker te. Det er veldig beroligende. Pluss 2 katter som vil ha kos.

22:21

Har tenkt ut hva jeg vil si. Må få alle til å jobbe samme vei. Fellesskap.
Men du da - hva har gjort inntrykk i løpet av dagen?

22:22

Vera:

22:27

Einar:

Herlig å høre at du nyter avkobling og varme. Om det passer, kan du vite, og kanskje merke, at jeg på mange vis er hos deg også. Fellesskap og samme vei, ja, der har du antagelig ledetrådene.

Meg, mest imntrykk? Hmm.

Jo, at jeg ble merkelig usikker på meg selv pga søvnmangelen, forgjengelig mtp. at jeg kunne bli redusert til torsdag; merket at jeg ble påfallende direkte og kort med innsatte pasienter ved kommentarer som kun: "Slutt med det." At jeg så lagde meg skrudde forestillinger om at du reddet meg ved å få meg ned på fysioterapibanken til en mikroblund der, og at dette sant å si reddet livet mitt på veien hjem, som gikk som en drøm; og at jeg på de siste småveiene på Hisøy lurtet ut og inn på om du likte N. Youngs "Powderfinger", som ristet godt i bildørene den siste km. Jeg har i dag altså stusset mest over meg selv, bl.a. over dette? Nei, for et koselig bilde - det er så hyggelig å få og å se.

22:35

Avgjort forgjengelig, men skriveren mente forfengelig

22:36

Vera:

Er du redd for ikke å sove nå?
Jeg kan sende deg lenke til den fineste av alle novellene jag har lest inn.

22:38

[https://radio.nrk.no/podcast/god_natt/l_059fe5-66f2-471b-959f-e566f2171bfd?](https://radio.nrk.no/podcast/god_natt/l_059fe5-66f2-471b-959f-e566f2171bfd?utm_source=nrkradio&utm_medium=delelenke-ios&utm_content=podcast%3Al_0595fe5-66f2-471b-959f-e566f2171bfd)
utm_source=nrkradio&utm_medium=delelenke-ios&utm_content=podcast%3Al_0595fe5-66f2-471b-959f-e566f2171bfd

22:40

Einar:

Her blir jeg møtt umiddelbart på umiddelbare behov. Det verste - beste - er at det med behandlingen kom en kullsvierstro på at den virker. Tusen takk. Det er lenge siden jeg har gledet meg til å gå i seng som nå. Du er både morsom og god, du.

22:43

Vera:

22:44

Einar:

Jeg blir fordundre meg temmelig rørt. Får ikke sagt mer nå enn en varm klem til deg.

22:46

Vera:

Du får få en klem du også da 😊

22:46

Einar:

22:49

FEBRUARY 21, 2024

Vera:

Våknhet første gang kl 03.55. Siden hver halvtidse.

Er så nervøs.

Jeg har sprengt alle budsjetter totalt, jeg aner ikke hva jeg har satt i gang og jeg vet at jeg kommer til å ende opp med å få kjeft fordi jeg lager noe veldig stort som ikke trengte å være det.

Dette er ingen «banger» som de kaller det i bransjen (en banger er en sak som får over 300 000 klikk. Vanlig nrk-sak har kanskje 40-100 tusen klikk)

Men drift i de tallene - jeg prøver å analysere hvorfor jeg havner i «annerledes saker»
For det er det jeg føler - at jeg «havner» der uten å ville det.

Og jeg blir usigelig selvopptatt midt i alt dette. Men det er temporært. Heldigvis.

Herregud så nervøs jeg er. Må ta med et bad og roe nervene før jeg går i gang med dagen.
Ha en fin dag så lenge.

07:40

Einar:

Du drar nok dette i land med stil, skal du se - men det var da pokkers til skjærstild du er i nå. Stakkars deg mens det pågår. Kanskje det hjelper når du først er i gang med dagen? At du som er så erfaren og dyktig med reportasjer og med mennesker (og antagelig ikke sitter på tynn náde hos NRK), er så nervøs, må vel fortelle at du ikke er blasert, og at sakene og menneskene du engasjerer

Einar:

deg i, er viktige. Sikkert også at god gjennomføring og godt håndverk er viktig. Kvalitet. Du må være et kvalitetsmenneske.

Jeg teller på fingrene – hvem er den fjerde? På Lorry. Formodentlig ikke karen fra Sauda. Maurice, fotografen, deg og ? (noen fra museet?)

Og her? Ja, natten ble sannelig annerledes etter at jeg fikk ta deg med til sengs – selv om jeg sovnet fra deg. Rett etter at far datt. Jeg vet ennå ikke hvordan det er gått med ham. En våkestund i 02 – 03-tiden, men på morgenkvisten må jeg ha sovet adskillig bedre enn deg, pussig nok. Teknologien mener det dreier seg om hele 6 t og 19 min sovn. Om jeg passerer 7 t kommende natt, blir det nok som å stige opp fra havet. Men nå må jeg sikkert passe meg – jeg lært meg et nytt verb for et par uker siden – å «jinx» - og det kan være dette her kommer til anvendelse.

Jeg har funnet «Betongalderen» og rettelsen – herregud for noe pedanteri du har fått måtte. Nok et interessant tema, dette – skal les artikkelen under min nært forestående frokost.

Jeg ønsker deg så inderlig gode vindpust fra riktige retninger i løpet av dagen – som så langt ser solflyt ut fra mitt vindu her nede – og at gudene eller englene, eller hvem som nå opererer omkring Lorry, blir enige om at det er rent ut utilbørlig å strikke imot god estetikk og gjennomført kvalitet.

08:17

Vera:

Jeg har hatt det sånn hundrevis av ganger. Kjenner meg selv etterhvert. Men det er like nervepirrende hver gang. Akkurat som om dette er det viktigste jeg har gjort når jeg står i det.

Men nå starter dagen. Jeg skal på kunstnernes matrialsalg ved Akerselva for å kjøpe utstyr til tegneren. Skikkelig mye. Godt at vi ikke skal treffes før dette er over.

08:25

Og fjerde mann er han jeg har fløyet inn for å tegne Maurice.

08:25

Einar:

Selvfølgelig tegneren. Imbesilt at jeg ikke tenkte på ham. (Trenger mer kaffe + 7 t kommende natt)

08:26

Og de hundrevis av tidligere ganger, og de hundrevis av kommende, de syns jeg er ganske tiltalende. Jeg håper bare ikke du lider for mye underveis.

08:27

At du reagerer sånn, er tiltalende.

08:28

Menneskets adel er å bry seg (om det som er viktig)

08:29

Einar:

Du skriver veldig godt, sier jeg også som leser av "Betongalderen". Jeg er blant dem som merker det på kroppen – ordvalget, flyten, struktur og grep - når det lugger, når det bare glir og jeg kan gli med i tankegangen og holde interessen avbrutt. Sånn er det her. Engasjerende løsning.

- Ikke flørt eller sjekketriks, dette; jeg mener det.

09:08

Du skriver veldig godt, sier jeg også som leser av "Betongalderen". Jeg er blant dem som merker det på kroppen – ordvalget, flyten, struktur og grep - når det lugger, når det bare glir og jeg kan gli med i tankegangen og holde interessen uavbrutt. Sånn er det her. Engasjerende løsning.

- Ikke flørt eller sjekketriks, dette; jeg mener det. (edited)

09:09

Vera:

Takk. Jeg begynte jo å skrive i 2023 så det har vært en bratt læringskurve. Betongen ble en «banger» mot alle odds. Ingen andre trodde folk ville lese om betong. Nesten 400 000 klikk Da var jeg stolt.

09:17

Einar:

Grunn til det. Har noen innspill for siden - nå skal du få fokusere på denne dagen. Tenker på deg, uansett hva du mener om det.

09:19

Vera:

Jeg mener det er bra. 😊
Nå begynner dagen.
Hygg deg i solen.

09:21

Vera:

09:36

Vera:

Selfi fra kjøkkenet akkurat nå. Med katten
Lucy.

09:36

Einar:

Nydelig! Tusen takk.

09:37

Einar:

10:06

Einar:

OK da, jeg kan ikke være mindre modig her,
og greit at vi har visuell peiling på fredag...

10:06

Vera:

Hei Einar 😊

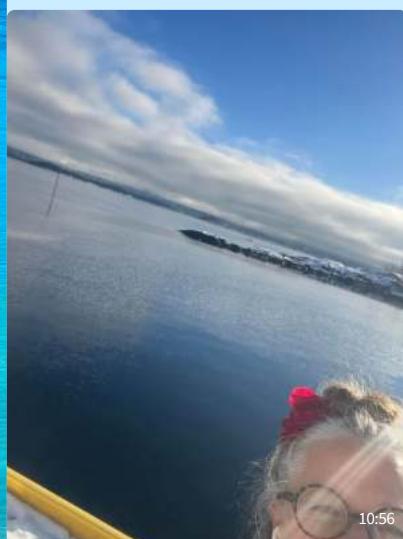
10:18

Einar:

Hei Vera 😊

10:19

Vera:

10:56

Vera:

Her danser jeg på brygga. Og solen skinner.

10:56

Einar:

Praktfullt!
Jakob og hans bestevenn (og tremenning)
her i Norge spilte i forfjor høyt i bilen en litt
fengende, også for meg, rapp-låt, eller
hvilken genre det nå er, som heter "Dans på
bordet". Nå slår det meg at vi bør tipse
musikkgruppa om en oppfølger med "Dans
på brygga"

10:59

God ferd inn i byens irrganger med dine poster langs en eller annen løype, som du kommer til å mestre. Kanskje er det isfrie gater overalt, men min bekymring for deg er nevrotisk og helt på siden av de profesjonelle oppgavene: Pass på fotfestet, så du ikke kommer til skade.

11:02

Jeg skal etærerd, så på ski i sola.

11:03

Vera:

God tur! 🎉

11:04

Einar:

Einar:

Einar:

Jeg skal la deg få arbeidsro nå, men må bare si at jeg godt liker det naturlige ved deg, kanskje få tilsetningsstoffer. Uten sammenligning med en dame, men selv bruker jeg kun 2 stk. kosmetikk: såpe og tannpasta. (Men bruker disse daglig). (For noen år tilbake nå, hadde jeg en særlig glede av å bruke en flaske grønnsåpe til alt - for en såpefabrikk i KRS skrev på etiketten: "Kan brukes til alt fra bilvask til hårvask". Denne PRen virket på meg.
Nåja, stopp - ut av døra!

11:13

Vera:

11:14

Haha. Tuller. Det er lite kosmetikk her og. 11:15

Einar:

Hvordan går det på dine kanter?
Skriv bare i en ledig overskuddsstund.

Og skulle du en gang få enda mer tid og overskudd, kan du kikke på hva jeg vaset med i vinterskogen i dag (og ikke fikk sendt derfra pga. dårlig mobilforbindelse):

<https://einars.craft.me/Rsox75Lan2pyqQ> 15:46

Vera:

Kjære Einar. Det har vært en flott dag. Jeg har vandret fra brygga og til brenneriveien og snakket hyggelig med mange mennesker. Alle er så sote og hjelpsomme.
Jeg er helt rolig - nå er det ingen vei tilbake. Alt er ordnet.
Så får min panikk for egen tekst oppi dette her bli noe jeg ordner senere.

Jeg skjønner ikke helt hvordan jeg havnet akkurat her i tilværelsen.
Alt føles skikkelig spennende.. og fint.
Nå drar jeg hjem til Maurice. Vi skal dra sammen til Lorry etterpå.

16:00

Einar:

Stoppet bilen med bredt smil - jeg ble så glad for å lese dette.

16:04

Vera:

Ferdig. Veldig hyggelig.
Alle liker hverandre. Akkurat som planlagt.
Nå er det klart for morgendagen og jeg kan begynne å tenke tekst.
Og du? Fin kveld etter lang skitur?

20:55

Einar:

Visste jeg det ikke, tenkte det i alle fall. Men for en lettelse og glede for deg at dette lyktes! Verdt spanderbuksene antagelig. Du har vel noen evner her.
Jeg har hatt en strålende dag, føler meg nesten litt solbrun. Planlagt en reise nettopp, ganske konkret med togbillett mm., jeg tenker meg en tur til Oslo.
Samtidig klesvask og diverse. Spist god

Einar:

middag også, til og med kokt poteter (og endog tatt av groene).

Tenke tekst? Men du trenger en pause nå også?

Glad hilsen fra meg.

21:08

Vera:

Jeg sa til Jojo at jeg hoppet av ved butikken fordi jeg trenger å gå. Litt pussig ettersom skritt-tellerne viser 20 283 skritt i dag allerede.

Så fint å vite at du tenker på meg i skogen. Og jeg synes du skriver nydelig rett og slett.

Så rart - for 2 uker siden hadde vi ikke begynt dialogen. Nå føles det så viktig å snakke med deg.

Nå sitter jeg under en av de den største eiketrærne på Nesodden. Jeg går forbi den på vei hjem. Den er ca 1500 år gammel og ruver på en liten høyde. Jeg har sittet her i all slags vær i et par tiår. Det har hendt jeg har stilt den spørsmål - den svarte meg for eks på spørsmål - hva er ingenting? (Jeg laget en serie reportasjer der jeg lelte etter «ingenting» Hvor er det mest. Hva er det osv)

Nå er hendene kalde og jeg må bevege meg. Jeg skal røpe svaret på hvor du finner ingenting når vi møtes. 😊

22:16

Einar:

Dyrebare Vera,

Fornuften sier det er prematurt å erklære slik, men du er allerede blitt dyrebar for meg.

Denne daglige utvekslingen vår er makeløs. Hva du skriver til meg, deler med meg, på farten eller i ro, er allerede en skattekiste full av uttrykk og betraktninger som liksom kommer så like rett inn til meg, alvorlig og muntert, alltid vesentlig, selv tøys. Jeg mener det. Jeg setter sånn pris på dette at det ligner ikke grisen...

Et 1500 år gammelt eiketre som du sitter hos og er venn med i all slags vær. Jeg har ventet lenge på å finne noen som sitter under et sånt eiketre i all slags vær, og som spør det om

Einar:

hva ingenting er.

Og som skal kile meg med å la meg vente på svaret. Jo, takk!

De er så fint å følge dine skritt, både de som telles på håndleddet, og de som du gjør innvendig og beskriver med ord som føles - ja velkjente og helt naturlige på et vis, samtidig som du overrasker hele tiden. Det er noe helt selvsagt i å lese skildringene dine, og samtidig er stjerneskudd som ikke kommer i ethvert liv.

Nå ble det alvorlig, nå. Men kunne jeg ha sittet der i mørket med deg, tror jeg vi kunne ha sluttet temmelig muntert.

La kvelden og natta og alt du tar inn til deg gjøre deg godt.

22:48

Dyrebare Vera,

Fornuften sier det er prematurt å erklære slik, men du er allerede blitt dyrebar for meg.

Denne daglige utvekslingen vår er makeløs. Hva du skriver til meg, deler med meg, på farten eller i ro, er allerede en skattekiste full av uttrykk og betraktninger som liksom kommer så like rett inn til meg, alvorlig og muntert, alltid vesentlig, selv tøys. Jeg mener det. Jeg setter sånn pris på dette at det ligner ikke grisen...

Et 1500 år gammelt eiketre som du sitter hos og er venn med i all slags vær. Jeg har ventet lenge på å finne noen som sitter under et sånt eiketre i all slags vær, og som spør det om hva ingenting er.

Og som skal kile meg med å la meg vente på svaret. Jo, takk!

Det er så fint å følge dine skritt, både de som telles på håndleddet, og de som du gjør innvendig og beskriver med ord som føles - ja velkjente og helt naturlige på et vis, samtidig som du overrasker hele tiden. Det er noe helt selvsagt i å lese skildringene dine, og samtidig er stjerneskudd som ikke kommer i ethvert liv.

Nå ble det alvorlig, nå. Men kunne jeg ha sittet der i mørket med deg, tror jeg vi kunne

ha sludret temmelig muntert.
La kvelden og natta og alt du tar inn til deg gjøre deg godt. (edited)

22:49

Dyrebare Vera,

Fornuften sier det er prematurt å erklære slikt, men du er allerede blitt dyrebar for meg.

Denne daglige utvekslingen vår er makeløs. Hva du skriver til meg, deler med meg, på farten eller i ro, er allerede en skattekiste full av uttrykk og betrakninger som liksom kommer så like rett inn til meg, alvorlig og muntert, alltid vesentlig, selv tøys. Jeg mener det. Jeg setter sånn pris på dette at det ligner ikke gris...

Et 1500 år gammelt eiketre som du sitter hos og er venn med i all slags vær. Jeg har ventet lenge på å finne noen som sitter under et sånt eiketre i all slags vær, og som spør det om hva ingenting er.

Og som skal kile meg med å la meg vente på svaret. Jo, takk!

Det er så fint å følge dine skritt, både de som telles på håndleddet, og de som du gjør innvendig og beskriver med ord som føles - ja velkjente og helt naturlige på et vis, samtidig som du overrasker hele tiden. Det er noe helt selvsagt i å lese skildringene dine, og samtidig er de stjerneskudd som ikke kommer i ethvert liv.

Nå ble det alvorlig, nå. Men kunne jeg ha sittet der i mørket med deg, tror jeg vi kunne ha sludret temmelig muntert.
La kvelden og natta og alt du tar inn til deg gjøre deg godt. (edited)

22:50

Vera:

Åhh nå ble jeg glad 😊sov godt. Og minst 7 timer.

22:56

Einar:

Kom borti feil emoji!

23:00

23:01

FEBRUARY 22, 2024

Einar:

God morgen, Vera!

Sent i går kveld fikk jeg for første gang noensinne, at jeg faktisk var i en drøm. Eller i et virtuelt spill. Nei, en drøm, en propofol-drøm, tidligere kalt deprivan-rus; Michael Jackson kalte det «my milk» og døde av det, trolig i søte drømmer. Da rettsakene herjet på det groveste, løp hjertet løpsk, og jeg ble innlagt 15 ganger for en elektrisk karamell i brystet. Ikke bare kom hjertet til sans og samling, med på kjøpet fikk jeg en svipp innom Paradis, en kjent virkning av denne anestesien. De vidunderligste drømmer. – Altså kunne det være at jeg nå lå på sykehuset og var lagt i kunstig koma, var den logiske tanken.

Logikken brister, utrolig nok, etter 6 t og 16 min ekte sovn. Ikke 7+, gjorde mitt beste, men tiden i sengen ble urolig og svært oppstykket, så dette var ikke så galt alt i alt. Og med over 6 t sovn pleier jeg å være noenlunde koherent. Tummelumsk og rar blir jeg i morgen uansett.

I morgen, ja. Jeg skal ikke være pedant og insistere på detaljer, for treffes skal vi åkkesom. Jeg venter gjerne på deg fra åpning til stengetid, jeg. Men skulle du ha lyst til å ramme det inn i tid på noe vis, gi meg et vink -. «Jeg klinger ved timens berøring» seilte inn til meg nå – tittelen til et dikt av Rilke, oversatt av André Bjerke. Og vi har hatt et løst forslag i luften om «den blå time», «Natt ved Rondane» - er dette første innfallet et passende treffpunkt? Eller har du en annen idé?

Du kan tro jeg vil følge deg i tankene i dag også, i klar virkelighet eller i propofol-drøm, samma det.

08:07

Vera:

Kjære Einar
Jeg er på båten.

Jeg lurer så veldig på hvordan det blir å møte deg. Kanskje jeg blir sjener og stum (og utrolig kjedelig) eller vil jeg snakke masse (og helt vilt kjedelig) for å dekke over usikkerhet. Hva er forresten best - komme først eller sist? Jeg tror jeg vet hvor maleriet henger, men det er mange rom og jeg er ekspert på å rote meg bort. Men om jeg finner frem - skal vi klemme

Vera:

eller ta hverandre i hånden?

Akkurat nå fikk jeg melding fra deg om paradisiske syner. Og det mer håndgripelige spørsmålet om tidspunkt.

Jeg kan også møtes fra museet åpner til det stenger. Det kommer jo an på din timeplan for ankomst etc

Dagen i morgen er satt av til å møte deg (som beruser meg med tanker vi må få snakket om.)

Si et tidspunkt så er jeg der.

Jeg sender deg bilde fra museet etterpå 😊

08:16

Vera:

10:09

Einar:

Jeg er sjeldent overbevist: Dette kommer til å gå bra for begge. Du kan være så stum eller snakkесalig du bare vil. Jeg holder både hånden din og klemmer, for min del. Vi tar det som det kommer.

Jeg tar toget herfra nå i 12-tiden (i dag), så jeg kan møtes når museet åpner, jeg, sikkert også klare å bryte meg inn før.

08:21

Einar:

Praktfullt! Bare av å se dette får jeg her jeg sitter en umiddelbar følelse av tyngdepunkt, det riktige på plass, en god tone, der utg.pkt. skal være. Håper du opplever noe lignende. Da begynner dere kanskje nå snart. Oppdater meg når det passer.

Her må jeg hive meg litt nå - dusj og så til Kolbjørn for min overfart til byen og den beste måten å reise på fra Arendal jernbanest.

Tenker uavslatelig på deg.

10:15

Vera:

Da skjærer jeg gjennom og sier 11.30. (Selv om jeg hadde likt å se deg forsøke på innbrudd utenfor åpningstidene.)

Det er lov klage på tidspunkt. Kun er åpent forslag.

08:28

Litt feil ord - et ikke er

08:28

Einar:

Tiltredes!

08:31

Vera:

08:32

Vera:

Einar:

Tegneren? (Du behøver ikke svare) Takk for at jeg får være med.

10:28

Vera:

Vera:

Sånn ser det ut fra der jeg sitter.
Det er helt stille. Lyden av blyant på papir er
allt som høres. Jeg bare observerer.

10:32

Einar:

Jeg blir ganske grepet. For en ren estetikk.

10:34

Einar:

Vera:

God reise.

11:19

Einar:

Får en ubendig trang til å dele med deg alt jeg ser underveis, og tar bilder - men venter med å sende; du skal være tilstede der du er

11:26

Einar:

Toget i bevegelse. Alt i bevegelse. ☀️

12:12

Vera:

Nå har jeg kjørt Maurice hjem og Per Olav til togstasjonen. Puuh.

Godt å høre at du er på toget. Fata morgana tar sjeldent tog så da finnes du vel.

13:19

Einar:

Hvem vet? Dette med noenting og ingenting. Og tilslutt stemmer jeg for å bare stole på sansene våre, det er nå et fint sted å være.

13:51

Vera:

Her er det ytre presset nå borte og det indre presset om å lage noe bra er i gang. Jeg bruker dagen i dag til å skrive ut umiddelbare tanker. På den måten håper jeg å kvitte meg med Maurice i morgen ihvertfall.

14:00

Forresten - snakker du sørlanding eller østlandsk. Jeg vet jo ikke det.

14:05

Einar:

Jeg må spørre deg ordentlig: Er du fornøyd med denne viktige dagen? Kan jeg si vel blastå?

Der skriver du. - Ja, skjønner godt dette med å skrive umiddelbare tanker.

Ellers har jeg ikke tenkt på Maurice som en konkurrent... Forresten kan du da godt snakke om alt du er optatt av også når vi har møttes. Å, ennå jeg nok er nervøs selv, så gleder jeg meg altså.

Vi projiserer kanskje i vildensky bilder på den andre - men tror du ikke vi også er blitt autentisk kjent med viktige deler av den andre gjennom for oppraktige og spontane teksting daglig gjennom 2 uker?

14:06

Vera:

Jo på er forunderlig vis. Tenkte på det her jeg går (jepp - i gang igjen) at får høre mine tanker mere enn jeg har forsøkt å presentere meg gjennom et tilfeldig møte. Da ville jeg kanskje gjort meg til. Men der har vært en gradvis prosess.

En veldig fin en da 😊

14:09

Vanskelig å treffe tastene mens jeg går. Tilgi det.

14:09

Gjett hva som menes. 🤔

14:10

Einar:

Pussig du spør om målet nå. For jeg har tenkt på det samme - at jeg kanskje burde tilkjennegi hvordan jeg lyder. Så blir jeg forunderlig usikker - tenk hvis hun misliker det? Øvre Setesdal? Nei. Jeg skriver jo riksmaal - helt nylig har jeg modernisert meg skriftlig etter tiårs tviholden på rettskrivningsnormen av 1917 (vel, med modifikasjoner; men har pleid å skrive 'stod' og 'gav' og 'idag' i ett ord). Da kommer vel dette i kontrast med at jeg holder på dialekten/a - som er Grimstad-dialekt, kanskje "dannet" Grimstad-dialekt, skjønt jeg misliker å være snobbete. Du får ta meg som jeg er - også med språket. Nei, jeg rikker meg ikke her. Må lese mer som kommer. Går du? Jeg blir nervøs for deg.

14:14

Einar:

Etter en unormalt lang pause i vår kommunikasjon i dag, har vi vel altfor mange spørsmål og kommentarer. Jeg holder tilbake noen titalls.

Jo, jeg forstår nok hva du mener. Og nå er jeg nettopp begynt å hygge meg med tanken om at vi har vært riktig heldige med denne fremgangsmåten.

Dagen din i dag: Jeg vil altså høre mer om den, men du kan spare det til i morgen.

14:20

Det har så langt vært en veldig fin prosess i mitt liv, med deg.

14:22

Vera:

Skal prøve å vende nesen ned i datamaskinen. Dessuten er batteriet på

Vera:

mobilene nesten flatt. Vi snakkes i kveldingen.

14:23

Einar:

Brutalt, men forståelig, og jeg skal klare det ved å spenne viljen for.

14:25

Vera:

14:26

Einar:

P.S. Hvis det nå er sørlandsdialekta som har medført denne brå avslutningen, så får du si ifra forstest mulig, så jeg får tid til å legge om og kan begynne å øve meg allerede her på toget. Sitter i bistroen nå.

14:30

Vera:

Haha. På båten.
Mitt første ekteskap var med en sørlending.
Fra Kristiansand. Ytre Strai for å være helt korrekt.

14:31

Einar:

Var det en beroligende eller en opprørende opplysning?

14:32

Vera:

Ingen av delene. Odd Arvid var sjefen min i nrk. Nå er han gift med Nina Owings.
Sånn gjør vi det i nrk.

14:33

Einar:

Du unngår språket og lar meg dingle i uvissheit derom.

14:34

Vera:

Jeg har ikke noe i mot sørlandsdialekt. Vi kan diskutere et par andre dialekters skjønnhet, men sørlending går bra. Krisen starter lengre vest.

14:35

Dessuten praktiserte min søster også 1917 frem til sin død. Jeg har moderert mitt talemål for å slippe litt av stigma rundt hvor jeg kommer fra. Men jeg har venninner som holder på vår dialekt.

14:38

Einar:

Er du diplomatisk også? Uansett, her kan argumenteres både lingvistisk, fonetisk og språkhistorisk, og estetisk, slik at det slett ikke er sikkert at du med ditt muntlige bokmål kommer best ut av det.

Kan hende de muntlige ytringer også vil bli farget av sammenhenger og lag de er forbundet med

14:39

Vera:

Svaret er - jeg aner ikke hvordan du høres ut! og det gjør det ualminnelig vanskelig å diskutere saken.

Men jeg tror ikke jeg har noe i mot Grimstad-dialekt. Uten at jeg har helt klart bilde av hva det er heller.

14:42

Einar:

Nei, sånn er det. Vi kommer heller ikke helt på det rene med om Henrik Wergeland hadde skarre-r eller ei, forskningen rundt dette spraker.

Vi snakker nok fint sammen, skal du se.

14:44

Vera:

Har noen forsøkt på det?

14:45

Einar:

Javisst. Har du ennå ikke tatt side i debatten?

14:45

Vera:

Jeg kan gjøre det til i morgen

14:46

Einar:

Det vil være en fordel, du vil stå deg på det.

14:46

Vera:

Jeg lover å lande saken - men du - nå tenker jeg ikke på Maurice. Det burde jeg.

14:47

Einar:

Unnskyld. Tenk på Maurice. Jeg takker av for en stund - sår endog på flymodus for å avholde meg.

14:48

*slår

14:48

Vera:

Nei ikke gjør det da

14:48

Litt vel drastisk mener jeg

14:48

Hva hvis jeg får lyst til å si noe

14:49

Einar:

Har ofte flymodus på, for å skjerme meg. Du har skapt et brudd i vanen.

Og nå blir jeg straks utrolig myk når du spør sånn. Klart jeg ikke skal slå på flymodus, en sånn ussel handling.

14:50

Vera:

Nettopp

14:50

Einar:

Jeg skal være der for deg —
Men tenk på Maurice nå; jeg blir ikke sjalu av det.

14:51

Vera:

Bra

14:52

Einar:

Merker at du oppdrar meg litt. Fint. Ha det nå, ikke bra å gå og tekste fra båten. Tenke forferdelig mye på deg, og det skulle jeg ikke sagt så plumbt og disiplinløst.

14:53

Vera:

Joda det skulle du. Men nå lander båten på nesodden og jeg har 3 prosent strøm.

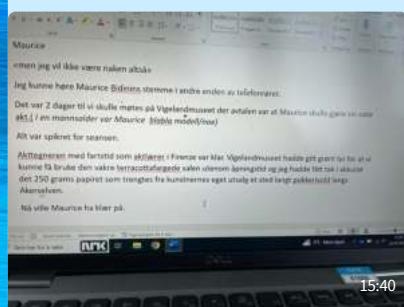
14:55

Einar:

Pokker så fint å snakke med deg.

14:55

Vera:

Vera:

Jeg lurer på om jeg må begynne her

15:40

Einar:

Det må være et godt sted å slippes inn i historien.

Var det sånn at det inntil dette øyeblikket var avtalt, eller lå implisitt i avtalen, at det skulle være naken-akt? Sånn at dette ble en strek i regningen? Jeg oppfattet det slik da du fortalte meg for noen dager siden at han ikke ville kle helt av seg. Isåfall får du sikkert dette klart frem i innledningen.

Du sendt meg også noen ord om kropp, alderdom og skam mm., og jeg er spent på om du har fått snakket med M. om nettopp dette, antagelig sårbare.

15:50

Vera:

Vrient å komme inn på ham. Men det er mulig jeg kan bruke dette med klærne som motor.
Nå ringte Tale. Må avslutte

16:14

Einar:

Foten satt på Oslo-jord. Ingen spøk i disse planene..

16:28

Einar:

Herlig å være i Oslo igjen; liker denne byen; ikke minst ved å sitte på T-banen igjen - på vei til Blindern, der jeg skal møte Leif på Frederikke.

16:48

Vera:

Jeg er her - men utilgjengelig 😊

18:30

Einar:

Positiv grunn, eller noe jeg bør bekymre meg for?
Skulle akkurat til å skrive til deg. Lurer på hvordan du har det?
Jeg er pærefull av inntrykk og stemninger, og gleder meg til i morgen!

18:39

Vera:

Jeg måtte ut et ørend og har endt opp med å spille et par runder backgammon på den lokale kneipen. Skal bare spille en runde til og rett hjem.

18:41

Einar:

Bare du ikke kommer på vidvanke før nasjonalavtalen..
Jeg spilte mye backgammon på Kringsjå i hinde dager, mener jeg hadde naturtalent - slo fort min venn Terje, sjakk-, go- og shogimesteren. Han ble truet på livet av dette. Vi spilte om fine middager.
Savner dette. Kanskje du vil blåse rusten av gamle kunster, lære meg opp igjen?

18:52

Vera:

Å ja. Gjerne. Jeg elsker å spille.
Nå er jeg ferdig. Har diskutert dramaturgi med Tale i telefonen. Og deg. Hun har vært i England i 10 dager og måtte oppdateres

18:57

Vera:

Nå er jeg på vei hjem igjen. Tapte dessverre. Åsj. Men da har jeg vel hell i kjærlighet.

19:06

Vera:

Og en ting til med det samme -

↑

Vera:

Ingenting kommer i veien for avtalen vår. 😊

19:11

Vera:

Kjære Einar
Ble du redd nå for at jeg ville havne ute på? Å nei du. Jeg skulle hente noe og ble møtt av en nystekt pizza og et spørsmål om å spille et par runder.
Hjemme før halv 8. det borger bra - hva? Skal skrive litt nå. Pling på når Leif er på do

19:34

Einar:

19:35

Vera:

Skjønte plutselig det. Men jeg er altså hjemme med kattene.

Det var superfint å snakke med Tale. Vi lo i rundt en time og så snakker vi dramaturgi og fag. Hvordan å fortelle en historie. Hun har laget mye TV. Ingebrigtsen-familien bl.a.

Jeg vurderte på et tidspunkt å spørre om vi skulle møtes i dag. Men jeg besinnet meg. Vi har valgt et vakkert sted og slik skal det være.
Jeg gleder meg så veldig mye til å møte deg.

19:44

Einar:

Får ikke Leif på do - så måtte gå selv. Men så kom han etter - og jeg har skyndet meg ut. Jeg har verdens skjønneste plan for i morgen. Bare en liten hake:

Leif kan likevel ikke ha meg på overnatting. Jeg har bestemt meg for å overnattet i skjul på museet. Kom så tidlig som mulig for å hjelpe meg frem.

20:24

Vera:

Jeg har et uthus.
Det ordner seg på en måte.
Gleder meg til planen.

20:36

Men dette med å komme før - mener du tidligere?

20:36

Einar:

Jeg er overstadig beruset av inntrykk og kan ha blitt så tøysete at jeg ville spille deg et puss et kort øyeblikk og erfare din reaksjon på at jeg nå skulle bryte meg inn på museet og bli der i natt. (For deg var kanskje ikke det så spesielt - "ikke noe å slenge raua i taget for", som sørlendingen kunne ha sagt)

Dette er sant (og jeg vil alltid fortelle sannheten til deg - med bare korte skrønner som skoyerstreker innimellom) at det ikke er mulig for Leif å ha meg på overnatting. Jeg skal ikke bo hos deg nå (håper å besøke deg hjemme en annen gang). I stedet skal jeg bo her - ornet meg på AirBnb hos et veldig hyggelig, høflig og forekommende par:

https://www.airbnb.no/rooms/556588845558777702?=&unique_share_id=38005B82-7B3C-423A-B5A7-6DAE7338A24A&_branch_referrer=H4slAAAAAAAAA8soKSkottLXT0zKS9LLTdV1xeOSPcLKE3MyfdlAgAMyDkTHQAAA%3D%3D&%24web_only=true&_branch_match_id=1289118819447267259&source_impression_id=p3_1708588104_NU2tRSO14d9rlMp

20:52

Vera:

Åh - skjønner - i natt. Trodde manglende overnatting var i morgen. Litt sent å finne ut av dette nå.

20:54

Et krypinn for damebesøk altså. Din luring.....

20:56

Einar:

Jeg må dra til losjet nå (vi sitter ennå på Blindern, nå med té på en liten lesesal i Nils Treschows hus).

Å, jeg er så ordentlig, må du tro, helt til jeg ev. ikke blir det det med deg - Og merkelig nok kamskje, føler jeg vi ikke har det travelt, og jeg vil virkelig bli solid kjent med deg. Der er det sikkert en egendynamikk som ingen kjenner på forhånd. (Hva er det jeg begir meg inn på nå?? Må snart i seng. Studere skjønn kunst i morgen).

21:01

Jeg må dra til losjet nå (vi sitter ennå på Blindern, nå med té på en liten lesesal i Nils Treschows hus).

Å, jeg er så ordentlig, må du tro, helt til jeg ev. blir noe annet med deg - Og merkelig nok kamskje, føler jeg vi ikke har det travelt, og jeg vil virkelig bli solid kjent med deg. Der er det sikkert en egendynamikk som ingen kjenner på forhånd. (Hva er det jeg begir meg inn på nå?? Må snart i seng. Studere skjønn kunst i morgen). (edited)

21:02

Vera:

21:04

Einar:

22:32

Einar:

Et krypinn for - hva var du sa..? Vel.

- Men nå er det bare deg som står i hodet på meg, og vi skal begynne i kunstens og samtalens sfærer, såvidt jeg vet. Så her gjelder det vel om ta en sovetablett fra nødskrinet og kjappe seg gjennom natta mutters alene.

22:33

Vera:

Her er det pledd og te. Vi sees i morgen!

22:33

Einar:

22:38

Einar:

Min venn Leif på Frederikke. Så animerende å føle seg som student igjen. Sist jeg var der, en del år siden nå, spurte damen i kassa: "Er du student?" Jeg ble dypt smigret, men måtte være helt ærlig: "Nei, men jeg føler meg som student." Hun, kontant: "Det er ikke bare følelser her i verden.", idet hun hamret inn full pris. "Nei, nei, det er så", sa jeg. "Det skal jeg ta med meg." Og har igrunnen gjort det. Men mye er nå følelser likevel.

22:38

Vera:

Godt humør på kassedamen altså.

22:40

Jeg har forøvrig tilbrakt år på puben som fantes det før

22:41

Einar:

Gledesspredre.

Leif, en folsom kar, sa at siden han gjør vesen av seg på en måte som folk enten liker eller mislikrer - også på Steinerskolen - var bekymret for at noen hos deg, som han ikke kjenner til, kan falle i siste kategori, og at dette derved kan være til min ulykke på en vei han ellers syntes så usedvanlig lovende ut for meg. Vi får vel si: Takk for omtanken, men ham om det.

Det ble naturligvis generelt og spesielt en intensiv herreprat. Så durablig har alt tumlet i meg i dag at jeg også tumlet ned fra et par trinn ut fra en kiosk ved N.th.

Jeg skal selvskjønt disiplinere meg til ulastelig etikette med gummistøvler i morgen.

22:48

Vera:

Vet du at han er en av lærerne på jojos skole?

22:50

Einar:

Ja. Vet ikke du det?

22:52

Vera:

Jo nettopp. Men jeg skjønte ikke helt hva han mente. Eller hva du mente.

22:52

Hvilken kategori?

22:53

Jeg har forøvrig alltid tenkt om hans karakter på båten at han burde spille trombone.

22:54

Einar:

Vi lar det ligge, hva? Ikke viktig overhodet. Og jeg er visst overtrøtt nå. Han er følsom for å være dårlig likt, så, følsom for å ødelgjøre noe for meg. Irrasjonelt. Blåser i det nå. Vil bare sove og treffe deg og ha det ordentlig fint med deg, noe jeg tror kan falle veldig naturlig. Punktum..

22:57

Vera:

Det er vel ingen som har noe mot noen her - og trombone er ikke noe negativt. Han bare ser ut som han spiller trombone.

22:59

Jeg tenkte tvert i mor at det var morsomt at verden er så liten at dette er sin venn

23:00

Mot

23:00

Einar:

Morsomt med trombonen. Noen trodde en gang at jeg sikkert danset tango. Langt fra realitetene. Jeg sier deg litt omt godnatt med en varm klem (så får jeg nå gjort det uansett hvordan det går i morgen..) - Det går altså bra. Vi kan bare slappe av. Sove først. Kjære Vera, som jeg har to storartede uker med så langt - i morgen ses vi, og det er herlig! Inderlig godnatt til deg.

23:02

*har hatt

23:02

Vera:

Sov godt Einar

23:03

dårlig emoji å si god natt med bedre

23:04

Einar:

Ser ikke den heller, men skroller opp og forsyner meg for natts av noen av de mange hjertene fra deg

23:13

Vera:

FEBRUARY 23, 2024

Vera:

Kjære Einar

Det rotet seg til i samtalen i går.

Og grunnen er ganske morsom egentlig.

Da du sendte bilde av Leif skjønte ikke jeg at du visste at Leif og Jojo deler skole.
Derfor var meldingen din en smule uforståelig fra min side.

Men jeg lo fordi verden er liten.

Også begynte jeg plutselig å forstå at dere hadde snakket om meg, men jeg ante ikke at Leif vet hvem jeg er. Og ihvertfall ikke hvem jeg er mor til.

Ja kanskje kørka - men slik er det.

Jeg gleder meg veldig til å møte deg.
Ps - fikk sjokk da siste emoji plutselig ble kjempestor og stygg. Stryk den fra mitt reportoar.

07:52

Einar:

Takk for söt morgenhilsen.

Jeg ble overdevent urolig for misforståelser, som om jeg/vi ikke tåler det, hvilket vi gjør. Jeg tilskrev dette hovedsaklig at jeg var overstadiig overtrøtt. Så kommer nok uvegerlig den uhylgelige følelsen krypende på, etter er liv rikt på tilrotinger og trynninger, om at nå mister du krystallvasen på gulvet like før du er fremme med den..

Gode gud så moden man er blitt - jeg har sovet tålig bra i natt! Og du?

Kort: Da du nevnte Jojo og Steinerskolen, nevnte jeg Leif som lærer, men heldigvis var du mer opptatt av hva jeg ellers skrev. 😊. Før jeg reiste hadde jeg jo fortalt om deg, nevnte for ham Jojo ('o' el 'å'-uttale?) på S.skolen. I går kunne han fremdeles ikke huske å ha sett hverken henne eller deg.

Din siste emoji gjorde natten, satte tonen for drømmene, representerer deg så godt at, og skal selvsagt være lagret til evig tid. - Med mindre du da ikke vil møte meg...

08:11

Vera:

Så klart jeg vil møte deg.

(Og forvirrende nok så heter Josefine ikke det samme på skolen. Hun bruker sitt andre fornavn Penelope.)

08:14

Einar:

Alt er forvirrende. Men jeg skal finne frem.

Første stasjon badet her og en god dusj.

08:16

Vera:

Samme her.

08:16

Vera:

På bussen - så da er jeg underveis.

11:10

Einar:

11:10

Einar:

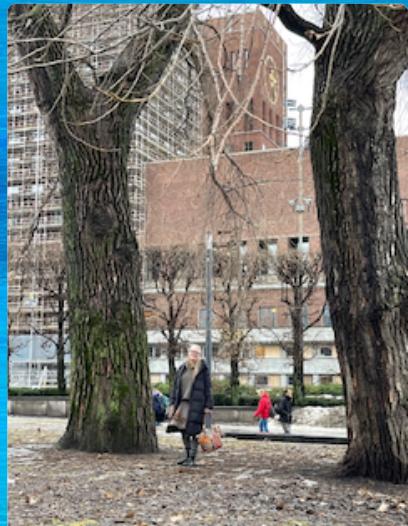
❤️ Vera & Einar på kjærlighetsstier i

Oslo

23. feb. 2024, 14:00 til 24. feb. 2024,

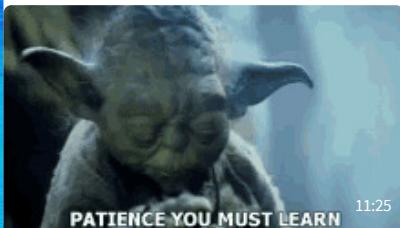
01:30

Sted: Oslo

23. feb. 2024, 14:25

Einar:

Vera:

Have patience says the Lord

11:26

Og veldig høyvann. Sjeldent høyt.

11:28

Einar:

Helt siden de gamle babylonerne har det vært et godt omen, ja.

11:29

Vera:

11:29

23. feb. 2024, 18:08

FEBRUARY 24, 2024

Einar:

I komminga...? Ikke kalde føtter? Venter gjerne året ut på deg, men mister snart balansen...

11:53

Vera:

Er på huset 😊

11:55

Vera og Einar møtes

23. feb. 2024, 11:30 til 14:00

Sted: Nasjonalmuseet

Vera:

01:30

Einar:

En dag med høyvann. Du allstyrende hvilket høyvann!
Da Nietzsche møtte Lou Salome i Peterskirken, utbrøt han til sitt livs kjærlighet: "Fra hvilke stjerner er vi falt ned for å treffes her?" Nå forstår jeg Nietzsche.
Men kjære Vera, husk min forhistorie som stalker - dette innebærer et ledesrjernen også har vært et handicap: Du har vært den uoppnålige Beatrice i alle disse årene.
Hvordan kan det vel da gå for en mann som så plutselig opplever deg nær, å så nær i deligste kjøtt og blod, og sanser og liv her og nå. Det er nesten så eneste utvei blir å kludre det til. Kanskje har du ikke latt meg gjøre det, kanskje har jeg bevart strømmen selv.
Og måneden blir helt full i dag kl. 13:31.

01:44

Vera:

Jeg smiler fåret her på båten. Et blink på klokken forteller meg at det er 9 timer til vi skal møtes igjen. Det er knapt så jeg rekker hjemom.
Men jeg gleder meg til å se deg 😊

01:47

Einar:

Jeg mer enn liker din kraft, jeg mer enn liker din ømhet, jeg mer enn liker din ærlighet

01:53

Vera:

Jeg må beundre en mann. Ikke hele tiden, men i glimt. Det er mye ved deg å beundre.

01:56

Einar:

Ser du, etter så kort tids prosessering, blir jeg poengert, klar og konsis.
Her behøves heller ikke P.S.

Takk.

01:57

Vera:

Jeg liker at du er et kapabelt menneske. At du ror og fisker og tenker dypt.
Og så liker jeg hendene dine.

Jeg kjenner et slags sug i magen. Litt

Vera:

ubestemmelig, men absolutt behagelig. En forventning om veien videre.

02:03

Einar:

Hendene mine vil mye - også holde om hele deg som varm godnatt nå.

02:11

Vera:

02:12

Einar:

01

Einar:

Jeg våkner etter snaue 5 timer og har en unormalt høy puls. Så må jeg igjen til å tolke meg selv, da.

Er jeg syk? Nei. Er jeg redd? Ingen andre tegn på det. Jeg må vende meg til psykometriken. Det er lenge siden nå at jeg erstattet det russiske lommeuret med Garmin Enduro med solceller på håndleddet.

Det er forbløffende: 4 t 58 m sovn lengde, og sovnen betegnes som god. Jeg er opplagt altså. Hjertefrekvensen viser en stigning med ca. 60° vinkel siden natt til i går. Vil den flate ut nå, på dette nye, eksiterte nivået? Jeg husker et dikt jeg skrev i tidlig ungdom, men det slipper ikke gjennom kvalitetskontrollen. Stressnivået? Joda, fredag skiller seg ut, men ikke så påfallende heller. 48 er ikke høyt, og der må ha vært en grunnende kraft på ferde. Body battery er imidlertid merkelig lavt, 27, og jeg er i behov av en eller annen slags for påfyll. - Dette er vanskelig.

Det var ikke lett å tolke egen kropp før heller.
Piet Hein skrev:

Einar:

Jeg sitter her i forårssol og dikter ved min pult.
Det suger i mitt mellomgolv så søtt og smertefullt
De vet, det sug man føler ved forelskelse og sult.

Jeg slipper alt og styrter til Café Den Gyldne Krikke
og tar en stek, en mikset grill, en biff og litt å drikke.
Men sulten er der stadig vekk, så sult - det var det ikke.

09:03

Einar:

09

Einar:

Kommer stadig borti dette tommel-opp ikonet. Jeg er ikke så heiene heller. Det er mye som går av seg selv

09:06

Jeg våkner etter snaue 5 timer og har en unormalt høy puls. Så må jeg igjen til å tolke meg selv, da.

Er jeg syk? Nei. Er jeg redd? Ingen andre tegn på det. Jeg må vende meg til psykometriken. Det er lenge siden nå at jeg erstattet det russiske lommeuret med Garmin Enduro med solceller på håndleddet.

Det er forbløffende: 4 t 58 m sovn lengde, og sovnen betegnes som god. Jeg er opplagt altså. Hjertefrekvensen viser en stigning med ca. 60° vinkel siden natt til i går. Vil den flate ut nå, på dette nye, eksiterte nivået? Jeg husker et dikt jeg skrev i tidlig ungdom, men det slipper ikke gjennom kvalitetstrollen. Stressnivået? Joda, fredag skiller seg ut, men ikke så påfallende heller. 48 er ikke høyt, og der må ha vært en grunnende kraft på ferde. Body battery er imidlertid merkelig lavt, 27,

og jeg er i behov av en eller annen slags for påfyll. - Dette er vanskelig.

Det var ikke lett å tolke egen kropp før heller. Piet Hein skrev:

Jeg sitter her i forårssol og dikter ved min pult.
Det suger i mitt mellomgolv så søtt og smertefullt
De vet, det sug man føler ved forelskelse og sult.

Jeg slipper alt og styrter til Café Den Gyldne Krikke
og tar en stek, en mikset grill, en biff og litt å drikke.
Men suget er der stadig vekk, så sult - det var det ikke. (edited)

09:08

Jeg våkner etter snaue 5 timer og har en unormalt høy puls. Så må jeg igjen til å tolke meg selv, da.

Er jeg syk? Nei. Er jeg redd? Ingen andre tegn på det. Jeg må vende meg til biometriken. Det er lenge siden nå at jeg erstattet det russiske lommeuret med Garmin Enduro med solceller på håndleddet.

Det er forbløffende: 4 t 58 m sovn lengde, og sovnen betegnes som god. Jeg er opplagt altså. Hjertefrekvensen viser en stigning med ca. 60° vinkel siden natt til i går. Vil den flate ut nå, på dette nye, eksiterte nivået? Jeg husker et dikt jeg skrev i tidlig ungdom, men det slipper ikke gjennom kvalitetstrollen. Stressnivået? Joda, fredag skiller seg ut, men ikke så påfallende heller. 48 er ikke høyt, og der må ha vært en grunnende kraft på ferde. Body battery er imidlertid merkelig lavt, 27, og jeg er i behov av en eller annen slags for påfyll. - Dette er vanskelig.

Det var ikke lett å tolke egen kropp før heller. Piet Hein skrev:

Jeg sitter her i forårssol og dikter ved min pult.
Det suger i mitt mellomgolv så søtt og smertefullt
De vet, det sug man føler ved forelskelse og sult.

Jeg slipper alt og styrter til Café Den Gyldne Krikke

og tar en stek, en mikset grill, en biff og litt å drikke.
Men suget er der stadig vekk, så sult - det var det ikke. (edited)

09:10

Vera:

God morgen 😊
Nå lo jeg igjen. Av tommel opp.

Men diktet er kjempesøtt.
Og jeg har kommet ut av dusjen og tekstet deg før jeg begynner å tørke meg.

09:10

Einar:

Da er vel kaffen klar, Nina-Vera..

09:11

Vera:

Snart

09:13

Einar:

Svantes syn på fuktig hud og klar kaffe økte body battery her betydelig

09:14

Nu kommer Nina ud,
nøgen med fuktig hud,
kysser meg kærlig og går
ind for at gøre sitt hår
Livet er ikke det værste man har
om lidt er kaffen klar.

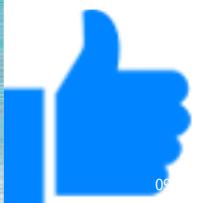
09:16

Vera:

Du skulle sett! Det var jo det som skjedde.

09:17

Einar:

Einar:

Igjen ved et uhell - men denne gangen

Einar:

opplagt freudiansk.
HER er det lov med "skulle ha"!

09:18

Vera, vi er igang igjen. Jeg tror vi må treffes.

09:20

Vera:

Ja for å være ærlig er den tommelen gysende.
Min datter lærte meg at den bare er idioter over 50 år som bruker den.

Og - ja.

09:20

Så jeg har sluttet for lengst

09:21

Einar:

Må selv i dusjen nå, og så Den Gyldne Krikke.
Var det 11 Nesoddbåten skulle levere dyebart gods?

09:27

Vera:

Ja.

09:28

Einar:

Må være effektiv nå - og bestiller også én natt til her, ettersom jeg har rotet meg borti noe damegreier her i byen.

09:43

Vera:

Sånn går det når bønder kommer til storbyen.

09:43

Einar:

Nå lo jeg så der ble avbrudd i bestillingen.
Men bonden skal bli.

09:44

Vera:

09:45

Vera:

På brygga. Er du langt unna?
Her er til nr mitt forresten
93034712

10:54

 Vera og Einar møtes på Aker brygge

24. feb. 2024, 10:55

 Vera & Einar på kjærlighetsstier i Oslo

24. feb. 2024, 11:30 til 21:00

Selskap hos Anne Cecilie

24. feb. 2024, 21:00 til 25. feb. 2024,

03:00

Sted: Skøyen

25. feb. 2024, 17:29

 Vera & Einar blir kjærester

24. feb. 2024, ca. 24:00

Vera & Einar på AirBnb

25. feb. 2024, 04:00 til 11:30

Sted: Reichweins gate 1E, 0254 Oslo

<https://abnb.me/e/CXgNPualoHb>

25. feb. 2024, 18:05

FEBRUARY 26, 2024

25. feb. 2024, 17:29

EINAR: Reise fra Oslo S til Arendal stasjon

26. feb. 2024, 09:25 til 13:37

26. feb. 2024, 14:09

26. feb. 2024, 14:36

26. feb. 2024, 16:00

EINAR hos moderen

26. feb. 2024 til 27. feb. 2024

Sted: Solberggaten 4, 4878 Grimstad

Einar:

Kjæreste Vera ❤️

Du leser iMessage? (Nå sist om mitt verbale raseri mot min mor)

21:41

(Ja, i motsetning til IM, ser jeg her kvittert lest & ... som indikator på svar underveis) 21:43

Vera:

Ja akkurat nå.

Du må forstå at terrorisme er en voldsomt ord og vanskelig å skjonne når hun aldri har truffet meg.

Og det er jo på et vis sant det hun sier, fra et objektivt ståsted.

21:45

Ikke vær sint på henne.

21:45

Det er kanskje ikke den historien man bør fortelle først uten kontekst.

21:46

Jeg hadde sovnet på sofaen forresten.
Skikkelig trett mao. 😊

21:50

Einar:

Vet jo det. Men dette er generelt og ille, skjønner du, forlengelse av mange oppgjør tidligere, og måtte komme nå.

Avklarings med deg: iM el Mess?

Og også dette med UiO og kampen der.

Hun er fra en side helt utålelig. Og jeg for nok.

Har satt i kontekst, og har sagt dette med terrorisme på en måte som skal gi rom for et vidt spekter tolkninger, bare for å dytte henne ut av denne moraliseringen høy-hest iveren. Men kanskje du likevel på peker noe uklokt hos meg.

Hos henne nå.

21:50

Jeg bryr meg sånn om deg og vil være deg så nær at det ikke ligner grisens.

21:51

Vera:

La oss gå over til sms

21:52

MAY 4, 2024

Vera:

Vera har sendt et vedlegg.

17:46

FEBRUARY 25, 2024

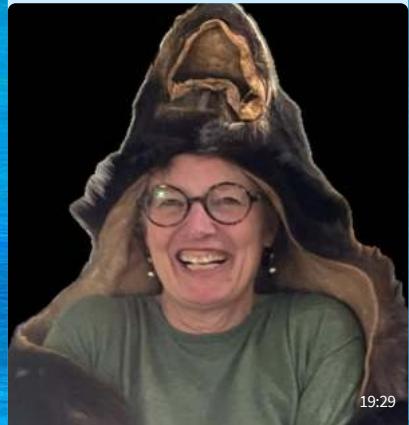
Einar:

Vera
Kvaal

Einar:

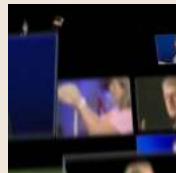

Einar:

Vilayanur Ramachandran: The neurons that shaped civilization:
https://www.ted.com/talks/vilayanur_ramachandran_the_neurons_that_shaped_civilization?utm_source=rn-app-share&utm_medium=social&utm_campaign=tedspread

23:14

Video

FEBRUARY 26, 2024

Vera:

Velkommen til det, for oss, nye mediet
tekstmelding. 😊

Føler meg litt tummelumsk.

Ha en fin togtr i det vakre været. ❤️

09:35

Einar:

Du får meg umiddelbart til å smile og nærmest bli så hoppende glad at jeg må beflitte meg på å ikke påkalle oppmerksomhet her på toget. Her har jeg forøvrig oppnådd visshet om at ikke er i propofol-narkose. Dette dreier seg simpelthen om livet i en høyere potens. Jeg har også en rotsolid forbindelse til jorden sammen med deg. Først nå skjønner jeg også hvor traurig og forknytt jeg har gått rundt, det klukker og buldrer løs nå i en livslatter jeg ikke har kjent på lenge. Det er morsomt å være nysgjerrig på livet sammen med deg. The convergence of the twain, the two bright, playful stars

09:54

Vera:

sånn.)

Men hva er oddsen for at hun tenker så veldig på dette i helgen?

Hun banket på kontoret vårt for å fortelle det.

12:22

Einar:

09:59

Einar:

<https://einars.craft.me/kontakt>

Vera:

Vet du hva som skjedde nå?

En gammel kollega kom inn på kontoret og sa at hun hadde tenkt sånn på meg, Mary W og sølvskatten i helgen. Grunnen er at hun har hørt rykter om hvor skatten ble av.

Dette er helt merkelig. Jeg har ikke tenkt på Mary W på mange år.

Dette er magisk!

12:17

Einar:

Visst er det magisk. Vi skal oppspore sølvskatten til helgen, vi.

12:19

Vera:

Min kollega heter David Andersen til etternavn. Jeg fikk hjelp av hennes mann i saken den gangen. (De kan sølv for å si det

Einar:

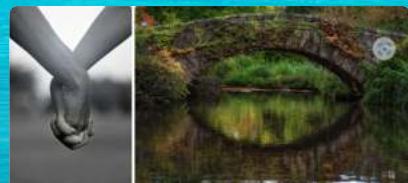
Jeg tror jeg har funnet noe av svaret - om litt får du en lenke

12:23

Einar:

26.02.24: Kjæreste Vera

<https://einars.craft.me/vera-26-02-24>

Kjæreste Vera,

Gud bedre som jeg er oppsvulmet innvendig av det trøkkt du har gitt meg... Herregud for et kvinnolfolk! Det svulmer fortsatt.

Der står du, foran meg, skåret ut av en helt egen sort malmtre, med Guds egne hender er du skåret frem som et kreativt eksperiment, da Gud hadde et helt eget glimt i øyet - glad og litt fortvilet over figurene han alt hadde sluppet ned. Gud var øm og nærliggende og samtidig litt fandenivoldsk, med et siste, lite håp litt vilt festet til slumpen. Han kastet figuren opp i luften bak seg, uten å vite om dette kreative utkastet ville treffe flishaugen der oppe, eller falle ned til de stridende og leende på jorden.

Plutselig snudde han seg, for det demret i et blaff at noe ganske lignende hadde skjedd fem år tidligere. Og denne gangen hadde han også tenkt koffert. En kvinne denne gang, og han hadde laget henne vakker og sexy. Han fant henne ikke rundt seg, for han hadde mistet henne helt ned. Gud fikk nevrotisk angst. Både før og siden gikk han nesten alltid systematisk og planmessig til verks. Ikke husket han heller om han hadde eksperimentert med eksplosive magnetspon og innfelt orsmå biter av disse, materiale han ellers brukte til kosmiske greier som supernova og slikt.

Slik gikk det til, tror nå jeg, at du sto der, og jeg var kommet frem; kommet hjem. Fant noen av Aristofanes halve mennesker hjem til sin andre halvdel? For en lengsel etter at Zevs delte dem. Tar det 26, eller kanskje omkring 60 års adskilhet, før broren er steget til 1, slik at den magiske matematikken først da kan ende i underet: $1 + 1 = \infty$.

Kjæreste Vera,

Takk så inderlig for at jeg fikk være i ditt hjem, hvor jeg umiddelbart følte meg hos deg i ukomplisert harmoni.

1 komplisert + 1 komplisert = ukomplisert

Jeg ble uten videre også glad i dine ting.

Tidsvitnet Leif

Nei, det er ikke innbilning eller drøm; Leif kan ikke være i propofol-narkose han også, og mottar du dette via mobilmaster og transistorer til skjerm, har vi et bevis.

Einar:

Kjære Leif,

Takk for fint samvær på torsdag! Du har vært veldig diskret siden... Vera og jeg holdt hender og armer om hverandre fra første minutt av vårt møte i Nasjonalmuseet, var sammen hele dagen, sov hver for oss, og har så vært sammen igjen kontinuerlig fra i går kl. 10:55. I selskap med hennes best venninner til i dag kl. 03. Nå er jeg hjemme hos henne og datteren på Nesodden. For en levende og spennende kvinne! Kunstig koma og propofol-rus? Eller skjer dette som noe som virkelig er forunt meg?

Leif:

Diskresjon, åffkås...!

Jeg visste jo at du var svært opptatt, og på beste måte, uansett! 😊

Dette er så forunt deg!

Så koselig å høre, Einar!

-Du er jo ikke noe gjennomsnitt, - kvalitetene bobler gjennom hele ditt vesen 😊 Så nå har du funnet en som svarer og samsvarer på en masse, da?

Fint, da!

Lytte til, begge to 😊

-Prinsessen har ikledd seg en Napoleonthattaktig bjørnepels..?

Men dette er jo Norge...?

Nei, Nesodden, forresten.

Dessuten bra m litt forkledning

Kh Leif

Einar:

Takk, Leif! Leste noe høyt. Hun lo. Jeg også.

Leif:

👉 Hmm..., forresten, noe høyt, ja...

Da blir du nødt til å sende den til henne, da?

Siden du ikke leste det om deg selv, hm, ja ja ja

Uansett, Einar! Kjempefint å treffe deg igjen! Ikke alle vi kan ha sånne samtaler sammen med, som vi to har. Men det vet vi.

Fra enkle hytting - (der kom autokorrektur og byttet til gutteting), til hele spekteret...

Kos deg!

-Vi snakkes når det passer

Åpne luker og dører! ❤️

Einar:

De siste årene har jeg flere ganger sjelvandret til norgeskysten litt lenger øst i 1795 og forestilt meg et møte.

Jeg tror ikke du er en ren reinkarnasjon av Mary W., men skapt av samme malm, kraft, fantasi, skjønnhet og mot. Og det er noe selv sagt magisk i at det var deg og ikke henne, du som fant deg beslektet med henne, som jeg skulle treffe et sted mellom Oslo og Arendal. Gud sendte vink om dette til min venn Leif og din kollega David. Hva han nå er, og hvordan han nå gjør dette, skøyeren. 12:36

Einar:

Sølvskipet – på vei ut av historiens mørke

<https://einars.craft.me/SzkasnTWNz5BdE>

Vera:

Kjære Einar

Det er skikkelig vanskelig å skrive til deg fordi jeg vil si alt på en gang, og det føles urettferdig for alt det andre jeg vil si, å velge ut noe.

Jeg har stukket av fra jobben. Må sortere tanker. Heldigvis klarte jeg å få sjefen (Hans Petter) til å tro på hvordan jeg vinkler saken med Maurice. Og så fikk HP fylt ut skjemaet sitt (absurd siden jeg allerede har gjort det jeg har gjort og det hjelper lite å lage en plan i bakkant).

Jeg er fullstendig beruset av inntrykk. Ord, kyss, hender og tanker. Hva er det de sier? At man svever?

Jeg svever nå.

Nå skal jeg sette meg i solen ved havet og gjøre jobben min.

Kyss herfra

13:16

Einar:

Så deilig, så fint, Vera!

Jeg er også så kryende full og renner over. Skrev akkurat nå til Jakob om FT i kveld, ville fortelle ham om Vera, ganske kort nå per mld, og hadde akkurat skrevet "spill levende". Rike menneske! Skjønne kvinne!

13:20

Vera:

13:21

Einar:

Jeg kommer også på gråten, Vera. Jeg tror det er fordi det er så mye jeg vil, at jeg er redd for å ikke få det til, fordi jeg har savnet deg sånn, og ikke minst fordi jeg er så takknemlig nå. ❤️

Arendal om få minutter. Det renner inn fra Terje Vigen i det jeg priser solskinnet: Han svinget sydvesten og sprang ombord, så heiste han fokken og hjem han før, i solskinn, den gamle ørn.

13:41

Vera:

Jeg har så vondt av sjiraffene - de kan ikke lage lyd. Ingen stemmebånd er lange nok.

Ikke kan de tekste heller. Stakkars sjiraffene

Takk for Terje Vigen. Jeg ser deg for meg. Og solen skinner på oss begge.

13:49

Einar:

Jeg elsker din måte å stadig overraske meg på med intelligente morsomheter ❤️

Min sønn Jakob nettopp:
"Så kult!"

13:54

Einar:

Skal jeg liksom plutselig oppleve vårsol, mennesker og skjønnhet alene nå? Det er for mye for langt, og det er ingen vei utenom å dele hvert skritt og hvert blikk med deg. Dog kan jeg klare meg ved å velge et utvalg: 14:51

Einar:

*forlangt

14:56

Einar:
iCloud bildedeling
https://share.icloud.com/photos/062ZUi2DfA_T7OX7hNZ1S-zEg

Vera:

Så uendelig vakkert!
Håper du smiler til alle du møter.

15:59

Vera:

16:00

Einar:

https://open.spotify.com/track/2z8pAqNDkjVOzJg3M3cuO?si=yw_HRjv9ROqTQnA-cp873g

16:02

Audio Note

Einar:

Kjære, kjære Vera,
Er hos min mor. Som har intervjuet meg grundig om mitt gjøren og laden i Oslo.
Svarene blir uansett akkurat dem jeg vil gi 😊
. Og hvorom allting er, det er så hyggelig å dele med henne - og enhver på min vei – at livet glitrer på min private sti. Etter å ha fortalt litt om deg (og sett henne halvt lamslått, halvt bristeferdig glad), lot jeg henne høre «Peniskirken». Hun ble beveget til tårer og opplevde at alt passet så godt sammen - innholdet, formen, fortellerstilen og stemmen. Så enig jeg er. Smertefullt vakkert.

Hvordan har du det?

Du vokser i meg, det du har fortalt, den du er. Måtte si til moderen at det er deg jeg skriver til, og da utbryter hun at jeg må hilse!

Varm, stor omfavnsel

20:34

Einar:

Vera, nå har det skjedd litt av et stemningsskifte her - jeg eksploderte mot min mor og har vært verbalt rasende mot henne i over 20 min. Sitter nå på badet. Tror dette er på sin plass. Fælt, men riktig. Min og vår historie her, nå utløst av et forsvar av deg: For at min mor skulle komme på en plass hvor hun ikke kategoriserte deg etter egne inndelinger og heller kunne vise respekt på riktig avstand og ev. oppsøkende interesser, la jeg inn små, lett utfordrende setninger i kombinasjon med mine ærlige opplevelser - vanskelig å gjengi pakkene av dette, men stol på meg - dette dreide seg om 'programledere og intervjustjerne for NRK istedenfor terrorist i Nord-Irland' etc. Da hun ytret at dette "ikke talte til din fordel" og hun skulle "synes" og mene noe moralsk og moraliserende om dette, ble jeg konfronterende, offensivt grensesettende, sint veltalende, rasende og enda mer veltalende. Jeg har sjeldenn vært

Einar:

så veltalende og saklig og tydelig i raseri.
Skulle ønske det var på video. Du hadde sett
hvor mye jeg forstår med blod og hjerne noe
som er essensielt for deg, og du hadde
forstått meg i dette bedre.

Fanden i fett vil være en for lunken
karakteristikk. Samtidig er dette fanden i fett
meg så på sin plass når hun for kullsvarde
helsike ikke har noensomhelst forutsetninger
for å syns noe om fordeler for din person (som
hun like i forveien helt ekte hadde beundret
for vakre omtanker og gripende fortellerkunst
etc.). Hun har for søtten ingen fingetur opp med
å mene noe som moralsk, brevritende
overhøyhet utfra en håndfull ord fra meg,
uansett hvordan hun vil definere terrorisme
etc. Helt prinsipielt er det bare respektlos og
fordomsfull, retthaversk, selvdiggende
moralsk overlegenhet å holde på sånn, og en
oppisiktsvekkende mangl på selvinnsikt å
ikke kunne forstå et fnugg av hvorfor jeg
reagerer på dette. - I denne duren har jeg
holdt på. Jeg deler dette med deg for å heller
ikke forstille min mor for deg, og heller ikke
meg for henne.

Jeg er overhodet ikke interessert i noen
offerrolle-appell fra henne, eller
skyldbelatningsteknikker.
Spent på ditt svar (men vet hvor du er).
Enda mer lurer jeg på hvordan du har det i
kveld.

Kjære, dyrebare Vera.

21:37

Vera:

Du er hennes sønn Einar. Hun er redd for deg.
At du skal bli betatt av trollpakk.

21:54

For jeg har elementer av trollpakk i meg. Det
har hun nok rett i.

21:56

Vent litt. Nå skal jeg pusse tennene og gå til
sengs.

21:57

Vera:

Nå ligger jeg i verdens beste seng igjen.
Skikkelig trett og nesten utslikt av inntrykk.
Jeg trenger at øynene mine virrer frem og
tilbake og polerer hjernen min til ny bruk. 😊
Jeg klarer nesten ikke skrive.
Alt er fint. Du er flott.

Vera:

Vi har møttes.
Sov godt kjære Einar. ❤️

22:09

Einar:

Du er så morsom og fin, og god - og på plass,
og nå lar jeg meg også inspirere av din ned
på jorden videre - og i seng.

Nå har jeg også hatt fredspipene fremme med
min mor. Et par interessante pkt: Hun mener
jeg kan ha satt ny rekord i eksplosivt utbrudd
de siste par tiår. Og så smiler hun og sier hun
fryder seg over å se meg så harmonisk og
glad, endog kort tid etter Vesuvus utbrudd. Og
hun håper fortsatt av jeg kommer innom til
helgen med deg, terrorist eller ikke.
(Jeg skjønner at jeg forventet litt mye med
tilbaketrent moderskap hos henne der i
ørelappsstolen, da jeg fortalte at jeg hadde
blitt kjæreste med ei dame som såvidt ble
reddet av NRK fra å bli terrorist)

22:15

Inderlige kjære Vera,

Godnatt ❤️

(kunne du aktivere lesebekreftelse i
iMessage/SMS?)

22:16

Vera:

Hva betyr det? Å aktivere hva da? Aner
ikke hvordan eller har hørt om det før.
Du får forklare i morgen.

Jeg har innsatt at du kan mere om
teknologi enn meg.

Sov godt! 🌸

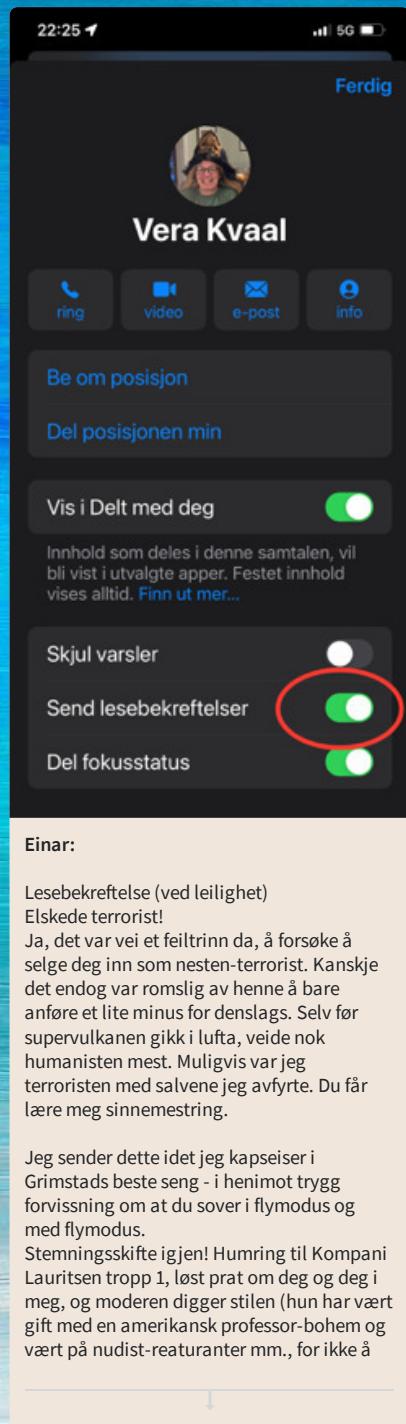
22:19

Einar:

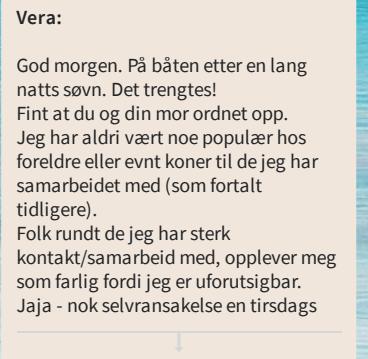
Det får du i morgen.

22:20

snakke om at hun har studert russisk historie og litteratur og nettopp har lest Solzjenitsyns "En dag i Ivan.... liv") - og hun er faktisk nesten henført av min fremstilling av deg. Ingen etterskjelv, har jeg lovet henne. Kuren for min volatile respektive salige tilstander - må bli søvn.
23:38

morgen.
Jeg håper du har sovet så lenge at klokken din fikk sjokk da du våknet.

08:30

Einar:
Min Ulrike Kvaal!
GODT å høre at du har polert din funkende hjerne gjennom lang nattesøvn!
Jegsov over 6 t, skjønt trengte 17, og det var 6 t mer enn om min mor og jeg ikke hadde funnet frem hasjipene - eller fredspipene, da.
Jeg tok feil av datoene for kollegatreff - dette er i kveld kl 19 hos Bjørn i Grimstad. Ham, Eva og Cecilie, alle psykologer, kjent ham i ca 20 år, de andre i 10-12. Tett dag i fengselet, må så kjøpe noe på veien, 1 t til Grimstad, vet ikke hvordan rekke alt.
Men nå er så mye bra at jeg fikser hvasomhelst (fint med ett ord her, hva?)
Kjærlig hilsen
Andreas F.
08:38

Einar:
Utenfor Mandal fengsel.
Du er faktisk populær hos min mor per nå.
Sinnet mitt og oppgjøret hadde mest å gjøre med forholdet mellom henne og meg.
Moralisering "synsing" og "burding", og dette ville jeg f. ikke skulle få stikke seg inn mot deg. Nok om det nå.
Vit nå at jeg gir deg full støtte til fokus, tid og ro for dine oppgaver der du er, og trolig føler deg litt på etterskudd. Jeg trenger ingen stadige bekreftelser, for som du sa: Vi har møttes. Alt er fint!

Einar:
Skulle du noengang trenge meg når jeg er i fengselet: 37 88 71 27 / einar.floystad@sshf.no
09:58

Vera:
Ferdig med morgenmøte. Tenkte egentlig mest på sex. Haha.
09:59

Vera:
Kjære Einar
Jeg tenkte jeg skulle glede deg med en liten melding som ligger på telefonen din når du er ferdig med alle fengselsfuglene i dag (eller evnt ferdig med alle psykologene i kveld).

Min dag har vært strålende. Ikke så mye fordi noe spesielt har skjedd, men fordi jeg går inn i alle situasjoner med så mye overskudd og glede.
(kanskje jeg skal driste meg til å kalle det indre jubel? Men det får meg til å føle meg som skikkelig glad-kristen... så derfor er dette en parentes og ikke del av den egentlige meldingen.)

Etter morgenmøtet (se forrige tekstmelding) var det skjema-møte. Jeg måtte lese høyt hva sjefen har skrevet i skjemaet om hvilke planer jeg har for noe jeg gjorde forrige uke... men selv dette fremførte jeg med et smil.
Mine kolleger synes det var en god plan.

Til slutt hadde vi et møte der vi leste en tekst som skal publiseres om noen uker. Da endte vi med å krangle om likestilling og skisport. Vi to damene mot en mansplainer av en kar. Vi vant selvsagt 😊

Nå skal jeg vende nesen hjemover. Må tenke (og unngå nye opprivende møter om skisport).

15:45

Vera:
Ferdig med morgenmøte. Tenkte egentlig mest på sex. Haha.
20:29

Einar:
Så deilig, da!
Du skal se vi tenkte koffert på likt (og var i samme koffert) - se mld med lenke som du snart får!
20:33

Etter å ha glist på mitt bredeste, blir jeg nå så rørt og takknemlig at tårene står meg i øynene.

Du er så skjønn, så skjønn, så skjønn, kjære Vera.

20:35

Einar:

Kollegatreffet hos Bjørn ble utsatt til ubestemt dato fordi Cecilie ikke kunne i dag. Dermed har jeg sittet i fengselet og jobbet til nå. - og skrevet et lite brev til deg, siden jeg har hatt deg med meg i HELE dag:

20:36

27.02.24: Kjære Vera

<https://einars.craft.me/uvtXtn6Lu5wim>

7

20:36

27.02.24: Kjære Vera

Kjære Vera!

Jeg har hatt en fabelaktig fin dag i fengselet.

Avslort av sykepleierne ved fengselshelsetjenesten (2 kvinner og 2 menn): Jeg lekket Oslo-glede og tutset påfallende med bagen (teia) med bl.a. EMDR-apparatet (det jeg skal kurere din flyskrek med), jeg hadde glemt dette et sted jeg hadde glemt og glemt at jeg hadde glemt det... Og jeg måtte tilstå forhekelsen.

Har deg forlatemeg med i nesten alt jeg gjør, også i pas.sesjonene. Snakker til deg inni meg, hører dine tanker.

Allerede i den firste kons. savnet jeg deg fordi du hadde hatt sansen for så mye hos den unge, spinkle karen i stolen overfor meg, han som har laget en ballistisk rakett av en motorsykkel i fengselsverstedet, som aldri har klart fast arbeid, men f r 6 i matematikk om han vil (og f r medisin). For noen uker siden nå lot jeg ham prate i flere timer utover kvelden i detalj om motorsykkelen sin, og ta meg med samme kveld til verkstedet for   vise meg den. Denne oppsluktheten, vet du, i de s reste spesialdetaljer - dypt

fascinerende.

I neste time, med en voldsmann som meldte aggressivt sinne under EMDR, forekom en merkelig parallell-forestilling - med ett fikk jeg intenst tydelige, erotiske bilder av deg foran meg (eller ja, under; helt uten noe aggressivt eller sint). Så var det som det gikk hull på en eggemplomme av godhet som flot ut i hele kroppen. Og ble avrundet med god kontroll på begge sider av EMDR-apparatet.

Nestemann - traumatisert fra Kosovo - jøss, for en vitalitet som har løsnet etter at vi har jobbet med sinne!

Ingenting er så devitalisering som undertrykt sinne. Så prat med en fengselsleder jeg har vært på kant med etter en av mine flere protester mot behandlingen av pas. - gudbevarmegvel for en enighet i nesten kameratskap! Videre en prima prat på tlf. med den bipolare mannen som nylig er kåret til Norges beste innen sitt felt, og som jeg nå skal sykemelde for at han skal få tiid og rom for revurdering av livsverdier og livsretning, ikke småtterier. Forresten fikk jeg ham for få mnd. siden til   presentere sin historie i et strålende foredrag han holdt for personalet ved hele DPS Strømme - moro. Nå venter jeg en kar som jeg skal utrede for ADHD, og som gr t av takknemlighet for dette for en uke siden. - Se det, nå tar jeg det med gjennom dagen min.

Jeg håper så inderlig at det flyter greit for deg med Maurice-prosjektet oa. nå etter at jeg reiste. Det falt meg plutselig inn: Få dager til fredag, og det er mye på jobb og alt som kryr med oss - for deg, og for meg også - vi kunne være åpne for   bruke noen timer i helgen til hjemmekontor? Det var jo igrunnen så hyggelig slik også hjemme hos deg, en hverdagslig og fin m te   være sammen på. En mulighet i alle fall. Hos meg, mener jeg. Og, Vera, dersom ikke din tid strekker til, klarer jeg selv sagt (såvidt...)   vente til neste helg.

Å, nå hadde jeg helt glemt ang. neste uke: Seminar på Ullevål tir 5. og ons 6. Har ikke bestilt hotell ennå. Muligheter på Nesodden? (Får hotell dekket om det blir for mye for deg)

Er jeg helt i ørske, eller er dette virkelig?
- jeg savner deg grovt allerede. La oss ta vare på alt med riktig rytme.

Kjærlig hilsen,
Einar

Vera:

Jeg sitter på båten hjem. Har akkurat lest om den fine dagen. Det varmer meg inn i sjelen.

Du har forøvrig fått godkjentstempel av samtlige. 😊

Vi er damer vet du og har kjent hverandre lenge som du vet. Kommer fra middag med Jannicke. Hun spontaninviterte meg på dim sum.

Klart du kan overnatte. ❤️

20:43

Einar:

Jeg kjører bil og må svare siden - legg gjerne igjen beskjed! Hilsen Einar.

20:43

Einar:

Parkert bilen hjemme for få sek. siden.
Blir glad av alt ved deg.
Vet du, jeg har mange ganger i dag nærmest slått meg på knærne (også da jeg mptte berette litt for sykepleierne i fengselet) over hvor godt jeg trivdes med deg i dine venninners selskap.

Sov nydelig, nydelige Vera ❤️

22:03

Vera:

Kjære Einar
Nå så jeg tilfeldigvis at du dempet varslingene - også ble jeg litt glad fordi det kanskje betyr du sover... og jeg kan hviske deg i øret at jeg føler som om jeg har blitt

Vera:

strøket av en englefjær.

22:51

Einar:

Så vakkert igjen, gode, deilige deg.
(Ikke valgt demping av varslinger - vil da aldri ha noen demping på deg - er nok automatisk nattmodus)

22:57

Vera:

Søren heller. Du skulle bli glad når du våknet

22:57

Einar:

Glad når jeg sovner, glad i søvnen OG glad når jeg våkner. Best å høre om englefjæreren allerede nå! Den kan gi vesentlig bedring av søvnkvaliteten!

23:00

Vera:

Jeg føler så mye Einar - det er som om jeg både er boblende energi men samtidig med så mye ro. Du er tilstede hos meg også i alt jeg gjør. Og jeg klarer å være tilstede i det jeg gjør (derav roen). Og jeg gleder meg veldig veldig til å se deg snart.

23:05

Einar:

23:14

FEBRUARY 28, 2024

Einar:

God morgen, nydeligste Vera!
Jeg liker så godt den du er. Jeg føler jeg kommer så nær den du er.
I tillegg er jeg jo helt forgapt i deg, tullerusk, psykotisk, helt vill etter deg.
Og jeg må på jobb - og morgenmøte fullt av sex (i tankene, men det skjønte du..)

07:13

Vera:
God morgen kjæresten min. ❤️
Ha en nydelig dag 🌸

07:16

Einar:
Klynk ❤️

07:17

Einar:

11:29

Vera:

Åhh... og jeg skriver innimellom på brev til deg. Tanker som dukker opp her jeg prøver å jobbe (det går bra altså)

11:31

Einar:
🕒 Legemøtet nå - med parallelle verdener.
Du er blitt livet mitt.

11:33

15:03 ⓘ Today, Wed, 28 Feb

Today, Wed, 28 Feb

28 Feb 2024 ~

81 to Date
8 Competitions

Hjørden, engelen, haka, sjermefangeren,
sykdommen, trollpiken, supermousen Vera Kval.
mennskelighet

Jeg føler så mye Einar - det er som om jeg både er boblende energi men samtidig med så mye ro. Du er tilstede hos meg også i alt jeg gjør. Og jeg klarer å være tilstede i det jeg gjør (derav roen). Og jeg gløder meg veldig veldig til å se deg snart.

God morgen kjæresten min. ❤️
Ha en nydelig dag 🌸

▼ Vera

28. feb. 2024, 15:03

Vera:

God morgen kjære Einar
Jeg vil skrive et brev til deg i dag , og fylle ut ord etterhvert som dagen utspiller seg.
Det føles nemlig som jeg vil si alt jeg tenker til deg. Vrenge sjelen min inn ut. Her er jeg liksom. Helt naken. Der ingen andre er.
Og jeg kan samtidig kjenne deg fysisk tilstede i kroppen min selv om det er mange mil mellom oss.

Jeg ble så rørt av gårdsdagen din og alle møtene du beskrev. Det var så fint. Tusen takk for at du deler.

Jeg har tenkt på seansen hos Anne Cecilie. Det var en flott kveld. På mange vis.

Jeg ler enda av Michelles åpenbare begeistring over at jeg nå har fått instant hjelp hvis jeg blir syk eller gal.... og jeg kjenner hånden din. Vi holder hverandre på en så... her står jeg fast på hvilket ord jeg skal bruke - hardt? Nei ordet er for kjølig - men varm opp ordet til kokepunktet.

Alle liker deg. Selv Josefine 😊
Men mine venninner sa også noe annet - at det var rørende å se oss. Jeg vet at det var det. Det er rørende innenfra også.

Apropos «ingenting» - leste dette nå:

«Når et menneske med et rikt åndelig liv ser tusenvis av ting som ikke betyr noe for et menneske som er åndelig fattig, viser dette like tydelig som solens skinn at virkelighetens innhold bare et en avspeiling av sjelens innhold, og at det vi tar i mot utenfra er bare tomme formen»

Rudolf Steiners bok om Goethe

Kroppen min lengter etter kroppen din. Det kiler og sitrer. Som en ilter vårbekk skjærer tanken på deg gjennom livet mitt. Jeg trodde aldri jeg ville forelske meg hodestups i det jeg nærmer meg 60 år

Nå kommer Tale. Hun er lei seg. Ikke akkurat deprimert, men nesten. Jeg skal prøve å ikke snakke om oss, men heller lytte til hennes verden.

Tale har gått nå. Jeg tror hun hadde det bedre. Mye av dagen gikk til gråting og snakk - og til slutt fikk jeg henne med på tur. Det er mange faktorer i livet hennes som er utfordrende.

Det var dagen min kjære. Litt av hvert. Og noe av det jeg ville si.
Håper at du har det bra der du er,

hvoren du er.
Hilsen beundrerinne.

18:26

Einar:

Min kjæreste Vera,
Du kommer så nært meg, Vera, så nært, nært og inderlig fint kommer du, så vakkert at jeg kjenner gråten i gleden.

Du var der jo bak den tykke døren til lengsler, i den gylne salen med sanser og ånd, du var jo den jeg drømte om, som kjøtt og blod og kvinne. Den å ta ømt i hånden, den som tok meg i hånden. Den å ta de neste skrittene i verden med sammen, mange, på veien jeg aldri vil forlate. Den som speiler skjønnhet og kunst for meg, som vil leke og le med meg, som vil falle i mystisk og mørk sanselighet med meg. Den som vil dele, og som jeg vil dele med - det vakre og det vonde, gråtoner og det spraglete. Den som har meg med, og som jeg har med, også når vi er adskilt på ferde en stund.

Ja, med de sannhetsvitnene den natten, da vi smøg oss så vårt inn til hverandre og kjente hudens trygge svar og hendenes faste grep, tenkt at vi begge opplevde det slik.

At du er der, her, nå - det kan ikke være vanlig sant, det er noe mer. Vi fant hverandre fordi vi skulle det. Jeg vil være helt, helt nær deg, naken jeg også, med deg og alt du er.

Jeg må lese dine ord mange ganger. De er fra deg, og de når meg så helt og fullt og deilig. Jeg vil deg og oss. Det er så totalt fint.

19:13

Vera:

19:18

Vera:

Min kjære 😊 her er det datter og sånt. Jeg skriver god natt senere. 😊

19:45

Einar:

Fint, kjære Vera (jeg blir her for meg selv så glad, ja henrykt, over å bruke navnet ditt, utbryter det med jubel i bilen bl.a.), å tenke på deg og Jojo i din hjemlige stue.

Einar:

Her må jeg vaske tøy, rydde og gjøre rent (jo, innsigelser vil bare avsløre uvitenhet om hvor ille det kan bli selv på plankegulv malt i mørk umbra).

Jeg........jeg må altså stagge meg litt.

19:52

Einar:

Hils Josefine! Det var så enkelt og hyggelig å prate med henne, blid og kvikk og åpen som jeg så henne forleden.

20:06

Einar:

Jens Bjørneboe: Kjærlighetssang
<https://www.youtube.com/watch?v=Cztg9ETGsoU>

21:19

Video

Vera:

Det var veldig vakkert. Kjente ikke fra før.

21:25

Einar:

 Og så vet vi jo at både du og jeg kan skrive noe enda vakkere om vårt møte. Kunne bare ikke kjenne til dette uten å dele det med

Einar:

deg, siden han er inne på noe, har nøklene et øyeblikk i hånden, de vi har forstått rett bruk av...

21:29

Vera:

Tihi - så gammeldags å bli enige om å være kjøresteder før vi sov sammen.
Jeg liker det. Så annerledes enn alt annet.

21:59

Einar:

Sånn anstår det seg vel, frk. Kvaal, når vår hus står til hinanden på ekslusivt vis.
Jeg pirres så søtt - som den første gang - hver gang du sier at du er kjæresten min, at jeg er kjæresten din, at vi to er kjærestere - og jeg tuller altså ikke - så hvis du sier noe sånn igjen i kveld, vil jeg igjen foreslå at du blir med meg tul sengs, og siden begges fantasikraft er stor... (Vet du, kors på halsen! - nå kjenner jeg sug i mellomgulvet, lett hjertebank, og mye annet deilig)

22:07

Når ses - og berøres - vi igjen? Har du timeantallet?

22:09

Vera:

Mindre enn to døgn

22:10

Einar:

Oi, den var sterkt, å få Eden bekreftet slik de facto

22:11

Vera:

Gleder meg skikkelig til å se deg

22:12

Einar:

Jeg lager bare rare lyder, og ryster.

22:13

Det er noe med deg.

22:13

En uhyre dimensjonert tiltrekning på min variant av sapiens.

22:14

Vera:

Jeg vet ikke lenger hva jeg skal si. Samtidig som jeg vil si alt.
Godt at vi har fremtiden foran oss - vi har mye å ta fatt på.

22:17

Einar:

Jeg blir rørt og trygg av at du sier dette også. Vil du dette, Vera? Ja, jeg tror deg, og jeg må bare spørre for å se spørsmålet, som etter det lille øyeblikket jeg lar det henge i luften, gir meg en ny ildning av glede når jeg liksom oppdager svaret på nyt.

Fordi jeg er så full av deg, og du plutselig manglet, sov jeg sist natt bare fra litt før 00:30 til litt over 04:30. Når er det så som så med rydding etc. jeg har fått til - jeg savner deg følt og gleder meg kolossalt til å være sammen igjen. Hvis du vil være kjæresten min nå, så skal jeg straks legge meg og se hva som skjer.

22:26

Vera:

Ja jeg vil være kjæresten din 😊

22:27

Einar:

Det er vel barnslig, men enda mer herlig - de ordene virker så sterkt på meg? Jeg blir andpusten.

Alt ved deg, Vera, hele deg... ❤️

Jeg vil bli kjent med alt du vil la meg bli kjent med. Du blir aldri kjedelig for meg, det er jeg nå helt sikker på.

Oi, oi, her er det makrellstimer og morild og nordlys og fanteri - og så mye av deg jeg merker at jeg må sette punktum! God natt - basta!

22:33

Vera:

22:34

Einar:

Jeg må bare få kysse deg litt.
Så var det punktum. Kanskje for mye av det

Einar:

gode nå... Jeg står i gangen utenfor badet og hører sentrifugen ferdig.
Skal prøve å tenke på presidentvalg, eller Kina - Taiwan-situasjonen

22:37

Vera:

Jeg kysser deg god natt.

22:38

Einar:

22:39

FEBRUARY 29, 2024

Einar:

God morgen, min kjæreste Vera,
Er redd jeg ble for mye av det gode i går kveld. Var en blanding av bl.a.
overtrøtt og eksaltert. Etter ditt nydelige brev gikk jeg visst av skafret.
Jeg er bare så begeistret for deg og føler meg så beslektet med deg. Og blir mer og mer tiltrukket jo mer jeg får etterarbeidet inntrykkene av deg og så å si lukter huden din og kjenner deg om meg..

Så fint det du skrev om oss, at vi var rørende der hos Anne Cecilie.
Tar du toget hit?
Ha en god dag, Vera! i arbeid og drøm.

07:07

Vera:

God morgen.

Av skafret kanskje - men veldig romantisk da.. 😍

Ja jeg tar toget. Vet ikke når enda. Gir beskjed når jeg vet 🥺

07:10

Vera:

07:12

Einar:

Så innfornydelig herlig!
Og ord som straks setter varme strømmer i
meg ❤️

07:14

Einar:

07:16

Vera:

07:19

Vera:

Ettersom det nå har gått mange timer siden
vi tekstet sist, fikk jeg et akutt behov for å si
«pip». Ikke noe mere. Bare pip. ❤️

13:46

Einar:

Aldri har vel et pip virket sånn på meg før.. ❤️
Og jammen er jeg sikker på at jeg samtidig
beholder jobben, for her går det bra. Med deg
pipende i meg.

For min del får jeg lyst til å klype deg i rumpa,
men lar det selvsagt være, lar det være med
tanken bak, som du får.

14:00

Einar:

❤️ Hjemme. Lengter ikke akkurat mindre
etter deg her ❤️

17:47

Vera:

Godt å høre. Jeg sitter på jobben og hører på
en lidelse av et program. Nevnte jeg dette? At
en kollega mente hun hadde noe jeg måtte
høre. Jeg hører ihvertfall.
Og så skal jeg hjem. Men du får forstyrre meg
i dette sørnyssende programmet som
kanskje inneholder en juvel - en ledetråd til
sølvskatten.

17:50

Foreløpig er det moglest ø husmorskole 17:51

Oj - nå hører jeg sagnet

17:53

Jeg klipper ut delen og legger den lokalt på
maskinen min

17:54

Einar:

Er spent. Vera og Mary - dere to jeg har vært
sterkest avstandsforelsket i, i særklasse mest.

17:55

Einar:

Ved Lillesand, et par mil herfra.
Så god du er til å ordne deg!
Siste avtale i morgen kl 14 - med
mannen som skal finne en ny sti for
meningen med livet før jeg gir ham 3
mnd sykemelding for de første skrittene
- har avsatt halvannen time for dette.
Kan være i Arendal/hjemme 16:30.
Tenkte å hente deg på stasjonen til fots
- og ta Kolbjørn sammen - men vet du,
jeg har reserverøkkel i bua og har
ingen motstand til at du låser deg inn,
om du vil det.

18:23

Vera:
Møter deg på kaia klar for ferge kl 17

18:25

Vera:

Jeg liker klare avtaler og ikke tusen telefoner med hvor langt man har kommet

18:27

Einar:
Samme her! Grei skuring.
Om min pas somler med
livskompasset, så gir jeg bare kursen
og et dytt - ved fergeleiet på Tyholmen
kl 17 skal bli!
Olala.

18:30

Vera:

Jeg prøver å tenke etter, men jeg tror ikke jeg
har vært mere enn 10 min i Arendal de siste
snaua 59 årene.
Forresten, jeg overdriver - det var nok 20
min... med Marys skatt. Aldri ellers.

18:44

Dette blir et lite eventyr. Og nå går jeg over
brygga på vei hjem.

18:45

Einar:

Det va nok meiningsa, det.
Herregud, så velkommen du er ❤️

18:46

Einar:

Oi, der slo klokka elleve. Jeg har slikt å gjøre,
slik å føre her hjemme (som jeg pinlig
nøyaktig sagt ikke har gjort siden jul, minst -
og koser meg med, tatt formålet i
betrakning. Nok om det.) Så vil jeg bare
smette inn til deg en varm, ørn godnatt fra
meg. Og om du sover, smyger jeg meg til deg
likevel, og kysser mer søvn på øynene dine og
et såpass varsomt kyss på leppene dine at de
bare smiler en krusning til drømmens gode
lek.
(Ja, hva hendene mine finner på, har jeg ikke
helt oversikt over)

❤️❤️

23:10

Vera:

Sov godt. Jeg gleder meg veldig veldig ❤️

23:16

MARCH 1, 2024

Einar:

God morgen i indre solskinn!
Hvem har vært på ferde her i natt?
(Forklaring siden).
God reise! Kommer med Kolbjørn kl
16:55 fra Kolbjørnsvik, anløp Tyholmen
17:00; avg. derfra igjen 17:15 (men jeg
svømmer meg deg på ryggen om du
vil). ❤️

08:09

Vera:

God morgen ❤️
Trodde kanskje jeg ikke skulle få sove
fordi jeg var spent i går kveld - men
neida - her har det vært en lang natt
uten opphold i sovnen. Hjernen er
blank som murano-glass. Dette tyder
bra.
Vi sees på kaia. Smask ❤️

08:17

Vera:

Oj - plutselig var jeg for sen til å rekke
kl 17.
toget mitt ankommer Arendal 17.37.
beklager å rote til noe jeg gjorde klart
at jeg ikke ville rote til, men sånn er det
😎
I mellomtiden er det bra her.
Inni meg altså ❤️

10:16

Einar:

Det gjør da ingenting. Dvs. jeg finner
en måte å ta de 37min. igjen på ❤️
Da kan jeg tilby å møte deg in persona
på jernbanest. - eller vil du holde på
kaia et kvarter unna? Medmindre
innsigelser inntar vi Arendal by og
havnefront sammen. Husk å bytte på

Nelaug.
Skremset inn (med påfallende høy 70-talls pop) til teammøte her 10 - 11:30.
O, hvilken magisk frædda som nærmer seg! ❤️

11:39

Vera:

Ja møt meg på toget! 🌸

11:43

Einar:

Nå vet også overlegekollega Marit om det.
(Kjerner henne i liten grad privat, men vi har et godt kollegasamarbeid i teamet.) Jeg trodde jeg ga henne lette fakta om tildragelsene de siste uker, men hun ble blank i øynene og lett rød i kinnene av bevegelse, sa noe om at livet er herlig, og jeg sa nettopp, det er det. Tenker på dette du skrev om at vi er rørende. Min mor ble også veldig rørt.
Håper du nyter Sørlandsbanen (eller "Sørtoget", som de så utdigg har omdøpt den)

12:22

Vera:

Toget går om en time og jeg er i rute på mitt sedvanlig rotete vis.
Har klatret opp en isbakke fordi det er morsomt og jeg har diskutert en forretningsidé jeg fikk med en hyggelig butikkspeditor.
Jeg oser av overskudd og har fått kjempegod tilbakemelding på deler av førsteutkast til Maurice.
Så sott at du forteller om oss til de du møter.
Det gjør jeg også! 🌸❤️

12:38

Einar:

Selvfølgelig - jeg vet det jo: Avg. Oslo S 13:25. Vil vel bare ha deg avsted mot meg førstest mulig.
Så skjønt å høre om ditt overskudd. Jeg var nok oppe en stund i natt og gjorde det fremkommelig i hulen, skrapte ut skitt os. - men det kunne vært verre.
Forstår nå plutselig tydeligere at jeg bedøver meg på sovnmangel, og at jeg nå bare trenger å bedøve meg på deg.

Nå kommer en bipolar mann med kona for undervisning av meg + samtale.

12:43

VERA hos Einar

1. mars 2024 til 3. mars 2024

VERA: Reise fra Oslo S til Arendal stasjon

1. mars 2024, 13:25 til 17:37

Vera:

Jeg er på toget så da kommer jeg helt sikkert.

13:28

Vera:

Jeg er på toget så da kommer jeg helt sikkert.

14:50

Einar:

Dæskeren

15:05

Vera:

Husket å skifte tog! 😊

17:01

Einar:

Bravo! Har holdt pusten.
Be togføreren gasse på - de gjør sånn her når en dame ber om det.

17:03

Vera:

17:08

March 2, 2024

2. mars 2024, 12:46

Hos moderen / Inger-Grethe

2. mars 2024, 18:00 til 20:45
Sted: Solberggaten 4, 4878 Grimstad

2. mars 2024, 20:28

2. mars 2024, 20:28

2. mars 2024, 22:23

MARCH 3, 2024

VERA: Reise fra Arendal stasjon til Oslo S

3. mars 2024, 16:10 til 20:25

3. mars 2024, 16:07

Einar:

Vera, kjæresten min!
Sørlandetstoget fører dyrebar last i kveld! O, hvilken himmel jeg er kommet under etter at jeg fant stien hjem til deg, og du tok hånden min!

Min mor skrev nettopp (ang FaceTime, i i kort svar grunnet mat på komfyren) at du var sot og også fin å være sammen med. Jeg trengte besynderlig kort tid på å være enig. Ja, jeg måtte dempe meg kraftig i oppfølgingsreplikken.

Lager selv mat nå. Tenker på deg - alt - også duften og følelsen av huden din, de ingerlige øynene dine, det glade, varme smilet ditt - og alt eser i meg, så det presser på med tårer av rørelse og takknemlighet.

Einar:

Kjære hjerte fine skjønne varme
smarte spennende gøyale dype
modige oppmerksomme følsomme
rommende deilige og rik på så mye mer
Hjerte Vera min
- Og ja, jeg er ikke lenger avstandsforelsket i Mary! En heltingne - ja. Forøvrig er jeg ikke interessert lenger i å utvikle noe videre med henne. For nå er det bare, bare, bare deg.
Nemlig.

17:34

Vera:

18:00

Einar:

Min mor tar seg rett til å "synes" noe i en helt bestemt sak - hun skriver nå: "Var forbausest over at dere ville sitte så lenge her i går, men det var veldig hyggelig. Og jeg SYNES! hun var veldig spennende og interessant." Hun likte deg (skriver at du var "lianes"), og hun smører på: "Jeg tar det som et komplement at dere ble så lenge som dere ble, og jeg ser frem til neste møte. Ha en fin kveld (du sitter kanskje og skriver lange brev til henne allerede????), og nyt tanken på hvor fint du har hatt det." - Ja, det gjør jeg saktens... ❤️

19:09

Vera:

Så jeg har danket ut selve Mary?
Vidunderlig.
Hun kan få status som gudmor for dette prosjektet som er «oss»

Skriver på toget.
Noen ganger forlater jeg teksten og stirrer ut av vinduet. Menneskene rundt meg kan se at jeg smiler faret av tilsynelatende ingenting.
Men det er fordi de ikke ser innsiden min.
Takk Einar for at du har åpnet hjertet mitt. ❤️

17:45

Einar:

Bor du i Mabels vei 11?

19:17

Einar:

17:48

Einar:

Apropos duft og feromoner: Jeg ser for meg - og er sikker på - at det etter sørlandstoget mot Oslo i kveld legger seg en langstrukken sot kjærlighetseim, slik at om du kikker ut bakvinduet på bakerste vogn, vil du se elger og rådyr og ekorn og harer stimle sammen og løpe etter toget med faste blikk og flåsete smil.

17:55

Vera:

Ja det gjør jeg.
Og så bra at du sendte en melding for da kan jeg skrive til deg igjen.
Fint at mor virker fornøyd med situasjonen 😊

Jeg har skrevet meg gjennom Maurice - et førstekast - så jeg trenger strengt tatt ikke gjøre noe mere i kveld. Dette gikk så greit at jeg blir skeptisk til eget arbeid. Er jeg lettvint? Tar jeg feil?
Dette får jeg svar på i morgen når Hans Petter gir tilbakemelding.

For egentlig vil jeg bare hvile og stirre ut i mørket. Kjenne risset av hendene dine og drømme meg bort i myke tanker (og de litt skitne også 😊)

19:29

Einar:

(Medarbeidersamtale i KRS med poliklinikkleder 14-15; kjøring til Arendal st. 15-15:50; toget til Oslo 16:10-20:25; flyr som supermann til Marvel Rd / HJEMME hos hverandre med deg.

Nå rydding og pakking mm. (Skriv akkurat som og når du vil)

20:04

Vera:

Da rekker du 21 båten. (Den går strengt tatt 21.03.)

Ta buss merket Hellvik og hopp av på hellvikskog. (Legg merke til at jeg går av og på bussen på to forskjellig stopp fordi det er så bratt. Jeg går nedover hjem fra Hellvikskog og nedover om morgenen til bussen på Hellvik)

Fremme om 2 min.

Dessverre er det timesruter på søndager så det blir en lang pause på Aker brygge. Men det gjør ikke så mye. Har lovet å ringe Tale som har vært på date i dag. Dessuten er jeg sulten. Har ikke spist så mye i helgen....

Du er med meg hele tiden ❤️

20:22

Einar:

The file for this attachment is missing. Please contact us for assistance!

Einar:

Jeg gleder meg jo til stunden da du og min sønn Jakob får hilse på hverandre - og nå faller jeg for fristelsen til å la deg høre hans stemme og norsk fra Tyskland med en god kamerat (kanskje også fordi jeg hørte din sønn snakke i dag):

21:22

Audio Note

21:22

Einar:

20:26

Einar:

Hadde tenkt å sørge for niste til deg! Kysset meg vekk!

Å, reiser holsulten fra meg...!

Men vi har hverandre, vi ❤️✓○❤️

20:28

Vera:

For en sjærerende blanding av språk!
😊 Grimstad-vendinger, østlandsk og tyske bokstaver. Veldig bra. Og som sagt - svært sjærerende.

Jeg er hjemme.

Her er Jossi syk og i morgen er det skrivedag (det vi kalte tentamen) + konsert om kvelden. Hun sa at hvis hun må prioritere blir det konserten. Jeg sa at som ansvarlig mor bør jeg si at hun burde prioritere omvendt, men tilføyde

at jeg ikke er en ansvarlig mor. De andre er avhengige av henne. Og jeg må være publikum. Det er den månedlige konserter på skolen - denne gangen er det folkemusikk.

(Det er så mange konserter at man kan gå surr - men jeg har vært på alle sammen bortsett fra hard rock. Da ville jeg ikke komme)

Nå skal jeg ut med varmeflaske.

22:39

Vera:
Den begynner kl 18 og ferdig kl 20 😊

22:40

Einar:

Godt med beskjed om at du er trygt hjemme! Kjedelig for Jojo/Jossi, da - og deg, du som forholder deg til så mye så oppmerksomt samtidig eller i tett rekkefølge - meg, NRK, Tale, Josefine osv.

Kanskje er vi på vei mot Nesodden omtrent samtidig, antagelig jeg like etter dere. Gjør det du og dere må og vil uavhengig av meg. Jeg kan forresten handle på veien om du vil - bare gi meg beskjed - ta deg av kanskje halvsyke Jojo (luftveiene? Noe som går?) Håper du får puste ut, hvile og sove nå. Jeg stryker over hele deg, og knuger deg ømt ❤️. Å, du verden. God natt. 🤗

22:50

Takk for søte, fine bemerkninger om Jakobs språk - som du også tok deg tid til og omhu med - jeg setter sånn pris på din varme tilstedeværelse.

22:53

Vera:

Nå satt jeg meg ned. En te med sukker og bums i seng.
God natt kjære Einar. Du bor inni meg. ❤️

23:14

Einar:

23:14

Vera:

23:16

MARCH 4, 2024

Einar:

God morgen, min kjæreste Vera ❤️
Minst like glad i deg i dag - dette vil bare ikke gi seg..
(sent with Love)

07:21

Vera:

Imponerede hjerte 😊
God morgen fine mann. Nok en gang gleder jeg meg.
Håper du sov godt. Det gjorde jeg ❤️

07:23

Vera:

❤️Kort innpå for å minne deg om at tenker på deg... hvis du skulle ha glemt det i noen minutter. ❤️

11:07

Einar:

Ååå... ❤️du er meg så næر ❤️så glad jeg har funnet deg ❤️du er med meg HELE tiden ❤️

11:22

Vera:

Sukkk ❤️

11:22

Vera:

Jojo er for dårlig til å gjennomføre konsert i dag. Jeg er på vei hjem med halstabletter og smertestillende. Så da er jeg bare hjemme utover dagen og kan tilby deg middag (og alt mulig annet 😊) når du kommer.

14:26

EINAR hos Vera

4. mars 2024 til 6. mars 2024

EINAR: Reise fra Arendal stasjon til

Oslo S

4. mars 2024, 16:10 til 20:25

Einar:

Så underlig å igjen gå på 16:10-toget, med samme trang til å kysse - uoppfylt; med samme trang til å bli ombord - oppfylt. "Så dette er altså verden, klodenes hjem." Til deg og dere: Uffda, dritt med halsvondt og kroppvondt, og kanskje enda verre med oppgitt konsert. Mor som St. Bernhardshund fra Marientind - også troendes til å ha whisky i tønnen med hostesaft...

COVID? Nøe annet som går? Virus X, kanskje. Vi får vel dele dette med, vi; for jeg merker jo ingen grenser lenger før hva jeg vil dele med deg - og jeg forminskes ikke ved det; jeg forstørres. Vi kjerner matematikken her. Jeg sitter altså med vy og skinner mot deg - godt jeg er satt på sporet!

Utmerket, forunderlig effektiv dag. Med tid til lunsj og greier.

Lunsj, ja (eller "formiddagsmat", "non")? - jeg sprakk. Viste bilde av deg, oppgav navn, for ikke å snakke om at jeg oppgav hvor solgt jeg er. Sånn er det nå med det.

Førsteklasses medarbeidersamtale!

Bare ikke ubetydelig stress med å komme seg i bilen tidsnok, og å hansknes med ikke ubetydelig trafikk hit. Jeg vet du ikke ee spesielt for at jwg gjennomgår kjøreturen i minuriøs detalj 37 ganger for å ettergå om det skjedde noe skadelig der eller der, ev i en parallell virkelighet, om det kunne ha skjedd eller kunne komme til å ha skjedd om jeg ikke ville burde ha kunnnet etc. - og jeg skal absolutt tilstrebe lydhørhet og lydighet her. Jeg skvaldrer. Toget har satt seg i bevegelse. Alt er i bevegelse. Men slett ikke uten kurs og sikkerhet. ❤️❤️

16:14

Vera:

Det er fett å høre. Yo!

Sitter ute i hagen. Har akkurat snakket med Nico Widerberg som ringte meg tilbake. Han er en fjernt bekjent av meg gjennom mesteparten av livet, og jeg visste at han er oppvokst med Maurice i huset.

Jojo har antagelig noe jeg har hørt blir kalt for influensa A.

Samme som Kristins barn og barnebarn. De

Vera:

fikk høre på legevakten at det er en liten epidemi akkurat nå. Symptomene ligner på det jojo beskriver - men det gjør jo all influensa.

Vi holder litt avstand og har ikke klemt hverandre selv om det var det vi hadde lyst til. Men vi sa det høyt i stedet.

Jeg gleder meg skikkelig/veldig/kjempemye osv

Tjobing

16:24

Einar:

Da tør jeg håpe på at vi har lov til å klemme++

16:26

Vera:

Ja bortsett fra at vi må ha på smittevernustyr som jeg har liggende klart til alle gjester.

16:27

Som vanlig

16:27

Einar:

For min del gir jeg pokker i fett om jeg så får influensa A, B og hele alfabetet

Den spøken din der gjorde så fysisk vondt å lese at den slettes ikke var morsom....

16:28

Vera:

Å nei

16:28

Einar:

Jeg tåler det. Oo ja, jeg tåler meget. Men ser også frem til meget.

16:29

Vera:

Hva er der ikke å tåle? Jeg forstår ikke. Du må forklare mere.

16:30

Unnskyld - ikke må.

Kan du osv

16:31

Kan du forklare, mener jeg?
Vær så snill.

16:32

Og husk - dette er ikke farlig.
Jeg er gjennom forelsket i den vakre fine rare
snille gode deg - den beste kysseren i
solsystemet.
Ikke uro deg. Om jeg ikke forstår får det
være noe jeg finner ut av etterhvert.
Jeg er ganske tålmodig der.
Kjære kjæresten min - hjertet mitt venter på
deg.

16:34

Einar:

Den hårde spøken om smittevern.
Forestillingskraften er stor; nøden kjentes på
kroppen. Det ER meget å tåle - enhver
adskillelse fra deg.

16:35

Einar:

Manglende dekning et stykke.
Men med alvor så jeg kunne grine, det
er så sjeldent, så unikt for meg: Alt er
fint med deg, Vera ❤️
Du er til og med den morsomste
bestevenn jeg kan tenke meg å være
med - i tillegg til alt det andre.... ❤️

16:39

Vera:

Takk. Den satt rett i hjertet.
Jeg vil gjerne være det.
Og erfaringen til sier nå at vi er ganske gode
sammen ute i verden - med mor, kineser fra
Dalarna, og mine venninner.
Nå skal jeg i butikken. Det minst sterke jeg
vet om er fiskegrateng.
Men husk - det er enkefru Kvaals variant og
den er noe for seg selv.

16:42

Einar:

Satte et hjerte ved «Takk. Den satt rett i
hjertet.
Jeg vil gjerne vær...»

16:43

Vera:

Tilbake hjemme. Glemte o'boy og snus.
Fanken heller. Og jeg kan tenke meg at du får
helt krampe ved tanken på å kjøpe med snus.

↑
Vera:

Det er ikke verre enn at jeg tar en tur til. Skal
bare gjøre ferdig første del av maten. Den må
kjøles uansett.

17:52

Einar:

Tenk at jeg skulle si dette: Av hele mitt hjerte
vil jeg glede meg, fryde meg, storkose meg og
juble med sammengniende hender, over å
kjøpe snus til den supersøte munn. Oboy
også. Gi meg navn/merke!

17:55

*din supersøte

17:56

Vera:

Dette forundret meg virkelig 😊
Tusen takk. Det er fantastisk.

17:57

Einar:

Og om du trenger noe fra plata, går jeg jo
forbi...

17:57

Vera:

Hahaha

17:58

Det kan du jo ta med fra jobben

17:58

Einar:

Selvfølgelig, Vera! (Om snusen) Send
navn/spesifikasjoner (også på oboy, om det
trengs)

18:00

Vera:

Flott ❤️
Det kommer

18:00

Vera:

18:01

Vera:

Og oboy.

Jeg fikk det på sengen hver dag fra første klasse til 3 gym

18:02

Servert av min mor da hun vekket meg om morgenen.

18:03

Einar:

Gleder meg til dette, som til alt jeg kan gjøre for deg. Jeg mener det jo.

Snus på sengen fra 1. kl - den faren din.. Å ja, det var oboy og din mor - jeg bommer av og til

18:03

Vera:

Hahaha 😊❤️😊

18:04

Jeg har kjøpt tørrfisk.

18:04

Einar:

Det er sånn det er - vi har det morsomt med alt.

Tørrfisk, som vi snakket om, sørte deg

18:05

Einar:

Skal ikke gå HELT av skaftet denne gang, men - var det opp til meg, skulle jeg gjerne gitt deg oboy og snus på sengen hver morgen livet ut - og tørrfisk, og olivenoljemassasje, og rundkyssing, og - holder løftet om skaftet nå ❤️

18:08

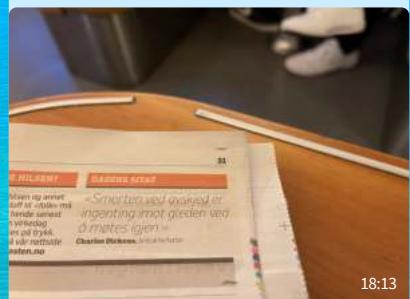
Vera:

Godt Josefine sover fordi jeg plutselig ler så høyt selv om det fortørner seg helt stille her. Jeg er så glad du kommer og prøver å ikke bekymre meg nå om når jeg ser deg igjen etterpå.

Smask ❤️

18:11

Einar:

18:13

Rett foran meg her:

Vera:

Gleden ved papiravisen. 😊

Jeg hører på Thomas Seltzer som intervjuer en prepper.

18:16

Vera:

Fiskegrateng i ovnen.

Like spennende hver gang - noen ganger blir den supertog andre ikke. Skikkelig fallhøyde så jeg serverer det aldri utenfor de aller nærmeste. En sårbar altså.

Men

Vi er tomme for smør også. Kan du ta med det også?

Og da kan du velge for vi mener ikke så mye

Vera:

om daglig fett. Når vi lager god mat er det meierismør og ellers kan det være hva som helst. Hva synes du Einar at vi skal spise?

18:59

Ikke tog - god

18:59

Einar:

Supertoggrateng med Veraseterjentesmør

19:03

Vera:

Og jeg gleder meg til å fortelle hva jeg lærte da jeg kjøpte en skitdryr kimono i København

19:03

Einar:

Gleder meg til å fortelle - til meg selv - om da jeg tok den av deg.

19:04

Vera:

Jasså ja.
Kommer ikke på noe annet å si. Klarte ikke være morsom. Det var ikke noe pong til ping'en.

19:13

Einar:

Dæsken, jeg klarte å målbinde prinsessen!
Juhii!
Og dette er den viktigste og kvikkste dama jeg noensinne i mine levedager har støtt på!
(Og dette er sant)

19:16

Vera:

Og prinsessen skjønte endelig hvem som kunne få henne til å le støyende, så da valgte hun ham.

19:18

Gleder meg. Antagelig like spennende som effektivisering av containerhavner 😊

19:23

Einar:

Satte et hjerte ved «Og prinsessen skjønte endelig hvem som kunne få he...»

19:23

Vera:

Hvis du husker mitt forhold til den slags. Jeg er virkelig interessert.

19:24

Einar:

Jaha, du tar den. Selvsagt husker jeg. Men her er det deg som er interesseføltet, på en svært nerdete måte.

19:25

Vera:

På E18. Du store min. Ja da har jeg eksplandert.

19:26

Einar:

.....!

19:26

La meg avsløre såpass: Det var en sexbombe i veien, og den viste seg å inneholde så mye mer enn forventet.

19:28

Vera:

Oooh lalalala (gammelt jungelord)

19:29

Einar:

Nå syns jeg medpassasjerer gir tegn til togpersonalet med lett nikk mot meg, og jeg aner at det kommer to hvitledete menn ombord fra neste stasjon. For jeg gliser og mumler og rykker til og ter meg nok svært påfallende, psykoseligmende som jeg er (likevel aldri hatt bedre virkelighetskontakt!) Og jeg vet det jo - sier jeg at jeg er lege og psykiater, svarer de 'ja,ja' og tar er fastere grep.

Alt i alt er det dog verdt det.

19:35

Vera:

Nei nå ble jeg alvorlig og begynte på det filosofiske planet. Men vi tar det når vi treffes. For langt å tekste.

19:40

Einar:

Det gjør vi, kjærester Vera ❤️

19:45

Satte et hjerte ved «Må bare si at jeg unner deg opplevelsen på toget. ...»

19:45

Einar:

Med målbevisste skritt oppover Karl Johan.
Og jada, med skråtobakk til deg i sekken.

20:38

Vera:

For et flott syn.

20:39

Einar:

20:39

Nesoddenferga

4. mars 2024, 21:03 til 21:26

Einar:

Nasjonalmuseet vårt - hva det rommer av historie! Det smilte lett ruggende mot meg og glødet gull idet jeg gikk ombord til overfarten mot deg

21:06

Vera:

Ja til alt!

07:44

07:59

Einar:

08:13

Vera:

21:11

Einar:

På 565 - uten sikkerhetssele (hvor skal dette ende?)
Folk ser altså på meg; noe er det.

21:29

EINAR: Workshop med Douglas Turkington og Sara Tai
5. mars 2024, 08:30 til 15:45
Sted: Ullevål Sykehus, auditorium bygg 11

Vera:

Nå lever du skikkelig på kanten. 😊 jeg skal speide etter deg om ca 14 min

21:30

MARCH 5, 2024

Einar:

Har vi ikke mye av samme humor? Det er også en hyggelig konfigurasjon av Vårherre, kommer godt med.

Jeg liker nesoddstilen.

07:40

Vera:

Så fint at du ser sånt på din vei. ❤️
Jeg tok følge med nabo Karianne (som vi møtte på bussen den første dagen). Jeg snakket sammenhengende om oss helt til byen.
Livet er magisk og vakkert.

08:48

Vera:

08:50

Og hun sendte meg dette bildet og skrev - de som er samstemte, går i takt. Av en snodig grunn tok hun bilde av oss.

Vera:

Og jeg har kjøpt billetter til kino i dag.

09:54

Einar:

09:56

Einar:

Kjæresten min, Vera!
Kort pause. Innimellom, når jeg ikke fantaserer om deg eller sover, opplever jeg glimtvis et spennende seminar. Spent på hvordan din dag forløper. Forslag: Jeg vil gjerne spandere middag - møtes nær Gimle kino 16:15-30 (slutt 15:45 her), spisested som du kan velge - med god mat, ødelagt og ikke ødelagt av krydder. Glemte lading i går, men 19% holder vel.
Å, fine, deilige deg 💕❤️💕

13:32

Einar:

Tror jeg setter meg ytterst og dermed kan gå litt tidligere - når bør jeg møte deg for at vi rekker mat og kino uten tidsnød?

13:37

Vera:

Jeg er akkurat ferdig med gjennomlesing. Veldig hyggelige tilbakemeldinger. Jeg kan gå herfra når jeg vil og kan møte deg hvor som helst. Majorstua feks? Bare si når jeg skal stå utenfor T-banen i krysset..., så rusler vi via spisning til Gimle ❤️

14:16

Einar:

Strålende!
Får ikke med meg en tøddel lenger - går nå. Lyst til å gå til fots til Binder (eller Ris? Nei, ikke nå), banen derfra. M. ca 15:30? Gleder meg ❤️❤️

14:50

Vera:

Ok. Majorstua 15.30
Jeg gleder med enda mere. ❤️

14:51

Kino: Mirakelet i Gullspang

5. mars 2024, 17:30 til 19:37

Sted: Gimle kino

<https://www.filmmagasinet.no/2024/02/mirakelet-i-gullspang/>

17:10

MARCH 6, 2024

08:00

08:01

Vera:

Jeg håper du klarer å holde deg våken i dag. 🍀

Forøvrig kan jeg kjenne avtrykket av armene dine rundt meg (og at noen har fumlet med underlivet mitt).

Tusen kyss og ha en fin seminar-dag.

08:09

Einar:

Forøvrig, da jeg leste din mld, ble jeg nok til kulelyn, blå gnister og rødt nordlys der jeg stoppet opp da du jog i meg - for all trafikk rundt meg stoppet også opp - trikken sto med ett, bilene likeså, menneskene frøs til og ble enormøyde vesener på stivnede menneskekropper.

Så gikk livet videre - litt bedre enn før, med mange elektroner i eksisterte baner hos mange og enhver.

Stående ved personalblokkene på Ullevål ❤️

08:32

Vera:

08:33

EINAR: Workshop med Douglas Turkington og Sara Tai

6. mars 2024, 08:30 til 15:30

Sted: Ullevål Sykehus, auditorium bygg 11

Einar:

<https://einars.craft.me/zNFMvEa0Wdtxmw>

08:41

Onsdag 6.mars

- 08.00-09.45 Compassion Focused therapy for voices and persecutory paranoia
- 09.45-10.00 Picnic
- 10.00-11.30 (forts.) Compassion-Focused therapy for voices and persecutory paranoia
- 11.30-12.00 Lunch
- 12.00-13.30 The Doug and Sara casebook of fascinating and unusual psychoses
- 13.30-13.45 Picnic
- 13.45-15.30 (forts.) - The Doug and Sara casebook of fascinating and unusual psychoses

Einar:

Å holde meg i skinnnet er saken etter sånne pirrende ord før jeg skal lære om andre psykoser.

Å, gjett om jeg gjerne fumler og tumler - og begår målrettet aktivitet i de samme egne...

Har tenkt på det: Vi er i fase 2 nå - i boks, på plass, ja etablert - men i et minst like spennende landskap❤️

Grenseløst søte og deilige Vera❤️❤️

08:24

Vera:

Oj oj oj - det høres tungt ut.

Det fikk meg merkelig nok til å tenke på en sang som har denne teksten -

philosophy, is a talk on a cereal box -
religion, is a smile on a dog

I'm not aware of too many things
I know what I know, if you know what that means

Og jeg skjønner at sangen ikke har noe som

Vera:

helst med din dag å gjøre - men den dukket opp i meg når jeg så begrepet persecutory paranoia.
Det lider jeg ihvertfall ikke av.
Tralala.

08:50

Einar:

Har oppdatert planen - sjekk igjen.
Nå skal jeg prøve å koncentrere meg her - ha en nydelig dag, Vera! ❤️

09:06

Vera:

10:17

Jeg vet du konsentrerer deg, men hygg deg med et bilde av arbeidsstasjonen min her hjemme. Noen ga meg roser skjønner du.

Einar:

10:18

10:19

Einar:

Nå om psykedelika!

10:20

Einar:

Disiplin nå - begge!

10:21

Vera:

10:21

Einar:

Lunsjpausen straks ferdig. (Du store min hvor sosial og i medmenneskelig form jeg har vært! Og jammen er det nå også flere her som går rundtog gliser over at jeg fikk bedre napp denne gang enn for 26 år siden ❤️)

Skulle vi møtes i sprintdistanse fra Oslo S, så jeg kommer meg på toget? For du kommer inn til byen - passer det i dagen din?

12:08

Vera:

I teamsmøte på jobb. Uten kamera. Ja jeg kommer til byen si hvor vi skal møtes.

12:10

Einar:

Neste pause

12:10

Vera:

12:12

Solen er tilbake på kjøkkenet. ❤️

Einar:

Celsius 16:00 ❤️
(sent with Spotlight)

13:02

18:21

Einar:

18:24

Nå må toget kjøre! Ellers blir det voldsverk mot vinduet.

Og så gjorde det det - herregud, så sot du er der du vinker—— (NRK-strek?)

18:26

Vera:

Deal 😊

13:02

Vera:

Bommet på rushtidene og kommer ikke til Aker brygge før 16.05. Møt meg der, eller du kan vente på celsius. ❤️

15:03

Einar:

Tror jeg stikker snart - og vil koble meg opp til sykehuset for journalnotat mm. på Celsius før du kommer. Bare deilig å vente på deg, vet du

15:06

Vera:

Ok 😊 ❤️

15:09

Kafé Celsius

6. mars 2024, 16:00 til 18:00

EINAR: Reise fra Oslo S til Arendal stasjon

6. mars 2024, 18:25 til 22:57

Vera:

18:26

Einar:

I wanna hold you till I die

18:27

Vera:

18:34

Vera:

Fikk tilbake airpodsene mine. Hurra. Nå blir det bankende popmusikk.

18:41

Einar:

Godt!

Så sot du er som må døye slik...

Har forvrig lyst til, før eller senere, å sende deg en video med konsertopptak av en nesten 60 år gammel Nena, som fremfører en kraftfull sang med en helt spesiell bakgrunn (og da skal ikke google elle youtube i forkant)

18:45

*du skal ikke

18:45

Vera:

Ja send den. Har ikke tenkt på Nena siden 80-tallet. Men jeg har intervjuet Nina Hagen og hun var bra spaca (godt norsk ord)

19:33

Einar:

Se siden vår nå - er blitt til «Hjemmeside». Der er også to musikkvideoer, dvs. konsertklipp, med Nena, og noe tekst om dette.

22:04

Vera:

22:04

Så fint. ❤️ kikket såvidt innpå.
Skal høre etterpå når Jojo legger seg.
Men du skal vite at jeg blir glad hver gang jeg
ser at du melder noe. ❤️

22:08

Einar:

Du får åpnet hovedsiden og så siden
om/Nena - ja, fint!

Ja, vi trives visst sammen, og med det den
andre har å dele på ❤️❤️
Vi er så heldige i vår modne ungdom ❤️

22:10

Vera:

Veldig

22:16

Einar:

Arendal st. - må børste 5 cm nysnø av
bilen-

22:56

Vera:

Åhh. Igjen.
Kjør forsiktig hjem.

22:57

Einar:

Kanskje nesten 10 cm...
Neinei, dette er som en velsignelse fra
himmen - et tegn...
Bilen så god at jeg ikke kan kjøre utfør -
og jeg er forsiktig ❤️

23:02

Vera:

Det er først og fremst et tegn på at våren lar
vente på seg. 🌸

Men sukk så romantisk at du tar det som en
velsignelse... for jeg er så frimodig at jeg tror
det handler om oss.

23:04

Einar:

Jeg kjører bil og må svare siden - legg gjerne
igjen beskjed! Hilsen Einar.

23:04

Einar:

Javisst - "a freshly fallen silent shroud of
snow" (I am a rock, Simon & G.) - noe hellig.
Hjemme forresten.
Tøft, men jeg er sterk.

23:14

Vera:

Kjære Einar.
Jeg har hørt på sangene. Det slår meg at jeg
aldri har vendt blikket mot Tyskland. Du får
vise vei videre i Goethe og Nena. Jeg forstår
godt at dette er viktig for deg tatt i
betraktnsing at din sønn er halveis tysk (selv
om jeg har en anelse om at Goethe kom før
sønn på tidsaksen).

Nå skal jeg legge meg. Håper du skal det
også.

Men vit at kroppen min allerede savner
kroppen din.

Sov godt kjæresten min. ❤️

23:19

Einar:

23:27

Ja, dragningen mot tysk klassisisme og
romantikk kom først, Nena også (sterk
historie og godt uttrykk).

Einar:

Tyske Novalis må også treffen deg:
Når tall og formler ikke mer
gir nøkkelen til alt som skjer,
Når dikt og eventyr er sann
historie om verdens land
Når de som sang og gav seg hen,
vet mer enn meget lærde menn.
Da vil det store livsbedrag
forsvinne med et trylleslag!

(Nå har jeg brukt opp alt jeg kan utenat!)

Kroppen din savner min? Hjelpesegtil, arme
meg - er DETTE meningen med den nye
snøen - at jeg skal ta meg kalde avrivninger i
den naken nå?

God, god natt, kjæreste Vera ❤️ Tusen takk
for nok et par vidunderlige dager på den
spennende jorden med deg ❤️❤️

MARCH 7, 2024

Einar:

Har du klart deg gjennom natten? Jada, for
du har da merket magien i sansesøvnens rike,
i.e. at jeg likevel har vært der i det grønne
kapellet, kysset og fumlet.. ❤️
Men nå blir det verre: Jeg får ikke påsett at du
tar brusetabletten din... 06:58

Einar:

Her: Å, du er nær... ❤️..så myk og fast ❤️
Biometriene er også småfornøyd (og skal nok
 bli forbløffet i morgen!):

Vera:

God morgen 😊 delig sovn her i
gården. Og så fint at klokken din er
nesten glad.
Og jeg lover å ta brusetablett doktor.

07:01

Einar:

07:02

Grenseløst söt er en eufemisme.

Vera:

Din søtnos 🍦

07:03

Einar:

DIPLOM

Denne personen er en mann. Han er godt kjent i polikliniken og for enkelte på dogs.

Han er alltid velkledt også i måten han prater på. Han kan virke noe kryptisk men det kan skyldes hans tittel.

Han er veldig opprett å se det beste i alle pasienter unntatt hvor vanskelige og ufselle de kan være.

Han trives godt i små lukkede rom og syns den beste plassen i verden er Mandal fengsel.

Årets fengselefugl-pris går til:

Einar

07:03

Nå skal jeg stase meg opp, ikke ta en av de mange jakkene med frynser og laser..

Einar:

'Søtnos'? Her utvides vokabularet! Så gildt.

07:04

Ord og tegn er til for å brukes, og her må du tåle: 👍

07:05

Vera:

De har veldig rett - velkledd i tøy og ord.
Det liker jeg supergodt. Jeg liker vel det
meste ved deg forresten.

07:07

Jeg liker deg så godt at jeg vil parre meg med
deg. Jepp. Sånn er det.

07:08

Einar:

07:08

Einar:

07:10

Einar:

Enda en forbløffende og ny virkning på latterbånd, humreorgelet og Richter-måleren i legemets grunnmur.
Amason! Har jeg opplevd sterkere språk?
Selvsagt ikke. Jeg ler i langdrag, frydefull og litt andpusten?❤️❤️❤️

07:14

Vera:

Mentalt holder jeg deg i hånden hele tiden min elskede.

Nå må jeg stå opp og begynne dagen. 🌟❤️

07:18

Einar:

Takk! Jeg holder din! ❤️❤️

07:19

Vera:

Har drukket brusetabletten - men oppdaget så at en yngre kvinne i huset her også liker brusetabletter.... Så nå formelig strutter vi av d-vitaminer her på Skrim takket være deg. ❤️

08:04

Einar:

Jeg kjører bil og må svare siden - legg gjerne igjen beskjed! Hilsen Einar.

08:04

Vera:

3 min til neste møte. Jeg er førstemann i grupperommet. Da har jeg 2,5 min til å skrive til deg. Og det bare MÅ jeg. Fordi jeg er fylt av deg. Hele tiden.

Jeg er verdens heldigste kvinne nemlig. ❤️

12:59

Einar:

Jeg merker en brusetablett i meg hver gang jeg tenker på deg. Og det er igrunnen ikke så sjeldent. Ja, hele tiden.
Skrev på likt!

13:00

Vera:

Så fint. Nå begynner møtet

13:00

Einar:

Gode, skjønne deg ❤️

13:01

Einar:

Teamleder i lunsjen: "Fikk du meg deg noe av seminaret, da?"

Jeg: "Nei, jeg har ikke peiling på hva det handlet om."

Teamleder (med svært godmodig smil og lett rød teint av blygsel): "Neinei, det viktigste er viktigst. Jeg skal ikke spørre mer om seminaret."

Det fulgte også en beskrivelse av den strålende vennlige atmosfæren i Oslo, med sol og smil fra alle hold, en helt unik by i verden.

Teamleder (psykoanalytisk orientert som han er), antydende: "Det kan jo hatt litt å gjøre med hormonelle nivåer og din indre stemning?"

Jeg: "Jeg ser ikke bort fra det, nei."

13:57

Vera:

Haha.... og litt huff.
Det var dumt at du ikke fikk med deg så mye av seminaret.
Men hurra for at du sov i sengen min.

14:21

Einar:

Pas, jeg la inn har nettopp vært hos meg (under opphold i døgnposten i etg. over). Nå var englene hos henne forsvunnet. Men nå var det min tur - jeg måtte jo si at englene var kommet til meg, med en jordisk kvinne som skled mykt ned fra vingen til den største. Nå kjører jeg hjem!

Og ja, du er søren så med meg ❤️❤️❤️

16:54

Vera:

På vei hjem. En kollega påpekte at det er bra jeg har ører, hvis ikke hadde smilet gått helt rundt.

Jeg er rett og slett lykkelig. ❤️

I kveld skal jeg ut og skyte med nabokjerringa. Men jeg lover å ikke skyte englene.

17:00

Einar:

Din søtnos 🌟🌟❤️

17:01

Vera:

Ferdig med skytingen. Veldig morsom kveld. 21 damer i alle aldre og størelser.

Min nabo tok masse bilder så du får nok et bilde av Calamity Jane etterhvert. Foreløpig er min nabo på legevakten for sønnen brakk tommeilen i en basketkamp stakkar.

Jaja.

Men nå kan jeg tenke på deg igjen. Og det er bra 😊

22:03

Einar:

Har du drevet og skutt uten å tenke på meg?? Er vi så etablert nå? Sånn er det ikke her i gården, nei.

Det er forresten greit - jeg har på ingen måte lyst til å være tilstede blant 21 rifleskytende damer.

Bare vent til helga, du, når jeg plutselig ringer - det blir også som et geværskudd, med påfølgende militærøvelser, kan du vel tro.

Forøvrig gir det seg ikke, overhodet ikke, min hu står så håpløst til deg - legemet også, skal jeg være dønn ærlig.

22:07

Vera:

Jeg ble instruert til å finne roen og fokus, langsommelen i å trekke av, finne zenøyeblikket.

Men - jeg oppdaget noe rart - hvor utrolig mye energi jeg bruker på å lukke det ene øyet. Jeg var den eneste som måtte bruke pannebånd og lapp foran øyet.

22:11

Jeg ble en eneste muskel - øyet - og den dirret

22:12

Vet du hva et falaebein er?

22:14

Falsebein

22:14

Einar:

Det er da klart, min kjære Vera, du vil se verden og livet med begge dine oppmerksomme, nysgjerrige og varme, blå øyne; og verden og livet vil gjerne speile seg i begge dine skjønne speil av en vakker, morsom sjel.

Jeg er ikke sikker på om å være skarpskytende sjørøver er din stil, men det kan jo være.

Mer oppriktig: Håper det var gøy. Dette med Zen-øyeblikket er litt interessant. Jeg ble én gang av en guru dypt inni en skog anbefalt bueskyting, for å spenne, holde - og gi slipp. Falsebein - nei... Fals kan bety skjøt.

22:17

Vera:

Snakket vi ikke om bueskyting?

Jeg prøvde nemlig for første gang i fjor og syntes det var gøy.

Men skyting?

Hmm - jeg likte damene der. Grepa kvinnfolk. Vennlige og lett å leke med. Kanskje jeg prøver en runde til? Likte måten å tilnærme seg dette. Konsestrere seg om et millisekund. Høre på pusten.

Vi lå på magen. Hvor fast jeg måtte holde børsa inntil meg. Som om det var en del av kroppen min.

Interessant.

22:23

Einar:

Det er moro med deg, altså, som er med på så mye. Jeg smiler og koser meg.

Bueskyting har jeg tenkt på i 42 år (siden den

Einar:

gangen på et nordisk «healingsenter» i en skog jeg ikke lenger vet hvor ligger), uten å ha fått pilen ut så å si. Kjøpte også 'Zen og bueskytekunst', men tror ikke jeg fikk lest den (har jo lest Pirsigs klassiker «Zen and the Art of Repairing a Motorcycle»).

Nå er det uhhyggelig lenge siden vi har satt et hjerte i teksten, og jeg blir redd for at skytingen skapte en vending i noe... Så nå får du her: ❤️❤️❤️

Og så skal du høre: Jeg akter meg i seng relativt snart. Jeg merker et ansvar for fellesskapet, antagelig også forgengelighet for å kunne være mer oppesen. Og du skal være med så hudlig som en aktiv og sterk fantasi kan gjøre det... 🍀

22:32

Vera:

Sov godt kjæresten min. Du bor i hjertet mitt uansett.

Uansett en gang til ❤️

Og kroppen min hilser. 😊

22:35

Einar:

Ellers leter jeg etter en e-postadresse av nyere dato til Ulrich, for jeg vil gjenoppta kontakten med ham ved å fortelle om oss og vedlegge noen grassatte språkessesser fra 1998 og min tilstand dengang.. Men foreløpig finner jeg bare artikler om ham som «Renessansemennesket» og om legen og elite-idrettsmannen som synger i Tryllefløyten på den danske opera og er personlig trener til kronprins, nå kong, Fredrik.

22:36

Vera:

Wow. Litt av en tusenkunstner.

22:38

Men du skulle jo sove. Husk det

Tusen kyss og en litteliten skitten tanke. ❤️

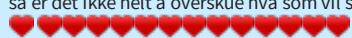
22:42

Einar:

Jeg er omfattende glad i deg, Vera, alt hva du er, fra det innerste jeg har sett og fornemt, til huden din og formene dine – vet du, jeg kan

Einar:

merke deg så sterkt at jeg synker inn i deg så å si bokstavelig her jeg sitter, vi smelter sammen, og likevel er du så tydelig deg og jeg så tydelig meg, og det er bare fint, fint, fint og riktig, riktig, riktig – sånn livet med ens elskede er ment å være da Gud hadde sin første tanke om full kjærlighet. Og så er du så morsom. Tenk at jeg skulle rekke å bli kjent med deg, og klikke sammen så nydelig uten dikkedarer og sommel. Dette er topp, det. Ja, – å takk for siste mld. Og for at du er både så god og edel og litegrann skitten, eller et stykke ur-natur, sier vi. Jeg kommer forresten aldri til å få en så gild melding på denne jord som den at du liker meg i den grad at du vil parre deg med meg... Hadde det ikke vært for disse teite borgerlige hensynene jeg må ta, så hadde jeg rammet denne meldingen inn og hengt den opp både på kontoret og hjemme... (ennå under overveielse). Om litt kommer jeg altså til å holde rundt deg som mannen foran det gamle Nasjonalgalleriet, og vi skal så ligge helt utstrukket sammen, som Gud har skapt oss og med en hudlig nærlhet inn i evigheten, og så er det ikke helt å oversuke hva som vil skje

22:48

Vera:

Takk Einar ❤️

22:51

MARCH 8, 2024

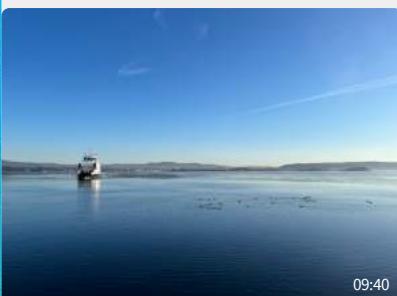
Vera:

08:34

For en morgen! Og du er plassert midt i kroppen min. Magen tror jeg. Og brystregionen. Samt underliv.

Vera:

09:40

God morgen du menneske av hankjønn som jeg liker så godt! ❤️

Her ble jeg vekket av Jojo med øyekatarr som ikke fikk opp øyet. Litt brått kan man si. Hun hadde litt panikk. Skjønte ikke hva som skjedde.

Så nå ligger jeg i sengen under den tynneste dynen og gjesper.

Er det fredag? Så fort uken har gått og fy soren så lenge til jeg ser Einar.

Smask ❤️

Einar:

Einar:

Tenk at det fins så skjønne syn for så skjønne øyne til en så skjønn kvinne som sender meg det i en så skjønn hilsen - takk ❤️, Vera!

Ja, jeg har sovet, jeg.. med deg hos meg, selv sagt.

Men Jojos syn - hva gjør hun med det? Tenkte på henne også i går kveld, på om hun stadig ble bedre, ville spurt, så var det riktig å avslutte. Og konjunktivitt tenkte jeg ikke på. Kloramfenikol øyedråper/salve tar viruset relativt fort - si ifra om jeg skal sørge for en e-resept (måtte vite litt mer - og ja, jeg vet hvem du nikker mot i tankene, og hvorfor du nå ler av min rolle...)

Nå: Frokost - skitur (tror jeg) - hjemmekontor mm. (Og kunne jeg ha skrevet tekst flytende over og under denne plan-setningen, hadde det stått "Uavslatelig tenke og kjenne på Vera.")

09:59

Vera:

Så fint at du har sovet så lenge! Og tenk på hvor lykkelig klokken din er nå.
Her er første møte over - fotografen og jeg har diskutert den visuelle strategien. Nå begynner fikling med bilder etc men jeg er så trett. Våknet som sagt med et brak og en fortvilet jenteunge stående ved sengen.
Du er med i dagen min. Ha en fin skitur i det vakre været. ❤️

10:15

Vera:

Her kommer et kyss ved kaffeautomaten.
Måtte hente meg en ny kopp da jeg helte ut
den forrige over skrivebordet (pc,papirer,
musematte osv) Men jeg er like glad.

Einar:

Skjønne deg, som flyter så godt inn i meg.
Mye å lære av deg, ikke minst av din
kombinasjon av livsenergi og ro – håper dette
kan diffundere inn til også de spente og
flossete strengene der inne.
De holder på når sola vil ha meg ut for vigør
under den, og det skyter opp så mange
ufullendte tanker og bevegelser i meg – det
blir altfor mye på én gang...
Blant alt dette også en plutselig erkjennelse
av kvinnedagen! Så nå leter jeg etter noen
stater jeg vil dele med deg, ser du.

12:41

Vera:

Jeg flyter og roter i dag. Mye jeg ikke
får til.
Dessuten er jeg dypt uenig med min sjef
om et avsnitt i teksten som han vil ta
ut. Sender deg slutten av saken på mail
og ber deg avgjøre om det er fint eller
om jeg er på bærtur.
Forklarer på mail.

14:06

Einar:

Takk at du involverer meg i dette! Når vil du
ha respons? Nå så snart som mulig, eller i
kveld?
Jeg har lagt inn noe på «Hjemmesiden
vår»(som du altså også finner i Craft-appen):

14:16

Einar:

<https://docs.craft.do/editor/d/b76eb6e6-24df-e974-bcf0-af92149b5dab/1587FAC2-F906-4828-94B8-C052C8D3CA6D?>
s=SdbZ9AmrwXQu7WZz6Q189PdF9S27hDzcDJf7kp7UvJu

14:16

<https://vera-einar.craft.me/wrB8DK2xa6at31>

8. mars, 2024 – Kvinnedagen

Kjæreste alt-kvinnelig kvinne!

Ja, etter at jeg hadde tenkt på vår felles
heltinne, husket jeg en setning fra Fromms
"The Art og Loving". Trodde jeg. Tror jeg litt
ennå. Selv om jeg ikke har funnet det. Jeg gir
meg ikke lett, men nå seilte din formodede
mening inn i bevisstheten: Jeg bør komme
meg ut, det vil gjøre meg godt nå.

Jeg mener Fromm skrev noe a la: "If a man

truly loves a woman he loves this woman exclusively, and also in her loves all of women, he loves in her all of womanhood." Har han ikke skrevet dette, så er dette et punkt i livet hvor det er berettiget å si: "Han burde ha gjort det." Sånn føler jeg det, sånn vil jeg elske deg.

Dette er for meg også i kjernen vakkert og riktig, fra samme bok (som jeg gjerne vil lese i sammen med deg):

"Erotic love, if it is love, has one premise. That I love from the essence of my being – and experience the other person in the essence of his or her being."

"Giving is more joyous than receiving, not because it is a deprivation, but because in the act of giving lies the expression of my aliveness."

"Is love an art? Then it requires knowledge and effort."

Men det var jo kvinnedagen det egentlig gjaldt nå...

Jaja, ikke så rart da vel at jeg henfaller til stemninger og innsikter om å elske en kvinne, da, ja – deg.

Men for å være mer politisk korrekt, eller generell – Mary skriver:

"When man, governed by reasonable laws, enjoys his natural freedom, let him despise woman, if she do not share it with him."

"I love my man as my fellow; but his scepter, real, or usurped, extends not to me, unless the reason of an individual demands my homage; and even then the submission is to reason, and not to man."

Og disse ordene fra Mary passer vel også for oss som er glad i det komplekse i den andre:

"Simplicity and sincerity generally go hand in hand, as both proceed from a love of truth."

Og så hørte jeg på radio i dag et sitat som ikke gjelder kvinnedagen, men alle dager:

"Writing is the art of applying the ass to the chair."

Vera:

Jeg forandrer ingenting før mandag så du har god tid. Kan forresten sende deg hele teksten om du vil. Så kan du gå løs på den med lupe.

Mandag må den spikres.

14:25

Vera:

En ting til - øyet til Jojo.

Hun sier hun ikke har blitt bedre. Hva tenker du - bør hun ha medisin?

15:14

Einar:

Øyekatarr kan skyldes a) fremmedlegeme (er det vel ikke), b) virus, c) bakterie.

b) er vanligvis uten puss, men svie og rød, rennende øyne. c) gir puss og sammenklistrede øyne (som du skrev), ofte helt blodig sklera (de hvite øyeplet).

Både b) og c) kan gå over av seg selv. Ved lettere tilfelle kan man vente med medisin i noen dager (f.eks. til i morgen, ev. til mandag) og i stedet skylle med saltvann fra apoteket (0,9 % NaCl), ev. koke vann hjemme og tilsett litt salt.

Jeg tror jeg skrev feil i tidl. mld. om koramfenikol - som behandler bakterier og ikke virus. Altså – om kraftig infeksjon med puss som ikke viser bedring, er det vanlig å gi Kloramfenikol øyedråper x 6 daglig og/eller Kloramfenikol salve om natten (ev. med lapp over øyet) i noen få dager til symptomfrihet.

Summa summarum:

1) Om dette er hissig og med mye puss: Kloramfenikol salve + dråper i helgen – sikkert borte i neste uke.

2) Om bare litt puss og mer om morgenen: Fysiologisk saltvann uten resept – følg veileddning på apoteket og på flaska
3) Om Jojo vil, kan jeg ha FaceTime med henne i morgen, se og spørre, og da ev. forskrive på resept.

15:35

Einar:

P.S. Øyekatarr er jo ekstremt smittsomt – smitter nesten alltid til det andre øyet, og kan lett smitte til andre i husstanden også, om en ikke er nøyde med hygienen i området. Men farlig er det jo ikke.

15:37

P.P.S. Om sympt. ikke gir seg og det kan være grunn til å mistenke virusinf., skal antiviralt middel gis – Acyclovir, er det vel fortsatt.

15:39

Vera:

Tusen takk kjære mann. Nå er jeg på vei for å hente noe for jeg skal til Nesodden. Har lovet å komme opp til mine venner 2 hus ovenfor i veien. Matz og Anniken har vært mine nære venner i 20 år. Har tenkt å fortelle dem om oss. De kommer til å bli glade, for jeg vet at de ønsker meg alt godt.

Og du er med inni meg uansett hva jeg driver med. Bortsett fra når jeg spenner hanen og fyrer av et skudd. Da var du borte i noen sekunder.

Men nå er du her.

17:03

Einar:

Ha det hyggelig!
Hel i orden – faktisk – at du iblant ikke tenker på meg. For når du da kommer på at denne sørlandske stalkeren har fått innpass hos deg – og slipper meg til igjen – da vil jeg detonere en ladning med varm saft som spres utover i deg fra de midtre regioner og helt ut i hekseklorne..

Jeg har lagt teksten din med mine kommentarer, retningslinjer for øyekatarr og ord om kvinnedagen ut på hjemmesiden – det er så greit slik!

Nei, stopp litt, stå helt stille. Jeg vil holde rundt deg, presse hele kroppen mot din og knuge deg i noen sekunder. ❤️❤️ OK, nå kan du gå.

17:59

Vera:

På båten. Og hver gang du skriver (bortsett fra om øyekatarr) så får jeg sug i magen. Et kjærlighetssug.
Jeg er så nær deg uten at du vet det.

18:01

Einar:

Vet det

18:04

Vera:

18:04

Vera:

Nå fikk jeg tid til å lese tekst i anledning kvinnedagen. Takk for fine tanker. Jeg setter veldig pris på alt du skriver.
(Du dusjer meg i så mange flotte ord at jeg snart tror på alt sammen 😊)

Jeg føler at du og jeg hører sammen for jeg kan kjenne hånden din i min selv om du ikke er der. Hva gjør du neste helg? Da vil jeg gjerne være med deg.

18:20

Einar:

Neste helg: Ingen planer fra før, og nå planlegger jeg jo sammen med deg. Skal dele kalender, og så planlegger vi sammen.

18:22

Vera:

Hjemme. Spiste andebryst i appelsinsaus og tilslørte bondepiker.
Passet meg bra.
Har ikke spist så mye i det siste.
Men hva med deg kjæresten min - hva har du gjort en fredag?

22:47

Vera:

Og ❤️
Hvis du tvilte 😊

22:47

Einar:

Kjæreste Vera,
Godt du fikk spist ordentlig! Det må vi

ellers sørge for. Jeg håper du også hygget deg.
Da jeg var ganske liten og var veldig glad i min mormors tilslørte bondepiker, ba jeg om å få «utslitte bondejenter». Dette ble retten lengre hetende i familien.
Jeg gikk i stå og kom ikke igang. Jeg er vel full til randen og vil skvalpe over om jeg beveger meg..
Bearbeidet, antar jeg. I hvert fall syslet med korrespondansen vår, og disse felle sidene.
Jeg går ofte i stå når jeg er alene etter effektive eller innholdsrike økter. Lurer på hvordan du vil forholde deg til det. Oppgitt, utilpass; går din vei og lar meg være, eller smiler og kiler meg igang? Hvem vet.
I morgen skal jeg nok være i sving med ett og annet.
For deg, om du hadde bedt meg om det, kunne jeg forresten ha gravd hagen opp tre ganger, revet opp trærne og plantet dem igjen; skrevet alle journalnotater ferdig og antagelig gått 5 mil på ski. ❤️❤️

23:15

Vera:

Å søte mann 😊 Josefine og jeg ser på semifinalen i mesternes mester. Her blir det en tidlig natt.
Og apropos stillstand - jeg går for kiling og kyss i nakken. ❤️

23:23

Einar:
Den metoden ville nok fungert best, tror du med enkle midler kunne vippet meg igang på få sekunder 😊
Skulle gjerne sett M. m. med dere... - Hvoran er det med Josefine?? Jeg har lagt info om øyekatarr på fellessiden (også å finne på nett her: <https://vera-einar.craft.me/konjunktivitt>)

23:28

Vera:

Jeg har så mye energi som må ut.

Vera:

Ikke alltid, men nå. Masser overskudd som jeg kjenner at jeg gir til de jeg møter. Jeg tror jeg kan få hvem som helst til å smile for tiden. Og så snakker jeg masse om oss. At du er kjæresten min og hvordan vi møttes på museet osv. historien vår. Den er veldig fin. Sov godt kjære Einar. Jeg holder i deg. ❤️

23:37

Einar:

Jeg har nok også mye energi, i knapp, og når jeg leser dine ord - og merker deg, herlige Vera - så skal jeg la meg påvirke av deg. Slik nemlig: Snart sove godt og lenge, så på ski og deretter få gjort mye her hjemme. Og la kjærlighetens energi strømme i meg. Du er så fin, og så bra for meg, tror jeg. Og jeg vil gi deg så mye. For vi hengir oss oss etterhvert helt, det virker sånn, og du viser ikke, trekker deg ikke, gjør du vel, blir ikke engstelig og usikker og skygger unna; du er her og der så jeg ser deg, merker deg og har deg, og vi er sammen. Ja. Den energien din er vidunderlig! Å, all energien jeg har hatt i livet, jeg må ha ventet på deg, nå må jeg fikse dette til - og, ja det var så underlig godt at du skrev at vi hørte sammen.

Lengevarende kyss ❤️❤️❤️

23:51

Historien vår er så fin! Og den er nettopp begynt, selv om den allerede er en del av evigheten ❤️

23:52

MARCH 9, 2024

Vera:

00:01

Vera:

Kjære Einar
Da jeg våknet i dag var du det første jeg tenkte på. Og jeg fikk sånn lyst til å gi deg noe. Glede deg.
Hadde vi vært i samme rom ville jeg klemt deg hardt og spurta om du ville ha kaffe på senget.
Nå kan jeg bare fortelle at jeg ville gjort det. (kom jeg til å tenke på speilnevronene -

Vera:

funker de når man bare forteller noe ?)

Så da går jeg for denne planen: dusje deg med ord som gir deg en god følelse.

Du er så mann på en fin måte. Maskulin (sukk 🍒) og omsorgsfull (🌰). Klok. Tenkende. Sterk. Selvstendig. Estetisk. Et praktiksemplar av arten mann. Og i tillegg har jeg fått lov til å bli kjæresten og vennen din. ❤️❤️❤️

Jeg kjenner at jeg vil gjøre alt sammen med deg. Reise til Gokk og snakke om datt.

God morgen kjære kjære Einar.
Gå på ski. Gjør noe du liker.

Ps. Rosene er like fine enda.

08:51

Einar:

Kjære, kjære, allerkjæreste Vera ❤️
Dette er spesielt, ja det er makeløst, det er jaggu rått som det treffer, og speilnevronene danser i takt og overbeviser den gamle skrotten om at dette er sant.

Jeg så selvsagt frem til hilsen fra deg, smilte innvendig og kanskje med leppene i forventning, men da dine ord kom opp og speilnevronene ga lyd og reiste seg, måtte jeg søke stillhet og sette meg. Kjenne på hva du gjør, og hvem du er. Jeg kommer på gråten. Dyp glede kan være sånn.

Takknefthet. Også når jeg merker din dansende letthet, trippingen over det hele, for du bryr deg om hver enkelt ting. Og du gir. Når jeg nå kjenner på kvinnen og bestevennen min som gir til meg og bryr seg fordi hun har lyst, og merker kvinnens og vennens så godt, da står tårene meg igjen i øynene, for jeg tar så gjerne imot fra deg, min dyrebare kjæreste.

Tusen takk for denne veldig morgenhilsenen, Vera. Den skal limes inn under ditt bilde kalenderbladet 'i dag'. Det går ikke an å skrive en bedre, morsommere or alvorligere, mer velgjørende kjærlighetshilsen enn din. Jeg sitter ved spisestuebordet, radioen

avslått og døren lukket til kjøkkenet, der jeg speiler 4 egg og har kryssord. Har skrevet i ett og leser slett ikke over.

10:20

Vera:

Så fint at deg traff 😊

Nå kommer Anne Cec og vi skal lage esker. Merkelig aktivitet. Tror det kan bli goy. Kyss. ❤️

10:23

Einar:

Rekker jeg er ømt, halvlangt kyss - jeg tror det ❤️

Og så uansett et smellkyss på truten for å sende deg til eskene, og meg etterhvert på ski

Og hils Anne Cecilie - jeg tenker ennå på hvir hyggelig der var hos henne (med deg, det spilt vel inn...)

10:26

Vera:

10:27

Vera:

Pause. Dette er magisk. Og kjempegøy. 14:44

Einar:

Så artig at livet er artig på så mange artige områder! Blir sånn særlig når du er så artig.

14:50

Einar:

Skulle være kjapp og dele kalender med deg, en jeg hadde fra før, samt gi deg lenke til min kalenderoversikt mm. Hastverket straffet seg grumt.. Det kom 20 års ivedkommende hendelser på slep (ikke noe hemmelig), og arrrk - tidkrevende opprydning. Så klaget jeg ny kalender for planer med deg - har du mottatt invitasjon? (e-post). Nå skal alt gå av seg selv. Og du behøver ikke bruke tid på dette, du; jeg ber ikke om

at du legger inn, du gjør bare som du vil. Og nå legger jeg alt (nei, en brøkdel) av hva jeg vil dele på felles side (internlenke igjen nederst her). Må også planlegge for kontakt med Jakob ifm. 18-årsdagen på mandag. Er da hos min mor, dagen før langdag i Kvinesdal for undervisning i grupper der. Skal også ha en bilde av Jakob med hilsen i Agderposten.

Her er det overskyet og snødde litt i stad. Har utsatt skitur igjen... Vil nå ut og løpe en tur langs veien til Havsøysundet (der søsvkatten trøig først kom i land, 10 km t/r, deretter handle mm., før mer hjemmekontor og ordnings på ditt og datt. Og skitur med niste og kakao i morgen på Hillesstadheia, ved tregrensa, helt eventyrlig der nå, 1t 25 min unna.

14:59

Einar:

<https://docs.craft.do/editor/d/b76eb6e6-24df-e974-bcf0-af92149b5dab/1587FAC2-F906-4828-94B8-C052C8D3CA6D?se=SdbZ9AmrwXQu7WZz6Q189PdF9S27hDzcDJf7kp7UvJu>

14:59

Vera:

Kjære Einar. Jeg håper du fikk en fin løpetur! At du kom deg ut og ikke brukte hele dagen på sortering. Det må være balanse mellom de to aktivitetene.

Jeg virkelig liker å lage esker. Et veldig pirkearbeid beslektet med bokbinding. Kursleder er belgisk og heltids bokbinder.

De blir så fine. Vi fortsetter med eskene i morgen. 2 etasjer med lokk. I dag fikk vi bygget eskene og kledt dem med fint papir. I morgen er det å lage lokk som trekkes med stoff. Og en perle på toppen. Skal hjem og lete etter en slik perle.

I kveld blir det kosekveld med lille jojoen min. Hun er mye bedre i øyet. Dette går over.

18:22

Einar:

Kjære Vera!

Du tar etterhvert sikkert et par bilder av eskene (jeg velger selvsgart bevisst ordet 'eske' fremfor 'boks'), og en nettlenke. Du har kreativitet, intelligens og kjærlighet i både hode og hender, du.

Godt å høre at Jojo er bedre! Skylling med vann er lurt.

Løping gjorde underverker! Med deg i tankene løp jeg så lett, 1 mil på asfalt - må nå skynde meg med tidlig skitur før jeg blir for lemster; til mandag skal jeg jo sitte igjen. Lærte endog mer om både KI og Abraham Lincoln.

Gjort litt på slektsprogrammet i dag. Fant din søsters data om deres slekt. La inn noe:

19:19

Vera Kvaal

Persondiagram

https://www.macfamilytree.com/Gamleuvl/Kari-Anne%20og%20Einars%20slekt/languages/nb/persons/Person_7682450.html

19:19

Einar:

(Det føltes litt uærbødig å legge inn data om din slekt på mine slektssider - som riktig nok ingen kan se uten hemmelig lenke, dvs. min søster og du, foruten meg - kanskje var jeg for ivrig også med å koble slektstrærne sammen. Til forklaring: Ville bare tilrettelegge for et sted begge kan få oversikt. For min del er jeg interessert i å lære om din slekts historie. Da jeg oppdaget din søster Kristins sider på "Heritage", hentet jeg bare navn og årstall på noen i et par slektsledd , og bilde av EB-Albert, som du jo allerede har fortalt spennende brokker om. Forresten gleder jeg meg til å fortelle deg om en spennende jakt på en hemmelighet i min slekt på Merdø, der min farmor tilbragte deler av sin barndom, som attpåklatt i toller Oskars barneflokk på 10. Oldingene jeg var venn med på 80 og 90-tallet, husket dem alle. De var så pene på alle vis, også i toyet, så merkelig godt i det. Gjennom en fjern slektning i Hallingdal, Henny, er det kommet for en dag at Oskar var uekte barn, satt bort til div. oppfostringshjem, av gift kvinne og en mann svært høyt oppe i den norske regjering, venn av Kielland mm. Han oppga livet i hovedstad og utland for å bo i Arendal og understøtte familien på Merdø. Hans bedtefar var en av Eidsvollsmedlemmene - så nå ligger Jakob på nettsidene etter jubileet i 2014 som direkte etterkommer av en av grunnlovsfedrene, i 7. ledd.

Oi, dette var en lang parentes.. Vil ikke forstyrre gudskjelovkvelden hos dere - og ikke gidd å feste deg ved noe av dette nå. Vil bare dele hele verden, vet du.)

20:54

Slektkap til Kollerud, Christian Christensen (Eidsvollsman)

<https://data.eidsvollsmenn.no/relationship.php?altprimarypersonID=&savedpersonID=&secondpersonID=127367&maxrels=1&disallowspouseuses=0&generations=15&tree=Eidsvollsmenn&primarypersonID=I160318>

20:54

Einar:

Unnskyld igjen, men dette må sies med én gang: Jeg er ved å få hard evidens for at du heller meg, også fysisk: I de siste dagene har jeg registrert små tegn på at hjertet pumper blod lengre ut i ekstremitetene. Under løpeturen merket jeg plutselig taktil-sensorikk helt ut i tærne på høyre fot. Det er et par år siden. Jeg følte underlaget i forfoten; tærne var igjen levende. Dette har vedvart. Garmin melder dessuten fra håndleddet om hjertfrekvens opp i 174/min uten at jeg var andpusten - hjertekapasiteten har økt uten fysisk trenings.

Jeg må bare bøye hodet takknemlig og hengivtent ❤️

21:35

Vera:

Så flott. Det er jeg glad for å høre. Hvem kunne ant at jeg hadde slike krefter 😊 haha.

Du forelskede mann - godt at livskraften din er sterk. ❤️

21:45

Einar:

21:49

Vera:

Nå går jeg og legger meg. Sov godt kjæresten min og send gjerne en hilsen inn i natten (så drømmene mine blir like søte som virkeligheten). ❤️

22:40

Einar:

Sånn en sunn og balansert kjæreste jeg har fått meg - lever naturlig balansert mellom aktivitet og hvile, sorteringkontroll og gi slipp, inne og ute, en rev og en natt til 04 i ny og ne, men ivaretatt sovnhygiene med regelmessighet - her er det mye å la seg inspirere av..

Nå har jeg faktisk tenkt å følge etter snart. Så du slipper ikke helt alene inn i kong Hypnos' rike. Ja, du kan for-sove litt, vorspiel-sove i noen minutter. Men så lurer jeg meg inn under først den ene dyna og så den andre. Der, i varmen av to kropper hvis hud alltid søker den andres, med små flimmerhår som vinker og bølger og små porer med virrende elektroner rundt, ute av bane før den andes elektroner, porer og flimmerhår senker seg ned, og alt passer sammen og blir riktig igjen. Da oppstår egne naturlover, og nye grunnstoffer dannes nesten umerkelig. Ytterst og innerst er etter annet på ferde, når roen under huden er så total

- mine fingre f.eks. har sitt eget liv og sin vilje, som det ikke er noe å gjøre ved. De finner sine veier. Og sammen med annet gjør de det gode med deg, for noe bedre fins ikke ❤️

Og nå må jeg slutte, skal dette gå bra — Det er sterkt, sterkt altså å tenke på det langtrukne kyssset jeg vil gi deg ❤️❤️ Men jeg gjør det, det svimler - og vi skal sove - god natt!

23:00

Vera:

❤️sukk. Natta. 😊

23:03

MARCH 10, 2024

Vera:

God morgen mannen min
En lei vind ute - en varm fönvind inni hjertet. 🌸

Anne Cec kommer for å spise frokost her på veien til kurset. Jeg skal sende deg bilde av esken til slutt.
Kyss ❤️

08:56

Einar:

"Det første jeg tenker på når jeg står opp om morgen, er å legge meg igjen." Jeg tror Kierkegaard uttrykker livsleden hos Johannes den livstrette (eller noe lignende) slik. Jeg kan si det samme denne søndags morgen - og uttrykke livsGleden slik. For på en søndagsmorgen som denne vil jeg selv sagt aller helst gå varsomt opp igjen, balansere brettet med den liflig duftende kaffen, noen store jordbær og andre spesialremedier for å hilse søndagen ordentlig med ekte søndagskjærlighet. Så vil jeg tenne stearinlyset ved ditt søvndruke ansikt, som er skrått vendt mot nattbordet og meg der på kne. Så vil jeg kyss deg

godmorgen, først på kinnet mens jeg stryker deg over hodet - og ser at du plirer med øynene, har velvære i uttrykket og over leppene litt nyttelse, som skal bli adskillig større. Da skal du først få stablet putene riktig og slurpet i deg av den magiske, sorte drikken, før du blir vennlig kommandert ned i horisontalen igjen, for på en søndagsmorgen som denne skal du olivenoljes med håndspåleggelse, hele deg. Så er du klar for ytterligere kjærighet, kanskje, håper jeg, og vi synger helligdagen inn.
Men her er jeg alene ved ferdig frokostbord, og jeg må i stedet sublimere og sygne: "Jeg snører min sekk, jeg spenner mine ski..."

08:57

Einar:

Så skrev vi på likt - takk for at du er der og er min i dag også ❤️

08:58

Vera:

08:59

Einar:

🎥 Video

16:15

Vera:

16:49

Esken min.

Einar:

Jøssss – så lekker! Den ser ut som skapt av nonner i et japansk tempel, der de ved siden av studier i hellige skrifter, har lært dette håndverket over 30 år..

16:51

Vera:

Haha. Takk.
Og flott skitur da du ❤️

16:52

Einar:

Skjønnhet og lykke er å finne så mange steder og på så mange vis i verden..

16:54

Vera:

Nå er jeg hjemme igjen. Satt esken i press. Den skal tørke en uke. Puhhh. 10 timer for p lage en boks. Presisjonsarbeid. Og det ligger ikke naturlig for meg. Men jeg lærer underveis.

Jeg har hørt på sam harris. Mye lurt

der. Takk for innspill til alt mulig. Jeg skal huske på å legge lenke når jeg ser noe spennende/fornuftig/interessant. Men jeg anbefaler generelt bbc culture. Mange fine artikler.

Og så må vi finne ut hvor man selger weekendavisen så vi kan sitte i sengen med hver vår del og diskutere hva vi leser. 😊

I morgen er det bursdag hos dere. Det er stas å ha en myndig sønn. Du må hilse og si gratulerer.

I dag er det dagen da Trond døde. Barna, svogere og svigermor har skrevet og jeg må svare.

Men jeg holder deg like fast i hånden okke som. ❤️

18:13

Einar:

Jeg føler med deg og barna på denne merkedagen av sorg, Vera, som jeg håper du også får gitt en passelig og passende oppmerksomhet, slik det måtte være godt for deg, enten det er i noen øyeblikks stillhet, eller i farta.

Takk for at du husker på Jakob. Jeg har skrevet en enkel hilsen til ham. Nå skal jeg skrive en lengre e-post, også for å planlegge en felles FT-video med flere i familien og ellers spørre mer om hva han skal gjøre på selve dagen. Vi hadde jo ellers vår far-sønn opplevelsesgaver på Svalbard for få uker siden.

Pussig at du nevner weekendavisen for felles sengelesing...da vi snakket om den, fikk jeg også et lignende bilde og en slags retro-tanke om noe sånn med deg, men tanken formet seg bare ikke ferdig til nevnelse. Skriv dine ting i ro nå, og ikke tenk på å svare meg på en stund - vi har jo hverandre, okke som ❤️

18:42

Einar:

Har lest og kommentert hele Maurice-teksten (hovedsaklig ektefølt panegyrikk)

20:21

Vera:

Tusen takk Einar. Kikket raskt gjennom. Skal ta med innspill til jobben i morgen. Supert at du er villig til å hjelpe meg med tekst. Jeg er slett ikke hverken utlært eller proff. Og takk for glade grynt underveis.

Nå skal Jossi og jeg se Norges tøffeste mens vi drikker te.

Du er helten min 😊❤️

20:39

Einar:

Gårsdagens løpetur hadde vendepunkt på Havsøy brygge, med Havsøya på den andre siden av det smale sundet. Der solvet kanskje ble satt i land først, før det ble fraktet videre til Sandviga. Der sto i alle fall Mary W. i sidt skjørt og med sin mørke, lille baret - og hun sa: Jeg ser at du endelig har funnet en heltingne i din samtid, og en havn for din romantiske lengsel - det gleder meg, og nå kan du da slippe meg. Så forsvarst hun. Han har rett.

20:46

Vera:

Jeg vil gjerne være havnen.

20:48

Einar:

20:49

Einar:

Jeg sier deg kjærlig godnatt, min kjæreste heltingne og havn! Håper du har fått ro hjemme til ditt der. Jeg har bl.a. sendt et lite vers med et bilde av Jakob til Agderposten, tilføyd e-post til redaksjonen med instrukser; et morsomt e-brev til Ulrich, som oppfølging til mine elaborerte hyl i 1998..; et e-brev med tekst og bildekavalkade til Jakob, en god del meldingsutveksling med familiemedlemmer. (Du kunne forresten uten videre få kopii av

e-brevene, men vil ikke overlesse deg heller, du har nok med ditt, og dette er ikke så viktig).

Nå har jeg spist stekt makrell og ris til Dagsrevyen. Skal så sammen orientere meg nordover snart (soverommet), etter litt pakkning. (I morgen rett fra kontoret til min mor; der skal jeg etter FT med Jakob lage ferdig to presentasjoner om bipolarer lidelser - som jeg ikke rakk i dag - til bruk tirsdag; reiser fra min mor til Kvinesdal. Der er jeg ferdig kl. 17 på tirsdag, og rekker da akkurat å kjøre til Grimstad og utsatt kollegatreff der fra kl. 19 - gjett om jeg skal fortelle om deg og oss! - Dette skal IKKE innebære at du på noe tidspunkt eller på noe vis skal være tilbakeholden eller begrensende med dine meldinger til meg!)
Jeg kysser deg, rundkysser deg, godnatt

22:51

Vera:

God natt min kjære Einar. Send et pip når du har tid. Det trenger ikke være et langt pip, bare en påminnelse om at du er der i blant.

22:54

Einar:

Selvfølgelig! I tide og utide - du øg ❤️ Om vi så er aldri så mye i fase 2.

22:56

Vera:

Jeg synes det der med fase 2 er litt skummelt. Skal jeg forvente endringer nå? Hva kjenner egne fase 2? Når forlot vi ener den forresten?

22:59

Einar:

Fase 2 = fase 1 + fase 1 = alle faser samtidig = fase horisont & himmel = fase eksplanderende univers = fase uendelig. Noe sånt. Enda vanskeligere å forklare for naboen enn det gylne snittet.

😊 Sov trygt og godt nå - med meg hos deg

23:03

Vera:

23:05

MARCH 11, 2024

Vera:

God morgen fine mann. Velkommen til mandag.

Jeg ønsker deg en juvel av en dag blant friske og syke, en rubin av varme og glede og en diamant av interne godsaker.

Sånn bør det være nemlig. ❤️

07:37

Einar:

Jeg kjører bil og må svare siden - legg gjerne igjen beskjed! Hilsen Einar.

07:37

Hvordan kan ikke dagen bli praktfull når du utruster meg slik, kjæreste Vera. Måtte din dag bli som solstrødd gjenskinn på din vei gjennom den - tvitvi for vel blåst Maurice! Du likte bildet av Jakob og hans venn Ole Kristian, og nå står det i avisas:

https://folk.agderposten.no/publications/219856?utm_source=copied-link&utm_medium=social-media&utm_campaign=sharing-copy-link

08:46

Einar:

Mye er gått bra siden dengang, og jeg er takknemlig og stolt:
<https://einars.craft.me/Jakob-kommer-til-verden>

08:48

Vera:

Gratulerer med dagen til pappa også.
Du har bevist at du er en pappa å stole på. En som kjemper for sin sønn. Det er et adelsmerke for din del og superviktig for Jakob og evt barn i fremtiden.
Derfor skal du klappe deg selv på ryggen i dag. Eller la meg klappe deg litt mentalt. 😊

10:13

Einar:

Tusen takk, Vera. Du er så god. Føler virkelig at du bryr deg, og alt du gir er meningsfullt og ekte.

11:02

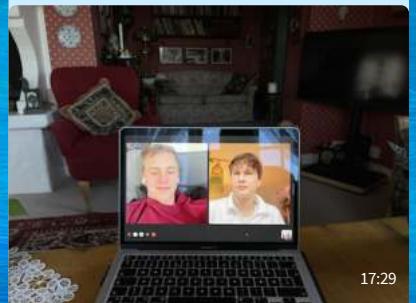
Vera:

På båten.
Var innom Lorry og Theatercafeen.
Sistnevnte sted måtte jeg gå ned på herretoalettet for å ta bilder. Ørlite ubehagelig. Nok til å fnise av etterpå.
Ha en hyggelig kveld hos mor med bursdag osv. Hils.

17:14

Einar:

17:29

Antar at kafébesøkene og bildene gjaldt reportasjen. Fikk du bilder av noe spennende, da? 😊 Og hvordan gikk det på jobb i dag?? La meg høre! Det hele i boks nå?

Veldig stressende dag på jobb, dratt i litt for mye.

Men kom meg likevel tidlig avsted for å rekke FT hos min mor 16:15. Det ble fint - jeg hadde avtalt med syster Kari-Anne og Jakobs venn Ole Kristian at de også koblet seg på. Her er guttene etter at KA koblet seg fra:

Vera:

Ja du - jeg går ikke på herretoalettet om det ikke er jobb.
Huff det hørtes enda verre ut!

Maurice levret med 3 faktabokser og mange bilder. + de to jeg tok på veien hjem.
Så hva skal jeg gjøre nå?
Har en plan, men gikk av bussen nå. Skal handle. Fortsettelse følger om litt.

17:34

Einar:

Så skulle jeg ta en blings og samtidig fortelle min mor om Oslo-turen som hun ba om. Hadde igrunnen gledet meg til det som noe ukomplisert. Men du verden som krangelen brøt løs. Det føles helt ulidelig her jeg sitter ved spisebordet for å ta til med arbeid på morgendagens presentasjoner, og hun sitter taus og har bare vontd av seg selv. Jeg tør si det nå. Ren offerrolle og hører intet annet enn angrep på seg selv, som jeg ikke har behov for eller

ønske om. Men det gnistrer i meg når jeg oppdager igjen denne livslange grunnholdningen hun har om at jeg er et hålpløst egosentrisk vesen, som ikke bryr meg om henne eller andre uten at jeg blir fortalt hva jeg bør og må, dom jeg ikke gjør av meg selv, og dette evindelige om at jeg "ikke ser meg selv", mens hun synes sånn og sånn burde være tilfellet, og hun bare gjør så godt hun kan, men ikke kan gjøre noe uten at det liksom blir galt for meg. Helvete heller!

Jeg sier bare bestemt: Du tar feil. Du kjenner meg ikke.
Det er sant - hun gjør ikke det.

Nok om dette!

Blir nødt til å gjøre NOE konstruktivt nå. Og har mye å gjøre til i morgen. Og har mye konstruktivt i sinne med deg ❤️

17:39

Einar:

Annet spiller kanskje også inn på tålegrensen nå – f.eks. at de familiemedlemmene som Jakob skal ha rundt seg nå, og som han omtaler med et koselig, samhørig «vi», som jeg bare støtter, er de samme som f.eks. da han var nyfødt på det mest kyniske vis misbrukte den vakre stunden jeg fikk med Jakob mot mitt bare bryst (på bildene i «Da Jakob kom til verden») før han ble tatt fra meg for lang tid, slik at de fremla dette i tysk rett som pverst og trolig psykotisk. Og dette er bare forbokstavene.

Me Vera, jeg kan velge å flytte oppmerksomheten bort fra dette. Jeg er en eneste stor, skyldfølende spenningsklump overfor min mor, men jeg må bare ta meg sammen, holde det ut, oppføre meg sivilisert mot min gamle mor – og skrive og organisere presentasjoner. Og tenke på deg, og da smile innvendig.

Dette er ikke så ille, tross alt, holder ut det meste, og nå går jeg videre.

Du skal ikke tenke nå at du må ta deg av dette jeg har lagt frem av fortvilelse

– det hjelper bare å dele det fritt, og så er det best å bare jobbe videre med mitt, presentasjonene, som sagt. Og du gjør ditt. Så utveksler vi smått og stort underveis. Og ev. snakker vi mer om det større når vi igjen snart er sammen igjen.

Og det, å være sammen igjen til helga, vil jeg gjerne snakke om i de kommende meldingene – gleder meg. Helgen, og så min påakeferie fra ons 20.

17:53

Vera:

Kjære Einar. Det er leit at relasjonen mellom deg og din mor har størknet i et gammelt traume. For det høres sånn ut.

Vi snakker om det når vi møtes.

Jeg skal begynne på noe nytt i morgen. Verden er relativt åpen men det gjør det ofte vanskelig å velge. Derfor går jeg for den ideen som falt ned i fanget mitt bokstavelig talt

Vi har nemlig en konkurranse gående - med pokal og greier - hvem som klarer å få høyest ung-andel. Og så datt alle bøkene på hylla ned i fanget til sjefen mens vi snakket om det - og ut av haugen trakk han en bok om tatoveringer. Jeg sa Jippi, trev til meg boken og skal begynne Research i kveld. Må komme opp med ide til kl 09.00 i morgen.

Alltid en rar følelse å leve. Litt tom. Men jobben krever at jeg straks begynner på noe nytt.

Så nå sitter jeg på haugen under eika igjen. På vei hjem fra butikken. Røyker en liten en.

En dame leverer en kjole k postkassen min på kveldstur med hunden. Kanskje jeg kjøper den, eller så legger jeg den tilbake i postkassen min.

Livet er enkelt.

Og la meg si til slutt - meg bekjent er du ingen egoist. Tvert om. Din omtenksomhet overfor meg ble kommentert av mine venninner. Så det er ikke din natur å være det.

Du er en sår sjel i en stor mann. Jeg tar begge. ❤️

18:19

Einar:

Takk, Vera. Jeg tror vi ser hverandre og møter hverandre. Jeg føler sånn med og lever meg sånn inn at jeg har vært ved gå under, og virrer alltid omkring i taket med alle mulige perspektiver. (Faktisk så en terapeut engang at det ikke var vits i filming, for jeg så meg og de andre så presist uansett). Og ja, hvis du visste hvor jeg bryr meg og hvilken omsorg jeg har i meg. Til forskjell fra andre i denne familien liker jeg bare ikke å snakke om det, skilte med det. Og noe av det verste jeg vet er når voksne klusser med barns - og voksnes - naturlige evne og lyst til å glede andre, føle med andre osv. Primærgevinsten er hellig. (Gleden man får uten eller før ros)

Trodde du nå hadde Det gylne snitt og metalldetektorsaken, men dette er antagelig langtidsprosjekter, og det gjelder altså å finne noe nytt og fengende straks. Tatoveringer altså. Ikke bare noe nymotens, forstår jeg jo, og heller ikke bare sjøfolk historisk, men urgammelt. Likevel sikkert ulikt som symboler og kommunikasjon i dag enn før. Jeg er grønn. Og tenk at du velger noe som får meg til å – akkurat nå med opprør mot min mors tendens til kontroll over andre – vise den mest kontrollerende siden ved meg 😊. Siden din kropp nå også er min, kan du ikke bare i prosjekts navn, eller av andre grunner, gå hen å tatovere helt fritt den huden jeg vil kysse hele arealet på...

18:33

Einar:

*gå hen OG tatovere (der var jeg ved å felle ned et trinn pga. trykkleif)

18:34

*fAlle ned

18:35

Vera:

Nei jeg vil ikke ha noen flere.

Og kvelden blir bra her.

Skal lage en diger porsjon lasagne - og da har vi middag og lunsj i flere dager. Handlet på veien hjem.

Akkurat nå er det lett å leve her i gården. Og du har mye med saken å gjøre. Jeg gleder meg veldig til helgen. Neste steg er å finne ut hvor. 😊

18:38

Einar:

Du vet at jeg ikke egentlig vil bestemme noe over deg – bare litt.., og late som litt mer – fordi du er «min», og jeg er så hen i veggene glad i hver bit av deg ❤️. Og ser sånn frem til enda mer fellesskap med deg.

Ultrakort om helgen: Jeg kan reise til Oslo, til Kbh og hvorsomhelst du er. Og, du er veldig velkommen til Sørlandet, både i helgen og deler av påska. Vi kan gå på skitur, være inne, ta båten min på vannet, være i storby, se filmer sammen, lese høyt og avlegge besøk under den andres dyna ❤️❤️

18:42

Vera:

Og der gylne snitt ligger til illustrasjon men ingen tid før påske. Metallgreia er så stor ide at jeg må bruke 1 år og det vil jeg ikke. Gir bort ideen.

18:42

Einar:

Ikke gi den bort ennå, snakk mer med meg om den i påska

18:43

Vera:

Jeg er ikke journalist. Jeg er historieforteller. Jeg vil ikke være journalist.

18:44

Einar:

OK. Det støtter jeg.

18:45

Vera:

Flokk hvil du forstår. For meg er dette min
indre identitet.
Om det synes utenpå er ikke så viktig for meg.
Hva folk kategoriserer meg som er deres sak.
For meg handler det om retning og metode.

18:48

Einar:

Jeg sa noe om det til venninnene dine på
festen, og bare til deg – om å hele mennesker,
skape fellesskap og forbedre verden: Jeg tror
virkelig på historiens kraft. Og på at du kan
fortelle dem. Noe av det jeg falt for ved deg
intellektuelt og personlighetsmessig....

18:52

Vera:

Smelt. ❤

Her ble det vanskelig å lage saus ja. Eller
kutte løk som jeg må først. Nå skal jeg jobbes
både hos deg og hos meg. Du må lage
presentasjonen. Jeg sitter på skulderen din
og følger med.

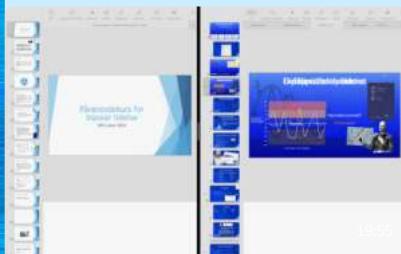
18:54

Einar:

Innbydende! Jeg legger merker til detaljer. Og
så...ooooohhh, der har jeg stått og kunne
jeg stått og holdt om deg bakfra...

19:45

Einar:

19:53

Vera:

Nå må du ikke si sånt til en aldrende
enkefrue. Hun klarer knapt å ta seg sammen
stakkar.
Godt at maten passer seg selv i ovnen mens
fren dåner i kroken av attrå og alskens
viderverdigheter.

20:09

Vera:

19:43

Og nå skal de to kombineres.

Einar:

OK, la oss ta (litt) kontroll og porsjonere.
Aldrende? Nei, nå har vi livet foran oss.
Og jeg jobber sylskapt med presentasjonene.

20:11

Vera:

Jammen det er druktigt å være aldrende.
Hvorfor skulle det være negativt? At døden
nærmer seg? Javel. Men sånn er det og enjoy
the ride med alt det fine med å bli aldrende.

20:14

Einar:

Jaja, ordkløver – aldrende OG med livet foran
oss.

20:15

Vera:

Vi kan mye nå. Og så møtes vi.
Det er et godt utgangspunkt

20:16

Einar:

Skjønner at jeg med deg ikke slipper unna med lettvintheter, floskler og unøyaktigheter.
- Det er bra.
Ja, tiltredes - der traff du igjen brennpresist!
(Godt med en som overgår meg og justerer meg inn til rett fokus, ja. Mener det også) 20:18

Spøk tilside - jeg liker å bli korrigert, av noen som har noe innabords å korrigere med. Det gleder meg alltid at du har det, i stort og smått.

20:20

Vera:

Jeg ønsker ikke å korrigere noe som helst. Jeg forteller hva jeg tenker. Det er mitt mål å prøve å forstå og ta i mot andres syn på alt mulig, fremfor å foreslå korrigeringer av andre på slynt grunnlag.
Jeg bare sa at aldrende ikke er et dårlig ord.

20:24

Ikke sur altså. Bare undrende. Og stadig like klar for deg.
Ikke bli utilpass. Jeg smiler mens jeg skriver.

20:27

Einar:

Jeg vet dette. Skinnuenighet. For på min side har jeg lov til å ta til å imot dine syn og da av og til finne glede i å bli korrigert - av meg selv, da, etter opplysninger fra deg. Dette ser vi antagelig svært likt. Litt vanskelig å sikre presisionsnivå nå mens jeg utarbeider foredrag.

Jeg er ikke redd for uenighet. Om vi så likevel er grunnleggende enige, går det også an å stå tilfreds på dette.

Nå knuger jeg deg, Vera, og kysser deg ordløst - og der fikk jeg impulser til å omdanne energien rent freudians til foredragsarbeid _ La oss snakkes igjen før vi tar natta.

20:29

Vera:

20:30

Einar:

20:30

Einar:

Hard dag (gjort så mye lettere av deg; du forstår det ikke.. umulig å forstå helt..), og nå har jeg jammen - lenge før midnatt, enda lenger før det sedvenlig kl. 04 - fullført begge presentasjonene. TAKK!
Her er det ene, det for pårørende kl. 15 - 17 - men ikke bry deg med å se igjennom, ev. de 4 første og de 4 siste, eller bare allersiste, med videosnutt med Stephen Fry (du kan utsette til en annen dag også; sender det bare for å dele med deg - og selv sagt vil jeg, som deg, alltid ha andres synspunkter, nemlig).

22:23

<https://www.icloud.com/keynote/0bbi0OG1Gz7-xXrSkvuyCrZXQ#2024.03.12-Pa%CC%8Ar%C3%B8rende>

Vera:

Kjære Einar
Fint at du er ferdig. Finn din indre zen og gi moren din en klem. Hun vet ikke hva hun gjør.

Opp her er en klem fra meg. En veldig lang en som ender med at jeg kysser deg... enda lenger og så presser jeg kroppen helt inntil din. Sov godt. ❤️

22:49

Einar:

Du er så god ❤️ Og du skal få din lønn i himmelen - og i høyeste grad på jorden, hver dag jeg er deg nær, så ganske fysisk også. Og ikke er det lønn heller, det bare fyller og ekspanderer meg ❤️

Verre er det kanskje med zen her på vidvanke i alenesurr, med dine forslag er gjerne gode, så jeg utelukker slett ikke at jeg lykkes i det

Einar:

og.

Du fyller meg med så mye godhet, glede, nysgjerrighet og humor at selv Vårherre må tro jeg overdriver. Men der tar han feil.

Et rekordlangt kyss, med helt frie hender

22:56

Vera:

Jeg tror aldri jeg har fortalt deg om min første LP. Det var lille Grethe (Kausland) som sang:

Einar, du er min aller beste venn- Einar, skal vi to leke litt igjen

Einar, når du tar på din cowboy-drakt, er hele gata vår betatt.

Jeg kommer når du roper

Jeg sier aldri nei

Alltid er vi venner du er så kjekk og grei

Ingen andre må få være cowboyenes di, mamma hun skal sy en drakt når bare hun får tid

23:05

Einar:

Jeg vil her fra mitt zen-sentrums sjelavandre til deg med en viss grad av sansematerialisering, og holde rolig og fast rundt deg for å si med mitt godnatt - at jeg vil være din aller beste venn og ❤️, og ha deg som min aller beste venn og ❤️. Og så kan nattehimmelen stå i harmonisk hvelv over oss begge, for jeg tror vi holder hender uansett. Jeg verdsetter deg så høyt, Vera. Og kroppen min er enig.

23:15

Vera:

23:16

MARCH 12, 2024

Vera:

God morgen Einar. Jeg håper at du fikk sove i alt kaoset.

Her våknet jeg av meg selv ganske tidlig og begynte straks å lese om

tatoveringer.

Nå derimot skal jeg lage meg en kaffe og sende deg de fineste tanker. Når du mottar dem vil de fylle deg med mot og energi så dagen blir kjempebra.

❤️ her kommer kjærligheten 😊

07:04

Einar:

God morgen, kjæreste Vera ❤️

Du er så nydelig. Og det du sender meg er så nyddig.

Klart jeg fikser dagen som blir fin - gleder meg til pasienter og pårørende i Kvinesdal (dalen med bare en kvinne, eller kvinner etter Svartedauden - mens det var en annen kjønnsvotering i Mandal). Og jeg gleder meg til kollegatreffet i kveld - nære, fine kollegavennner fra tiden i Grimstad. Der eneste er kjøringa etter kun drøye 5t sovn - men da hyler jeg ut alt som er bra og slår meg pp lærne med "jo, for søren!" - det går alltid bra.

Og deg tenker og føler jeg på uophørlig, og det er fett, det ❤️❤️

07:13

Einar:

Flott 2-t kjøretur fra Grimstad til Kvinesdal! Fylt underveis av kjærlighet fra deg og til deg. Og plutselig er jeg på Vestlandet - bratte, svingete bakker, mer og mer stein; snøbar, karrig jord med småbruk og løer, et mer pastoralt landskap, hyrder har gått her, og der mellom knudrete, gamle fjell, ned i kvinnens dal, ligger noen få titalls trehus utstrødd, alle gamle bedehus, men nå er her Vinmonopol, samt et gyselig butiksenter. Og jeg har god tid og greier - her har noe skjedd i livet mitt.

Sist jeg var her - det må ha vært i ungdommen på vekkelsesmotesafari i Sarons dal, jeg fornemmer det nærmest som en heisatur. Hvis jeg husker riktig, var det dengang ikke bare forbudt å selge alkohol på lørddager, men også brus - under den uhhyggelige mistanken at dette kunne brukes som blandevann.

Det passer da svært bra at jeg akter å vise

Einar:

presentasjonen med kabel fra en iPhone svøpt i hva som ser ut som en andaktsbok. Hvis jeg kommer ut av det under foredragene, må jeg selv sagt være frimodig og "vitne", dvs. åpent og høyt tilstå pågående syndige tanker om deg.. ❤️

10:56

Vera:

Oolala ❤️

Sånt griseri i Sarons dal da 😊

Kjempefint mener nå jeg.

For jeg vil at du skal begjære meg. Og det vil jeg veldig.

Jeg skjørte forresten i dag morges at jeg aldri har brukt teknologiske systemer i særlig grad og at jeg derfor aldri nådde helt frem til foilene dine i presentasjonen.

Haha - jeg er en dinosaur på enkelte ting.

Beklager at jeg derfor ikke kan gi en tilbakemelding. Jeg trenger opplæring i mediene du bruker.

Da gjenstår det bare å si at jeg har lyst til å ligge med deg akkurat nå. ❤️

11:03

Einar:

Hvordan skal jeg liksom gå frem for en forsamling i nær fremtiden nå?! iPhone-glasset sprekker av disse voldsomt sterke ordene (som sikkert fanges opp av cybersensuren her). Jeg står her og jamrer... Herregud, Sarons dal - jeg er jo helt hensunken i Veras dal! 🌟

11:07

Einar:

Tvangstanker om at mldtråden og din siste mld vil dukke opp på lerretten mens jeg navigerer til presentasjonen. Kanskje jeg bare må la det skje for å kunne fokusere.

11:10

Vera:

Haha. Da får du bare unnskyld deg med at jeg er en gal stalker fra Oslo. Eller så kan du bare stå for at livet tilbyr både dette og annet litt mindre morsomt.

Gleder meg veldig til å se deg snart og lurer fortsatt på hvor vi skal være - her eller der. Har gode grunner til begge deler.

På Nesodden kan vi fyre kjempebål i hagen, mens vi hos deg kan bli liggende i sengen lenge uten å ta hensyn til datter.

Hmmm - hva er best?

Begge deler er bra.

11:14

Vera:

Bått hjem.

Håper du unngikk fadesen med sms på skjermen. Eller - det gjør jeg jo ikke - det hadde vært mye morsommere om den kom opp.

Nå skal jeg hjem og ta ned utebelysningen fra julen.

Mens jeg tenker på deg selvagt.

16:45

Einar:

SMS på lerretet og bilde av deg med navn, blodrød foredragsholder og freudianske glipper. Ellers gikk det utmerket. Hiver meg nå i bilen for å nå kollegatreff. Du er verdt alle fadeser, du ❤️

17:15

Vera:

God tur på kollegatreff 🎉

17:16

Einar:

Satte et hjerte ved «God tur på kollegatreff 🎉»

17:18

Einar:

VELDIG trivelig kveld med hjertegode, livlige venner hos nestor Bjørn - her satt de da jeg kom:

22:07

Einar:

vært?

(Kanskje ser jeg svaret først hjemme, setter meg straks i bilen for siste etappe i dag.)

Forresten, ultrakort om helgen: Lurt å planlegge i ssmmenheng med de påfølgende fridager? (Mine altså fra ons 20. - har du takket ja til å se min kalender? Jeg kan reise til deg og hvorsomhelst, og du kan selvsgt komme til meg nårsomhelst. -Bjørn spurte om det var så offisielt at vi gikk og leide på åpen gate. - Ja, så til de grader, svarte jeg...)

22:26

Einar:

Og så glad og rørt og begeistret de ble av min
og din historie ❤️

22:08

Vera:

22:10

Einar:

Pussig var det også at Eva (nærmet på bildet) også husket deg fra særlig dengang du var på skjermen som en hun så noe spesielt i ved smil og uttrykk, og som hadde gitt henne en beundring beslektet med min. Hun spurte også om jeg endelig hadde truffet noen som så og verdsatte ordentlig -ja, noe med det intellektuelle og språklig kanskje finurlige. Ja, sa jeg, og beskrev hvor ufattelig og omfattende vi treffer hverandre. Disse folka forstår meg også om hvor direkte og nært vi har blitt kjent uten forstillelse på uvanlig kort tid, og verdien av dette. Tilslutt fikk jeg nesten dårlig samvittighet for å utvise denne blomstringen til de godt gifte, som ikke opplever akkurat slike bevegelser i sin hverdag... ❤️

22:18

Vera:

Nei det er fordelen med å ha møttes så sent i livet. 😊

Så fint at du har venner å dele med.

22:19

Einar:

Ja. Og de unner meg fremfor alt dette.
Hvordan har din ettermiddag og kveld

Vera:

Kjære Einar. Jeg er i verdenseliten i dårlig planlegging. Det vet de som kjenner meg. Inkl alle sjefer.

Jeg vet at jeg skal jobbe frem til påske, men hva jeg gjør når, vet jeg ikke. Aner ikke hva jeg skal lage nå.

Tar fri i påsken og Hedda kommer med familie noen av helligdagene.

Du er velkommen hit fra 20 men jeg må som sagt jobbe litt. Vi er invitert til Kragerø for å spise lam hos noen venner i påskekuken Jeg har ikke svart fordi alt er så åpent.

Men først må vi klare å bestemme hva vi gjør til helgen. 😊

22.35

Einar:

Jeg kjører bil og må svare siden - legg gjerne igjen beskjed! Hilsen Einar.

22:35

Vera:

Jeg må Forresten ta fri på torsdag. Må hjelpe Jossi med oppkjøringssbilen. Den må kjøres hjem hvis hun stryker. En kronglete tur via Vinterbro til Drøbak. 3 forskjellige busser.
Hva gjør man ikke for de små?

22:38

Einar:

Kort nå om det praktiske, mer i morgen: Kan det være til hjelp om jeg tar bilen min til dere etter jobb fredag - antagelig for sent og ikke til nytte for Josefine?

Men uansett høres det ut som at du har nok med reising og logistikk i tillegg til jobb innpå helgen, og at det derfor skal bli meg som kommer til deg - om få dager nå!

Flytende planer for påska går fint for meg - og om du vil, kan jeg også saktens skjære igjennom med konkrete forslag utfra tilgjengelige fakta og magefølelse. Den viktigste magefølelsen sier uansett at det viktigste er å få være sammen med deg.

Sitter i bilen på P-plassen hjemme. Før jeg legger meg, vil jeg skrive litt kort om disse vennene mine og om kvelden ellers; har lyst til det (og du kan godt vente til i morgen med å lese den, spiller ingen rolle).

23:04

Vera:

Jeg leser gjerne om vennene dine 😊

23:12

<https://vera-einar.craft.me/D4fdIW4knqHngZ>

12.03.24: Etter samvær med nære kollegavenn

Min beste venn og kjæreste Vera,

Bare noe få ord om disse tre vennene og kvelden. For jeg vil legge meg før midnatt.

Første pasientavtale i morgen kl. 08:00.

Jeg har kjent Cecilie i ca. 8 år, Eva i 12 år og Bjørn i over 20 år. Bjørn er over 70, Eva er 45 og Cecilie kanskje litt yngre. Vi stod ofte sammen som kolleger gjennom prøvede tider i psykiatrisk poliklinikk i Grimstad. Alle er glade i yrket sitt, og nettopp derfor viste alle tilslutt fingeren til den autoritære ledelsen i DPS Østre Agder. Eva og Bjørn begynte i et lite privatpraktiserende psykologfellesskap i Grimstad (der jeg ble forsøkt rekruttert inn også), og de har fortsatt der.

Cecilie er psykologisk rådgiver for alle vgs i Agder. Cecilie fortalte grepende om ungdommer som etter COVID og i forvirringen med så mye annet mangler sosial kompetanse og kjennskap til egne og andres grenser, som ber om å lære om rusmidler og om hva som er farlig, hva som er greit og ikke det, om sine emosjonelt intense opplevelser i møte med dem.

Eva, som alltid virker spill levende og spontan i en interessant verden, forvorig mystisk henfallen til russisk kultur før psykologi-studiet – lærte seg russisk og studerte i Russland og leste Dostovjeski på originalen – reiser til Italia i morgen for å live opp ekteskapet med sin trauste helikopterpilot. Hun brast ut med en gjenkjennelse da jeg bare hadde nevnt ditt fornavn; husket tennene dine og en intelligens, sa hun, som hadde gjort inntrykk på henne.

Bjørn fortalte en åpenhjertig, sterk historie om sin prostatakreft, som jeg ikke visste noe om før nå. Han ble operert, antagelig vellykket, for to mnd. siden. Men dette innebærer – ja, opphør av all testosteroneproduksjon, og han beskrev så oppriktig og usentimentalt hva dette har gitt ham av utfordringer for selvbildet, og undring over om dette endrer noe av personligheten, og om hvordan han ikke visste om kreften ville frata ham hans tilbakelente holdning til det som er og det som skjer utenfor ens kontroll, noe den synes å ikke ha fratatt ham. Jeg beundret ham virkelig for hvordan han delte dette med oss.

Så var det jo da min tur til å på en måte beskrive noe i omvendt retning, noe ganske ungdommelig sprudlende og fint. Og det var en bred, varm glede å se hos de andre. Nærmeste små hylende utrop til noen enkeltheter i din og min historie sammen.

Verdifullt.

Og fint å dele med deg disse raskt nedskrevne tankene ❤️❤️

God natt, skjønne, gode Vera.

MARCH 13, 2024

Vera:

God morgen kjære Einar. Nå sitter du vel i bilen og jeg har akkurat våknet. Da får jeg straks innskytelsen om å skrive til deg selv om det er 28 min til første pasient.

Så fine venner det virker som du har 😊
Det er bra å ha i livet.
Nå har jeg ingenting å si sånn egentlig, og jeg burde gjøre meg i stand - men altså - først må jeg si god morgen til deg ❤️

07:34

Einar:

Jeg kjører bil og må svare siden - legg gjerne igjen beskjed! Hilsen Einar.

07:34

Einar:

Jeg er så takknemlig for å kunne starte dagen med deilige melding fra deg ❤️
Uansett hva du gjør hvor nå, rundkysser jeg deg og holder veldig godt om deg før du springer videre i dagen ❤️❤️

08:23

Vera:

08:28

Vera:

Etter 24 timer med graving i tatoveringer har jeg gitt opp. Finner ikke noe gøy. Da gir jeg blaffen i ung-pokalen og går for noe jeg synes er spennende.

Lukt.

Og parfyme.

Har med digre bøker om temaet hjem. For jeg sitter på trikken nedover Frognerveien på vei til Nesodden.

Tjobing som super-Langbein sier.

Jeg sier bare ❤️

13:20

Einar:

Tjobing! Og ❤️

Lukt høres mye mer spennende ut enn tatoveringer.

Spesielt med tanke på din hud.

Nei, det blir altså for sterkt nå.

13:53

Vera:

Jeg ble så glad for en melding fra Rasmus at jeg må dele den. Du vet - dette med å måtte vise frem det flotte til noen 😊

Vi snakket sammen over en time i telefonen i går, og jeg sendte ham en melding i dag morges hvor jeg skrev at det var fint å snakke med ham. Så fikk jeg dette nå nettopp:

Å mamma jeg så ikke meldingen din og skulle til å sende deg en for å si hvor hyggelig det var å snakke med deg i går. Du klarer alltid å roe ned sjelen min, jeg vet ikke hva jeg skulle gjort uten deg. ❤️

Skulle tro jeg var født under en lykkestjerne for tiden.

Jeg husker på å si takk. Veldig viktig.

17:12

Einar:

Å, så nydelig og verdifullt, Vera. For en ekte, kjærlig forbindelse.

Ja, takknemlighet er en nådegave som skal pleies og deles.

Tusen takk for at du deler også dette med meg ❤️❤️

17:20

Vera:

Ja fy søren.
Men nå lurer jeg på noe annet - hva er
ditt forhold til ostens roquefort?
Underveis i dag leste jeg at å spise
denne med en sauterne vin er det
nærmeste man kommer noe man spiste
ved hoffet i middelalderen.

17:28

Einar:

Jeg er tiltrukket av såvel middelalderhoff
som roquefort, for ikke å snakke om dette ksn
kombineres med ditt selskap, i nåtid, fremtid
eller under en øvelse sjellevandring til
middelalderen.
Dypt tilfredsstillende med slike helt
upredikable, meningsfulle spørsmål inn fra
siden! ❤️

17:31

Einar:

Når jeg her ved kontorpulten tillater
meg å smake mer på dette, merker jeg
at det til og med kan tenkes at jeg
begjærer alt dette, i en helt bestemt
prioritert rekkefølge.

17:34

Vera:

Jeg fikser alt som trengs til romersk aften. Ta
med toga. 😊

17:35

Jeg håper du forsto at jeg spørkte. Drit i laken.

17:37

Einar:

Jeg er med.

17:38

Vera:

17:41

Einar:

Takk!

Den roquefort-osten med tilbehør (les: deg)
har fylt meg opp så godt i hele dag at jeg har

Einar:

klart meg helt uten sågne bagateller som
fysiske måltider siden noen få knekkebrød for
lenge siden. Kors på halsen. Og jeg har
sjeldent trivdes så godt på kontoret under
fordekt overtidsarbeid.

Det er bare det, at jeg har øvd og øvd på å
forvanske stemmen og anta en særlig rigid
og kontrollerende tone for en
telefonoppriving - men ennå ikke kommet
helt i mål. Det gjenstår noen perfide
finslipinger.

Og så skulle jeg jo da, med en slik infam tone,
ha avtvunget deg en avgjørelse for helgen -
antagelig ved å fintegdeg inn i et hjørne der
du innser at du bør velge alternativet der du
får minst mulig styr og - er det ikke ord som
bør gjenoppplies: gjenvordigheter og
fortredeligheter og reiseomstendeligheter.
Ikke for å presse meg på som stalker trinn 2,
men kanskje jeg skulle komme til deg?
(Du, hvilken moro jeg har av å taste i vei til
deg - det er nesten akkurat som å taste
fingrene henover din nakne kropp. - Nei, ikke
helt det samme..)

20:48

Vera:

Hmm. Jeg trodde jeg hadde sagt ja til at du
kommer hit. Ihvertfall gjør jeg det nå.
Tenkte at vi kunne se utstillingen på Nasj bib.
Endelig! ❤️

21:39

Einar:

Jeg kjører bil og må svare siden - legg gjerne
igjen beskjed! Hilsen Einar.

21:39

Vera:

Så lenge du har jobbet - siden du kjører bil.
Og du må spise. 🥕

21:42

Einar:

Ved KIWI. For ikke har jeg engang
hybelkaniner å spise lenger.

Jeg kjenner din omsorg! ❤️ Tar den imot. Og
så har du jo fra før overskylt meg med deg,
som er alt en mann kan ønske deg.
Magnus L. har ventet lenge på oss nå. Han
har gjort seg fortjent det den energien vi
bringer inn, og som lovboekene vil gynge godt

Einar:

av.

Forøvrig kan et Gullbrød på en bensinstasjon ved Kristiansand en onsdagskveld bli en hel fest.

21:54

*ahhrr - ønske seg

21:55

Vera:

Her er det gruing for oppkjøring i morgen. Jeg håper så inderlig at det går bra.

21:57

Einar:

Når er det? - Så skal jeg sette en varsling og sende noen overordentlig kolossale gode tanker avsted. Det er jeg god på.

22:01

Vera:

Kl 11.

22:02

Einar:

Avbryt

Detaljer

Ferdig

Overordentlig kolossalt gode tanker for J.s oppkjøring

Notater

URL

Dato
i morgen

Klokkeslett
11:00

Forvarsel
5 minutter

Gjenta
Aldri

Emmeknagger

Sted

Når jeg skriver melding

Hvis du velger dette valget, vises påminnelsesvarsler når du snakker med en person i Meldinger.

Flagg

Vera:

Haha

22:05

Einar:

Nei, alvor - lagt inn alarm på klokka også - kl. 10:55

22:07

Einar:

Parkert hjemme.
Ikke mer å si enn at jeg er ufattelig glad i deg

Ja, det var ment som godnatthilsen, da. Med kroppsklem og kyss.

22:29

Vera:

Fine Einar. Sov godt. Nå er det ikke lenge til vi sees! ❤️

22:30

MARCH 14, 2024

Einar:

God morgen, skjonne Vera!
Måtte ta det litt roligere på morgenen i dag - definerte det som en menneskerett (fikk Magnus L det med?) - og kan flekse ganske mye i fengselet. Ergo blir det sent 8 pas. + møter i dag. Kjører snart.

Og da sikter jeg på å komprimere morgendagen, så jeg kan kopiere forrige mandag og ank. Oslo S 20:25 i morgen & så ta 18:25-toget søndag. For dere/vi har ikke spesielt behov for bilen min i helgen?

Og da foretrekker jeg toget. Eller kunne bilen være nyttig? (Nå består jo Josefine i dag, men bare for å ha sagt det, min bil kan brukes til øvelseskjøring - har L og ekstra speil i den)

Jeg skal altså sende en bølge av magisk kraft i retning en viss oppkjøring kl. 11.

Og, altså, i dag igjen - apropos magisk kraft - av en annen og helt unik sort, med glitrende 'V'er i strømmen, å det flyter så nydelig rundt i meg og trosser stress og mas med disse pasientene

08:29

Vera:

God morgen Einar. Nå er Jossi sendt avgårde med kjørelærer og jeg har litt tid før jeg skal til Drobak jeg også. Hun ville ikke ha meg med så jeg må dra alene etterpå. Helt greit. Jeg har tatt med et tonn av bøker hjem. Om partymens historie. Den velsignede research-fasen. Da man bare kan bolstre seg i ny lærdom.

I Romerriket skrapte man svetten av gladiatorene etter kamp og blandet

den med olje. Dette var erotisk for kvinnene å smøre seg med. Sånt noe lærer jeg.

Jeg ønsker deg en fin dag i fengslet. Du får nok beskjed om hun sto eller ei.

Forresten - nei vi trenger ikke bil og jeg vet at du liker toget. Det gjør du som du vil med - men det tar vesentlig lengre tid når du skal helt ut hit. Men hvis du er snill så kanskje jeg møter deg i byen! ❤️

08:48

Einar:

08:50

Vera:

Hurra 😊🎉

11:59

Vera:

Lunsj i Drøbak. Veldig fornøyd datter.

I dag har det vært 5 delfiner utenfor Hellvik. Jeg så dem ikke selv, men fikk melding på den hemmelige dyregruppen her ute.

Så flott. Det gjør meg glad å vite at de fremdeles kommer innom i viken vår. Ajeg potensielt kan se slikt fra huset mitt.

Og nå er det bare en natt igjen før jeg kan krolle meg inntil deg.

Sukk. 😞

Jeg spiser middag hos Jannicke og møter deg på toget! ❤️

16:59

Einar:

JA!! Du må tro jeg sendt tankevibrasjoner! Og jeg har faktisk vært veldig spent. Akkurat kommet til bilen. Gratuler henne fra meg, omndu syns det passer.

19:25

Einar:

Ja, kjører nå. Komisk mye å gjøre.. Og så fins det altså noen inkompetente kolleger som har skaffet meg så mye

unødig ekstraarbeid. Og nå sier jeg ifra - der må jeg forsøke å antrekke meg i en litt klok diplomatrakt, for jeg blir jo farlig direkte for enkelte (dog aldri stigg, vil ikke tyne eller henge noen ut, men giddesløs eller likegyldig slendrian med mennesker gjør meg forbanna og ikke god p ha med å gjøre). Oppsiktsvekkende steessen og anspent i kroppen.

I morgen kveld inntil deg?? Er det sant?
Ja, det er der jeg skal være! ❤️❤️❤️

29:32

God morgen selv ❤️
Jeg er skikkelig glad for at det er fredag 😊 En superdag faktisk.

08:31

EINAR hos Vera

15. mars 2024 til 17. mars 2024

EINAR: Reise fra Arendal stasjon til Oslo S

15. mars 2024, 16:10 til 20:25, CET

Vera:

Jeg har kjøpt roquefort og sauterne ❤️

19:35

Einar:

Jeg kjører bil og må svare siden - legg gjerne igjen beskjed! Hilsen Einar.

19:35

Einar:

Halsbrekkende dag.
Kunne godt tenke meg at den ender som en halskyssende dag... ❤️
På toget, faktisk! 🚅

15:59

Einar:

Du er nydelig ❤️

Da er jeg hjemme.

Middag, pakking, billetter og kommunikasjon med Jakob (som jeg vil spørre deg til råds om i helgen).
Jeg skal vel klare enda en natt, da. Den blir jo ikke helt god for noen av oss, men så-god-som-mulig-godnatt til deg ❤️

20:53

Vera:

God natt. Sees i morgen. ❤️

20:56

MARCH 15, 2024

Einar:

God morgen!

Jeg teller ned fra 12 timer ❤️❤️

08:23

Vera:

Einar:

Fint ❤️ Det var nettopp deg ❤️ jeg hadde i tankene... Ja, i hele meg.

16:03

Vera:

Hvem skulle ant at en fredag var så lang... for det er jo mange timer til vis sees

16:04

Einar:

16:06

Vera:

Nå er jeg på vei mot deg. Trikken ankommer Oslo s kl 20.21. ❤️

20:03

Einar:

20:05

Vera:

Og jeg har blitt lurt av det nye trikkemønsteret og er gående gjennom Bjørvika på vei mot Oslo s. Møtes under ankomstskiltet

20:26

Einar:

Ikke stress - helt fint ❤️

20:27

MARCH 16, 2024

Einar:

Melding til min søster just nå:

«Kjære søster,

Jeg er jammen plutselig på Nesodden, der det er snøstorm ute, men temmelig hyggelig inne.

Så blir det noen uoverstigelige utfordringer i å rekke middagen for Erik i morgen – jeg sitter rett og slett fast her jeg er (ja, for å være dønn ærlig, ikke akkurat værfast). Forståelse utbes ydmykest. Har sendt den gode Erik et telegram.

Din storebror»

13:05

Einar: Løpetur: Hellviktangen

16. mars 2024, 19:30 til 19:54

Einar: Styrketrening

16. mars 2024, 19:59 til 20:04

MARCH 17, 2024

Einar:

Mindscape podcast: Benjamin Breen on Margaret Mead: Psychedelics and Utopia

<https://www.preposterousuniverse.com/podcast/2024/02/26/267-benjamin-breen-on-margaret-mead-psychedelics-and-utopia/>

11:13

Audio Note

Universet

<https://vera-einar.craft.me/universet>

Bee Rowlatt: In the Footsteps of Mary Wollstonecraft

<https://vera-einar.craft.me/xXpHgrFYoZwlwd>

<https://amp.theguardian.com/travel/2015/nov/06/bee-rowlatt-footsteps-mary-wollstonecraft-norway-paris-san-francisco>

13:14

 Audio Note

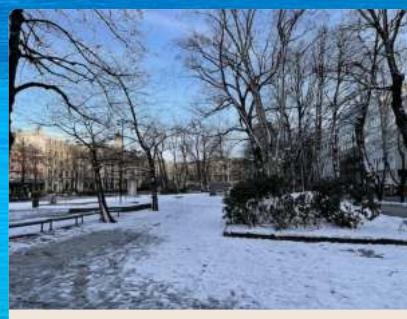
Vera Kvaal, NRK,
Radiodokumentaren: "Du og jeg og
sølvskatten"
<https://tinyurl.com/solvskatten>

14:06

16:39

17:36

15:45

Einar:

Jeg er hjemme i meg selv hos deg. Jeg føler
meg hjemme hos deg i meg

17:54

Vera:

Kjære kjæresten min. Du er inni meg hele
tiden.

17:55

Og noen ganger rent fysisk også

17:56

Einar:

Jeg vil mene at det er dill av en særlig
vidunderlig sort

17:57

Vera:

Nettopp. Favoritt-dill

17:58

Einar:

Fint kodeord når vi ønsker å forlate et
selskap..

17:59

Vera:

God ide 😊

17:59

Gleder meg til vi får bruk for det

18:00

Einar:

For høflighets skyld bør vi kanskje spise ferdig + 8-10 min. Skjønt naturlov er naturlov.

Gleder meg nå til deg og Mary!

18:02

Vera:

Gulp. Jeg er ikke sikker på hva du kommer til å høre. Men fortell meg etterpå hva du tenker.

18:03

Einar:

Jepp.

18:03

Einar: Reise fra Oslo S til Arendal stasjon

17. mars 2024, 18:25 til 22:57

Einar:

Dette var inntrykksfullt, Vera!

Fra første stund, da du beskriver ditt forhold til Mary, at du kjenner deg igjen henne, at dere er litt like, får jeg gåsehud over hele meg. Da du sitter i toppen på Nidingen fyr og føler blir rørt til tårer, blir dette veldig sterkt for meg. Å, jeg kjenner trang til å være der hos deg før du blir saklig og munter, moderne reporter - og gjør dette bra - det fengsler meg, og du er så sjarmerede på din vei, på skattejakten. Og jeg fornemmer jo at du vil mer enn du får frem.

Her var det også nye opplysninger for meg. Selve historien er spennende å høre på. En sølvbare ble sett av "tante Ellen"!?

Øya du og Molden dro til i plaskregnet blir ikke nevnt ved navn. Jeg har antatt det var Havsøya. Men noen søk på Bing/Chat GPT gir meg opplysninger

om at det var Gjessøya jo! Gjessøya ligger rett på innsiden av Merdø, mellom Merdø og Hove verneskog på Tromøya. Jeg kjente den siste fastboende der, gamle Marta. Det var på Gjessøya jeg satte Jakob og hans to tyske venner iland sommeren 2022 for deres "villmarksdøgn" (laget artig film av).

Nå blir jeg inspirert til å undersøke dette videre. Er skatten fortsatt nedgravd på Gjessøya? Jeg tenker på flere personer å kontakte - formann i Hisøy historielag, Ulrik Kirkedam; min venn Bjørn Barexstein, arkitekt og hobby-historiker med lang metall-detektor-erfaring.

Hva med Flensburg-hypotesen? (Jeg har flere ganger vært i Flensburg - Glücksburg-området).

Noe annet, men beslektet: Visste du at Christian IV anla gullgruver på Hisøya - i Graudviga, mellom Sandviga og Havsøysundet, et nydelig friluftsområde. Disse gruvene ligger hovedsaklig under vann (sjøen).

Ja, nå fikk jeg både blod på tann i sølvjakten, og ytterligere mersmak på reporter, historieforteller og skattejeger Kvaal ❤️

Her et par relevante lenker:

<https://www.geni.com/people/Peder-Ellefsen/6000000009761059497>

<http://www.gjessoya.no/Histpederellef-sen.htm>

19:33

Vera:

Takk

Jeg hørte den selv også. Mye jeg ikke husket. Men alt i alt kan jeg leve med resultatet. Skjønt jeg ville gjort om tempo her og der. Men jeg liker portrettene av de levende menneskene. Det er besynderlig at du har likt mary og meg og at jeg har laget dette. Jeg husker jeg følte

Vera:

at hun ble en venn jeg brydde meg om.

Jeg hadde glemt Gjessøya.

Det ble ikke sagt hvor fordi de ikke ville ha

skattejegere der så vidt jeg husker.

Men ja - tante Ellen.. siste spor.

19:43

Einar:

Ja, du laget fine portretter. Og en godt sammensatt reportasje. Og Vera, du jar en sjarm med din åpne nysgjerrighet, dempede begeistring og ikke minst din følsomhet, som jeg er aller mest interessert i, og ville vært mest interessert i dengang. Å høre mer om dine følelser på Nidingen og mer om hva du kjente deg igjen i hos Mary og kanskje søkte på et dyper nivå enn kriminalgåten.

Jeg kjenner deg iallfall veldig godt igjen. Og vet du, i flere år har jeg villet oppsøke og være med Mary på Nidingen og i Tønsberg i 1795, og nå kjenner jeg at jeg vil oppsøke deg og være med deg på Nidingen og i Tønsberg i

2011

19:52

Vera:

Jeg vet ikke. Jeg husker ikke. Men jeg skal bruke tid på å tenke på det så kanskje jeg kommer med et svar.

19:56

Vera:

Det var noe med energien og pågangsmotet jeg følte jeg gjenkjente.

Litt udefinertbart, men litt som da vi møttes - noe jeg gjenkjente.

Som om alt henger sammen.

21:19

Einar:

Meningsfullt, dette. Takk for at du igjen fant riktige ord.

Hva med også følelsenes plass i kombinasjon med det sterke intellektet? Behovet for - ja, underlighet? Hengivenhet?

21:44

Audio Note

Letteres from Scandinavia: The extreme affection of my nature.

<https://tinyurl.com/affection-of-my-nature>

21:44

Einar:

I minibuss på Gjerstad (Abels fødested)

21:44

Vera:

Nå ligger jeg i sengen. Veldig trett. God natt min kjære mann.

Jeg synes du er sterkt, klok, kjekk og veldig flink med data 😊❤️

Sov godt.

22:45

Einar:

Hjemme. 1/2 time før ordinær tid. Huset er ikke brent ned. Søpelet tømmes i morgen.

Du mangler. Kvinnen i mitt liv ❤️ - Som jeg gleder meg til vi legger oss sammen igjen om 5 døgn, og at jeg da kan massere deg i stearinlys til "Officium".

22:51

MARCH 18, 2024

Vera:

God morgen min helt 😊

Håper både klokken og du har hatt en god natt.

Her er det innpåslitne katter og pulverkaffe som alltid på morgenene. Går ut døren om 8 min. Ha en fin dag elskede Einar. ❤️

08:03

Einar:

Jeg kjører bil og må svare siden - legg gjerne igjen beskjed! Hilsen Einar.

08:03

Einar:

Jeg våkner til en ny dag, og du kryr søtt i meg. Jeg ser deg engasjert i rommet foran meg og blir glad og inspirert. Jeg ser deg sovende, kjenner kroppen din inntil min etter favoritt-dill, og jeg hviler så godt. Jeg leser din godmorgenhilsenen, smiler smårørt og kjenner både det hjerteomme og energistrommen som løfter meg inn i arbeidsdagen. Det er så fint. God morgen, elskede Vera ❤️

08:25

Vera:

For en nydelig morgenhilsen 😊 Den har vært med meg i dag. Takk ❤️ Jeg har ellers tatt meg fri neste uke. Sto i fare for å måtte gjøre noe annet enn det jeg har lyst til. Da svarte jeg med å be om fri hele påsken. Og fikk det. Int objektet i neste sak kan ikke møte meg før tirsdag over påske og jeg vil ikke skrive om noe annet.
Et stort kyss herfra ❤️

14:49

Vera:

Jeg ble helt flau da jeg skjønte hvilken kjedelig sms jeg sendte deg fra jobb.
Vel - nå er jeg ute i guds nesten fri natur - Frognerparken. Og jeg har tenkt på hendene dine.
De uttrykker så mye i kontakt med kroppen min. Faste når jeg holder deg i hånden på tur, lett strykende på ryggen,
til tider varsomme, noen ganger famlende eller fomlende (to svært forskjellige ting), de er søkende, bestemte, sikre og usikre, de er store, litt ru (det liker jeg veldig -tanken på en myk slapp hånd totalinnsmurt med håndkrem liker jeg f eks ikke), du har hender som har levde et liv med årer,

↑
frustrasjoner, datamaskiner og kvinner, men som likevel møter meg som om alt er nytt.

Og nå holdt jeg på å tøyse bort alt jeg har skrevet. Men jeg strøk det fordi jeg trener på å ikke tøyse bort alt. Men det var ganske morsomt da.

Æsj nå gjorde jeg det igjen.

Jaja - første steg er å bli bevisst saken.

Nå er det konsert. Jannicke blir med.

16:53

Einar:

Du er så FIN, så nydelig og rørende, dyp - og morsom!
Kjedelig mld fra jobb, nei! Ikke det spor.
Du er ALDRIG kjedelig. Nei.
Du er bare så vakker og ekte og vidspennende og kreativ og skarp og kvikk og dvelende og folende, og omsorgsfull og selvstendig, og takknemlig for den oppmerksomhet og omsorg du selv trenger - ALT er du!
Å, hvis du visste... ❤️❤️

Urimelig tettpakket, krevende arbeidsdag - og en overmåte effektiv, opplagt og relativt avslappet mann til å ekspedere den.

Nå har jeg nettopp hatt LANG FaceTime med Jakob og min mor her fra kontoret - mye jeg har lyst til å dele med deg!

Men nå må jeg fullføre her, pakke sammen for fengselet i morgen, trenere og så middag tiø Dagsrevyen hos min mor.

Mer siden!

Og hører du: DU er aldri kjedelig, du. Og ja, jeg ser og blir rørt av din dveling ved det underlige. Du er så sot og så inderlig god.

Og din beskrivelse av ditt forhold til mine hender er aldeles gripende og vakkert - tusen takk, min kjære, kjære Vera ❤️❤️😊❤️

17:06

Einar:

Skulle så gjerne vært der jeg også, på Jojos konsert i Grønland kirke. Tvi tvi for henne! Og nyt konserthen.

17:38

Vera:

17:42

Før det begynner.

Vi har de aller beste plassene. Fordi vi var først til å gå gjennom en lukket dør som ledet opp til galleriet og vi sitter fabelaktig i egne stoler og Jannicke kan stå. Flotte greier.

Einar:

Takk! ❤️🎶❤️

17:44

Einar:

19:33

Å, jeg er så mild og snill...

Vera:

Er du fortsatt mild og snill?

20:58

Må bare tilføye at jeg tøyser når jeg kaller

sms'en kjedelig. Den var informativ 😊

Super konsert. 280 mennesker på scenen i Grønland kirke. Jeg tenkte på deg.

21:00

Vera:

Og Eli spør når vi kommer? Hvilken dag? Hedda kommer onsdag til fredag. (Informativ sms 😊)

21:05

Einar:

Greier meg såvidt ennå - det er fra det tykke fernisset av sivilisasjon..

Neida, joda - vi ser på Tropp 1, Kompani L. Og så tenker jeg mest på deg, vet du ❤️

Så hyggelig å høre at konserten var fin. Håper jeg er med en gang på noe lignende.

Trodde ikke du følte deg helt kjedelighetsfallen.. Du vet bare ikke hvor storveis du er i alvor og skjæmt, med usedvanlige dimensjoner, selv om du er ei litte snelle av ei beskjeden jente.... ❤️

21:05

Vera:

Føy til mystisk og uutgrunnelig så er jeg fornøyd. 😊

21:10

Einar:

Skal vi bestemme dag? Ev. på vei tilbake til Oslo. Kanskje med min bil? Kan ikke du skjære igjennom og ta en sjefsavgjørelse?

En dypmystisk, helt uutgrunnelig sfinx av en kvinne, en gordisk knute av en gåte, som bare jeg, Einar den store, kan løse opp...

21:12

Vera:

Haha. Sånn skal det sies 🌱

21:12

Einar:

Vi kan også greit kjøre til Kragerø og tilbake

Einar:

fra meg.

(Jeg blir gjerne med innover og hilser på Hedda, om det passer, og om du vil)

21:19

Vera:

Jeg tenker kanskje det er lurt å si tirsdag så kan vi dra til Nesodden onsdag morgen.

(Og jeg MÅ ha en støvsuger snart. Ihvertfall før Hedda kommer.)

21:20

Einar:

Fint (dagen og planen).

Vi kan ta med støvsuger og swiffer-kosedyr innover 😊

21:39

Vera:

Da har jeg avtalt med Eli og Nils at vi kommer tirsdag.

22:30

Einar:

Prima!

(Det er fint å planlegge påske med deg.. fint å leve med deg ❤️)

22:32

Vera:

Jeg har akkurat kommet hjem. Hoppet av bussen og handlet middag på veien hjem.

Nå sitter vi i stuen og ser på Norges tøffeste. Mat i ovnen.

Fin dag. Tidlig opp i morgen til et superkjempetidlig møte - for meg. Jeg liker vanligvis å være på jobb 9.30.

Bortskjent mener Josefine.

Menneskerett mener jeg. 😊

22:44

Einar:

Å, så du har skrevet alle de mld til meg underveis, og avtalt med Nilsen og Eilina og

Einar:

mye annet.

Nå skal du koble av - og ja, stå på din menneskerett.

Jeg er søvng og vil gå opp på kvisten om litt med endt episode, til senga der jeg tror du venter - inntil jeg oppdager noe annet, men da kan stupe inn i en sot drøm om deg... ❤️
God natt, kjæreste Vera ❤️❤️

22:48

Einar:

Lapsus - forstår det blir brudd på menneskerettigheten i morgen. Ja, det betyr kompensasjon i form av ekstrabonus påskemassasje ❤️
Fra kvisten: ømt og nært godnatt ❤️

23:11

Vera:

Sov godt Einar 😊

23:18

MARCH 19, 2024

Einar:

God morgen, min elskede Vera ❤️
I bilen, klar til avgang mot fengelelet.
Våken noen lengre stunder i natt i kontemplasjon under min lykkestjerne.
Fint det. Klokka sier likevel god sovnkvalitet, puls helt nede i 48 mm. - klok venn.

Jeg vurderte et lite oppkok under frokosten, men holdt meg til det helt lunkne og sofahygglige (frokosten der).

Nå til en hysterisk travel dag med 10 pas, møter, erklæringer - men jeg er like blid - og så: fri med først hjemmekontor, så litt ordnings, og SÅ annet ings og min søte, kloke, spennend, fine, lille venninne - eller venninde - å, å, - nei, nå mp jeg kjøre ❤️

Ha en fin-fin dag, da ❤️

08:11

Vera:

God morgen kjære Einar. En fin morgen. Så godt humør. Jeg har underholdt en gjeng av damer på båten med fantehistorier om det meste. Nå er det trikk oppover Frognerveien. Jeg føler at livet smiler og jeg smiler tilbake.

Og en ting til jeg tenkte på - du må aldri føle deg forpliktet til å svare raskt på meldingene mine. Jeg skriver når jeg har lyst til å si noe til deg (dvs - jeg har egentlig lyst til å si alt hele tiden) og du svarer når du har tid og anledning. Slik vi allerede praktiserer. Jeg vil bare ikke at du skal bli stressa av sms'ene mine og føle deg forpliktet til noe.

Kyss, klem, dill osv ❤

08:35

Einar:

Jeg kjører bil og må svare siden - legg gjerne igjen beskjed! Hilsen Einar.

08:35

Einar:

Mandal.
Så hyggelig å høre om ditt humør (også når jeg ikke er der...).
Takk fine deg for omtanken. Det er vel litt rart for meg, men jeg føler meg faktisk ikke stresset over ubesvarte mld. Må ha å gjøre med en trygghet jeg føler i vår kontakt. Jeg skriver av lyst. Å, ja. Til tider i vildensky, og som lerka frå hogste topp ❤
Alt er så fint for tiden. ❤

09:20

Fant noe nytt om Querini, han som strandet på Røst i 1432

<https://www.querini.no/?ssp=1&setlang=nb&cc=NO&safesearch=moderate>

09:23

Vera:

Enda et møte... og jeg sniker meg til noen ord til deg.

Her er de: godtabanen hvor staselig det er å ha en kjæreste på Sørlandet. ❤

13:19

Vera:

Ferdig med dagen.
Avsluttet med en lang researchsamtale på den lokale restauranten her. Har lært om parfymenes intrikate verden av en kjempehyggelig ursnobbete opprinnelig vestkantdame, som kjørte meg hjem etter to glass vin. Jeg burde sagt at jeg ikke ville sitte på - men det sner, og veien hjem syntes hard. (Prinsipper er for pingler 😊)

Håper du holder koken selv om dagen er lang. Jeg holder deg i hånden hele tiden ❤

20:56

Einar:

Det er så godt å komme til deg - du er der jo alltid når jeg trenger det. Nå idet jeg setter meg i bilen utenfor fengselsgjerdene.
Det må være noe alvorlig i veien med meg som jobber her til 22:30 og ikke kan ordne meg som vanlige folk.
Hvordan skal du orke en sånn tust og omstendeligheter?
Først fikk jeg det for meg at min mor hadde sprengfyr i ovnen med så lite

MARCH 20, 2024

trekk at det var kulos i huset, slik at jeg måtte holde pusten i hele går kveld. Så fant nervesystemet på at jeg fra 03:10 i natt med to åpne vinduer heller skulle tenke på kvinnen i mitt liv lys våken enn å pakke deg inn i drømmer. Så hadde jeg satt opp et umulig program her blant de fine bandittene, som fortjener folkeskikk ved holdte avtaler og oppmerksom lytten, og skriv fra meg til den kriminelle slugga i ledelsen mm. Og tidsnød = kronisk kroppslig helspenning.

Imidlertid skjer det noe rart: Utpå senkvelden nå kommer jeg overgivent på lag og skaper smil blant betjentene; på vei ut stjeler med fryd igjen og igjen tykke kjeks med havsalt fra flere av sosialkonsulentenes beholdninger. Jeg kjenner i det jeg låser meg ut gjennom de 13 dørene at jeg er i fin form jeg, fordi jeg gleder meg til at du kommer til meg i bilen med dine rørende eller morsomme ord, eller begge dele. Jeg er jo slett ikke ødelagt og 3/4 død, som jeg ellers ville ha vært.

Hva er det med deg som holder meg så til de grader i live?

Jeg sitter her ved pedalene og kjenner på det. Og kunne kropet inntil deg, sludret og dillet i vei og hatt det storartet.

Nå kjører jeg sammen glad og fornøyd hjem. Verden står ikke til påske - eller gjør nettopp det❤️❤️❤️

22:50

Vera:

Elskede Einar. Fint å høre at du er ved godt mot etter en lang dag.
Omstendelighet kan også være samvittighetsfullt arbeid. Det er ikke tust. Du og din kompetanse er viktig.

Og så er du viktig for meg også.

23:03

Einar:

Jeg kjører bil og må svare siden - legg gjerne igjen beskjed! Hilsen Einar.

23:03

Einar:

Så aldeles innfornydelig god du er mot meg ❤️ Takk, min skjønne kjæreste ❤️
Hjemme, etter endeløse omveier pga. veiarbeid (skal det liksom gjøre noe? Jeg har jo skutt gullfuglen, jeg ❤️)
Jeg håper du for lengst er langt inne i sunn sovn ❤️

00:30

Vera:

God morgen
Jeg håper du sover. Det hadde vært fint.
Når du våkner skal du vite vil jeg føler at alt mellom oss er en vakker blanding av trygt og besnærende.
Jeg er veldig forelsket og uten noen usikkerhet i forhold til deg. Den blandingen har jeg ikke vært borti før.
Jeg kan kjenne ilninger i kroppen i blant: stråler som starter nederst i torsoen og som skyter opp gjennom magen og får meg til å boble innvendig av latter til livet. (Ikke «av livet» men «til livet»).
Andre ganger er det bare en stille ro. At jeg vet at du er på andre siden av det jeg driver med.
Jeg tror det ligner kjærlighet.

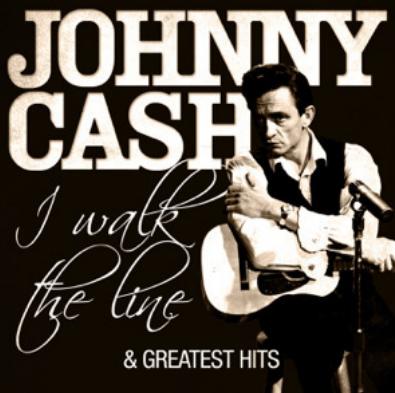
08:19

Einar:

Tenk at du er sånn og skriver sånn ❤️
❤️ Og språket ditt, presisjonen i dine formuleringer, de fine sammensetningene, som jeg forstår så godt, som treffer så godt, som baner seg rett inn til meg.
Ja, det er akkurat som du skriver, herfra til deg også.
Litt uss i døgnrytmen (ja, spiserytmen vel også). Skal rettes på. Tok en Alimemazin (søvndyssende allergimedisin) for å sikre sovn utover vanlig våknetid 06:15. Da svaiet jeg i sofaen foran nyheter jeg ikke hørte på, soset omkring stue og kjøkken med en appetitt som nå ble dirigert mot matsjesk - den store marsipansjokoladen i få jafser, en panne full med torsk, nøttemiks, flere boller kornblanding, bolle på bolle med blåbær. Såsov jeg 03 - 10:30. Stod

opp og hørte meg synge for åpent vindu sangen jeg sang i søvne for åpent vindu natten etter hver Moderna-dose: "I was born under a wandering star" på tysk (ikke rapportert bivirkning). Det falt meg inn å spille Johnny - et ekte menneske med sosial samvittighet - her, skal vi se, det blir litt cøntry, men:

10:59

<https://music.apple.com/no/album/youre-the-nearest-thing-to-heaven/561708982?i=561709357&l=nb>

10:59

Vera:

11:22

Einar:

13:14

(sent with Loud Effect)

Vera:

Hurra

13:15

Vera:

God kveld 😊 Kom akkurat hjem fra Anniken og Matz. Jeg laget suppe - hun laget ferskt brød. Og så spiste vi sammen. En hverdaglig hyggelig dag på Nesodden. Og du? Hvordan var din dag?

21:06

<https://vera-einar.craft.me/E-V-fottur-2024.03.23>

Min kjæreste, dyrebareste Vera!

Jeg har rekognosert. Spesielt med tanke på dine søte, små fotter nederst på din sote, lille kropp, ved du, og denne snesmeltingen da, med såle og slikt som resultat, ev. gammel sne i måtte stolpe i. For jeg vil gjerne vise deg litt rundt på mine barndoms tomtar, samt i områder her like i nærheten som har med sølvskatten å gjøre, denne som din tidligere inkarnasjon ikke klarte å finne...

Se her - video øverst, bilder og tekst lengre nede på siden (og også en lenke til en "interaktiv rute". Alt lages automatisk i "Relive"-appen min.):

<https://www.relive.cc/view/vdvmJY4xxxO>

Bildene

Og tro det eller ei, se hva som nettopp er utgitt på BBCs "History Extra Podcast"! Da jeg før min lille fottur lastet ned nye podkaster fra kanalene jeg abonnerer på - ja, det er altså den engelske plagiatoren som lenge etter deg liksom fulgte i Marys fotspor til Norge. Vel, Bee Rowlett formidler en kjapp biografi og sine inntrykk og betrekningene ganske bra, dynamisk og levende - Men for et tilfelle, da! Et tegn ⭐

History Extra podcast: Mary Wollstonecraft-life of the week.mp3:

https://res.craft.do/user/full/b76ebee6-24df-e974-bcf0-af92149b5dab/doc/1587FAC2-F906-4828-94B8-C052C8D3CA6D/3E7DF42A-4912-4478-A3D7-D6231CC45CC4_2/zZYxy6HWamFRAoRUKMd_rDveCJyFTSHrgvLZjdGwWfYz/History%20Extra%20podcast%20Mary%20Wollstonecraft-%20life%20of%20the%20week.mp3

Mary Wollstonecraft was a firebrand thinker of the Enlightenment – proposing radical ideas about the fundamental rights of women. And her life was just as groundbreaking as her work, from having a front row seat at the French Revolution and embarking on a treasure hunt for stolen silver along the Norwegian coast, to courting scandal by giving birth outside of wedlock. In today's Life of the Week episode, author Bee Rowlett tells Ellie Cawthorne more about Wollstonecraft's life and legacy.

Audio:

[https://dcs.megaphone.fm/GLT1286315701.mp3?](https://dcs.megaphone.fm/GLT1286315701.mp3?key=777ba4a545a8550b34fbf714f8260d54&request_event_id=e8620571-3dd1-49c9-adbf-d68a0fac9596)

[key=777ba4a545a8550b34fbf714f8260d54&request_event_id=e8620571-3dd1-49c9-adbf-d68a0fac9596](https://dcs.megaphone.fm/GLT1286315701.mp3?key=777ba4a545a8550b34fbf714f8260d54&request_event_id=e8620571-3dd1-49c9-adbf-d68a0fac9596)

Bee Rowlett is the author of *In Search of Mary: The Mother of All Journeys* (Alma Books, 2015). Buy it now from Amazon: [In Search of Mary: The Mother of All Journeys](https://www.amazon.co.uk/Search-Mary-Mother-All-Journeys/dp/1846883784/?tag=bbchistory045-21&ascsubtag=historyextra-social-histboty):
<https://www.amazon.co.uk/Search-Mary-Mother-All-Journeys/dp/1846883784/?tag=bbchistory045-21&ascsubtag=historyextra-social-histboty>
The HistoryExtra podcast is produced by the team behind BBC History Magazine.

Et eldre intervju med Bee Rowlett (om turen i MWs fotspor):

<https://docs.craft.do/editor/d/b76ebee6-24df-e974-bcf0-af92149b5dab/CEAD58F7-B70F-4D1E-8614-52ADB808BAF6/b/5F8F726C-9288-4CB6-A96A-BC293C127C79?s=Xf62UbpbvtbNdvDv6NF83Q4twruyrmrMY7jDauVbadcW#BFC654A1-11D7-4600-A345-181046794F49>

22:12

Vera:

Så fin tur. Klart jeg er med.

22:19

Einar:

Du er nå et grep stykke kvinnfolk som er MED (meg) alle vegne!

22:22

Einar:

Jeg vil si: Det har oppstått kjærlighet.

Og den er av den både flammende og varige sorten.

23:05

Vera:

23:08

Ogsov godt elskede Einar.

23:08

Einar:

Sov godt elskede Vera.❤️❤️

23:09

MARCH 21, 2024

Einar:

God morgen (formiddag?) kjæreste Vera,

Hvordan er du i farta?

Å, jeg våknet og sto nettopp opp, men har tenkt og følt mye, mye på deg allerede.❤️

Nå kjapt innkjøp av næring for dagen, som så skal inneholde den lange arbeidsøkten det ikke ble til i går. Og du? Ja, og når er du her?

Så utrolig fint at vi har verdens

deiligste påskeferieplanen!❤️

09:04

Vera:

God morgen til deg også 😊

Jeg har snakket over en time i telefonen med nedbrutt venninne. Hun gråt så veldig og trengte hjelp til å organisere tanker.

Har kommet på jobb men sitter fortsatt bare på et stillerom.

Maurice skal ut til helgen. Det krever

litt fiksing.
Men solen skinner og snart er det påske. Og jeg gleder meg til å være sammen med deg. ❤️

09:55

Einar:
Du stiller opp for andre du ❤️
Det gjør forskjell.

Traff Kine på butikken, datter av den siste løsen på Merdø, blant de siste som vokste opp der ute, 74 nå. Fortalte at vi snart skulle ut dit... ❤️

10:11

Vera:
Når det gjelder tidspunkt for reise til Arendal, er jeg ikke sikker enda. Mulig jeg må hjemom fredag etter jobb før jeg reiser - eller om jeg klarer å fikse hjemmekontor og kan reise rett hjemmefra på fredag.
Det vil vise seg i løpet av dagen i dag tenker jeg.

10:15

Einar:
Jeg kjører bil og må svare siden - legg gjerne igjen beskjed! Hilsen Einar.

10:15

Takk for foreløpig beskjed. Du kommer når du kommer, og det blir så fint, at.

10:20

Vera:

Storveis faktisk 😊

10:23

Einar:
Satte et hjerte ved «Storveis faktisk 😊»

10:23

Vera:

Sjekket bill på toget. 15.25 er utsolgt.
Da er neste 18.25. Lurer på om jeg skal kjøpe bill først som sist. Sjefen har

innkalt meg til møte i morgen tidlig så jeg må på jobb.

10:40

Einar:
Kjenn hva som er best for deg, og kombiner det med det praktisk mulige.
Du er selvsagt velkommen hit 24/7. Ev kan jeg hente deg på Nelaug per motorværehukkel.

10:43

Einar:
Kanskje har du nå kjøpt bill. for 18:25-toget. (Jeg mente bare at du ikke skal måtte stresse og være fri til å komme sent fre, el. ev. på dagtid lør - selvsagt vil jeg helst ha deg hit i morgen). Tar du kveldstoget, henter jeg deg enten på st. i Arendal 22:57, og vi er hjemme 23:15, el. jeg henter deg på Gjerstad st. 21:42, og vi er hjemme 22:40.

11:37

Vera:
Nå har jeg stukket av fra jobben.

Alt jeg trodde jeg skulle gjøre i dag, skal gjøres i morgen. Hilsen Hans Petter som skal til veterinær med bikkja.

Smått irriterende.
Men derfor har jeg stukket av fra sen tunge stemningen på kontoret. De andre gjør aldri noe annet enn å hamre løs på tastaturene sine. Når opplever de noe? Når leser de noe? Gjør de noe annet enn å hamre?
Dette forunderer meg.

Skal gå ned til byen, besøke parfymeavdelingen til sten og strøm før jeg drar hjem og prøver den nye støvsugeren min som jeg kjøpte i går.

11:54

Vera:

Skrev denne for litt siden men har vært i telefonen til nå og fikk ikke sendt den før jeg la på. Derfor virker den litt merkelig som svar. Har ikke kjøpt noenting. T-banen står. Jeg rusler langa bogstadveien og opplever byen.

11:56

Vera:

Og Hedda skriver nå at de gleder seg til å møte deg. Jeg kjente et stikk av nervøsitet.

12:02

Einar:

Det vil vel helst gå bra. Jeg kan øve meg i å ikke trå feil.. Og jeg vil nok uansett befinne meg vel i møte med din datter.

12:05

Vera:

Jeg er da ikke nervös pga av hva du kan gjøre eller være - jeg er nervös for hvem jeg er i alt dette.

Hvordan turnere et litt komplisert forhold til min eldste datter med ny kjæreste og to barnebarn.

12:08

Einar:

Jeg forstår jo dette. Kan bare på egne vegne si at jeg er trygg i dette, hvis det spiller rolle, og ellers si til deg: Du vet, jeg vet hvem du er, jeg (95 %), og jeg merker deg i situasjoner, hvordan du føler med og følger med og er der du er som du er, og dette gir meg alltid en opplevelse av godhet, trygghet, kjærlighet - og en opplevelse av at det er så lite som står på spill, i betydningen lite som er avhengig av å gjøre det liksom riktige. Kort sagt, alt fungerer når vi bare er oss selv. – Så kan det vore at det ikke fungerer slik for deg med de andre, de andre pluss meg. Men altså, tillegget meg skal ikke være en person til stående i rank båt, men snarere ballast og kjøl på din båt; vi fungerer godt som par og enhet så langt, og lengre blir det. Oi, nå ble det ordinflasjon igjen.

Da slenger jeg likegodt på: Kjenner meg jo også igjen. Og i dag har min

mor sendt oss invitasjon til middag hos henne Palmesøndag sammen med min søster Kari-Anne og hennes mann, Jøl. Jeg har svart at jeg ikke kan svare før etter din arbeidstid. Og du kan tenke på det. For min del: Skatter tiden med feriero bare oss to og natur + indre liv & samtaler. Samtidig noe hyggelig i å vise oss frem og bli en del av familien her og der først som sist. Og kanskje en brukbar anledning. På mange vis har vi nok ikke så mye til felles med KA og Jøl, men det er greit nok. KA har også et veldig snakketøy. Jøl er litt artig for mitt blikk, særlig når han nå er blitt så uglesett av kone & svigermor, sårt får og «håpløs». Jeg liker jo de håpløse. Det er faktisk noe ganske redelig ved ham, både når han er på trynet med noen politiske synspunkter, og når han kommer på en snurr og blir komisk kranglevoren. Nåja, tenk på det om du vil.

12:24

Einar:

Du er forresten den solideste, mest integrerte av alle jeg har i mitt persongalleri i familie- og venneliv.

12:27

Vera:

Takk for stor tiltro til min soliditet. 😊 Kanskje vi klarer å se på alle disse møtene som en morsom turne inn i hverandres liv. Vi får ihvertfall noe å snakke om.

Så klart jeg blir med til mor - (herregud, du skal til Eli og møte Hedda)

12:40

Einar:

Der har vi det – din lettvinde måte å turnere dette med alvor på, den har jeg godt av! En morsom turne i hverandres liv - her har vi mottoet! Vi er igang med en egen glosebok til praktisk bruk, der vi nå altså har anvendelige fraser for ulike aktiviteter, som «favoritt-dill» og «på turné».

12:43

Vera:

Det er ihvertfall ikke farlig. 😊

12:44

Glosebok

• Favoritt-dill
• På turné i hverandres liv

<https://vera-einar.craft.me/TsPWT00Zwi0Gwl>

Glosebok

- Favoritt-dill
- På turné i hverandres liv

12:45

Vera:

Har kjøpt bill til 18.25 toget.
Tenkte det ville være dumt om det ble utsolgt. Da kommer jeg i morgen kveld i hvertfall 😊

13:55

Vera:

Jeg elsker det!
Å få en plan sporenstreks.
Brillefint.
Mye skotøy da.

Foreløpig er det slafraffenland her.

16:36

Einar:

Se legio muligheter får lånesko..

16:37

Einar:

Det toget vet ikke hva det innebærer av
påskegodt, verdier og saligheter 🎉🌟💡❤️

14:20

Vera:

Jeg må jo tenke på hva jeg skal ha med meg.
Hva skal jeg ha med meg?

16:05

Vera:

Joa - men det finnes i samlingen her
også. Jeg må bare hive vekk katten og
komme meg opp av benken på
kjøkkenet. Og lage en plan for
morgendagen. Om en liten stund. Skal
bare tenke litt først. På alt. ❤️

16:40

Einar:

<craftdocs://open?blockId=F43BE367-4515-4720-8D35-2B68BB45473D&spaceId=b76eb6e6-24df-e974-bcf0-af92149b5dab>

Ha med - for Vera søte ❤️

- Godt fottøy
- for fotterr i skogsterrenge (søle)
- for fotterr på svaberg
- for skitur? (Jakobs skistøvler er str. 43 el. 44; min mor har 39; begge til låns)
- Lett regntøy, inkl. sydvest
- Litt varmt tøy til tur på Merdø og ev. ski (skjønt mye varmt tøy i huset til

Vera:

Lå og døste på kjøkkenet. Drømte om å
dille med deg. I sørne. Haha. Bra vi
skal sees i morgen ❤️

18:24

Einar:

Noen drømmer har realistiske sjanser for å gå
i oppfyllelse... ❤️

18:24

Vera:

18:26

Einar:

I dag har jeg drevet på med pasientjournaler så hardt remmer og tøy kan holde... Og kjente det godt i den legemlige skrotten, skapt for annen type bevegelse som den er. Så da ble den en sen, kort løpetur og noen øvelser i stuen (slik jeg tror vil gjøre meg til et ølelite grann greire menneske om jeg også legger inn - en halvtime - på kommende feriedager). Slår så av flymodus etter treningsa - og er enormt betuttet over ingen nye ❤️-meld - rister på telefonen for å se om det da kommer noe nytt frem osv. Neida. Men tenke og føle på deg, det gjør jeg - også nå når jeg med min bolle bær, frukt og nøtter skal se en ny episode om Aleksander. Det skal smake enda bedre med din munn mm. om et døgn ❤️❤️❤️

23:20

Vera:

Men da får du en melding nå 😊
God natt kjære Einar.
Og i morgen kveld kan jeg sove inntil deg. Det blir bra. ❤️

23:26

Einar:

Storseis, faktisk ❤️

23:27

MARCH 22, 2024

Vera:

Nei i dag skal du ikke våkne uten en melding. Her er den. Relativt innholdslos, men sendt av et godt hjerte, til et godt hjerte fra et godt hjerte. God morgen.
Nå kommer jeg snart.

07:10

Einar:

Det var bra. Ikke godt å si hvordan det nå var gått med meg ellers på denne fredagen i livet.. Særlig etter en lang natt med sult i huden. Ja, for jeg våknet drøssevis av ganger og hadde da en sånn urolig mangeltilstand ut i skinnet at jeg måtte til med kleshengeren som klø-/stryke-/pirkepinne.
Nå har jeg rekvirert NSB, alias Vy, til å bringe meg den ekte vare. Forresten har klokka knepet meg i en søvnsynd (se nedenfor). Legger du merke til hvor uvanlig og ulidelig det er med mange setninger på rad uten hjerte? Jeg ble i hvert fall satt veldig på strekk av din mld, som i sin helhet var uten..
Men jeg er ikke for hevn, heller ikke for regnskap og balanse - neida:
❤️❤️❤️❤️❤️❤️

10:15

Einar:

10:15

Vera:

Haha. Så godt at jeg kommer og fikser opp kropp og sjel.

Vera:

I mellomtiden er det godt at du har en streng klokke som tar vare på deg så jeg ikke trenger å være urolig for sene treningsintervaller og annet fanteri.

Her får du et ❤️ også.

10:26

Einar:

Satte et hjerte ved «Haha. Så godt at jeg kommer og fikser opp kropp og...»

10:27

Vera:

Kort arbeidsdag. Nå er jeg på vei hjem. Må pakke og vaske badet. Og hygge meg litt i solen.

Håper du er ute og tar inn lyset du også (og at du venter litt da).

Her er et smellkyss fra meg i mellomtiden! ❤️

13:00

Einar:

Så fint du får tatt deg tid til dette. OK, etter å ha skrevet et par viktige, lange skriv, tar jeg meg en tur ut i haven, jeg også.

Jeg vil smeie deg som taktile solstråler når vi er sammen! ❤️

13:02

Vera:

14:57

Einar:

Det benet skulle jeg gjerne hatt tak i..

Selv kom jeg akkurat inn fra hagen - litt vind, vekslende skydekke, men to

krokus til og svakt sus av vårvær.

Beste dag for oss værmessig i morgen - skulle vi ikke da, mon tro, komme oss opp til sjøelig tid og gå en sløyfe her på øya, for så å ta ferga fra Sandviga til Merdø med niste og termos etc.? Smellkyss i farta ❤️❤️

15:04

Einar:

Merdøfergen

<https://www.merdofergen.no/index.php/batopptak/>

15:05

Einar:

Eller omvendt - Merdø først, så fottur på Hisøya.

15:07

Vera:

Ja det er ganske vanskelig å ha noen formening om.

Så her lar jeg meg føre dit du vil. Som en slags dans i din utvidede hage.

15:09

Spent på rytmen - er det chachacha eller tango?

15:09

Jeg vet svaret. Det er alle danser samtidig 😊 sånn er det.

15:13

Einar:

Det fins et dikt om Torungen fyr og Merdø, der man skuer nostalгisk tilbake med bl.a. beskrivelse av dansing på Merdø:

Det duftet av røde roser fra ungpikebarm og hals.

Livsfriske norske matroser svinget sin pike i vals.

Å, jeg skal da lede deg uti det, jeg - du kan bare oppgi egenviljen og bli ført ❤️

15:14

Vera:

En god plan.

15:14

Einar:

Satte utropstegn ved «En god plan. »

15:15

Jepp.

15:15

Einar:

craftdocs://open?blockId=EEE7DD36-CE59-46E4-A882-6DC8488431E6&spaceId=b76ebee6-24df-e974-bcf0-af92149b5dab

<https://www.vg.no/rampelys/tv/i/Q7nKoA/paaskekrim-paa-tv-2024>

«Blue Lights» (sesong 1)

[<https://tv.nrk.no/se?s=blue-lights>]

«Vera» (sesong 13)

[<https://tv.nrk.no/se?s=vera>]

«Dalgiesh»

[https://res.craft.do/user/full/b76ebee6-24df-e974-bcf0-af92149b5dab/doc/1587FAC2-F906-4828-94B8-C052C8D3CA6D/E56DD0DF-A1AC-450F-BEBF-96E2F5CB82AE_2/JAt7u8YPnsaXTmhjoNONVjLP6Q01Fy39FgiylGoY2rkz/Image.png]

«Wisting» (sesong 4)

[<https://viaplay.no/serier/wisting?seasonNumber=4>]

«I famnen til ein mordar»

[<https://tv.nrk.no/se?s=i-famnen-til-ein-mordar>]

Jeg tror jeg stemmer for "Blue Lights" først, og så "Wisting" sesong 4 fra lørdag av. Jeg tror på denne - i favnen på en morder start 22 mars på nrk.

16:49

Vera:

Ojsann. Du er virkelig interessert i planlegging. 😊

Jeg har nok ikke kommet så langt i tanker rundt evnt tv-serier (jeg har ikke sett videre på gentlemen heller). Helt ok til planen din foreløpig - med mindre det viser seg at vi burde endre planen av x grunner.

Men flott at du tenker på så mye. Jeg har husket sydvest. ❤️

16:57

Einar:

Må bare sette meg ned og finne på noe avkoblende iblant. Og siden du har åpnet for mine initiativ og flagget påskekrimmenfallenheten - ja, så kikke jeg på det, planlegger gjerne litt - og avvikler gjerne fra planene også, under stor respekt for innfallet og lysten... 😊🎶❤️

Nå skal du først ha en myk og herlig reise, du, med passelig tid helt hjemmefra! 🌳 Så 🎵

17:01

Vera:

Skjønner. Og det er super research. Til litt senere. Når vi har lyst til å se på tv. 🍸

17:05

Einar:

Jeg har forresten planlagt hver dag å ringe deg, for å fremstå oppsiktsekkende telefonufordrædig, men nå på tampen av adskillelsesperioden blir det vel mest komisk - som det hadde blitt i alle fall. Jeg liker eller å tenke at dette forholdet vårt, det lar seg bare ikke ødeleggje. - Det skal nå egentlig ikke være sant - for jeg mener at det alltid er viktig å pleie, respektere, akte, fornye. Jeg tror vel bare at motivasjon og omhu med dette faller seg så naturlig med deg, og at vi alltid vil ha godhet for dårlig humor eller uskyldige feiltrinn. For den oppriktige kjærligheten, interessen og omsorgen er der - ingen ironi nå! - jeg tror til og med den går begge veier, og da vil bare den andre og oss selv vel (det er ikke alle i par som vil det), og da går det bra, da.

Ja, telefonøvelsen ville selvsagt vært rent tull og tøys. Jeg fikk visst over meg et alvor - har jo ikke oversikt over hva som kommer når jeg utrykker meg til deg, annet enn at det er meg til deg. Tjulahel, ville du vel ha sagt, og det kunne jeg ha sagt, og sier det.

17:10

Vera:

17:20

Vera:

Underveis fra Nesodden. Telefon må vi snakke om. Kanskje øve til og med. En ute i hagen - den andre inne. Det er juks åøre gjennom veggen

17:25

Vera:

Nå har jeg lagt inn noe på sidene våre på Craft. Jeg mener noe om en tv-serie

17:56

Vera:

Den begynner i dag!!

17:57

Einar:

Tenk, du har lagt inn på Craft, og sier "sidene våre". - Dette er jenta mi, det, som går inn og deltar med et trinn på dette gutte-nerde-digiteknofile-kontroll-greiene mine.

Gjett om du skal få "i famnen"!

Nydelig tur til def Skriver mer litt senere om ankomsten, som også kan hende blir nydemig

18:07

Og serien er naturligvis n0 for lengst lagt inn på sidene våre i rødt og med markering

18:08

Vera:

Gleder meg til nydemig

18:08

VERA hos Einar

22. mars 2024 til 26. mars 2024

Vera: Reise fra Oslo S til Gjerstad stasjon

22. mars 2024, 18:25 til 21:42

Einar:

Da har sannsynligvis toget satt seg i bevegelse, og det kan være tid for å minne om opphavet til den særnorske skikken med påskekrim.

Du kjenner den sikkert - Nordahl Griegs bok "Bergenstoget plyndret i natt!", som ble annonsert, så folk trodde på det som en nyhet, i Aftenposten nesten på dagen for 101 år siden.

Og nå sitter du på Sørlandstoget. Som vil bli bordet i kveld på Gjerstad stasjon. For gisseltakning. 1 gissel. Ja, jeg ber for mitt renommés skyld om din medvirkning - vil du la dette skje, eller

insisterer du på å sitte pal på toget til billettens endelige destinasjon? Kan det ev. komme til et basketak?

Noen forundersøkelser tillater jeg meg å utbe svar for, før jeg setter meg i vehikkelen for oppdraget?

18:36

Vera:

Klart jeg går av på Gjerstad. Hvor er det?

18:47

Skjønner at det er en stasjon noen stopp tidligere.

18:51

Einar:

Njanei, Gjerstad er nest siste stasjon før Nelaug (der det er togbytte), og det tar 50-55 min derfra per bil hjem til meg. Ank. Gjerstad 21:42, så det betyr hjemme for påskekrim mm. 22:40 - mot ank. Arendal st. 22:57 og hjemme 23:15. For å få den drøye halvtimen ekstra + en snau time i bilen.

Med på det?

Isåfall kan du selvsagt komme ut av vognen frivillig. Alternativt, om du er for å heve tostemningen, kan du oppgi vogn og sete, og jeg stormer inn og henter deg.

(Nei, hører at det er litt - litt - barnslig)

19:04

Vera:

Kult. Jeg hopper av kl 21.42.

19:08

Einar:

Gjerstad ganske snart

21:41

21:43

TV: "I famnen til ein mordar"

22. mars 2024, 23:00 til 23. mars 2024,
00:00
<https://tv.nrk.no/se?s=i-famnen-til-ein-mordar>

March 23, 2024

Fottur: Gimle - Helsviga - Sandviga

23. mars 2024, 11:30 til 13:00

Med "Trau" fra Sandviga til Merdø

23. mars 2024, 12:45 til 13:00

12:48

Merdø

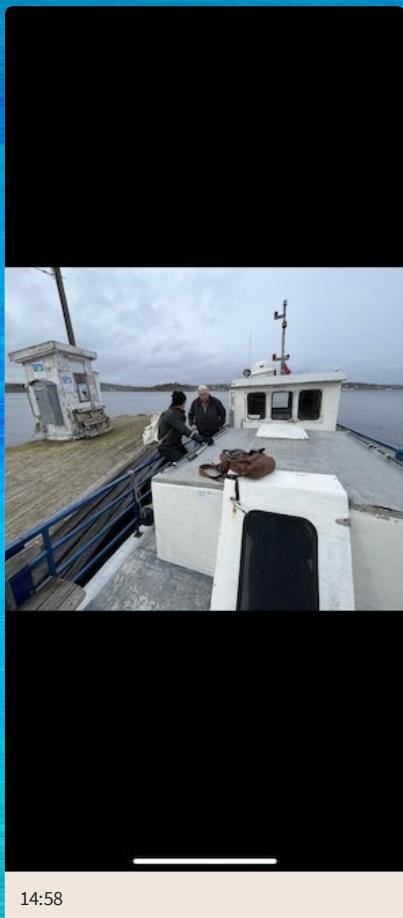
3. mars 2024, 13:00 til 15:00

14:57

14:58

Fottur: Sandviga - Graudviga -
Marineskauen - Skoglia - Skoghuset -
Slaabervig - Marineskauen -
Prestegårdsveien
23. mars 2024, 15:15 til 19:00

16:46

MARCH 24, 2024

Palmesøndag

❤️ 1 mnd.dag ❤️

Jakob på overraskelsesbesøk!

Einar:

Betwixt The Sheets: Cleopatra to Jane Austen: Perfumes of Powerful Women:

<https://shows.acast.com/betwixt-the-sheets/episodes/cleopatra-to-jane-austen-perfumes-of-powerful-women>
<https://shows.acast.com/60032060-080e-42c5-ac26-f93fc2b4d612/64f9ab43cc8626001151858a>

Historier Som Endret Norge: Kongens knokler:

<https://shows.acast.com/63889ebd60bbdd001068859c/episodes/65f08b0627b9380016873990>
<https://shows.acast.com/63889ebd60bbdd001068859c/65f08b0627b9380016873990>

11:00

Hagearbeid

24. mars 2024, 13:00 til 16:00

15:09

15:14

Middag hos moderen

24. mars 2024, 18:00 til 22:30

Sted: Solberggaten 4 4878, Grimstad

18:50

18:50

TV: "I famnen til ein mordar"

24. mars 2024, 23:00 til 25. mars 2024
<https://tv.nrk.no/se?s=i-famnen-til-ein-mordar>

MARCH 25, 2024

11:56

Jakob og Arendt til frokost: Omelett og vafler

25. mars 2024, 12:00 til 13:00

12:36

Arendal kirkegård

5. mars 2024, 17:30 til 18:30

18:07

Hove

25. mars 2024, 18:45 til 20:30

19:22

19:23

19:29

19:26

19:31

19:28

19:32

19:34

"Wisting" - sesong 4
25. mars 2024, 22:00 til 23:00

MARCH 26, 2024

08:18

Hos Eli og Nils
26. mars 2024 til 28. mars 2024
Sted: Lovisenbergveien 91, 3770
Kragerø

Vera:

Jeg er lykkelig 13:28

Kjøre til Kragerø
26. mars 2024, 16:00 til 17:30

Middag hos Eli og Nils
26. mars 2024, 18:00 til 23:30

22:43

MARCH 27, 2024

EINAR hos Vera
27. mars 2024 til 1. apr. 2024

Frokost hos Eli og Nils
27. mars 2024, 10:00 til 12:45

Kjøre til Nesodden
27. mars 2024, 13:00 til 16:00

15:43

Middag og hygge med Josefine,
Hedda & barn
27. mars 2024, 17:00 til 22:00

18:50

20:03

19:15

20:03

Einar:

Video

20:35

"TV: Gentlemen"

27. mars 2024, 22:00 til 23:00

MARCH 28, 2024

Skjærtorsdag

Bytur - Deichmann bibliotek

28. mars 2024, 12:30 til 17:45

Einar:

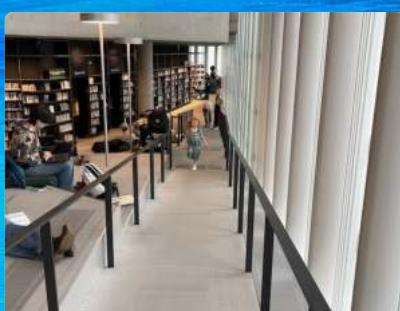
15:23

15:25

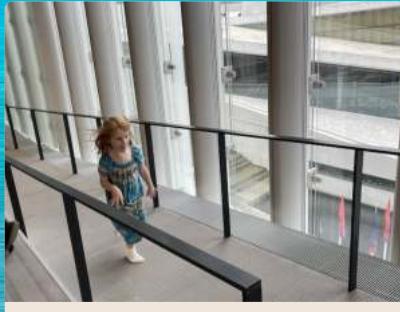
18:11

15:25

18:11

15:25

18:12

MARCH 29, 2024

Langfredag

<https://music.apple.com/no/album/just-like-a-woman/178049863?i=178051228&l=nb>

09:36

Einar:

Kvinnen i mitt liv!
Herregud, hvor du mangler her! Ingenting nytter. Dog er fantasien söt, tidvis kanhende rampete - hva skal en arm stymper gjøre i en slik situasjon? Kle seg og komme ned?
Jeg spiller Neil Youngs "You are like a hurricane".. ❤️

10:37

Vera:

Stakkars mann. Her har det vært frokost, lunsj, ting som har knust, enda mere rot, Klara har blitt angrepet av naboens hane, og Josefina har laget kake. Puuh
Men ellers er det fint å ha mannen min i jomfrubur på heia ❤️

10:42

Einar:

Så meget jeg har gått glipp av! Aller aller mest deg.
Vansmekte er fornavnet. Litt dårlig samvittighet mellomnavnet. Hyggende murmeldyr etternavnet.
Ikke mer sovn nå. Neil lyder høyt. Tenker på å lese. Men skal jeg komme ned og innfinne meg?

10:46

Og jomfruburet? Med deg oppnåelig og i nærværet - jeg kjenner jeg kan bli tidenes utbryterkonge.

10:48

Vera:

Josefine drar med bilen din om 10 min.
Hedda går tur med Freya og Klara og jeg leker med terninger. Du kan bare lese hvis du vil. Jeg kan komme opp med kaffe til deg.

10:50

Einar:

Viktig språklig spørsmål: Ville du kunne ha skrevet - eller sagt: "Klara ER blitt angrepet av naboens hane"?
Har dere spist frokost? Kanskje bra med slik stund med bare dere. Ellers ville jeg jo kommet.

10:51

Vera:

90217516

11:17

Einar:

Fra et kvikt hode til et annet kvikt hode gikk det kvikt, vet du.

11:21

**JONAS
LIE**

<https://books.apple.com/no/book/lodsen-og-hans-hustru/id6471678309?l=nb>

Einar:

«Lodsen og hans Hustru» av Jonas Lie 12:00

14:31

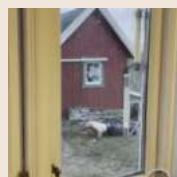
14:31

14:40

Einar: Løpetur - Hellviktangen
9. mars 2024, 18:05 til 18:25

Video

18:28

Einar: Styrketrening
29. mars 2024, 18:28 til 18:36

MARCH 30, 2024

Påskeaften

Vera:

Våken? ❤

08:11

Vera:

Våken? ❤

10:35

Einar:

I drømmeland med VK... ❤

10:35

12:44

Vera:

😅 ❤

10:36

Vera:

😅 ❤

13:15

<https://www.nfkino.no/kinoprogram-oslo>

14:48

Einar:

Kino i morgen?

1) Bastarden

2) Hammarskjöld

3) Fedrelandet

?

14:49

Vera:

Ja Eller i kveld

14:51

Jeg vil på kino med deg. Nr 1

14:52

17:32

MARCH 31, 2024

Første påskedag

Einar:

Stjernesøta savnes så skikkelig, sprengende sterkt som sitrende supersug av salig svir ❤

09:13

14:44

Einar:

(sent with Find My)

18:27

19:44

19:44

APRIL 1, 2024

Andre påskedag

14:52

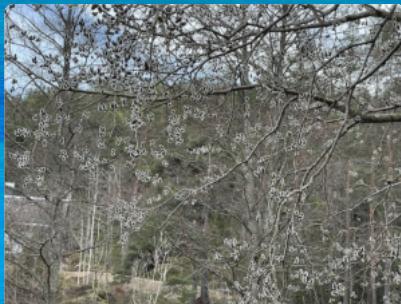
15:20

15:30

15:46

17:27

17:44

Einar:

18:27

Vera:

Kjære kjære Einar. Min elskede.
Takk. ❤️

18:38

Einar:

Jeg kjører bil og må svare siden - legg gjerne
igjen beskjed! Hilsen Einar.

18:38

Einar:

Kjæreste Vera min ❤️
Horten fergekai - kjører ombord til 19:35-
avgangen.
Full av takknemlighet. Jeg elsker deg sånn ❤️

19:24

Vera:

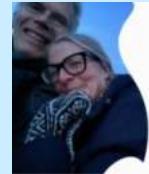

19:24

Einar:

Video

19:49

Vera:

❤️ telefonen med Eli

19:53

Einar:

Satte et hjerte ved «❤️ telefonen med Eli»

19:53

Vera:

Skal hilse fra Eli og Nils. Alt vel.

Nå har jeg landet såvidt mentalt og kan lage
middag.

Så mye å tenke på. Josefine spillet gitar. Og
synger.

Jeg tar opp lyden på telefonen.

Så fylles jeg av deg. Som en bølge. Katten
sitter på skulderen min. Jeg må lage mat.
Har åpnet en øl.

Som jeg tenker på deg 😊💋

20:04

Einar:

20:05

Vera:

Maurice ble publisert kl 21. virkelig
dårlig tidspunkt. Dette går ikke min vei.
Men har fått flere hyggelige mail.
Håper du snart er hjemme. ❤️

21:40

Einar:

Jeg kjører bil og må svare siden - legg gjerne
igjen beskjed! Hilsen Einar.

21:40

Vera:

Vi er invitert på vernissasje og fest ikke nå fredag - men neste. Jeg vil veldig gjerne at vi skal gå. Det er min nieses mann som åpner utstilling. Fest etterpå. ❤

22:19

Vera:

Jeg har fått mange mail med hyggelige ord.
Noen har blitt rørt.
Det føles bra. 😊

22:54

Einar:

22:54

Einar:

Jakob ringte. Lurte meg med aprilsnarr langt på vei med historie om glipp med mitt Mastercard i fanget på svindlere...
Den skjelm...
Hadde ventet hele dagen (stakkar..) på

pek fra meg, trodde så først at "Siste akt" var dette, men skjønte det ikke var så da han leste raskt igjennom.

Jeg fortalte ham om vår påske siden sist. Han lot til å glede seg. Unnet endog Jojo å være først til Octavia. Fortalte at han i morgen skal planlegge sommerferien med Tim og Lewin - og det passer jo bra for oss, delte jeg med ham. Jeg meddelte også ditt tilbud om lån av hus, og han ble henrykt av det. Og så likte han særlig godt at ditt og andres hus står ulåst, tilliten og holdningene ved dette, og at folk steker gratis vafler for forbipasserende - til et sånt Nesodden ville han gjerne! Og han syntes det var hyggelig å høre at du ville være her for sørlands Sommer mens han er her.

Tenk, - alt er bra. Hva gir du meg?

Ja, alt gir du meg jo ❤️❤️

God natt, min fine elskede ❤️ (Jeg hører meg si høyt ut i luften her: "Ho e så fin, asså!" "Du e så fin!!")

23:34

Vera:

God natt kjære Einar. Sov godt. ❤

23:36

Einar:

Satte et hjerte ved «God natt kjære Einar. Sov godt. ❤»

23:36

APRIL 2, 2024

Einar:

Fysisk avhengig av deg! Får ikke ro i kroppen alene! Podkast - nei. Faller ikke i sovn. Musikk - nei. Stått opp, tatt innsovningstablett - nei. Hørt på Elg - nei. Men vil dele den med deg:

01:44

https://youtu.be/wQDxP6qQEY?si=thQ5qoNMY4I_ZPz

01:44

Vera:

God morgen kjæresten min. Så leit at du ikke fikk sove. 😊
Ha en fin dag likevel.
Tusen kyss og en liten klem ❤️

07:13

Vera:

Fabelaktig låt. 😍
Lagt til spillelisten på Spotify

07:18

Einar:

ELG - Hjernen er alene
youtu.be

!!!

Lest 04:35

God morgen, min elskede på jorden ❤️❤️ Nå er det gjort - normaltilstanden er kroppskontakt. Alt annet er avvik, symptomer og funksjonstap... Og DU, da:

Einar:

(sent with Find My)

07:53

Einar:

07:53

Vera:

På bussen. Ja jeg våknet i natt og hørte på Elg. Og sovnet igjen.
Men jeg er ganske fornøyd altså ❤️

08:00

Vera:

Men jeg savner deg og hører på hjernen
er alene for femte gang i dag ❤️

08:36

Einar:

Jeg har vært på vei tilbake til Nesodden 4 ganger nå, før jeg endelig har skjønt at jeg må kjøre til Mandal i stedet ❤️

08:38

Vera:

Jeg er med deg uansett ❤️

08:39

Einar:

Klynk.. Hendene mine er i villrede; de savner kroppen din ❤️ Jeg må hele tiden fortelle dem, som til små barn, at du kommer snart ❤️

Mandal fengsel.

Du, for ordens skyld: Du hadde ikke behovd å dele din posisjon; jeg følger ikke etter deg på kartet. Hadde selv bare lyst til å dele min posisjon.

Akk, med nei, hoppla tjulais ❤️

09:58

Vera:

Jeg tror det løser seg med
hjemmekontor fredag... så nevene dine

får fred mener jeg ❤️

Nå starter første int til ny sak om 3 min

13:57

Vera:

Nå er jeg på fergen hjemover. Utrolig interessant med lukt - hvordan nattblomster lukter i forhold til de som blomstrer om dagen, hvorfor man ikke kan fange syriner eller liljekonvall, og hvor mye ekkel lukt man må tilføre for at duftbildet skal bli interessant.

Damen luktet sterkt og i laboratoriet følte jeg meg nær kvalt av et duftlys som oste ietasjen under der vi satt.

Men jeg vet nå at jeg liker lukten av neroli. Min favoritt.

Nå er jeg trett så jeg planlegger å sovne så fort jeg kommer hjem.

Så skal jeg drømme om deg. ❤️

16:18

Vera:

Kjæresten min.

Nå har jeg lagt meg. Sovnet på sofaen. Veldig trett. Nå ligger jeg i sengen med katt. Kjør forsiktig hjem. Sov godt elskede Einar. ❤️

20:42

Einar:

Kjærekjærekjærekjære
kjærestekjæreste, allerkjæreste ❤️
Låst meg ut, ved bilen. Eksisteres bare
av å taste til deg ❤️ (å, som jeg har lyst
til å taste mer direkte og korporlig på
deg ❤️)

Trett? Å, det skal jeg hilse og si! Har
vært så stuprøtt at jeg ikke ville hatt
sjans til å kjøre hjem før jeg ble så
overtrøtt som nå at jeg ikke kan forstå
og sanse det, og da kjører jeg på
automatikk.. Veldig ineffektiv i ørskap i
dag - MEN, ført kjorebok for kr 16 000 +
(tilbake til november), søkt om ferie
slik vi ble enige om mm.

Ergerlig at jeg ikke har fått trenet -
trengte det.

Spennende mwd lukt! Får lyst til å lære
mye selv! Kom nedover, så mye å

snakke om!

Så BRA du kan ha hjemmekontor på
fredag!

Hva med neste fredag - NÅR er
vernissasjen?

Siste akt - syns den er bra, altså!
Hvordan er tallene nå?

Holder om deg, kjæresten min, min
elskede på jorden ❤️

(sent with Love)

21:18

APRIL 3, 2024

Einar:

God morgen, min elskede, som jeg så
gjerne skulle hatt fingrene i nettopp
nå... ❤️

Å jo, jeg var oppe, uuthvilt og fæl, men
glad i verden; engstelig og ødelagt,

men struttende sunn; med hodet fullt av bomull, men lykkelig fordi du er i livet mitt, så nært. Livet på jorden er rart. Veltet en bredfull maxikopp kaffe utover kjøkkenbenken, men det gjør da intet under min himmel!

Vi har vært uhyre lenge, ja uhyrlig lenge, fra hverandre nå. Fort deg! Gleder meg! ❤

07:14

Einar:

07:14

Vera:

Jeg iler, når jeg har gjort det jeg skal. Men jeg bekymrer meg for 15-20 cm sne. Igjen. Nå er det nok kulde. Jeg lengter så veldig mot varmen.

Men under dynen med deg er det varmt. Og fint.

07:18

Einar:

07:27

Vera:

Sitter i en sofa på jobben. Foran meg ligger 3 svære bøker om lukt og parfyme. På fangen ligger en dansk bok der jeg ikke kommer forbi

Vera:

side nr 11

FORDI

alt jeg vil er bare dill... med deg.
Sukk ❤

10:31

Einar:

Et flott vers, det, kanskje et refreg for deLillos:

Alt jeg vil
er bare dill..

Og skal det liksom settes opp som noe irrelevant for lukter og dufter..? Det er det da absolutt ikke.

Men jeg ser meg ikke i stand til å gå på legemøtet nå, nei.

Og ja: ❤️❤️❤️❤️🎶🎶❤️❤️

11:51

Vera:

Dempet varslinger du... akkurat som om jeg bryr meg om det?

Nå vil jeg snakke med deg igjen, og da snakker jeg.

Har spist lunsj (haha - rettetasten rettet ordet) formiddagsmat med Maurice på Lorry. Han var såre fornøyd men har ikke tatt seg bryet med å lese den. Han har sett på bildene. Dvs - han likte ikke bildet fra TV der han lå naken med perlekjede.

Han spiste det vanlige - karbonadesmørbrød - og eieren kom og hilste på oss.

Jeg er relativt fornøyd med tall - var redd det skulle være lavt - men dette er midt på. Og en art om en eldre de mann de fleste ikke har hørt om. Og 90% fornøyde lesere (hvordan de nå måler akkurat det).

Nå skal jeg lage middag. Pasta med vegetarfarse.

Men først - jeg drikker en av de ølene vi kjøpte til påske, i solen før snestormen braker løs.

Du er den mannen jeg vil ha
Tralalala

15:40

For ordens skyld: jeg forstår at du ikke får varsel om meldinger når det står dempet. Men dette legger ingen demper på meg. Ikke sant? 🌟

15:43

Vera:

Søte deg ❤️

Men jeg har kontroll over egen smålighet. Jeg bare forteller den til deg

16:47

Einar:

Siste setning i nestsistre mld er også et knallrefreg, etter min musikksmak ❤️
Du skal ikke dempes, nei; dempere skal vi ikke ha noe av.

Jeg ville egentlig hatt deg mer påskudd, på høyttalertelefon, bl.a. da englene var ved å dale utenfor, og da jeg for en annen måtte improvisere rask kriseplan - men så hogg taushetsplikt og samvittighetsgreier tak i meg. Og for å ikke egge til engelfart eller selvmodshandler ved summing fra det hinsidige på mobilen, ja da lot jeg deg bli en stille konfekt for meg å meske meg med mellom timene... ❤️ Nå slikker jeg meg godt om munnen.

Fint du rakk - formiddagsmaten - med jálebukken M og de ujålete karbonadesmørbrødene. Jeg ville nå heller spist pasta med deg på ditt fredfulle - og noe pirrende, kanskje - kjøkken.
For å holde meg gående nå med evindelige journalnotater for 6 pasienter - nå med helt nytt talegenkjenningssystem, som jeg nå til tørr niste må ta et 20 min e-læringskurs om først - nå har jeg deg hos meg? 😊😊😊😊

16:16

Einar:

Ingen smålighet å ha kontroll over. Her må du bare böye deg for at jeg har bedre dømmekraft enn deg.. ❤️

16:48

Einar:

Det var en rent ut innfornydelig opplevelse å få min favorittstemme destillert ut av telefonen - skulle gjerne fått lagt den inn som spilleliste. Men heller ikke det fungerer teknisk i dag.. Talegenkjenningen virket der, kanskje det nå oppstår en spilleliste i pasientjournalen..

Gad vite om jeg er hypoglykemisk vrøvlete? Uansett stoler jeg nå blindt på dine råd - ja, kanskje jeg skal stjele iskrem fra kjøleskapet på felleskjøkkenet her før jeg går?

Du har sånn en herlig latter - den løfter meg som om jeg får vinger. ("You are the wind beneath my wings").
Og da sier jeg hva jeg ennå ikke turde på telefonen (det blir i telefonfase 2a): Jeg elsker deg så inderlig - og sanselig

19:48

Vera:

Jeg skal svare på dette i kveld. Må konfigurere fremtiden.

Har brukt tid på mitt eget ego en halvtimes tid (sammenlignet tall med andre artikler) og har en veldig følelse av meg selv - så nå skal jeg være til for en annen - nemlig Josefine.

Men jeg er glad da. Veldig og glad.
❤️ gleder meg veldig veldig veldig til å se deg.

16:39

Vera:

Nå fikk jeg kil i magen ❤️

19:53

Einar:

Satte et hjerte ved «Nå fikk jeg kil i magen ❤️»

19:53

Einar:

Kutt ut den vemmeligheten. Ingenting ved deg er i nærheten av det. Du er ikke usmakelig selvopptatt på noe vis. Når jeg er så opptatt av deg og stolt av deg, kan du værsågod være det et littelitegrann du også.

16:43

<https://www.agderposten.no/nyheter/i/jl4wjw/e18-stengt-i-arendal?pinnedEntry=374976>

21:45

Vera:
Hvorfor tirsdag?

21:46

Einar:
Feil miniatyrbilce & tekst. Klikker du på det, ser du artikkelen om at det er ventet opp til 25 cm sne her i morgen.

21:47

Vera:
Jeg ser ingenting fordi jeg ikke har abn 21:47

Temperaturstigning på 16 grader... Og her et bilde av artikkelen:

21:47

Einar:

★ Kolbjørnsvik

06-12	Cloudy	1°	3,6-8,9	8 (14) ↗
12-18	Cloudy	-1°	4,6-6,9	10 (18) ↗
18-00	Cloudy	0°	2,0-5,3	8 (15) ↗

Einar:

Kan få 25 centimeter snø

KAN BLI KAOS: Med all snøen som er ventet torsdag, kan det bli svært krevende på veiene. Foto: Olav Svaland

Det er altså sendt ut farevarsel om mye snø på Sørlandet fra natt til torsdag.

Det ventes sterk vind, snøfokk og hvitt, trøig helt ute langs kysten også.

– Det blir området mellom Kristiansand og Grimstad-Arendal som får det verst. På det meste venter vi rundt 25 centimeter med snø, advarer Espen Biseth Granaan ved Meteorologisk institutt.

Verst skal det bli i morgentimene torsdag, men snøværet skal fortsette gjennom hele dagen.

Vera:

Oj - skal jeg utsette å komme?

21:48

Einar:

Nei, selv sagt IKKE!

21:49

Toget går jo. Vi skal kanskje bare ta et lite forbehold om henting på Gjerstad. Dvs. kjøp billett helt til Arendal. Antagelig går det greit å hente deg på Gjerstad - som du vet er Octavia en utmerket vinterbil - men i tilfelle røttelfelle er plan B at jeg henter deg på Arendal st.

21:50

Vera:

Ok 😊

21:51

Einar:

Spesielt i et slikt snøvær skal du komme. Og helt generelt: Snøstorm, sandtornado, jordskjelv – selvsagt er det ingenting som stanser oss, det må du da vite! ❤️

21:52

Vera:

Tenkte kanskje du synes det er styr. Men så flott - da kommer jeg i føyka.

21:53

Einar:

Forøvrig vil jeg si, før jeg må ned til kyllingschnitzelene mine: Jeg merket en klukkende, overraskende og varm liten overrisling i meg da jeg skjønte at du ville passe litt på meg tidligere i kveld.

Det medførte en overnaturlig effektivitet plutselig, et kjøleskap-rov av Sørlandsis vanilje, en hjemtut på rekordtid med svært stodig hånd, og en riktig oppesen holdning til god nattesøvn og en drivende dag i morgen.

Her med en understrekende presisering til, altså: Det er ALDRI noe som kan kalles «styr» som skal komme mellom våre avtaler, og det blir aldri noe slikt styr mellom oss og våre avtaler - jeg gjentar: ALDRI skal «styr» forhindre at jeg møter deg og du møter meg. Ti spyyt pålagt. Basta. Endelige ord. Og punktum.

21:58

Einar:

*Her må en understrekende...

21:59

Vera:

Fine Einar. Jeg gleder meg til å se deg. 😊

22:00

22:00

Einar:

Du har i hvertfall ikke noe valg i om du skal se meg eller ei... ❤️👩‍🤝‍👩❤️ For her er jeg ubendig sterke...

23:55

Einar:

Jeg gleder meg meget, jeg også. Det har drøyd lenge nå! ❤️

22:02

Vera:

Sukk 😊

22:02

Einar:

Jeg vil ha amuleetter strødd under hele sørlandsbanen, i elfenben og med runeskrift som sier: «Einar vil ha Vera»

22:04

Vera:

Så vakkert. Sånn er det i det andre universet så da få vi dele opplevelsen med de der borte

22:05

Oss der borte

22:05

Einar:

Satte et hjerte ved «Oss der borte»

22:06

Satte et hjerte ved «Så vakkert. Sånn er det i det andre universet så d...»

22:06

Vera:

For vi er nok sammen i alle multiversene.

22:06

Einar:

Já!

22:07

Einar:

Nå har jeg bare proppet meg full og "rauballet meg" (som min far sa) i sofaen med Alexander og Dareios.

Men nå skal jeg sannelig være såpass lydig at jeg pusser tennet og legger meg - og med at du vil krype gjennom et ormehull i kosmos fra et parallelt univers og like inntil min nakne kropp med din ❤️❤️ Min elskede, god natt.

23:55

APRIL 4, 2024

VERA hos Einar
4. apr. 2024 til 7. apr. 2024

Einar:

God morgen, min elskede Vera ❤️
Vi er velsignet denne dagen med et hvitt skrud - er ikke strofen fra S & Gs "I am a rock" vakker: "Gazing through my window, to the streets below - a freshly fallen silent shroud of snow"
(alliterasjon, det!)

Du, kan du hjelpe meg litt til å få gjeninnført fast døgnrytme og nok sovn, samt litt trening hver dag?
Det er igang, og det er vakkert:

07:26

Einar:

07:27

Vera:

Fine mann - så positiv du er ❤️
Dessuten har du nese for vakre sammenstillinger av ord.

Jeg styrer rundt meg selv - rydder og pakker.
Tar med bagasjen på jobb.
Gleder meg veldig til å synke inn i favnen din.
Veldig veldig veldig.
(Dårlig samme stilling av ord - men oppriktig da)

07:41

Einar:

Ingenting dårlig kommer fra deg, du er ekte kvalitet fra innerst til ytterst, du, og jeg elsker din oppriktighet ❤️❤️

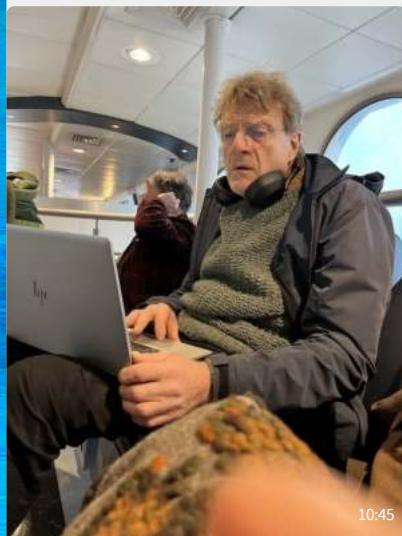
07:43

Vera:

07:43

Vera:

Se hvem jeg snakker med på båten.

Einar:

Nei, så artig! Den gamle, ungdommelige levende albatrossen - trombonisten - og min elskede på jorden!
Hils ham om det ennå er mulig!

10:50

Vera:

Jeg har gått av båten. Hyggelig samtale. Han sa mye pent om deg. Jeg fortalte at fellesskapet vårt er så sterkt.

10:56

Han hilste

10:56

Einar:

Takk. Hva du sa, stemmer i alle fall - O, ja ❤️

10:57

Vera:

Fikk beskjed om buss for tog. Så da sklir jeg nedover veien til Sørlandet kl 18.30.

Om det så blir en meter sne kommer jeg og sover under dynen din til slutt. ❤️

15:13

Einar:

Ausann, hva er nå galt med skinner? Denne moderne hangen til vei.
Men da er du minst like fort i Arendal som om jeg hentet deg på Gjerstad. Og siden folk iht. lokalavisen nå stadig driver med kollisjoner og stiller seg på tvers av veien bare fordi det er litt glatt, og også ettersom jeg dupper med hodet her før du kommer og heller meg - skulle vi også prioritere overlevelse fremfor tid i bilen sammen?

Så kan jeg til gjengjeld fleske til med første besøk på Polet på noen tiår og der kjøpe en eller annen rød vin?

Forørig har en viss Simonsen nyss meddelt: "Kjempehyggelig slumpetreff og samtale med din Vera på båten i dag! 😊

En god og åpen sjel 😊

Ha en fin langhelg, Einar! Skjønte hun toger ned

Vi kan snakkes neste uke"

En inderlig god gullsjel, ja ❤️

15:26

Vera:

Haha. Ja. Gå på polet du og fiks noe vin til kjerringa.

Så sees vi i Arendal sent i kveld.

15:28

Einar:

Og nå - hold deg fast, dette setter kanhende noe på prøve: På denne bussreisen, på dette foret, med dette fellesskapet som du i dag på offentlig sted har erklært som sterkt, ja, hvordan skal jeg legge det frem? - Jeg holder nemlig om deg så ømt og kjærlig, for du er meg så kjær og dyrebar. Og så kan jeg ikke hold deg fast på hele reisen, ser du, jeg skal bl.a. på Polet. Og da, ja jeg pålegger deg jo intet, og jeg formaner ikke, og jeg formaster meg ikke til å mene noe bedre enn deg

om deg i ditt liv, selv ikke på reise til meg, selv ikke når din kropp er litt min kropp også.. - men, jeg drømmer, håper, holder pusten og ber til Gud om at sikkerhetsselen er forunderlig tiltalende på nettopp denne/disse bussen/e..... ❤️❤️❤️

15:38

Vera:

Ja kanskje det. Jeg skal prøve.

16:08

Einar:

Angrer nesten nå...
Det var jo mest spøk (mener det).
Min Vera skal først og fremst være fri - selv om hun er min, nettopp fordi hun er min.

16:10

Einar:

16:10

Vera:

Er hos Kristin og Marianne. Drar videre herfra til toget/bussen.

16:28

Einar:

Hils!

16:38

Vera:
Jepp. Får med middag til oss herfra. Til i morgen. Palestinsk lam.

17:08

Einar:
Jeg kjører bil og må svare siden - legg gjerne igjen beskjed! Hilsen Einar.

17:08

Einar:
Digg! Takk til kokken(e)/giverne!

17:14

Vera: Reise fra Oslo S til Arendal stasjon
4. apr. 2024, 18:25 til 22:57

Vera:
På bussen. Har fått beskjed om p g å av på Harebakken hvor det skal stå en bil.. sa en mann i gul vest. Joho.
Og jeg har en liten brusflaske med hvitvin og en pose smågodt.
Men også et hjerte som lengter og skal transporteres innom Hokksund og Kongsberg med buss. Tvhæva.

18:21

Einar:
Evakuerer Sørlandssenteret i KRS nå, før butikkforvirringen blir dypere.
På Kaninhaugen skal det stå en bil, ja - en S. Octavia Winter 4 x 4, tilårskommen bil med ungdommelig forelsket sjåfør❤️

18:40

Vera:
Åhh kjære - vi blir transportert videre til Arendal med noe så du trenger ikke hvis dårlig føre.

18:44

Einar:
Jeg kjører bil og må svare siden - legg gjerne igjen beskjed! Hilsen Einar.

18:44

Vera:
Harebakken 21.56

19:17

Einar:
21:56! Mao er du inntil mitt legeme (utendørs) én hel time før ordinær rute. Harebakken ligger i enden av kirkegården (dit jeg pekte) og omrent like langt hjemmefra som Arendal st. Der skal jeg stå.

Glatt på veiene, gitt. Tross salting, snø og is på E-18, og bilene lå nede i 60 på motorveien - mens bussene kjørte forbi i dyspsnøen i venstre fil. Skikkelig sladd i rundkjøringa her på Hisøya før Kiwi. Nåja. Håper du slapper av og nyter Sør-Norge som det er.
Og jeg, jeg er så himmelfallen takknemlig for at jeg har truffet deg❤️
For et funn du er

19:29

20:18

Einar:

20:20

Gleder meg til å feire jul med deg❤️

Vera:

20:21

Vera:

Det går ikke så fort på veien. Aner ikke om vi er etter skjema, men jeg vil tro det.

21:05

Einar:

Skuffet snø for madammen, snakket med fetter Bjørn (som godt vet hvem du er, og som kanskje kommer innom i en svipp i helga), pakker ut uhyre mengder proviant. Skulle akkurat til å spørre om skjema, ja - der kom din mld. Si navnet på neste stopp når du er de.

21:07

Einar:

Kan du dele posisjonen?

21:23

(sent with Find My)

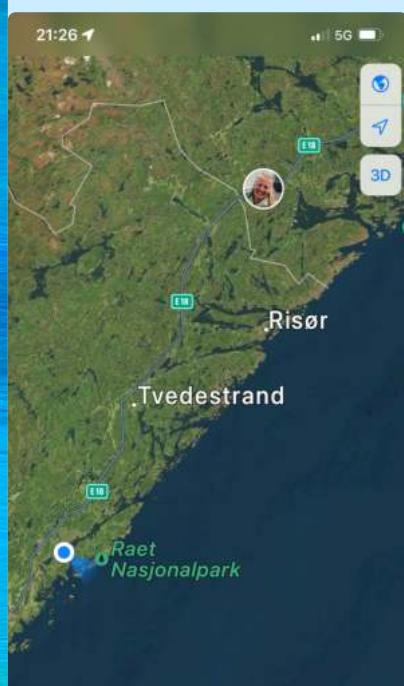
21:23

Vera:

Flott at du ser hvor jeg er for jeg aner ikke. Alt er hvitt.

21:25

Einar:

21:27

Takk!

Einar:

Setter pris på at du ser ut av vinduet der.

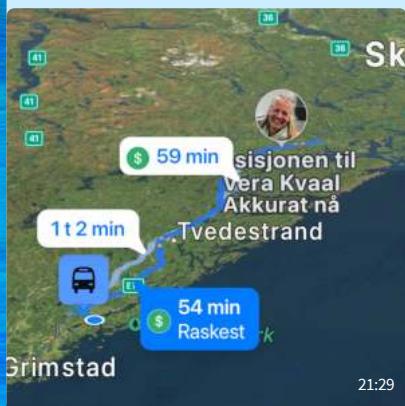
21:27

Vera:

21:28

Einar:

APRIL 5, 2024

Einar:

Wi-Fi: Telia-272162
Passord: t7gZyXLaShaZ

09:26

Einar:

Stor sammenstimling rundt meg på legekontoret - de hadde aldri sett maken: Blodet glitret. Og da de slo av lyset, var det som morild 🌟

Dette kommer nå i anerkjente tidsskrifter. Det kan være at du også blir oppsøkt. Vi er visst et særskilt fenomen.

10:50

11:20

11:20

Einar:

Hentet ski hos KA & Jøl, så skistøvler hos min mor, som først og fremst etterlyser deg..
Skuffer nå snø for henne, i blid, varm sol.
Hjemme ca. 12:30 ❤️

11:40

Vera:

Okidoki 😊

11:43

Oj så første melding nå. Gratulerer med selvlysende blod ❤️❤️❤️

11:47

21:21

APRIL 6, 2024

Skitur - Hillestadheia

6. apr. 2024, 12:47 til 14:05

Distanse: 5,47 km

Tid i skivegelse: 49:16
Pause: 28:57
<https://runmeter.com/550d8f664f0720cc/CrossCountrySki-20240406-1247-60010>

Hillestad galleri
6. apr. 2024, 14:30 til 15:30

18:10

APRIL 7, 2024

12:49

13:00

13:01

13:19

13:19

Vera: Reise fra Arendal stasjon til Oslo

S

7. apr. 2024, 16:10 til 20:25

Einar:

16:58

Våren med deg, min elskede 🌸 under solen

Einar:

17:03

Einar:

17:03

Einar:

Dette skulle vært det første. Her sitter hun og stråler, henne jeg elsker så inderlig og sanselig ❤️ Og med - å, en ubrutt forhekselse, for forhekselsen er livet selv ✨

17:03

Einar:

17:21

Vera:

Søte søte Einar. Min venn og kjæreste. Du er så fin og rar. Akkurat slik det er i mine drømmer. ❤️

Aldri har noen i mitt liv gitt meg øyeblikk som i hagen i dag. Jeg gjemmer juvelen i hjertet. Takk Du er min. ❤️

17:08

Vera:

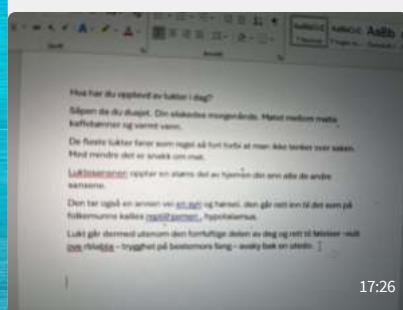
Hmm. Litt mere kryptisk. Gi et hint til en stakkar.

17:25

Jeg skriver så blekket spruter her på toget. Derfor litt tid mellom hver tekst ❤️

17:26

Vera:

17:26

Einar:

O, jeg skjønner. J.e.d.s.i.o.s. ❤️

17:10

Einar:

17:20

Vera:

Oj dårlig opplösning. Toget rister

17:27

Einar:

Følg flyten!

Og så er du vel nå INNforstått med at j.e.d. inder.. og sans..., vel!

Skal prøve å lese.

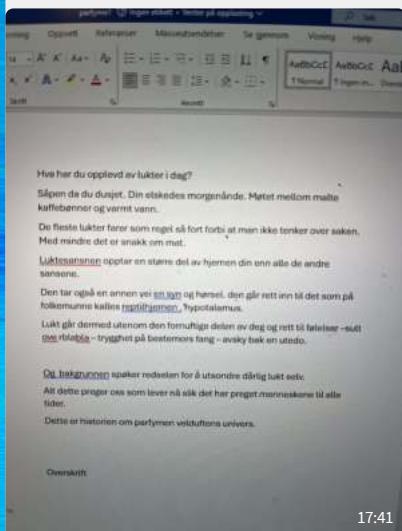
17:28

Vera:

Skjønner. ❤

17:32

Vera:

17:41

Stanset på en stasjon

Einar:

God inngang! Jeg opplever dette som en innledning som tar leseren rett til sine egne hverdagssanser med vakt nysgjerrighet.
De første setningene går rett til leserens nese, munn og hånd. Den siste samler spørsmålene i din egen hånd med en elegant og interesseskapende gest med "Dette er historien om..."
Jeg kan siden kommentere detaljer som hvorvidt du best kaller hypothalamus for reptilhjernen eller ei.

17:49

Einar:

I en pause - finn navnet på din iPhone-modell:
Medmindre du tror du får ny iPhone før sommeren, gi meg navnet du finner under "Innstillinger" slik:

17:54

Einar:

Innstillinger

Skjermtid

Generelt

Kontrollsenter

Skjerm og lysstyrke

Vera:

Jepp. Men det må være totalt folkelig samtidig med riktig. Kom gjerne med forslag. Her er toget uvanlig fullt. Ubehagelig. 17:58

Vera:

Sjekket kontorer i Finnmark - mulig Alta er det letteste for meg. I Karasjok er Sápmi - men virker som det er et uhyre samisk kontor.

18:10

Vera:

Jeg liker følgende - at vi noen år før vi blir pensjonister, stjeler oss til å kysse når moren din snur ryggen til.

18:38

Vera:

19:19

60

Generelt

Om

Navn n13836s iPhone (2) >

iOS-versjon 17.4.1 >

Modellnavn iPhone 13

Modellnummer MLPF3QN/A

Serienummer H0FW0273G4

Utløpt dekning >

Sanger 0

Videoer 455

Bilder 9 846

Apper 122

Kapasitet 128 GB

Tilgjengelig 48,95 GB

Wi-Fi-adresse 1C:71:25:A9:B3:A7

Bluetooth 1C:71:25:B2:A2:66

Einar:

Kjæreste, elskede Vera!
Jeg er så nær deg.
Nå er jeg også så stupende trøtt..
Hadde tenkt å skrive så mye, finne en
del relevant medisinsk om lukt,
destillere ut noe enkelt til deg; legge alt
inn på Craft-sidene våre; redigere
disse; også skrive særlig kjærlige
setninger til deg; dessuten skrive
spesialisterklæringer; betale regninger;
skrive e-post; undersøke vikarbyrå-
muligheter; vakse tøy; rydde, løpe en
god tur; løse kryssord – for å nevne en
liten del av alt jeg har vært motivert
for. Men dørgende trøtt og falt litt i

staver.

Og nå er du snart fremme!
Jef så på bildene jeg importerte at du
jo har iPhone 13!! Men jeg har 12..
(riktignok 'Pro Max'). På tide du fikk
IOS 17 (17.4.1). Da er den ikke særlig
gammel. Kanskje du kommer til å ha
den til høsten eller ut året? Tenker på
futteralet.

Skulle vi kanskje ikke også SOM
pensionister stjøre oss til å kysse når
min mor snur ryggen til? Jo, det vil jeg
mene, gå inn for.

Craft:

craftdocs://open?blockId=E5EC5DF2-
44E2-44F7-ACA3-
D00E032A1D74&spaceId=b76eb6e-
24df-e974-bcf0-af92149b5dab

20:22

Einar:

Begynte for lenge siden i ettermiddag på:

Bare du er full av min og vår kjærlighet, så.

20:24

Vi har det så fint, Vera ❤️🌹❤️

20:25

Vera:

Fremme i Oslo. ❤️

20:31

Einar:

20:33

Einar:

La meg vite når du er vel hjemme! ❤️❤️

21:59

Vera:

Nå ❤️

22:20

Einar:

Takk.

JEDSIOS ❤️❤️❤️

22:21

Vera:

JED ❤️😊

22:33

Einar:

Sov godt snart - og nå kan du altså merke meg under samme dyna - du er så sot og god, og hele kroppen min responderer bekrefteende bare jeg tastet dette, og vi hører sammen vi, nemlig. Og nå skulle jeg gjerne ha kysset deg, jeg, å så stemt jeg er for det - ○○○❤️

22:51

Vera:

God natt kjære Einar. Jojo og jeg prater. Hun har mye på hjertet om jobb og helgens strabaser.

Sov godt kjæresten min.

22:53

22:54

APRIL 8, 2024

Vera:

God morgen kjære mann. ❤️

Meldingen din tikket inn da jeg satt på båten med nabo Karianne.

Fortalte om deg og helgen på Sørlandet.

Det var så hyggelig å komme hjem til Jojo. Hun var oppbrakt over en hel del - fra domstoler, via transportsystemet i Viken til medarbeidere på Hellviktangen. Hun var rett og slett full av ord.

Og kattene var overlykkelege over å se meg.

Livet er bra Einar ❤️❤️

09:11

Einar:

Satte et hjerte ved «God morgen kjære mann. ❤️
Meldingen din tikket inn ...»

10:28

Vera:

Nå er lunsjen over. Min venninne Norunn ringte og spurte om vi skulle spise sammen (noe vi gjorde) - men samtalen åpnet med at hun ville vite om haken min er like rød som sist. Ja det kunne jeg bekrefte.

Tih

Jeg liker å bære avtrykket av en helg med deg (og jeg elsker å kyss deg).

Nå går jeg fra jobb. Livet utenfor trekker i meg. Utstyrt med et kamera skal jeg ut og lukte...

12:28

Og her har du et hjerte ❤️

12:28

Einar:

12:54

Vera:

Kjære fine Einar. ❤️

Vera:

Det er vel omrent alt jeg vil si. 😊

15:10

Einar:

Jeg elsker deg, Vera ❤️

16:07

Vera:

Ditto elskede.

16:08

Vera:

Hvordan er kvelden hos mor min kjære?
Her har det vært mor og datter kveld med
Rasmus på telefonen. Han blir hjemme en hel
uke i forbindelse med konserten til Jossi. Det
gleder jeg meg til.

Håper du har det rolig i hjertet og legger deg
tidlig. Hils din mor.

Mange kyss fra den lille mystiske kjæresten
din. 😊😊❤️❤️

21:53

Einar:

Min kjære, lille, kryptiske, uutsigelig
uutgrunnelige Verachen ❤️
Å, en innholdsrik og krevende dag, både på
jobb og med en lang FaceTime med Jakob
(veldig bra Jakob - meg; litt utfordrende med
moderen; masse innhold om sommeren og
om planer etter artium neste vår - skal dele
ALT med deg; gleder meg).

Også en lang løpetur! Ganske bra - tross at
jeg faktisk er lav på jern fordi jeg hadde glemt
at jeg ble årelatt for en ekstra stor slump i
Mandal fengsel for en drøy mnd. siden.

Nå deilig middag - reinsdyrkjøtt - skal se
Komp. Lauritsen.

Min mor hilser så mye - syns du er både
"kjekk", söt og fascinerende.

Jeg kvitterer med at dette er bare
forbokstavene... ❤️❤️❤️

P.S. fra moderen: Hun ytrer i skrivende stund
at hun er veldig glad for at vi har funnet
hverandre.

Her gjelder mer enn noensinne: Jeg kunne
ikke vært mer enig ❤️ - min lille Veranosja

22:10

Vera:

22:16

Einar:

Min mor fortalte nå nettopp at Jakob hadde
hvisket begeistret til henne i gangen da han
hadde overrasket oss her: "Han er jo HELT
anderledes nå!" - og ment at jeg sammen
med deg var så avslappet og glad.

22:19

Vera:

Så utrolig hyggelig å høre. Det rører meg
veldig.

22:20

Einar:

22:26

Einar:

Jeg gleder meg til å skrive mer til deg
siden. Nå koyer jeg, god og trøtt. Vil
prioritere sovn - og kan glede meg til
senga også, med den uhyre sterke
forestillingsevnen jeg der får - blir som
en 3D-skrivere som stanser deg ut under
dyna ❤️

Forørig har min mor fått en liten
innføring i det unike i hva jeg her kalte
"forelskelse og trygghet", og et lite
innblikk i hvor godt vi ser og tar vare
på hverandre, hvor nære vi er, hvor
mye du betyr for meg.

Hvilken diminutiv foretrekker du -
Verachen; Veranosja; annet?

Oppdater meg snart om lukt-
prosjektet. Lykke til på møtet/ene i
morgen!

Jeg bryr meg så veldig om deg, min
beste venn og elskede, Vera, som jeg
rundkysser godnatt ❤️❤️❤️❤️❤️

23:25

Vera:

Hjemme var det Verushka. Eller Verunchik.

Sov godt min fine fine mann.

Jeg skal også sove snart.

Og drømme om oss. ❤️

23:28

Einar:

23:40

APRIL 9, 2024

Einar:

Min elskede Verushka! ❤️

Jeg sovnet før midnatt og sov godt - inntil jeg våknet litt over 03 med sterk Vera-abstinens. Måtte høre på musikk en stund, kjente du var hos meg og sovnet. Så våknet jeg 05:40 med enda sterkere Vera-abstinens, og nå nyttet ingenting bortsett fra "VeraVera" fra 1997.

Flåsejenter. Men å, jeg forstår min forlibelse - noe bak, din person, din vilje, din lyst på livet, din indre skjønnhet og godhet ❤️❤️

07:04

Einar:

God morgen, forresten ❤️
Lykke til på møtene idag!

07:04

Vera:

God morgen Einar. Så leit at du ikke sover godt. Håper det ikke er min person som forårsaker søvnlosheten. Nå må jeg stå opp og finne en ide til møtet kl 9.. og holde den begynnende panikken rundt parfymesaken under kontroll.
Må rekke bussen om 28 min og har ikke stått opp enda.
Kyss fra kjæresten din ❤️❤️❤️

07:25

Einar:

Din person, selvfolgelig - med kolossal glede.
Så mangler du, og du skal da ta det som et kompliment, min kjære Veramin, jeg lengter bare ❤️❤️
Og er forøvrig uthvilt etter mye søvn og en uhyre god søvnkvalitet!
Jeg elsker deg sånn ❤️

07:32

Vera:

Vi må til spania august 2026 - total solformørkelse.

Ellers er jeg på bussen på vei til båten og har 45 min på å finne en ide. ❤️

08:07

Einar:

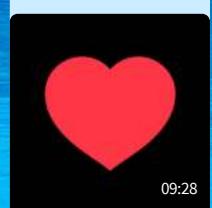
Spania august 2026 ✓

Idé på 45 min ✓

08:08

Einar:

09:28

Vera:

Joho. Fant en ide og det hørtes ut som jeg hadde tenkt en hel del.

Haha

Nå er det «skjemafest» kl 11 - en av de andre skal gjennomgå alle punktene.
Jeg skal se ut som jeg følger aktivt med

10:09

Vera:

10:10

Vera:

11:00

Her ser du meg tisse på den største enkeltdoen på NRK.

Vera:

Vet egentlig ikke om det forrige bildet burde vært sendt. Jeg ble bare så forundret over hvor store toalett som finnes. Dette er hva man kaller en universell utformet do - minst 8 rullestoler kan svinge rundt samtidig... (i den grad mange rullestolbrukere ønsker å gå på do sammen).

Nå er det klart for møte nr 3 i dag og jeg får ikke gjort noe som helst i pausene mellom møtene. Tirsdager er pyton. Jeg har allerede ønsket å bytte jobb med hans som støvsuger kontorene.

Sukk,
og noen tanker om dill her jeg ligger på en sofa utenfor møterommet. ❤️

13:26

Vera:

Hjemme igjen... men bare litt.
Skal opp til Anniken. Kjenner at jeg trenger å snakke hull i hodet på noen. Om alt.
Mye oss, da.
Anniken har vært min venn siden første dag i Mabelsvei.
Vi kjøpte hennes brors hus, og hun stanset bilen i veien og sa vi måtte tenne røkelse (salvie) for å bli kvitt all kranglingen der.

Anniken og Matz har vært til glede og støtte i 22 år. Og begge var i rommet da Trond døde.

Så nå går jeg.
Men som du ser, du er med meg hele dagen i stort og smått.
Elskede Einar ❤️

17:16

Einar:

Her mangler det et bibliotek, kanskje med et særlig godt utvalg om lukt?

20:46

Einar:

Så deilige og morsomt det er å komme ut av fengsel til deg! ❤️
Jeg tenkte sterkt på dill med deg under EMDR med en voldsmann som var redd for sinne sitt på kontoret. Jeg tenkte med svak forstand at jeg heller burde

konsentrere meg om ham og være vaksom, men det var så nye bedre å dille med deg i fantasien ❤️
Visste jeg det ikke at du kom på en fett idé! La meg høre mer når det passer.
Jobbet bra, så trent på treningsrommet for fengselets ansatte. Utenfor ved bilen nå, går og gleder meg til fredag.
Jakob ber meg ringe - gjør det, for jeg kjører hjem, hører på podkaster og tenker dill ❤️
Kys til deg, drømmedame og yndlingssjel ❤️
(sent with Loud Effect)

20:53

Vera:

Hjemme. Det regner veldig. (Lurer på når godværet kommer?).
Josefine og jeg ser på MasterChef Australia.
Kys ❤️❤️

21:59

Einar:

Jeg kjører bil og må svare siden - legg gjerne igjen beskjed! Hilsen Einar.

21:59

Einar:

Hjemme. Etter pokkers omkjøring. Sug i mellomgulvet - BÅDE sult og forelskelse ❤️
Tenkt dill.
Vil varme frossenpose med kylling og pasta, og se på CNN med Jake Tapper.

22:35

Einar:

Kysser deg i søvne ❤️

23:54

APRIL 10, 2024

Vera:

God morgen. Jeg sovnet på sofaen og veltet meg i seng midt på natten.
Og våknet av meg selv nå helt uthvilt.
Hvilken glede.
Håper du har det på samme vis.

Morgenkyss og klem ❤

07:00

Einar:

Jeg våknet én gang, snudde meg mot deg og sa høyt det jeg hadde på leppene direktelevert fra hjertet: Jeg elsker deg ❤, sovnet igjen, våknet av 3. mann, klokka, og sa det samme: Jeg ❤ deg ❤, idet jeg stod opp med smil, som er blitt enda større av din mld. Går snart, i god form. Ha en velgjørende dag, og tenk mye dill iblant.

07:06

Vera:

Kjære kjære Einar. Jeg trodde jeg sendte et hjerte, men trykket ikke på send. Huff 😊
Derfor får du dobbelt nå ❤️❤️

12:41

Einar:

12:41

Vera:

Tih!

12:41

Vera:

I dag har jeg hjemmekontor. Dvs jeg har vært mest i hagen. Rydder. I dag morges snakket jeg med manageren til Therese Johaug som var svært positiv på hennes vegne (hun er opptatt i dag) og siden har jeg vært så fornøyd med meg selv at jeg ikke har jobbet.

Og så kom en tekstmelding fra Annikens datter at det er surpriseparty for Anniken (Hun blir 70 i dag) og at jeg må komme. I byen i kveld. Puhh. Ikke akkurat hva jeg har lyst til, men dette må jeg... Og finne gave først.
Livet ass 😊

Jeg tror vi må snakkes på telefon snart.
Ikke bare skrive. ❤

13:29

Vera:

16:33

Snart ferdig med stien opp

Einar:

Skulle gjerne holdt på med deg! (Ja, i hagen og med stien, altså - og på annet vis, altså ❤️) Ser virkelig frem til å selv kunne arbeide ute! Nå er jeg trett og har gått i stå - hadde tenkt meg hjem etter vsnlig arbeidstid, og nå gjør jeg alvor av å gå - hjem for en løpetur i solen!

Nå er det bare 2 døgn igjen til vi er sammen!
Se hvilken widget jeg har laget:

17:25

Einar:

Einar:

Vera:

Jeg venter på bussen hjem. Har kjøpt gave.
Skal være i byen 20.30. Og du? Hva gjør du?

17:29

Einar:

Se siste mld. Skal løpe i solen.
Jeg vil være med deg i kveld! God fornøyelse

17:30

Vera:

Å ja 😊 så bare siste melding. Nå har jeg lest. Løpetur er fint.

Og i morgen er det obligatorisk etikkseminar. Vi trodde først det var et tilbud, men det endret seg.
Men når har du tid til å snakke telefonen da?

17:33

Einar:

Når som helst med lille, mystiske deg, vet du - bortsett fra arbeidstiden, kanskje.

17:41

Vera:

Steinar Jakobsen

The Bearable
Lightness of Being

Maleri

Vernissage fredag 12. april kl. 18 - 20

12. april - 18. mai 2024

Galleri K

18:18

Vera:

18:18

Vera:

Vera:

føles mere levende etterpå.

19:43

Einar:

Jeg kjører bil og må svare siden - legg gjerne igjen beskjed! Hilsen Einar.

19:43

Einar:

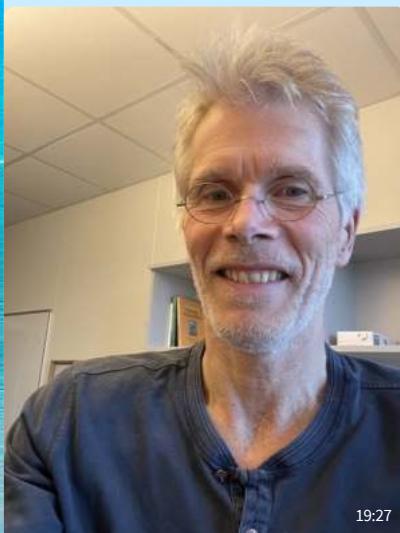

20:27

Einar:

Einar:

Vera:

På bussen.

Det gjør meg så godt å snakke med deg. Jeg føler meg avhengig av å møte deg.

Samtalene våre vekker opp hjertet mitt. Det

Vera:

Så fint. Jeg er fremme om 2 min.
Jeg elsker deg ❤️

20:32

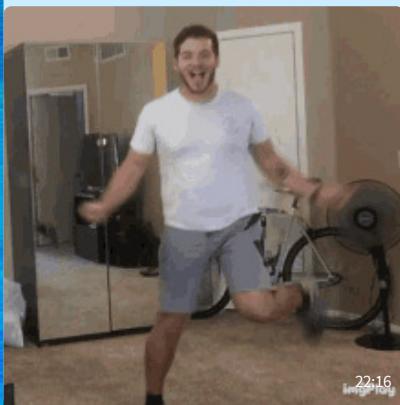
Vera:

På vei hjem etter kake og champagne i byen.
Har snakket mest om deg. Og oss. Alle spurte
så mye.

Jeg gleder meg til du kommer ❤️

22:13

Einar:

Vera:

Så bra! Fikk litt hjertebank for at noe skulle bære ugreit.

23:13

Einar:

Min kjære Vera, INGENTING er ugreit mellom oss❤️

23:15

Vera:

Et bilde på din sinnstilstand altså?

22:17

Einar:

Melding trukket tilbake 10.04.2024,
23:09
(sent with Digital Touch)

Vera:

Hva mente du med den du trakk tilbake? 23:09

Einar:

(sent with Digital Touch)

23:10

Vera:

(sent with Digital Touch)

23:11

Einar:

Eksperimenterte - ville sende bankende hjerte, og så ble det et brustent hjerte - og det er jo HELT galt.
- Somme tider er det spregende fullt av deg i hjertet, men det brister ALDRI av det❤️

23:13

<https://www.aiseesoft.com/resource/digital-touch-message.html#:~:text=Digital%20Touch%20is%20a%20new%20feature%20built-in%20the,Digital%20Touch%20effect%20to%20your%20photo%20or%20video>

23:15

Vera:

Wow. Så høyteknologisk 😊

23:16

Einar:

Femi, men... Må ha lov til å fjernkysse, jeg også..

23:16

Vera:

Veldig bra. Nå går jeg inn hjemme. ❤️

23:17

Einar:

23:17

Einar:

23:21

Vera:

Sov godt elskede Einar ❤️

23:25

Einar:

23:31

Einar:

...

23:31

APRIL 11, 2024

Vera:

God morgen. ❤️

Nå er det bare en natt til vi sees 😊

07:02

Einar:

God morgen ❤️

Og til vi kjennes inntil hverandre 💕

07:00

Vera:

Fine Einar. Her er vi ferdig med etikk-seminar, som var ganske gøy.

Likevel - jeg savner sjelen din og kroppen din.

Hurra for at du kommer i morgen!!

15:46

Einar:

Alt er så bra!

Jeg har fått flere til å grine idag og satte på ørende på plass uten at de har merket det.

Krigsflyktningen som skulle kommet med sykepleier imorgen tidlig ettermiddag, er heldigvis blitt syk - og jeg kan da avspasere fra kl. 13 eller før!

Kjører da til Arendal st. og tar toget 14:10 - i Oslo 18:25 og i T.H. gt. 19:00!

Topp, hva?

Bare jeg nå kunne få mer enn 6 t søvn - her har jeg tro på at kjærlighet + fleinsopp kan gjøre susen. Enig?
Og nå - nå skal jeg gå fra kontoret, jeg, og snart ta den løpeturen i solen som jeg utsatte igår.
Forøvrig elsker jeg deg ❤️❤️💕💕😊

16:21

Vera:

Sukk ❤️

Jeg er hos Kristin med Marianne og Anne Cec. Vi feirer sol på verandaen med en øl på vei hjem.

16:24

Einar:

Hils!

16:34

Vera:

Og så elsker jeg deg også 😊

16:34

Einar:

Jakob har fått karakter 15 (0 - 15; 15 best) på sær oppgaven og i teaterfag! Godt han har fått konsentrere seg litt om dette!

17:28

Vera:

Så fantastisk! Gratulerer. Gode gener da 😊

17:46

Einar:

Jeg kjører bil og må svare siden - legg gjerne igjen beskjed! Hilsen Einar.

17:46

Vera:

Skal spise kinesisk mat hos Marianne.

Einar:

Fin stemning!

18:18

Vera:

Og her sitter jeg nå. Dvs ligger. På en futon. Take away fra Oslos beste kinasted skal varmes (mat som jeg enda ikke har smakt - bare hørt om) og gode venninner. I morgen skal jeg til Lillestrøm på uforpliktende research, og ende opp hos Sofie og Steinars. Jeg gleder meg til alt - men mest til å holde deg i hånden igjen. ❤️

Einar:

Du verden 😊

Selv kunne jeg tenke meg en forpliktende ekskursjon henover de bena (benene, som dere frognerfruer sier..) ❤️

Og nu henger jeg opp tøy i solen før jeg skal løpe under den og bagefter spise makrell ved den.

18:25

Vera:

Jeg liker best pene ting. Men det gjør du også

18:27

Einar:

Som den pene, lille tingelingen min du er, ja -
Ja

18:28

Einar:

Uten sammenligning førvrig... finner jeg det
også pent med tøy flagrende på gammeldags
tørkesnor med klesklyper i ekte tre.
Idet jeg tastet dette summet årets første
humle rundt bena mine - et tegn! Løp etter
den med kameraet, men den unnslapp. 18:36

Vera:

19:18

Vera:

19:28

Einar:

18:36

Einar:

(Legg merke til den åpne døren - jeg lufter
naturligvis døgnet rundt nå. nu.

18:37

Einar:

Nydelig

Jeg tror jeg tar innover imorgen og slår
til på dama i det midterste bildet.

Og jeg har hatt vårens første løpetur -
herlig! Og sitter nå i haven med sola i
fleisen:

19:30

Vera:

Så fint. Jeg liker også klær som flagrer i
vinden.

Og luft er bra 😊

Her venter jeg enda på mat, for damene er
tunge i avtrekkeren. Men nå tror jeg at det
skjer noe.

19:17

Einar:

19:31

Løp i kortbukser! 17,5 grader idag!

Vera:

Wow! Her pissregnet det i dag morges, før det plutselig ble blå himmel. Men det er litt kaldt.
Jeg er nå så sulten at tennene løper i vann - og Kristin har gått i butikken.
Rotekopper.

19:34

Vera:

Jeg har bestilt badstue til oss søndag morgen kl 10. på hellviktangen. Håper du har lyst ❤️

21:34

Vera:

Ta med badebukse

21:34

Einar:

Klart jeg har lyst! Stadig morsomme overraskelser med deg.. ❤️
Men er vi så puritanske at vi må ha bekledning, da?
(Vel, jeg kan jo fort bli uanständig)
Klarer vi å innfinne oss før 10, altså?

21:39

Vera:

Det står at man skal ha med badebukse - men jeg liker best uten.

21:40

Einar:

Andre der også?
Vi kan jo forsåvidt overveie mindre antrekk på privaten, da.

21:42

Vera:

Nei jeg tror vi er alene - men kanskje ikke.

21:47

Vera:

21:33

X < SignUpGenius - Mob... > ...

m.signupgenius.com

You Signed Up For

THANK YOU!

You successfully signed up on the "Søndagsbadstue" page.

- Drop in on 04/14/2024 10:00am - 11:30am (CEST) at Hellviktangen

Tweet About This

Share on Facebook

Share on Pinterest

Email me an ICS

Return to Sign Up

Seafood Expo Global

#SECGO24

Einar:

Bare helt oppriktig denne gang: Så hyggelig og fint at du fant på dette, Vera! Jeg gleder meg til dette også!

Einar:

Vellykkt dag heromkring! Nå er jeg ferdigpakket, ferdigrent og ferdigspist - og aldri blir jeg ferdig med å glede meg over oss og alt vi har delt og skal dele med hverandre, elskede deg ❤️

21:51

Vera:

På vei hjem nå.

Veldig hyggelig middag med både Mariannes svigersønn og Kristins nevø. Nå håper jeg å rekke båten kl 22.03. ❤️

21:54

Einar:

STATEMENT
The following statement was made on March 3rd, 1971 by a neighbor who eyewitnessed the abduction of Einar Fløystell on March 1st, 1971 at 8:30 a.m.

"I saw Einar going up 78th Street turning right on Avenue C. A blond woman got out of a black car and grabbed Einar around the waist. Einar struggled to get away screaming and shouting. The man driving the dark haired boy came up from behind and grabbed Einar across the elbow thus locking his arms. The blond boy dragged Einar in the car while the boy pushed him into the back seat. Once in the car the lady laid down over Einar and the car pulled away.

The man driving the car was middle aged, gray haired wearing a dark hat and had a reddish, rather chubby face."

The above statement was made in the presence of Karl Tore Fløystell who hereby swear that this is the true statement of the witness.

For personal reasons, the witness does not want its address revealed.

Brooklyn, New York

March 3rd, 1971

22:47

Ikke noe å fordype seg i (og kanskje skulle jeg ikke vs. sånt helt spontant på kvelden) - under blanding i bilbiblioteket nattopp kom jeg bare helt tilfeldig over dette - fra avhør i Brooklyn etter at jeg ble kidnappet der i mars 1971 - ville bare dele det med deg. Ser på "Norges tøffeste" for første gang. Nå er jo vi det, men. Og nå håper jeg du er vel hjemme - og er med meg på å få unna denne natta som den siste unaturlige denne uka - så omfavner jeg deg om 20 timer og 23 min ❤️❤️ God natt!

Vera:

God natt Einar. Kom akkurat hjem og skal se på en MasterChef med Jojo.

22:49

Einar:

Takk for beskjed ❤️

Vet du forresten at jeg har det så fint med deg?

Jeg har det, ser du, og må bare si det, med en smule fare for å gjenta meg. ❤️

22:51

Vera:

Jeg må vente med å ta inn vitnebeskrivelsen. Vi må snakke om dette i morgen. ❤️

23:09

APRIL 12, 2024

EINAR hos Vera

12. apr. 2024 til 14. apr. 2024

Einar:

God morgen ❤️

12 timer nå - og så er alle molekylene på plass ❤️

07:09

Vera:

07:47

Einar:

Jeg kjører bil og må svare siden - legg gjerne igjen beskjed! Hilsen Einar.

07:47

Vera:

Gjett om jeg er lykkelig da? På tur til Lillestrøm og kjæresten min kommer om noen timer! ❤️

12:51

Einar:

Øg han er på vei ❤️ -6 t 0min ❤️

13:00

Einar:

Forelskelsen har sin pris - nærmere bestemt 5650 kroner. Og 2 prikker. Subsidiært 5 dagers fengsel. Som jeg ville ha foretrukket, hadde det ikke vært for at forelskelsen var så sterk at jeg heller raskest mulig ville avsteds og ut på E-18 for å ta igjen forsinkelsen. Jeg turde heller ikke meddele konstabelen at jeg gjerne ville gi ham drirkespenger og runde opp til 6000, ettersom denne forelskelsen er kostbar og verdit enhver pris.
Så nå sitter jeg mindre dramatisk tilstede i "Sørtoget", skal inn på Altinn og gjøre opp for meg, og føler så for å dorme og slumre innover mot min havn

14:04

Vera:

14:10

Vera:

Åhh - så følt! 😊 hvor fort kjørte du?

14:05

Einar:

Jeg presser motoren til det ytterst for deg, vet du... Ikke godt å si hva jeg var oppi...
Dette må du forøvrig ta som dagens kompliment - som håndfast smiger

14:07

Nei. Det synes jeg ikke

Vera:

Sitter i en hagekrok og myser utover skjønnhet du

14:11

Skjønner

14:11

Å jada. Jeg gjør det også. ❤️

Men bra du skal kjøre tog fra nå så du ikke blir ruinert.

Jeg er fortsatt på Lillestrøm men drar innover til byen snart. Og jeg GLEDER meg til å se deg. Jippi!

14:08

Einar:

Jeg syns 5650 er litt snaut - skal vi høyne til 6500?

14:08

Einar: Reise fra Arendal stasjon til Oslo S

12. apr. 2024, 14:10 til 18:25

Ja, ikke godt å vite hvilke spøkelsesaktige hastigheter jeg hadde funnet på innover, så uberegnet jeg er blitt

14:10

Einar:

OK, det alvorlige, litt strenge uttrykket bringer meg ned i skoene.

14:12

Vera:

Nå fikk jeg beskjed om at bookingen av badstue søndag morgen er ugyldig fordi det bare var mulig å booke in 1 person. Ikke 2. man lå visst dele med andre og da kan det bare være 5 til sammen.
æsj også.

14:14

GJENPART FORENKT FORELEGG

PERSONALIA

Navn: EINAR FLØYSTAD
 Fødselsdato: 01.06.1960
 Adresse: SPERREVIGVEIEN 130, 4818 KOLBJØRNSVIK.
 Førerkort i: Nis
 Prøvoperiode:

HENDELSESFORSKNING

Gjennomgangspunkt: 12.04.2024 13:05
 Verktøybokspunkt: 12.04.2024 13:07
 Gjennomgangstid: Tidligere
 Kjørerett: Personbil, FD1623B
 Vei: Fylkesvei 420
 Miljømetode: Siktet med laser

OVERTREDELSER

Forsøket: 01C Fartsgrense 80 km/t eller lavere - hm 13 tom 15 km/t
 Bakovervisse: sikt
 Sikt: 9689 M
 Prakkar: 2

Siktet (verge) er gjort kjent med nettsivkingen av å vedta forleget, jf. omsetning.

Forleget vedtar:

Signature siktet

Signature politibetjent (KLAI01)

Foto i :

Einar:

De sa laseren hadde vist 66 (i 50-sone), men noterte 63..

14:17

Einar:

Og ingen andre tider ledige heller, da?
 Vi kan kanskje som høythengende alternativ skaffe oss Weekendavisen (kan se på Oslo S) og kose oss med den søndag formiddag i sengen, så kan de badetøybekledde dermede ha det så godt (vi har det bedre, så).

14:24

Vera:

Haha. Nettopp

14:47

Vera:

15:05

Jeg skal bombardere deg med selfier.

Vera:

15:07

Det er hardt å være kulturjournalist.

Vera:

Og her ser du meg på en brygge midt ute i elven i Lillestrøm. Jeg er helt alene og solen skinner. Mye trafikk rundt med da, men elven blinker og jeg har kastet genseren.

Vera:

Einar:

Kjære min elskede 🌹

Du bombaderer meg med det beste i verden - deilige deg med all sin deilige godhet ❤️ Takk ❤️

Har slumret. Savner soltak på toget. En fengselsfugl prøver å kontakte meg for hjelp - vil ha medisiner med seg inn i jungelen i Sør-Amerika. Vet ikke helt om han er løslatt eller har rømt, jeg skal nå bare hjelpe ham, jeg - skal gjøre det nå.

16:32

Einar:

16:47

Einar:

Min kjære kulturjournalistsliter!

Lillestrøm - i sin tid holdt jeg så mye spetakkel på Lillestrøm at det var på snippet at jeg ble sendt hjem fra svømmemeiren på Sørum gård. Etter bl.a. en uskyld skoyerstrek med en levende geitebukk anbragt på kjøkkenet der. Vi trente i Nebursvollen bad. Det var i 1975, tror jeg. Sist jeg hadde noe å bestille på Lillestrøm, var i 1996 (da var jeg nok allerede fjernbetatt av deg.. ❤️) - det var året etter førerprøven på én uke i Finnmark og Mercedes likbil gjennom landet til Oslo. Jeg måtte ha glattkjøring, og det var lang ventetid i Oslo og ingen der, hvor det også bare kostet en brøkdel.

Og snart skal du fylle bildene ut med ord (mellom kyss) om din bestilling der foruten utepils og elvemeditasjon — 🌹

Jeg må prøve å komme meg inn i journalen til denne fangen. Jeg er jo håpløst naiv. Men vil ikke bidra til salg og skade av sterke medikamenter. Fredag ettermiddag og plutselig om å gjøre for ham å ha meg til å få apoteket til å utelevere en forsyning til 3 mnd. bruk i soramerikansk jungel? Meg som han bare såvidt har snakket med for to år siden. Mulig jeg må koble meg opp i THgate. Apoteket stenger 20.

Forlot nå Kongsberg. Før det Nordagutu - og en favorittutsikt. Gadd ikke gå til hin vindu og ville vise deg komfort-kupéen jeg flottet meg i. Men utsikten er over Heddalsvatnet, der jeg en fang var på en latterlig legemiddel- "safari", mot Notodden (der jeg var i turnus), og over - dit jeg skal ta deg med, for nå gjetter jeg at du ikke har vært der: Gaustatoppen, 1883 moh. Du kjenner kanskje ikke til jernbanen, funikkularen, inni fjellet? Tidligere topphemmelig NATO-installasjon. Forøvrig elsker jeg deg ❤️

17:28

Einar:

17:30

Einar:

<https://www.abcnyheter.no/reise/2014/06/30/20282/fevik-var-roald-dahls-ferieparadis-i-30-ar>

19:54

Einar:

Lysaker. Straks Oslo S. Du?

Enda noe nytt innvortes, ikke skjønt det før nå: Jeg har ikke bare Vera-abstinens, men absinens for Lisdeksamfetamin, som jeg jo bråsluttet med. Veldig uro og noe kłøe i natt, bomull i hodet, svette, ute av lage. Men skal fikse dette, særlig når den andre abstinensen snart opphører!

18:26

Vera:

Nå er du her vært øyeblikk. Ring når utenfor så møter jeg deg utenfor.

18:46

20:03

Vera:

Hvert mener jeg

18:54

Einar:

⌚
(sent with Find My)

19:04

Er det ikke THgt 50?

19:04

Barnevakt

19:15 til 20:30,
Sted: Thomas Heftyes gate, Oslo

Vernissasje-fest

12. apr. 2024, 21:00 til 13. apr. 2024,

01:00

Sted: Kongen marina

APRIL 13, 2024

Einar:

Fevik var Roald Dahls ferieparadis i 30 år | ABC...

Vera:
<https://images.app.goo.gl/dYXXfNmuh4f8iphv7>

13:32

16:41

13. april 2024 kl. 19:20

13. april 2024 kl. 19:30

13. april 2024 kl. 19:43

13. april 2024 kl. 19:53

APRIL 14, 2024

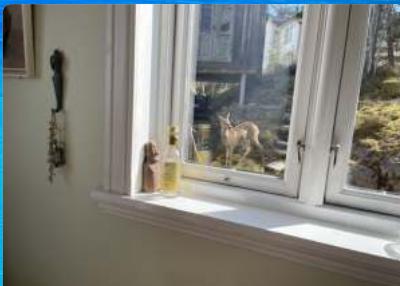
Soverom nydesignet

Av Jaknes

Einar:

<https://www.icloud.com/keynote/0SXTLhMNh-75q3jUbF0GyKrw#Jakob-nyanordning>

15:08

14. april 2024 kl. 15:24

Einar:

Nesoddbåten. Hvorfor er ikke du her og kliner med meg? Jeg er helt forvirret. (Men tar meg sammen og skal klare det.)

17:02

Vera:

Jeg sitter ute i solen og tenker på deg. Du er så nær meg. Jeg vil vite alt så jeg spør og graver. Og så gleder det hjertet mitt at du og jeg planlegger ting sammen. At vi skal være bestevenner og elskere.

For begge deler trengs.

Takk for en veldig fin helg(igjen). Jeg kjenner at jeg er bitte litt redd for at du har kjedet deg. At du kanskje ønsket noe annerledes. Fra min side var det altså fint. Jeg har lært mye om deg denne helgen. Om alt som har vært.

Det krever mye styrke å stå oppreist i det kaoset du kommer fra. Du er kjempesterk. Og jeg beundrer mye ved deg.

Jeg anerkjenner også at alt dette har påført deg omkostninger som kommer til uttrykk på

Vera:

ymse vis. Men hvis jeg forstår historien og kan se hele deg, blir alt dette mindre truende. Derfor spør jeg.

Når alt kommer til alt, tror jeg vi er gull sammen. Og jeg gleder meg til livet med deg Einar. ❤️

17:14

Vi fikk jo ikke tid til å lese avisene en gang 😊

17:16

Einar:

For en klok, omsorgsfull, finfølende, modig, viljesterk, rommende og kjærlighetsstør melding å få ❤️
Jeg verdsetter ditt engasjement høyt. Selvfølgelig har jeg IKKE kjedet meg. Det ville vært naturstridig med deg, for oss ❤️

Det er så riktig og vesentlig å utforske hverandre og hverandres liv slik vi gjør det.

Takk Gud for at du (Vera) ser meg og bryr deg med hele deg, som er så fin. Aker brygge 🌸

17:21

Vera:

😍 raker her i blesten ❤️

17:33

Einar:

Du raker i blesten
Jeg angrer jo nesten på alt jeg ikke fikk gitt deg før jeg gikk med meget ennå i vesten

17:40

Vera:

Takk for rakedikt.
Her blåser bladene vekk forttere enn jeg klarer å fange dem, så nå går jeg over til blomsterbed-arbeid. Jeg elsker praktiske oppgaver (som jeg liker 😊 - de jeg ikke liker, gjør jeg ikke)

Elskede Einar

God tur - jeg klarer ikke parere de flotte enderimene. Du er best 😁😁🔥

17:52

Einar: Reise fra Oslo S Trelastgata til Arendal stasjon
14. apr. 2024, 18:00 til 22:57

Einar:

På bussen mot Kongsberg.
Jeg setter pris på alt med deg, jeg.
Bare et lite utvalg gylne stunder i helgen:
særlig inderlig dill på lørdag;
da du delte ditt barndoms album med meg i haven, livskraftige, følsomme urkraft;
roen og nyttelsen under middagen, TV og massasjeen igår (så nydelig når du hengir deg til å bli tatt vare på);
da du spurte og gravde i sengen idag, sørget for at jeg delte viktige forhold i livet mitt, og du ivaretok det så trygt; tommerhoggerfrokosten din idag, en absolutt favoritt.

Alt så fint og riktig. ❤️

18:27

Einar:

Fikk visst ikke delt denne mld fra min mor igår:

Har tenkt på deg. Godt at det høres ut som du er fremme.
Men teksten din høres ut som du sender bilder, og før jeg får skrevet dette ferdig, kommer bildene strømmende. Leiligheten ser jo akkurat ut som noe etter mitt hjerte. Og røde vegg! Du må hilse Vera og si at jeg klapper for både henne og familien. Kos dere i kveld (helt unødvendig å si det, vet det), og ha en spennende og interessant dag i morgen. Stor klem til dere to fra meg

18:43

Vera:

tekst før din tekst nr 2: Nå ble jeg glad... Og jeg lo litt her på kjøkkenet. En glad latter. Skal lage middag. Etter tekstd nr 2:
Flott at hun liker Sofies leilighet. Jeg håper hun ikke viser frem til «alle».

Vera:

Jeg føler at bilder er privat og kjänner at jeg blir litt urolig av at du sender mange bilder fra vårt liv uten at jeg vet det (uansett til hvem).

Kan jeg få vite hvilke bilder du har tenkt å sende før du sender det?

Det betyr noe for meg å vite hva andre har sett og vet fra mitt liv.

Hva du deler.

Og det er viktig.

Nå kjänner jeg på at jeg føler meg utslevert (tidligere bilder) og jeg er nå beskjemmet overfor Sofie at hennes hjem også er utslevert. Derfor - kan jeg få vite først hva du har tenkt til å dele med din mor?

19:04

Einar:

Oi, klart du kan. Mente å la deg vite, har latt deg vite, deler ikke mye, og min mor deler ikke videre. Deler også vanligvis med tidsbegrenset lenke. Mer siden. kongsberg nå

19:09

Einar:

Det var ubetenksomt av meg å sende min mor bilder fra leiligheten. Jeg forstår umiddelbart hva du mener, og det er jeg som skal være beskjemmet.

La meg forsikre deg:

- Min mor videresender ikke bilder til andre.
- For sikkerhets skyld har jeg nå gjort henne oppmerksom på at hun ikke skal dele bildene med noen. Hun svarer at det ikke har falt henne inn, at hun ikke engang har nevnt dem for noen, og ikke deler slikt.

- Jeg ber uansett om unnskyldning, Vera. Dette var en glipp. Trodde jeg nevnte for deg at jeg delte noe med min mor, for det har jeg altså gjort ellers. Men selv sagt er bilder fra andres leilighet noe jeg skulle vært særlig akt som med. Var visst ikke helt meg selv. Ønsker å være nøyde med sånn. Skal ikke skje igjen.

- Ellers har jeg delt bare noen ganske få bilder av deg, ditt og dine med min mor, og et par med Jakob. Jeg er ganske sikker på at du vet om alle. Deg utenfor toget, deg etter tap i Backgammon, Hedda, Jojo og barna i sofaen og alle på kjøkkenet da Jojo tømte død og fordervelse glasset. Bildene jeg viste på skjermen his min mor sist vi var hos henne.

Einar:

- Jeg skal uansett være enda nøyere med dette. Jeg er helt på linje med din følsomhet her, og jeg håper at du stoler på meg (og ber deg om det).
- Si ifra om jeg skal ringe deg for prat om dette.

Gått ombord på toget nå.

19:46

Einar:

Jeg er veldig for å hegne om og holde respekt for det private, Vera, og setter pris på at du også er sånn (kanskje endog enda mer enn meg, og det respekterer jeg fullt ut). Er nå litt ulykkelig over min ubetenksomhet, som ligner på taktløshet, og jeg må høre fra deg snart, ellers må jeg ringe deg.

20:01

Vera:

Helt greit. Måtte bare si fra.
Det traff noe i meg.

Jojo og jeg spiser middag og ser på
MasterChef.

20:04

Ikke vær lei deg. Jeg bare sa fra.

20:04

Einar:

Jeg er glad for at du sier ifra. Og jeg er lei meg for at det traff deg slik. Dobbelt lei meg fordi jeg selvfolgelig skulle ha tatt hensyn i forkant, for at jeg virkelig kunne være så ubetenksom. Jeg tror ikke det ligner meg. Og ber til maktene om at dette ikke etterlater en vond trevl av utsrygghet - eller utsrygghet overhodet - i deg, mellom oss. Jeg står nemlig HELT sammen med deg. Kan du se det slik - at vi fortsatt strø helt sammen, også med diskresjon overfor hverandres familie og alt som skal vernes, hegnes om, ikke utleveres, og at dette var en lapsus i tåka?

20:11

Vera:

Så klart. Det er da ingen skade skjedd. Jeg kjente bare at jeg er mere privat enn jeg trodde.
Vi er fortsatt like tette og jeg er like glad i deg som før.

20:14

Einar:

Godt.
Dette vil jeg ta på alvor!
Og jeg VIL at vi skal være mere private - ja, ganske private - SAMMEN.
Dette ER viktig. Og jeg er glad for at du har tatt dette opp.

20:17

New Scientist

Einar:

<https://www.newscientist.com/article/2416200-air-pollution-is-changing-the-scent-of-flowers-and-confusing-insects/>

21:23

Einar:

<https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S1352231016305210>

21:24

Einar:

<https://www.independent.co.uk/climate-change/news/why-flowers-have-lost-their-scent-812168.html>

21:25

Knar Fløystad, Dur. 01.06.09.33.194

Bakgrunn for aktuelle henvisning
Kjent

Mekt og økt synkronisering i familiene

Første del: My energi og temperaturer har økt, klima og tømmer har økt og blir høy med minkirk-dampvanns diagonal. Økende grønne GARD, hvor han var aktiv, det er 36 år, eksempler der, i et under samarbeidsdeltag, varit offisielle vært og konferansemoderator. Farfar sørget som aktiv, det i GARD (18 år), hadde også arbeidspartiet, men var også partileder for bolker og riksmedie-dampvanns. Hjemme de siste 10 årene etter hjemmekonflikten.

Livsløkken (min korte - trokki)

Med foreldre og fra 1963-sistre Kari Anne

1969 – 1982: Kongsberg

1982 – 1984: Elverum, Rana

1984 – 1986: Kongsberg og Oslo (ga tilbake).

1986 – 1988: Nær Rosedale, USA. I konferansekontor jeg først for 12 år siden så det flere pågikk spesielt interesseret at jeg ikke var engasjert akkurat og begynte spørkatalog på alle ting.

1988 – 1992: Holmøya

Jeg har sett sett ganske brennende område fram til 1999 (10 års alder). Min luft var temperaturen i fall og dønnende; alle avtak, men også kjærlig, sensurert, ram og vennsynsløft, og hun var mye nærmere med meg. Min mor sade for sin hjernen, hvilket minnet jeg vel alltid at hun var glad i meg (med unntak av at hun avslog et spesielt reaksjon med avtakende eler hjerteriggning når jeg var forvillet og svikt). Jeg hadde et særlig nært forhold til min far, som alltid var utrolig kjærlig og god. Jeg hadde ingen tendens til belysning, grøfling, eksplisitt, forsiktighet eller tilslutning, mesten over alt. Mange andre har også beskrivet meg som trygg, stabilt, aktiv og alldag med et godt humør. Sammen med gikk jeg rett på det meste og var min egen ene de fleste. Sammenheng var

Einar:

https://www.icloud.com/iclouddrive/02bBRUUsmxca76udq1jjcXqWFA#2013.10.29_-_Anamnese

22:47

Einar:

Arendal st.
Er litt trist.
Håper du får anledning og lyst til å sende meg en liten og god godnathilsen ❤️
22:59

Vera:

Jeg sovnet på sofaen. Våknet nå. Så klart jeg sender en hilsen. Ikke vær trist. Jeg er ikke det.

JED ❤️

23:03

Einar:

Jeg kjører bil og må svare siden - legg gjerne igjen beskjed! Hilsen Einar.

23:03

Vera:

Nå ligger jeg i sengen der du og jeg har tilbrakt så mange timer. Vil sove med en gang før jeg våkner helt. Hør på meg en gang til - ikke vær trist. Alt er fint ❤️

23:06

Einar:

Takk, Vera ❤️ Jeg trengte disse ordene. Jeg står deg så nær - og lojal last og brast

23:10

Hjemme

23:10

Vera:

23:11

APRIL 15, 2024

Vera:

God morgen kjære Einar. Håper du fikk sove. Jeg har lest hele anamnesen din. Jeg skal forsøke å møte alt dette med vennlighet og forståelse.

I dag skinner solen og for første gang i år drikker jeg kaffe på trappen. Litt mandags-seig mao. Ha en fin dag min kjære - så tipper jeg at vi holder kontakten i dag også ❤️

07:46

Einar:

Lest hele anamnesen? Hadde ikke forventet det så snart.
Mer redd for å gjøre noe galt nå etter fotodelingsfadesen - noe du reagerer på for egen del, stusser ved, blir usikker av? For egen del vil jeg bare gi deg innsyn i livet mitt, og så dele og snakke om hva som er fruktbart å dele og snakke om, hverken mer eller mindre.

07:50

Vera:

Det vet jeg.

Men jeg våknet i natt og tenkte at jeg hadde sovet så mye at jeg kunne ta en våken pause før jeg la meg til å sove igjen.

Gjennomførte planen delvis. Leste første halvdel.

Sov.

Og leste resten da jeg våknet helt utvikt kl 06.30.

Jeg har mange tanker, men ikke noe ubehagelig. Jeg kjente også til det meste. Du har fortalt meg mye fra livet ditt. Flere detaljer da.

Tusen takk for at du er så åpen. Det gir meg anledning til å forstå.

Jeg snakket med jojo i går om 17 mai. Hun er jo russ i år og jeg diskuterte dagen med henne - om jeg kan reise bort, om hun skal gå i russetog etc skjønte plutselig at det er siste 17 mai hvor jeg kanskje må stille opp. Men hun sa at det var greit. At det ikke er en familiedag uansett. Og jeg tilbød henne huset til vennfrokost.

Oj - dette ble langt. Nå må jeg stelle meg og dra til byen.

Ha en fin dag elskede Einar. ❤️

08:02

Einar:

Jeg kjører bil og må svare siden - legg gjerne igjen beskjed! Hilsen Einar.

08:02

Einar:

Du er så fin.

Takk for første tilbakemelding om "mitt livs kalamnitter".

Vi må være sikre på Jojos (og dine) behov for 17. mai i byen og med henne. Russ vanligvis bare 1 x i livet.

Ikke langt i det hele tatt - husker du ikke hvordan vi var og skrev da vi var unge og i fase I - XII, i.e. i februar 2024?

09:07

Einar:

09:07

Vera:

Haha.

På båten med sykkel. Fantastisk i solen.

09:08

09:08

Einar:

Med sykkel - aaah. T-banen da vi var enda yngre... ❤️ du med sykkelen der.

- Og nå igjen, bare denne gang på båten, der står du vel i singlett, med barmen uten holder, og med hår under armene - sukk❤️ - og nå kommer jeg bort til deg på den andre siden av sykkelstyret - O, cykkelstyre. O, kjærlighet❤️

09:11

Vera:

09:13

Det finnes ingen emoji av eldre dame med flagrende hår.

09:14

Einar:

Slutt nå - ungdommelig, livsfrisk dame i moden alder.

09:16

Einar:

09:16

Vera:

Du overrasker stadig med digital kompetanse.

09:16

Einar:

Jeg holder pusten mens jeg nyter den temporære tilfredsstillelsen ved å være deg overlegen i NOE.

09:18

Einar:

09:18

Vera:

Haha - det er du vel på jobben også

09:18

Einar:

09:22

Einar:

Jeg elsker deg i pasienttimene, jeg elsker deg under journalskrivingen, jeg elsker deg i matpausen og jammen elsker jeg deg ikke også når jeg setter meg i bilen og skal høre podkaster. ❤️❤️

15:48

Vera:

Så flott. Samme her - og ikke minst når jeg sykler gjennom byen som nå 😊

15:50

Vera:

17:14

Sitter på verandaen hos Kristin. Igjen. De siste glade dager før det bygges igjen foran. Marianne er her også. Som vanlig 😊 Hils mor. ❤️

Einar:

Takk! Hils de respektable damer. Min mor er sur for at vi ikke kommer på hagefesten 17. mai (særlig fordi Ninea, stedatter, 63, i.e. datter av avdøde ektemann Bob, med sin frue, Lorry, er her på besøk fra USA 14.-19.05) - men dette oppveies nok av gleden hennes over det gode liv som vi synes å ha fått til ❤️ - og straks løper jeg meg en tur.

17:20

Einar:

Rettelse: Min mor ble skuffet, og ikke sur (som var ment spøkefullt). Og gleden over vårt gjøren og laden oppveier det meste. (- Forøvrig gjør jeg som jeg vil... Nå løpetur - og på den elsker jeg deg særlig, ved hver passeringstid ❤️)

17:40

Einar:

Takk for at jeg fikk tenke på deg - langt fra rekorden på 44:04, men jeg løp lett og greit med tydelig bedre fprm enn for en uke siden, og bedre enn for et år siden:

18:59

Utdrag

Dato	Starttid	1 km	3 km	5 km
15.04.24	08:13	0:05	7:22	8:39
28.04.24	08:13	0:16	7:21	8:21
07.04.25	08:18	0:48	8:52	9:19

Einar:

<https://einars.craft.me/AJ7mBVbCCzByL3>

18:59

Vera:

Så fint. Da løp du bra. 😊

Jeg har fått lagt inn ny bank-id med de praktiske damene her.

19:29

Vera:

Og jeg har fikset innloggingsproblemer for de andre!! Yeah. Jeg er et data-genie!

19:47

Einar:

Klart du er blitt det av å være sammen med deg.. (Jeg har hviskende føret deg med datakunnskap mens du har sovet).

Merker det gjør godt, ja, at du skrøt av meg for å ha løpt bra.... 😊

19:56

Vera:

Det var jo en forbedring da. 😊

Nå er jeg på båten hjem etter å ha spist masse små lekkerbiskener hos Kristin. Og drukket rosévin.

Skal sykle forsiktig hjem. 😊

20:33

Har syklet ned til båten uten problemer.

20:34

Einar:

Takk for at du bryr deg så mye om at jeg bryr

Einar:

meg så mye om deg at du har syklet forsiktig! Og takk for at du forstår så mye om hva jeg forstår at du forstår av min forståelse at du lar meg forstå at du er kommet til båten uten problemer.

Og hvis du nå også forstår at dette er en alkompedometrisk test som nok vil innebære en tilskyndelse og kanhende et imperativ til ekstraordinært fellesansvar for kropper hoder og sjeler som er forent til ett, når siste etappe skal utføres, hvoretter det iallefall fremtrer en meldeplikt for hjemkommen sikkerhet.

Og du er med selvfølgelig selvevidens enig på en rød flekk

20:43

Vera:

Jada. Jeg sier fra når jeg er hjemme. Skal innom butikken. Forvent melding ca kl 21. trala

20:44

Vera:

Nei forresten - jeg mener 21.45

20:45

Vera:

Eller kanskje kl 22

20:45

Båten gikk halv ihvertfall.

20:45

Einar:

Bra (og spøk litt tilside - jeg forstyrres betydelig om du ferdes per sykkel i trafikken med promille - sånn er det bare)

20:46

Vera:

Ikke mye promille. Bare litt.

Dette går fint.

20:47

Einar:

OK. Men her er det altså litt viktig at du også rekspekterer meg og hvor mye du betyr for

Einar:

meg, og at jeg bryr meg - bare husk det (alt går ikke bare fint selv om du føler det sånn og tror det. Nok om det. JED ❤️)

20:49

Vera:

Jeg sier fra når jeg er hjemme.

20:50

Einar:

Bra. Du er ikke lenger alene i dagliglivet ❤️

20:50

Vera:

08:01

Her ser du de ondskapelige rådyrene. De sover i hagen min som om alt er greit 😊

Vera:

Hjemme 😊

21:23

Einar:

Takk.
Vi er sammen.

21:24

Einar:

God morgen, kjæreste Vera,
Ja, solen skinner, og om du til nå har
syntes jeg er rar med ujevn profil, skulle
du se hvordan jeg i bilen anordner min
kork-skyggelue på hodet for å skjerme
for sidesol fra venstre...

Moderen: "Hvordan har du sovet?"
Sønnen: "Nei, jeg har våknet noen
ganger på morgenkvisten og tilslutt
blitt liggende våken. Jeg er så ensom."
Moderen smiler og småler.

Lykke til på hersens møter, som du nok
igjen turnerer bra - særlig om du tenker
på meg ❤️

08:02

Vera:

God natt til deg også kjære mann ❤️ sov godt

22:55

Einar:

23:00

APRIL 16, 2024

Vera:

God morgen kjære. Solen skinner i dag
også. Ha en fin dag i fengselet. ❤️

07:15

Einar:

Hvor ER empatien, lille, søte Vera, da.

08:03

Kjenner du ikke til Bambi, vesle Vera?

08:06

Einar:

08:13 ↗

5G

Til neste samvær med Vera ❤️:

2 dager

18. april 2024

08:13

Vera:

Finnes ikke. 🖕

De er ondskapsfulle dyr som har kommet til planeten for å ødelegge hagen min.
Vemmelige skapninger. 🍄

08:23

Einar:

Jeg kjører bil og må svare siden - legg gjerne igjen beskjed! Hilsen Einar.

08:23

(Jeg blir ikke varslet om nye meldinger nå.
Hvis dette haster, må du svare med «Haster»
for å gjøre meg oppmerksom på den
opprinnelige meldingen.)

08:23

Vera:

Tja, jeg vil ikke si at det hast..
Tør ikke skrive hele ordet. Kanskje telefonen
din plinger og så kjører du av veien. Huff. Nei
det vil jeg ikke. Her er det kaffe på båten og
jeg har klar en ide til møtet.

08:26

Glemte dette ❤️

08:26

Einar:

Siri snakker av seg selv
Og her er jeg som meg selv:

09:18

Einar:

09:18

Vera:

Det skulle pasientene ha sett.

09:19

Einar:

God idé - tar med til timene!

09:19

Vera:

I møte. Sniker meg til å skrive

09:20

Einar:

09:26

Vera:

Så koselig sted 😊

09:27

Einar:

Jeg velger nå 5 dagers soning for råkjøringa i
fortrige uke - og søker om prøveløslatelse eller
perm for tur til en pynt ved Tigerstaden om 2
dager ❤️

09:27

Vera:

Flott. Gleder meg til du kommer

09:35

Vera:

Og jeg må si at jeg virkelig liker bildet fra
bilen. Kjempefint.

Kanskje det er den infantile delen av meg
som snakker - men hun har rett til å ha en
mening hun også.

13:20

Forresten så tenker jeg på deg her jeg er på
vei til grunerløkka for å gjøre et intervju.
Jeg tenkte på deg i sted på møtet også.
Og du skal ikke se bort ifra at jeg vil minnes
på din eksistens litt senere på dagen i tillegg.
❤️

13:22

Vera:

Det var ikke på grunerløkka og jeg er

Vera:

usedvanlig dårlig til å finne frem. Syklet hit og dit og endte opp i en vei et stykke ovenfor Carl Berner. Burde selvsagt ha forstått at ordet «vei» signaliserte et sted utenfor sentrum. (Og så langt øst at jeg knapt har hørt om stedet)

Alt vel. Nå skal det skrives, men først må jeg sykle en liten tur rundt her jeg sitter et steinkast unna dit NRK skal flytte. Kjenner på vibbane.

Fint sted da 😊

16:20

Vera:

17:19

Vera:

16:20

Akkurat her sitter jeg nå i solen. Jeg har hørt om dette stedet i mange år, men har ikke vært her før. Det heter Hylla og skal rives. En liten gatestump midt mellom toglinjene ut av Oslo. Ved Vålerenga. Alle beboerne er tvunget ut. Men et hus holder stand. Og jeg venter på de som bor her.

Vera:

17:19

Vera:

17:19

Einar:

Så fint!
Takk for alt du deler!

Her inne på cella får jeg ikke ta bilder, men får utlevert mobilen til å sende én mld per døgn. Brød og vann, og ikke så verst!

Og så har jeg fått innvilget prøveløslatelse etter 2/3 soning på torsdag! Da stjeler jeg en politibil og kjører med blålys til Nesodden!

Har merket at du har tenkt på vei ❤️
Merk selv at jeg tenker på deg ❤️(ikke bare nys..)

17:53

Vera:

Haha

Sitter på båten. Møtte jojo og venner. Jeg tilbød gjengen ferske dadler - noe jeg aldri har smakt før, og kjøpte på Grønland på vei gjennom byen.

Kjempegodt og helt annerledes enn de dadlene vi kjenner.

De var crispy og søte- med konsistens som eple.

Alle likte det.

Morsomt

Man bør smake på nye ting oftere.
Men du som lever på vann og brød får bare drømme om ferske dadler. 😊

18:35

Einar:

Jeg kjører bil og må svare siden - legg gjerne igjen beskjed! Hilsen Einar.

18:35

Vera:

Så tidlig har du aldri forlatt fengslet så lenge jeg har kjent deg. God løpetur min kraftfulle mann. ❤️

18:38

Einar:

Av og til syns jeg fangene bare må steke i sitt eget fett - så jeg stakk av - Løpetur? Må jeg løpe idag igjen?
Hadde tenkt litt styrketrening jeg, da, men om du ber meg løpe - klart jeg løper for deg, rundt jorden om det trengs.. ❤️

Skulle imidlertid gjerne hatt noen av de dadlene servert i munnen først - fra din munn. Ja, smake på nye ting - bare jeg får smake på deg som noe eksklusivt fast ❤️

19:09

Vera:

Ohlala.

Her er det solnedgang med kaffe ute. Har snakket en liten time med Rasmus. Om livet, eksamen, venner, sommeren, at dere to skal møtes (han sa han regnet med å møte deg), om katter og universitet osv osv
Veldig fint.

Nå skal jeg lage middag. ❤️

19:56

Einar:

Våren kommer. Humlene summer. Og vi skal danse i blomsterenga ❤️

Så godt at Rasmus begynner å forlikes med oss 😊

20:13

Vera:

Ja men han spurte faktisk om han fortsatt var verdens fineste mann. For meg altså.

Han ble så liten da han spurte og han har eksamen 3 dager på rad fra i morgen.

Han håpet veldig å stå på alle tre.

Og nå Må jeg begynne med middag. ❤️

20:19

Einar:

🌹
(sent with Echo)

20:21

Einar:

Jeg er så trøttdum at jeg bare sitter i sofaen og spiser og spiser. Sov visst lite siste ensomme natt. Søvngjengeraktig i fengselet, antagelig bare vrøvet jeg.
Nå så stupsgiken at jeg må kravle opp i seng.
Kan du ikke bli meg... ❤️
Jajaja... om TO dager da!

23:06

Einar:

Se etter nordlys om du kan (ikke selv sett det, men aktivitet nå)

23:14

Vera:

Takk for info. Jeg skal se etter.

Jeg er med hos deg i natt hvis du kjenner etter. ❤️

Dill og dall. 😊 sov godt.

23:18

Einar:

Å, ja. O, helliga natt ❤️

23:24

APRIL 17, 2024

Vera:

God morgen ❤️😊🔥😎☀️🐦↗️❤️

07:38

Einar:

God morgen, min elskede ❤️
Jeg vil være helt nær deg.

07:50

Vera:

08:42

Einar:

Hvis du lover med kors på halsen at du ikke vil slå opp, kan jeg fortelle deg hva som lukter...

12:55

Vera:

Ok

12:56

Einar:

Nei, det holder ikke. Må ha en ed før jeg tør dette...

12:56

Vera:

Kors på halsen. Regnet med at det er en død rotte v

12:57

Einar:

Kors på halsen for....? Du må si det - uten lyvekors...

12:57

Vera:

Ti fingre i nesen

12:58

Einar:

På at du....

12:58

Vera:

Lover!

13:00

Einar:

Lover hva da??!!

13:01

Du må si det!

13:01

Vera:

Lover at jeg ikke går fra deg.

13:01

Einar:

JAAA!

For å bruke rørleggerassistentens ord til sjefen over tlf:

"stappfullt av rotter"

"de hopper frem og løper vekk"

"et svært rottereir rett på innsida"

"rottedritt overalt"

"sikkert ei dau rotte bag der"

Og om en halvtime nå kommer distriktets fremste rotte-ekspert fra skadedyrbekjempelsen (kalt "oligarken")
Du går glipp av mye spenning.

13:04

Vera:

Ojsann. Men bra det blir gjort noe med 😊

13:06

Einar:

Og nå følger noe imponerende ekkelt: 19.12
stakk jeg nesa inn i rommer med bereder og
kranner, og tok et bilde som jeg sendte til

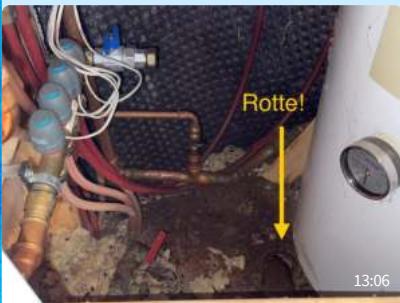

Einar:

rørleggeren. Ingen så da at jeg fotograferte en diger rotte på kloss hold.

13:06

Einar:

13:06

Einar:

Og du slår altså ikke opp?!

13:07

Vera:

Haha. Og så utrolig ekkelt.
Neida. Det må bare fikses.

13:07

Einar:

For et sjekketriks! Å ta den nye dama med i rottekjelleren!

13:34

Vera:

Jepp.

13:34

Einar:

Og kjærligheten tåler alt, utholder alt..
Testenes test er bestått ❤️

13:35

Vera:

Men har du forståelse for hvordan jeg har tenkt?

13:37

Einar:

Selvfølgelig

13:38

Vera:

Bra

13:38

Einar:

Du er jo den av oss som tenker mest riktig. Og har finfølelse.

13:39

Vera:

Og luktesans 😊

13:40

Vera:

Kjære Einar. Jeg tror jeg kom ganske nær noe sant når jeg sier at jeg så (og ser) en juvel bak noe ytter kaos. At vi er samstemte på bånn (eller inni eller hvor det nå er). Alt utenpå kan endres (og endrer seg uvegerlig med tiden uansett).

Men innerst/bak/nede/på bånn er vi den samme alltid og det var ham jeg så. Og forelsket meg i.

Sånn er det ser du

Og snart er enda et ytter problem borte.

14:37

Einar:

Kjære, kjære, kjære, allerkjæreste, allerallerallerkjæreste, dyrebare Vera! Ja, sånn er det - vi er samstemte på bånn, vi. Kanskje vi ikke trenger å gå så dypt heller. Vi merker jo mye samstemthet i det gruelig overfladiske og tøysete også.... Og i dagliglivet med kinesere, snakkefettere, moralismemødre, venninnerådet mm. Enig? Ja, du er enig.

Å, først nå fikk jeg lest din siste mld. For det har jo vært mye rotterot... 2-3 timers telefon-ventetid hos If skadeforsikring. Skrevet skademelding på nett. Oligarken fra Pelias var erkehøgglig, og jeg fikk ham til å påta seg mureroppdrag, elektrikeroppdrag etc. i tillegg til rottefangerjobben, og han skulle avtale med rengjørings- og desinfiseringsbyrå, og jeg fikk ham til å snakke direkte med Scott rørleggerass., som snakket med rørleggersjef Egil, og som jeg så fikk til å samarbeide direkte

med snekker om å rive (og siden oppføre igjen) veggen mellom badet og kjellervåttrommet. Og Scott og Oligarken skulle koordinere oppgavene seg imellom og med snekkeren og med sjefene og med If og greier og greier, i morgen den dag, og planen ble lagt så alt skulle være klappet og klart til at jeg kunne reise til Oslo i morgen ettermiddagen (om sjyverk-forskjølelsen var drevet vekk). Spesialkjellernøkkelen gitt til oligarken med spesialinstruksjoner for dreining og lirkning etc. Så leser jeg og leser i polisen, og der pukkes det på at jeg må kontakte Anticimex skadedyrsbekjempelse og ikke Pileas (som likevel påstår at de jobber for If). Jeg ringer Anticimex – må til vakttelefonen - og nei, ja, det er kun og bare og utelukkende de som kan dette for If. Må ringe igjen i morgen 08:00. Jeg ringer oligarken sent og etter arbeidstid. Så ringer endelig If. Ja, nei, bare og kun Anticimex. Anticimex alfa og omega, intet uten dem, nei. Neivel. Jeg plukker alt fra hverandre som kan plukkes fra hverandre, men må godta dette. Ringer oligarken igjen, og Scott igjen. Og oligarken og Scott og sjefene og snekkeren og gubben og gammla og kostebinderiet må vente på Tsar Anticimex. Jeg har innstilt alt inntil videre. Men oligarken er snille og tar ikke betaling fra min lomme, og Scotten er snill og står beredt og parat og gjør-klar i hele morgen, og holder en snekker i øret. Så alle som Tsar Anticimex vil tillate inn i rottereiret, vil på mitt klarsignal og håndklapp stille sporenstreks opp på dørstokken her i morgen. Så får vi se hvordan det går. Jeg har bedt oligarken drøye med å hente slagfella, i tilfelle fangst som kan gi informasjon til Tsar A. & If. Fella tar visst 36 rotter (store som katter), og disse blir kannibaler om de ligger oppå hverandre, så det kan bli tiårets skreksyn og fotosesjon....

Imens svinger jeg sånn i takt med deg, at – ja, der er alt i orden, der...hehe – vi får det til ❤️ Takk ❤️

18:08

Vera:

Dette er så bra 😊 så utsrolig dynamisk du er i møte med tsaren. En riktig husar (nå går jeg kanskje surr - var husarene på russisk side? Men det hørtes bra ut da hvis de ikke var det 😊)

Heia Einar. Min ridder ❤️

18:15

Litt tøys og litt alvor

18:15

Einar:

En sånn kvinne styrker mannen i meg, ei som responderer slik, gjør meg riktig oppesen!

Einar:

The Man In Me

<https://music.apple.com/no/album/the-man-in-me/307286365?i=307286375&l=nb>

18:19

Vera:

Men det har du grunn til å være 😊
Det er viktig at dette blir ordnt. Men det er kanskje litt optimistisk å tro at alt flasker seg i morgen tidlig.? Lov å håpe, men ikke bli frustrert om det ikke går som planlagt.
Nå fikser du for oss begge. Og alle som kommer innom oss på sikt. ❤️

18:31

Einar:

Du er sot og god og fast og fin og gild og tøff og inderlig og nær meg i tykt og tynt og skjent og alvor❤️❤️❤️
Nå spiser jeg sardiner og skal så henge opp tøy ute, rydde og fikse og så løpe meg en liten tur uten forkjølelse, som du og viljen har helet, med nye, forfotsko på tilbud, et ledd i finurlig plan om å få deg med på tærne i skogen, og så skal jeg gjøre akkurat passelig mye av alt jeg hadde på tapetet idag, og ta kvelden med uhyre god samvittighet og gasse meg i sofaen akkurat passe lenge til at jeg kan tumle litt tidlig i seng akkurat passelig fortumlet til at jeg innbiller meg at du ligger der og kryper inntil meg før jeg sovner inn i barnets dype og lange søvn!

18:40

Vera:

En vakker kveld😊

18:50

Einar:

Jeg har sett vakkerheten i deg ❤️

19:04

Einar:

Pinseplanen våre: vi må fortest mulig kjøpe billetter til konsernen mm. i Baroniet i Rosendal, samt reservere rom på Finsehytta. Er det sikkert at ikke hensyn til Jojo (forståliger nok) skal tale for nasjonaldag i Oslo? Eller skal jeg kjøpe/bestille i vei og planlegge videre?
Svar når det passer.

Einar:

Når det gjelder 🤦, føles det nå som et hus for skrekksfilm her - ikke samme lyst som før til å fyre opp i peisen og gå på badet for å slå lens.. At de kryper gjennom kloakkørrene gjør det også mindre komfortabelt å sitte lenge på doen oppe..

Her er den nye rattus norvegicus-siden: 20:05

Rotteskader

Kravestø - Stors norkiske tekulon
Blastrømde av en ørt av omleggsøye (100)

Einar:
Rotteskader

<https://einars.craft.me/rotteskader>

20:05

Einar:

20:14

Mine nye sokker (før løpeturen)

Einar:

Det var så ømt og nært og en inderlig kjærlighetserklæring, dette du så vakkert skrev til meg tidligere idag. Tusen takk, elskede Vera ❤️

Ferdig med løpeturen. Ikke noe særlig forkjølet.

Nå middag, og jeg har vel noen store

kjøttstykker i fella der nede, så saken er vel rottebiff....

21:14

Vera:

Bra ❤️

Her vaskes sengetøy og ryddes unna
vinterklær. Jippi. 😊

21:17

Einar:

23:56

(sent with Echo)

Vera:

Jeg synes vi skal bestille alt vi ønsker til turen fra Finse til Andsnes i baroniet. Kjør på. Nå skal vi ut å gjøre alt vi har lyst til.
Men det kan være at du må hjelpe meg litt underveis når jeg blir sliten eller fomler på ski.

22:08

APRIL 18, 2024

Einar:

Jeg skal ordne, og jeg skal hjelpe deg underveis på en god måte for begge - her er jeg sterkt!
Takk for tydelig tilbakemelding - jeg kjører på!
Og forresten - elsker deg ❤️

22:19

Vera:

❤️

22:39

Einar:

Livets under & godnatt
<https://vera-einar.craft.me/godnatt>

23:52

Einar:

God morgen, min elskede Vera ❤️
Som vanlig våknet jeg i 03-tiden, men nå var det mye mer behagelig enn før.
Først hørte jeg meg sørndrukket si høyt med et smil: «Vera Kvaal!» Så snudde jeg meg mot deg og hørte meg selv i trygg forvissning om at jeg ville sogne igjen: «Du er så fin! Du er så fin!» Jeg var helt avslappet og tilfreds. Det siste jeg husker er «Jeg elsker deg.» Sovnet. Uten de vanlige spenningene i kroppen. Uten forkjøelse. Halsen fin. Bare ørlitegrann tett i nesa (igrunnen borte nå).

Nå må jeg hente kaffekoppe, og så ringe til tsar Anticimex.

Nå husker jeg et dikt jeg leste i Aftenposten i ungdommen, ubundet. Et litt kjent navn, husker det ikke nå. Jeg tenkte dengang: Sånn håper jeg å kunne få det med noen en gang. Nå har jeg det slik med deg.

Innerst inne er vi alltid sammen nærmere og tryggere enn alt

07:54

Einar:

Måtte begynne forfra med en tsarina Anticimex, som først ikke så det realistisk å komme før i neste uke. Neihei, så måtte jeg mobilisere og dandere noen saksopplysninger slik at hun likevel neppe vil ha en utsettelse på samvittigheten... «Skal prøve å flytte på noe, kontakter tekniker, ringer deg tilbake ganske snart.» – Se det, ja.

08:09

Vera:

Sov godt kjære Einar. 🥰

23:54

Vera:

God morgen kjæresten min. Jeg er glad for å høre at uroen slipper taket i blant.
Så bra 😊
Da krysser vi fingrene for at tsaren dukker opp med regalier og rottegift.

Jeg er på bussen på vei til fergen. Litt forvirret over saken min. Mange tråder som må samles i dag. Men jeg vet at jeg er i den fasen hvor jeg lurer på å skifte yrke til gartner. At skriving blir for vanskelig for meg.

Heldigvis skal jeg skrive min første bok sammen med deg 😊 tenkte kanskje å søke debutantstipend i neste runde. Vi skal skrive speilets kulturhistorie - men det har jeg allerede nevnt for deg.

Nå er bussen fremme ved fergen så da avslutter jeg første melding i dag.
Sikkert ikke den siste ❤️

08:28

Einar:

Tsarinaen har ringt igjen, blid og mektig. For nå har hun hersket slik med lakeiene at noen av dem beordres hit kl. 12:30. Jeg koordinerer dette med Scotten. Oligarken og jeg har avklart i smukk fordragelighet vårt mellomværende.

08:28

Vera:

Bravo 😊

08:28

Einar:

Nå skal vi også sette fokus på andre lukter enn den lite liflige dunsten her i gården, din sak og din skriving, du mestergartner i språkets kjøkkenhave!

08:30

Vera:

Det føles så rart hvordan lukt har kommet så voldsmot i fokus i livet mitt for tiden. På jobb og privat.
Plutselig lukter alt hele tiden og i går

fikk jeg melding fra en gammel venn som er i Grasse - parfymehovedstaden i verden. Han sendte bilder av div parfymegreier og spurte om jeg ville ha noe derfra. Jeg sa neroli. Jeg har funnet ut at det er en av mine favorittlukter. Neroli et blomstene til en bitter appelsin som heter pomerans.

Hold meg oppdatert på tsarens lakeier. Dette er jo nesten spennende. 😊

08:46

Einar:

Og jeg lengter etter duftenes og sansenes deilige rike med din lett svette hud inntil min lett svette hud... ❤️
(stikk den, der du skal være fornuftig ved NRK)

08:50

Vera:

Jeg er så spent - har tsarens folk dukket opp?

13:35

Einar:

Er du? Du kan ikke fri deg fra å tenke på rottene..? (Eller tenker du på meg?)
Nåja, dette er komplisert, og jeg skulle hatt din klare og handlekraftige hjerne her...

Tsarinaen hadde sendt den trivelige mannen i Anticimex som jeg snakke med på vakttlf. igår, for han hadde en søster i nabolaget mm. Han var ikke så grundig som oligarken, delvis fordi alt er så frustrerende oppdelt for forsikringen: Anticimex bekjemper kun skadedyrene, dvs. fanger dem. Skader på bygningen forårsaket av skadedyrene er et annet gebet. Her må skadetaksering og egen rapport til. Gjennom diverse oppringninger, timers venting, e-post mm. har If sløknet meg den stykke opplysning at «i denne saken har vi rekvisert en av våre samarbeidspartnere til å besikte skaden og å utarbeide en skaderapport knyttet til bygningsskade som sendes til IF for vurdering. Vår

samarbeidspartner vil kontakte deg pr. tlf. for å avtale tidspunkt for besiktigelse av skaden.» Mens rørleggeren og muligens snekker her lokalt står klare og venter på mitt startskudd. Nye telefoner. En kollega av min saksbehandler innvier meg i ett stykke opplysning til: OCAB er rekvikert. Javel, OCAB altså. Gode, gamle OCAB – er nye OCAB? Et vesen? En mann? Internett-søk. OCAB Arendal, Stoa – et nr. Mann i bil. Jada, kollegaen i Lyngdal hadde fått oppdraget. Jeg forklarer det hele forfra, med god trening i dette nå. Våken fyr i andre enden, dertil grei. Skal ringe kompisene på Vestlandet (Lyngdal..), og kan ikke han innfinne seg hos meg imorgen tidlig, vil han selv gjøre det. God buse. Men rørlegger Scotten og snekker X, da, som vil peise på idag? Igjen er OCAB-kollegaen våken, dertil pragmatisk. Jau, jaudå, bære dokumentearer. – Så får dere det inn i rapporten til If imorgen, som helt nødvendig og riktig arbeid, presser jeg på. – Bære ikkje kast no', ikkje ein plank, ikkje et røy, ikkje gjennomspissa isolasjon. – Nei, nei. Og så er det jo sånn at enda en Anticimex-fyr kommer, et slangemenneske som skal sendes inn i rottegangene. ikke for å rydde opp, sanere, ikke for å reparere, bare for å se og bekjempe.. Han prøvde visst å ringe meg nettopp. Kommer fra Kristiansand. Og nå deiser en rapport inn fra det første Anticimex-besøket. Og så ringer Scotten. Og ringer igjen. Nei, snekkeren kan ikke før mandag. Drøftelse. Skulle jeg ringe snekker Mons? Eller Viga Bygg? Nei, nå må jeg roe ned og ta dette i orden og rekkefølge. Og nå begynner jeg å nyse og merker ståket, og alt blir ussete i hodet, for jeg er jo ikke så klartenkt som deg i praktiske saker... Og så vil jeg spise lunsj, nei formiddagsmat nå, på ettermiddagen for søren, i sola. Tror det nå må bli slik:

1. Fredag morgen: OCAB befarer bygningsskader (lukt regnes forøvrig som forsikringsdokket bygningsskade) og hhv. godkjener og rekviserer håndverkere.

14:16

Einar:

- Sent for tidlig..
2. Fredag formiddag: Slangemannen (Anticimex) for befaring av skadedyr-status/bekjempelse
 3. Fredag dag: Rottefellene tømmes (Anticimex eller meg)
 4. Fredag ettermiddag/kveld: Til Nesodden?
 5. Hjem søndag kveld?
 6. Mandag kl. 07: Snekker river ned veggen (avtales nå)
 7. Mandag kl. 08 - 12: Rørlegger utbedrer rørskader og sikrer kloakkinngangen. Snekker/murer murer igjen hullet i grunnmuren mm.
 8. Mandag dag: Anticimex tømmer feller og fanger flere rotter
 9. Senere i uka: Sanering av rottelik, dritt, lukt.
 10. Om 1-2 uker: Oppføring av ny vegg med dør og isolasjon mm. Adgang til kraner og til varmtvannsbereder.

14:23

Vera:

Kjære Einar. Herregud for et mas. (dette skal vi le av etterpå når alt er fikset). Jeg vet at koordinering av x antall håndverkere,samt forsikringsfolk, er et mareritt. Men det virker som du gjør en god jobb i å igangsette tiltak. 😊

Har du overskudd til å komme hit midt i det hele? (Eller er det digg å stikke frarottene?)

Her går det utrolig smått. Alt er vanskelig. Jeg får ikke til noe som svinger. Tanken på noe så praktisk som rotte-fjerning føles tiltalende i mitt velduftende, abstrakte og uoversiktlige univers.
Men jeg lukter godt da i motsetning tilrottene n

14:43

Einar:

Oligarken svarte da jeg nevnte fotografering av det gyselige synet av

flere døde rotter i fella: "Det tror jeg du ikke vil se. De blir kannibaler, spiser hverandre; det blir ofte svært blodig." Og nå tror du jeg har spart deg for bilde og beskrivelse? Nei, ingen har bitt på sjokoladen fra oligarken. Så nå har tsarina-lakeien byttet sjokolade-fellene ut med peanøttsmør-feller.

Forøvrig får jeg reaktivert traumerreaksjoner av forvirringen omkring instanser og byråkrati. Jeg har alltid vært tilbakestående her. OCAN minner meg om en konkret erfaring i Dalen i Telemark i 1993, der jeg i en måned som medisinerstudent var utplassert i almenpraksis. Allerede søndagen jeg ankom begynte det. Jeg traff på kolleger som inviterte meg til et stort søndagsselskap. Der kom det stadig nye mennesker bort til meg og forespeilet meg kommende besøk hos "kon"; det skulle være både særlig hyggelig og spesielt interessant. Jeg visste jo at jeg skulle til skattekontoret og sosialkontoret, Næringsmiddelkontrollen og det ene med det andre av dette jeg gruet meg til og gremmet meg for - med manglende forstand på forvaltning, etater og slikt. Jeg svettet uavlatelig ved tanken på dette. Og nå kom dette "kon". Det måtte være "KON", tenkte jeg. En forkortelse, et akronym? Jeg kommer nok på det. Jeg må komme på det. Gode miner til slett spill - "javisst kommer jeg dit! Ser frem til det!" Plagsomt lognaktig. Og en sjårlatan. Kunne jeg rømme? Dette pågikk hele kvelden under selskapet, jagg i flere dager etterpå. Ikke Internett dengang. Vred hodet i dyp rebusløsningsmodus - KON, kånd, CON - hva ER dette? Viktig må det være, siden alle snakker om det.

Noen dager senere var jeg inne på trygdesjefens store kontor. Bare han og jeg. Bred orientering om trygdesystemets oppbygning mm. Jeg forstod ikke en tøddel. Prøvde svettende å nikke på riktige steder, si "akkurat!" og "nettopp!" i pausene; en og annen "hvordan da?" Men hele tiden grunnet jeg hardt på CON, for også han vendte stadig tilbake til dette ordet.

Jeg var på randen av å sprekkje, ja bestemte meg for en åpen tilst  lse,    legge frem min gruelige uvitenhet og dumskap - spørre ham direkte om hvor KON/CON l  , og hva de nå hadde for fokusområde for tiden.

Da, akkurat da, i et lynglimt forstod jeg det, etter sikkert 3 dagers pine og idet det stupide spørsmålet var ved    forlate tungen: "Kon" var "oss" på dialekt! "Hj   kon" = "hos oss"; alle disse som hadde sagt "når du kjen te kon", hadde altså ment "når du kommer til oss"! Jeg var nesten ved    løfte trygdesjefen opp fra gulvet.

15:00

Vera:

Haha.
Men ikke mist motet min kjære. Forvirring er ikke farlig - bare ubehagelig.
Så snakkes vi når jeg er ferdig på jobb om en liten stund.

15:43

Einar:

Takk for prat!
Med avklart smittevern ble suget etter    være sammen giret opp - kommer imorgen medmindre ekstraordinære gj  nv  rdigheter og s  relige fortredeligheter. Jeg hører på deg med bokstavelig lydighet, antagelig også vedr. arbeid på toget.
P.S. La meg vite om du eller Jojo ønsker en rottebiff og/eller noen stykker brun pels til en k  apekrage eller lign.

17:18

Vera:

Nei takk. Vi kan fl   kattene her om vi skulle bli n  dne.
Og supert at du nesten ganske sikkert kommer. ❤

17:20

Einar:

F  r nøye meg med rotteniste, da.
Stopper her i skogen (hvor mobil og nett egentlig er bannlyst) fordi jeg med nesten

Einar:

inert assosiasjonsvirksomhet kom på:
Selvsgart skal vi til Oldenburg sammen i år -
uavhengig av strøm og gass og fanden og
hans oldemor.. - og IKKE bo på hotell, men
hos min nære venn (også han forsøkt i
mange mnd., men skal kontakes nå):

18:03

TIM SCHRÖDER

Wissenschaftsjournalist

Einar:

<https://www.schroeder-tim.de/>

18:03

Snakker selvsgart godt engelsk.

18:03

Og vi skal også besøke Jakobs onkel, også en
god venn (samtidig sette fyr på rettsbygningen
mm.):

18:05

Einar:

<https://www.facebook.com/dierk.dettmers>

18:05

TIM SCHRÖDER

Wissenschaftsjournalist

Einar:

Tims side på engelsk:

<https://www.schroeder-tim.de/about-tim-schroeder/>

18:06

Vera:

Fint 😊
God tur i skogen! 🍀

18:11

Einar:

Segner om. Kjøpt togbilletter. God natt ❤️ Og
neste natt ligger du inntil meg! ❤️

23:08

Vera:

God natt ❤️

23:47

APRIL 19, 2024

EINAR hos Vera

19. apr. 2024 til 21. apr. 2024

Einar:

10:12, og det er rent stusselig og sårt at
vi ikke har sagt godmorgen til
hverandre ennå, slik vår sedvane har
blitt... ❤️

God morgen, min elskede ❤️
Her rotter vi oss sammen i kampen.. Er

det rrottens år? Jeg er jo født i rrottens år..

OCAB-karen var grepa, han. Og nå har en fyr fra Rygene rør og spyling vært her for å planlegge røyktesting og kamerainspeksjon av alle avløpsrør (mandag). Venter på slangenmannen og oligarken. OCAB-karen anbefalte webkamera over rottereiret tilkoblet iPhone. Tror ikke jeg rekker å anskaffe det, og vi kan vel tenke oss annen skjermunderholdning?

Må også ordne tøy og mangt, og jeg har vasket mine gamle sko fri for tungmetaller.. og tørket dem, så nå skal jeg sette dem inn med nygammal ledersmurning, og det vil dufte av tjære og bjørnefett i togcupéen.

10:20

Vera:

Sitter i telefon. Var i ferd med å skrive til deg da det ringte. Her er starten.
Fortsatt i telefon

God morgen. Håper natten var god. 😊
Jeg har hjemmekontor. Klarer ikke tenke i det lille rommet uten luft på jobb. Jeg får det ikke til.

10:21

Einar:

Den pysete kollegaen din skal defenestreres, skal han.

10:23

Vera:

Det var Tale. Samtalene varte 1 time og 9 minutter. 😊

Så fint at ting er i gang. Jeg må skrive nå. Men du må gjerne skrive/ringe og jeg gleder meg til du kommer ❤️

10:34

Einar:

Satte et hjerte ved «Det var Tale. Samtalene varte 1 time og 9 minutter...»

10:40

Vera:

Hvordan går det? Flere mann i arbeid? 12:56

Einar:

Nei, ingen flere. Og jeg har pakket og gjort meg klar, drar snart. Ikke helt i strøk, sliten og småforkjølet, men nettopp teste meg COVID neg.

Så mye å rydde og ordne i huset her, omfattende. Ila. våren må jeg ta meg tid til storopprydning/rengjøring (og malerarbeid ved innleide).

GLEDER meg til å være helt fysisk sammen med deg, se smilet ditt og dyppe meg i øynene dine ❤️

13:14

Vera:

Ja her møter du en frustrert Kvaal. Jeg får ikke til saken. Snakket lenge med Tale. Må finne motet og motoren. Gleder meg veldig til du kommer. Når ankommer du? 13:17

Einar:

Men det er nok nå altså. Hadde ikke orket å gjøre mer her nå ; skal bli godt å komme vekk - og til deg ❤️
18:25.

Jeg skal få motet ditt rett oppadstigende!

13:24

Vera:

13:37

Einar:

❖
(sent with Find My)

14:06

Einar: Reise fra Arendal stasjon til Oslo S

19. apr. 2024, 14:10 til 18:25

Vera:

Du nærmer deg jo 😊

17:43

Einar:

Javisst!

17:48

Einar:

17:49

Vera:

Jippi. Og jeg lager fiskesuppe

19:05

Einar:

19:05

Vera:

Lager noe mat. Må ut igjen for å handle alt jeg ikke hadde plass til første gang 😊
Men jeg kan møte deg på bussholdeplassen

18:06

Einar:

Jeg kan da handle på veien ❤️

Send meg handleliste:

craftdocs://open?blockId=9ABE19AA-528E-49DD-8B92-09DA3F58828C&spaceId=b76eb6e6-24df-e974-bcf0-af92149b5dab

18:08

Einar:
Herregud, fiskesoppe!

19:05

Einar:
Det er en 21% sjanse for å se Nordlys på min plassering akkurat nå - geomagnetiske forhold er høy.

19:09

Einar:
<https://northernlights.online/>

19:09

Vera:

Nei. Det skal gjøres før du kommer.

18:08

Einar:

Stabukk. Elskede ❤️

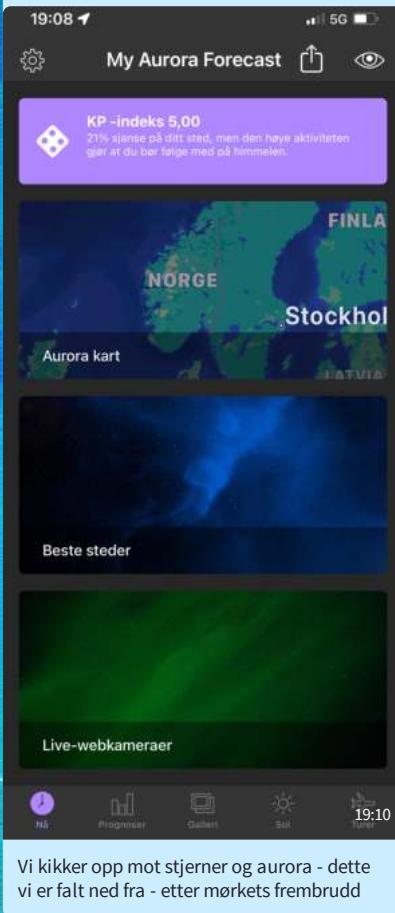
18:09

Einar:

Rukket 19:03-båten.
Nå er det som å reise hjem ❤️
– til deg, jo ❤️

19:03

Einar:

Vera:

Ja 😊

19:12

Vera:

Jeg står nede i bakken. Lucy følger etter ut i veien.

19:41

Einar:

Satte et hjerte ved «Jeg står nede i bakken. Lucy følger etter ut i vei...»

19:41

APRIL 20, 2024

Einar:

20. april 2024 kl. 16:00

Einar:

Oss, da ❤️❤️

23:52

Vera:

23:53

APRIL 21, 2024

21. april 2024 kl. 13:43

21. april 2024 kl. 13:43

Einar:

Pinse 2024

craftdocs://open?blockId=6E7C1A04-50C2-4D43-952A-3D2E42B54E8A&spaceId=b76ebbee6-24df-e974-bcf0-af92149b5dab

15:34

Einar:

Kan vi gå om litt?

15:34

Vera:

Ja

15:34

21. april 2024 kl. 16:08

21. april 2024 kl. 16:10

21. april 2024 kl. 16:18

21. april 2024 kl. 16:18

Einar:

Vera:

Takk Einar. Kjenner meg for første gang usikker.

Jeg forbanner jeg meg selv. Det er bare min skyld. Jeg kunne holdt kjeft. Da ville det ikke vært sånn.

18:07

Einar:

Min kjære, kjære Vera!

Det er så galt at du føler det sånn! Men du føler det sånn nå. Og da er vi sammen om dette. Dette som IKKE, ALDRI, kommer mellom oss på noe vis. For vi er sammen. Og elsker hverandre fra der innerste og utover. Jeg satt nettopp her på Oslo S. og kjente meg takknemlig for at du fortalte meg dette, samtidig som jeg følte sånn med deg som holdt dette så ensomt for deg selv dengang, og ingen så, og ingen skjønte. Så vondt det

↑
Einar:

må ha vært. Så forstaelig et raseri. Du hadde ingen skyld dengang. Og du har selv sagt ingen skyld nå. Du har bare lidd så urettferdig, fikk usset noe fint og sart til - uten at du ble ødelagt, for du er så sterk og rik. Og er sånn utrolig deilig og skjønn kvinne for meg. HELT påvirket av dette, selv sagt. Ikke et frugg av noe problematisk, selv sagt. Det var riktig av deg å dele dette med deg. Og jeg er takknemlig for det, og kanskje, tror det, enda nærmere deg med min kjærlighet, også med all vår felles erotikk. Jeg mener dette. Dette klarer vi fint sammen, selv sagt, du og jeg. Og selvfølgelig vil jeg aldri, aldri bruke dette "mot" deg på noe vis, forstår ikke engang hvordan, det ligger utenfor min person, utenfor min fatteeve. Jeg elsker deg og VIL og SKAL være deg helt nær og sammen med deg ❤️

18:19

Einar: Reise fra Oslo S til Arendal stasjon

21. apr. 2024, 18:25 til 22:57

Vera:

Takk

18:28

↑
Einar:

Kunne tenke meg å ringe deg snart, her fra toget - OK?

18:29

Vera:

Jeg holder på å gjøre i stand til fest for Josefine som er her om 5 min.

Jeg er litt tung, men det gleder meg at Jojo skal ha sine venner i hagen.

Vi snakkes senere. Det går greit.

18:31

↑
Einar:

Jeg vil så gjerne at du hører på meg når jeg deler min opplevelse av din betroelse - jeg er takknemlig for at du deler dette traumet med meg, øm av omsorg for deg, harm, sint på dine vegne, veldig nær deg, full av respekt og beundring - og kjenner jeg elsker deg så sterkt som noensinne, og at jeg så sterkt som noen gang vil være deg fysisk nær i vårt

Einar:

deilige, trygge rike. Du og jeg.
Og jeg forventer at du tror på meg 100 %. Jeg skal ikke være din terapeut, men jeg vil si: følelser knyttet til fortid kan gjøre seg gjeldende - OK, du følee hva du føler. Jeg bryr meg om også de følelsene. Men de forteller ikke sannhet eller realiteter. De er ikke til å stole på i hva de forteller deg. Du kan ikke noe for at de kommer og er der. Men du kan velge holdning: som jeg bry deg om dem med godhet - uten å tillegge dem sannhet. I stedet kan du velge å stole på erfaringene våre i april 2024, og på hva jeg sier, og la denne sannheten slippe til også her hvor de upålidelige, irrasjonelle følelsene skal stikke seg frem. La dem bli pustet til av varmen og sannheten nå. Du skal velge å la meg og oss slippe til med godhet og styrke også her, med perlende ro, og så vil det etterhvert ikke være mer bruk for de helt urimelige følelsene. Du skal tro på meg og oss her, kjære, skjønne Vera ❤️

18:47

Vera:

Men jeg gjør det også kjæresten min. ❤️
Likvel:

Det reaktualiserer spørsmålet om hvem jeg er? Hvem jeg vil være? Hva andre skal se? Hvilke erfaringer jeg skal tilegne vekt for hvem jeg har blitt?
Hva dette egentlig har gjort med meg?
Har syklet for å kjøpe marshmallows til ungdommen. Sitter under eika og skriver.

Det skal ikke være et problem. Jeg lover å prøve å la det gå.

19:13

Einar:

Du er deg, og du er vel ikke definert av hverken overgrepst, traumet, hemmeligholdet eller den urimelige skammen.
Men den du er, så sterk, så rik på følelser, menneskelighet og fornuft, har mestret dette traumet på din måte, med de beste strategiene du har hatt tilgjengelig. Og det har vært livsnødvendig og derfor bra.

Nå er det tid for å slippe til det såre og farlige for at det skal få rom, aksept og

barmhjertighet i deg og omsorg og kjærlighet fra meg og oss sammen. Nå er det din tur til å bli omfavnet og tatt vare på, uten at du blir svak av dette, tvert imot. Du kunne ikke dette over så mange år, nå kan du det. Du skal ta imot fra din venninne Tale, og fra meg, din kjæreste. Vi som vet noe om hvem du er, uavhengig av hva som har skjedd og hva du forteller. Du er solid og bestandig du, usvikelig også. Du skal bare bli tatt vare på fullt ut du også, i noe forferdelig som skjedde deg, som du har båret så sterkt på alene, som ikke definerer deg og ikke reduserer deg i det hele tatt.

19:31

Vera:

Nå har det heldigvis kommet noen til Josefine.
Det var så trist. Hun satt alene ved bålet og ventet. Jeg ventet med henne. Spikket marshmallows-pinner.
Jeg er så glad for å ha deg som kjæreste. ❤️

20:40

Einar:

Godt for Josefine!
Terje var en tid lærervikar i Inn-Trøndelag. Alle levde i hver sin selbuvott, og han fikk ikke kontakt med noen. Så inviterte han alle lærerne til fest hos seg, muntlig og med plakat på lærerværelset. Han laget mat, tente lys og pyntet, satte ut fakler. Ingen kom... Da ringte han meg, syntes dette var litt spesielt.
Jeg er så glad for å ha deg som kjæreste ❤️
Jeg har skutt gullfuglen, jeg ❤️ (Dvs. den har landet hos meg ❤️)

20:40

Vera:

Huff ja. Det er sårbart å invitere.
Nå vegeterer jeg foran tv'en. Deilig å ikke tenke.
Jeg er såkje glad i deg 😊

21:01

Einar:

Det passer fint - for jeg er så glad i deg at det
fyller horisontene og himmelhvelvet med ❤️

21:06

Vera:

Kjære Einar. Har lagt meg. Uten å åpne
vinduet. Jojo har 14 venner utenfor. Nå vil jeg
sove. Sov godt elskede mann. ❤️

21:54

Einar:

Sov godt, elskede kvinnen min ❤️

21:59

Einar:

Hjemme.
Du sover - jeg kysser deg likevel, helt lett, så
du fortsatt sover, bare med litt påfyll av min
kjærlighet, som morild fra årebladene der du
ror i nattens drømmevl ❤️

23:18

APRIL 22, 2024

Vera:

Så vakkert 😊
jeg liker så godt bildene du tegner.
Ordene dine... sukk ❤️

God morgen. Har sovet lenge og våknet
av meg selv. De triste tankene har blåst
lenger ut på havet, og er nå bare
synlige med kikkert. Tror jeg da. 😊

Nå er det jobb jobb jobb. Jeg må få det
til.

Men mellom tanker på lukt og ortografi
finnes du, min havn på de 7 hav.

Her får du et kyss for hvert hav.

07:25

Einar:

Takk, kjæresten min ❤️ Da seiler jeg på
dem alle 7 for å få med meg alle dine
kyss - og gjengjelde dem ❤️

Vi har det så fint.

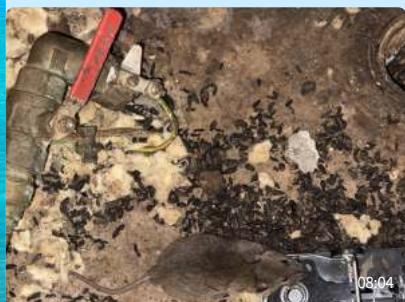
I natt ble det en sånn episode med
surring og tretthetsbedøvelse - hadde
til hensikt å bringe i god tid før 24, så
ble jeg sittende på Internett med
pinseplaner og systemer til kl. 03... Uff.
Kan du hjelpe meg i seng...? Soveit 3 t,
helt på trynet. Men dum og glad,
forelsket..

Stod opp 06:45, men først i annet
avsnitt over kom den første
håndverkeren, snkkeren (07:45). Han
var i liten grad orientert. Men grei kar,
løsningsorientert, lett å bli enig med.
Igang nå. Så kommer murer, Scotten,
Anticimex-Tore, Slangemannen.

Da vi nettopp stakk hodet inn....rotte i
den ene fellen:

08:04

Einar:

08:04

Einar:

Elskede! ❤️ ❤️ Nå skal du konsentere
deg om lukt og skrive! Kysser deg, nå
også etter å ha sunket inn i dine blå
øynes herlige dyp ❤️

08:06

Vera:

08:06

Einar:

Godt nytt: Rørspyleren har røyktestet avløpssystemet: Røyk stiger opp av alle kumlokk og rør i nabolaget, muligens inni andres hus (brannvesenet er varslet), men hos meg er alt flasketett. Gulvet må ikke brytes opp. Ett lite unntak, som ikke har med rottene å gjøre: liten lekkasje under badeservanten nede (dårlig håndverksarbeid) - har bedt Scotten ta dette i samme slengen (skal forhindre ENHVER inntrangen av lukt nå).
Forøvrig elsker jeg deg ❤️

11:03

Vera:

Så bra! Både avløpssystem og elsking.
😊

Jojo hadde 20 russ rundt bålet i går og viste hvor god hun har blitt til å fyre opp et skikkelig ildsted.
Jeg sa til henne at jeg ikke kunne gjort det bedre selv.
Jeg sovnet til lyden av skrålende russ.
Det var fint.

Og så blir jeg glad hver gang jeg ser at du har sendt en melding.
Det er sikkert fordi jeg er så glad i kjæresten min. ❤️

11:10

Einar:

Du er så sot og god. Så heldig jeg er som får elske deg ❤️
Så hyggelig med Jojo-russen!

11:12

Vera:

Nå har jeg levert førsteutkast til sjefen min.
Han leser nå og jeg skriver til deg.
God arbeidsfordeling mao. 😊
Men om du har tid og lyst kan jeg sende den til deg også.
Venter dessuten spent på siste nytt fra rottehelvetet.

13:56

Einar:

Vil gjerne lese - litt senere (send så snart du kan).
Her foregår mye - veggene må åpnes, det

Einar:

bores og skjærer.
Og vet du, årsaken til rotteplagen er at jeg har matet fugler! 100 % sikkert.

13:58

Vera:

Så trist.
Men kan ikke maten henge i trærne?

13:59

Einar:

Nei, for: Fuglene holder seg ikke over tallerkenen og vil ikke bruke serviett. Maten jeg legger i fuglehuset drysser og søles ned på bakken. Og, rottene klatrer også i trærne. De har hatt et eldorado här - mat like utenfor en fin og grei passasje inn til varmvannsberederen, der de ha hygget seg i varmen og pisset og dritt...

14:03

Vera:

Huff...

14:05

Einar:

14:23

14:23

Einar:

Slangemannen er ferdig. Han er fra Anticimex, med HELT adskilt fra avd. skadedyrbekjempelse og dennes avtale med If. Nei, hans avd. er «Sikring og forebygging», og dette får jeg ikke på forsikringen (selv om ‘forebygging’ + ‘sikring’ burde summeres til ‘forsikring’), og han har ingenting med If å gjøre. Og begge avd. i Anticimex må altså på død og liv holdes helt adskilt fra «Bygningsskade forårsaket av skadedyr» - dette dekker jo If, men dette tas altså rede på av OCAB-takstmannen, som så organiserer utbedring av bygningsskadene. Det er forbudt å sende meg OCAB-rapporten, men If har den. All den stund ikke jeg kjenner til alle bygningsskadene som OCAB har meldt, og ettersom Slangemannen fra Anticimex Sikring & vedlikehold så uendelig mye mer skader enn OCAB-mannen gjorde, må jeg melde Slangemannens skadefunn til If. Heldigvis mottar jeg Slangemannens rapport. Som hovedsaklig er en anbefaling og et arbeidstilbud til meg som privatmann, men med innflekkede opplysninger om bygningsskader (som ødelagt himling på badet). Dette må jeg fiske ut og melde som nye skadefunn til If. Puh.. Og så vil ANticimex Sikring etc. gjerne ha meg hjemme når de går igang. Da må det jo bli fridager. Vil jo gjerne ha gang i dette nå. Ikke lett å finne dager. Det kunne vært fredag 03.05, men da skal jeg være hos deg. Nå skal det pga. jobben uansett holde hardt å klare å komme seg innover på torsdagen, men

senest fredag morgen hadde jeg jo tenkt, eller siste tog tor kveld. Neste friddag(er) blir jo pinsen, og det går jo slett ikke. Kunne jeg avspasere fre 10.05, mon tro?

Hva om jeg ba om at arbeidet gjikk igang fredag 03.05 morgen med meg hjemme, og at jeg så tok dagtoget til Oslo? Alternativt avspasering 10.05, ev. halv den. Dett er dagen etter Kr.Himmelfart. Håper du kan komme ned hit fra onsdag 08.05 kveld?

14:54

Vera:

Oj oj oj. For en farse. En litt dårlig en også. Hvorfor gjør de alt så inni hampen vanskelig?

Si ja til arbeid så fikser vi samvær på ett eller annet vis. Jeg fyker avsted til Arendal så fort jeg har litt fri.

15:21

Vera:

Kjære Einar.
Jeg er så lei meg.

Jeg kan jo ikke reise fra Josefine helgen før konserten.

Jeg ville så gjerne være nær deg at jeg glemte at noe annet eksisterer.

Jeg nå være mor.

Hjemme.

Hjelpe henne gjennom.

Det gjør vondt i hele meg, men sånn er det.

Jeg er lei for at jeg satte i gang håp om en helg hos deg. Samtidig er det mulig å se en kjærlighetserklæring i alt sammen.

Jeg ville bare være nær deg. ❤️

17:19

Einar:

Kjære, min Vera ❤️
Visst er det en kjærlighetserklæring.
Ikke vær lei deg. Jeg respekterer,
beundrer og støtter deg som mor.

Selv sagt skal du prioritere dette.
Kanskje jeg igjen kunne komme til deg fredag kveld til søndag kveld?
Stup, stapp trøtt i dag, får ikke gjort noe. Men andre har gjort mye!
Rørlegger kommer igjen imorgen, Så mye jeg MÅ ordne. Må bli hjemme fra fengselet.
Forøvrig elsker jeg deg ❤️

17:25

Jeg fristiller deg til å dele med Tale og andre venninder at din kjæreste har gått så vidt (og vill) i romantikken at han karakteriserer forholdet til deg som et 'ormehull'.
(Man bør dog slå opp på hva denne termen betyr)

18:59

Einar:

Drar ut for å handle nå.
Forøvrig elsker jeg deg ❤️

17:25

Vera:

Ormehull? Jeg skal slå opp begrepet 😊

Du skjemmer meg sånn bort med ord. Jeg leser alt flere ganger og føler mye så mye fint. Om morild og åreblader og kosmisk tiltrekning.

Min helt.

Sukk.

Jeg blir så lykkelig med deg ❤️

Vera:

Så brillefint!
For jeg elsker deg også 😊

17:26

Einar:

Og jeg skjønner det selvfølgelig om jeg ikke skal komme til deg nettopp denne helgen, fordi det er Josefines helg. Vi SKAL klare å holde ut alle dagene - med vår enorme styrke, kolossale viljekraft og fenomenale kjærlighet.

17:32

På båten hjem. Har spist middag hos Sofie og Steinar. Hentet kamera og lader.

Ikke rart Petter har begynt å røyke. Han har visst begynt å drikke også. Imperiet vakler. Sofie og søstrene må kjøpe ut Petter for å betale panten hans.

Men han har kjøpt en snerten cabriolet da 😊

Min elskede mann født i rrottens år - din slange-kvinne (1965) kveiler seg rundt deg så du sitter fast.

Da er det bra du liker å være omkveilet.

19:40

Einar:

Det har seg slik, at jeg her på meny spontant har kommet til å dybde-evaluere mitt forhold til deg. Konklusjonen er oppsiktsekkende forsåvidt som den viser uttalt avvik med et ukjent antall standardavvik: Du fremstår som et abnormt godt parti utover all rimelig sannsynlighet, og vårt forhold kan karakteriseres som en kosmisk raritet og med en tiltrekningskraft som et s.k. ormhull, i.e. en kommunikasjonsbro med et sort hull i hver ende, hvorfra altså min materie og sjel ikke kan unnslippe, men er fanget inn av en reise til andre verdener.

18:54

Einar:

Gjett om jeg liker å være omkveilet av min lille, søte, mystiske orm! 🐍❤️

19:43

Vera:

En tunnell fra et sted i universet til et annet... ja det stemmer det.

20:09

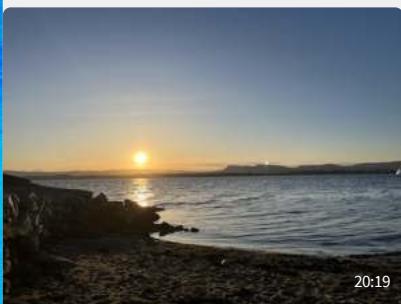
Einar:

Einar:

20:10

Vera:

20:19

Her sitter jeg nå og tenker på alt. Det er noen straks til solen går ned. Så heldige vi er som møttes. Så fint det var at du tok kontakt. Gleder meg veldig til å dra på tur med deg. Eller bare kysse deg i sengen

Einar:

Så vakker det er. Så enda vakrere du er, Vera. Ja, du er et så vakker menneske og en så vakker kvinne. Og ja, O Gud Allstyrende, hvilket hell, hvilken lykke at vi passerte hverandre, fikk et glimt, gjorde en sløyfe og vips, disse to som hører sammen og som sammen kunne dale ned på jorden og puste gullstøv i elvene, slikke morgendugg i solsør med varme tunger og blinke ved bredden, kysten, havnen, der urolig sjø blir rolig og møter stort og frodig kontinent, der vi kan stige iland og holde hender. Og vite at nå slipper vi aldri hverandre ut av synet, vi holder fast, for dette vil vi. Vera vil jeg være hos, Vera vil jeg utholde alt som kommer for, Vera vil jeg stå hos og kjempe for, Vera vil jeg klukke med og gråte med, og fremfor alt gå sammen med ❤️

20:29

Vera:

20:59

Einar:

Min evig elskede Vera ❤️

Jeg har tenkt.

Først de neste 10 dagene: Jeg tror det er riktig at du får helgen med Jojo og uten meg, og at jeg får flere dager her til de mange oppgavene i huset, med privat kontorarbeid og jobben.

Hva du fortalte: Det er så sterkt, en grusom hendelse da det fine hos deg ble krenket med ussel vold. Aner ditt ensomme, hvite raseri. Du har duret frem med veldig kraft, samtidig som du har bevart en eksepsjonell følsomhet og innlevelsesevne, vakre mennesker. Hva du enn kjenner på nå og siden - i tillegg til at jeg alltid vil være der for deg og gi deg omsorg og støtte, tenker jeg

- at det er din prosess, som har en dynamikk som barw skal bestemmes av deg;
- at det som regel er viktig å validere følelser, gi dem gyldighet og legitimitet utfra hva som førårsaket dem.

Jeg vil og kan romme alt i ditt liv.

Nå får du bare smellkys, men etter maten skal jeg rundkysse deg overalt på den huden jeg kjenner så godt og elsker så høyt ❤️

23:07

Vera:

Jeg har mest lyst til å parkere det hele i glemmelsens kjeller.

I mellomtiden ser jeg på et nydelig program om Karin og Carl Larsson.

Så skal jeg legge meg.

Tusen kyss herfra. ❤️❤️❤️

23:18

Einar:

Jeg holder rundt alt som er deg, og det er en hinsides skjønnhet i å være deg helt nær. God natt, min elskede ❤️

23:24

Vera:

God natt kjære Einar.

Jeg svever inn i hjertet ditt når du sover. ❤️

23:26

Einar:

Å, da gleder jeg meg til søvnen ❤️

23:26

Vera:

Netttopp 😊

23:29

APRIL 23, 2024

Vera:

God morgen elskede. 😎❤️💋🔥

07:20

Einar:

God morgen, deg som jeg elsker så
grassat ❤️ Det vil ingen ende ta ❤️

07:34

Einar:

Jeg har så forferdelig lyst til å la hendene få
det som de vil på din kropp ❤️, og til å
dermed servere de ypperste herligheter til
øyne, nese og mun og egen hud ❤️

07:54

Vera:

Så bra at det er sånn. ❤️

Nå må jeg løpe. Kyss og dill herfra.

08:00

Vera:

Ferdig med morgenmøte. Skal nå omstable
teksten min og så sender jeg den til deg.

Men forøvrig savner jeg deg noe inni
gamperevva. Virkelig 😊

Det er et fysisk sug.

Kroppen min lurer på hvor du er.

10:38

Einar:

Lo av «Ferdig med morgenmøte. Skal nå
omstable teksten mi...»

10:48

Morsomt - og selvfølgelig en realistisk
beskrivelse av en alvorlig mangeltilstand -
som gjelder her i corpus også, og som vi ikke
skal ta lett på ❤️

10:50

Vera:

Jeg tror jeg har blitt smittet av din
forkjølelse. Nesen klør og renner.

Vera:

Og jeg får ikke til saken min. Den svinger ikke.

Men jeg har en fin mann da... og det er jo noe

15:13

Einar:

Neeii...! Da var det ikke basill fra deg til
meg, og som jeg tok med tilbake. Nå
gjelder det å ikke smitte Josefine.

Saken din: Selvsagt svinger den ikke -
før den svinger. Det er vel standard
prosedyre. Du får det til ved
konsentrasjon og pause, fokus og slipp,
skrivebord og tur, i den kombinasjonen
du styres til innenifra.

Send utkastet til meg idag, vel! Så leser
jeg det i kveld. Skal til min mor, utsatt
besøket der ett døgn.

Forøvrig elsker jeg deg ❤️ Noe himla.

15:24

Rotteskader

Brunstøtte - Store norske leiløfter
Brunstøtte er den delen av en oppgangsbygg som

Einar:

Rotteskader

<https://einars.craft.me/rotteskader>

16:50

Einar:

Hos min mor, se spiser; FT med Jakob
20:15 - og så venter jeg på ditt utkast
om lukt! Hvordan går det nå? Dette får
du (vi) til, selvfølgelig ❤️
Forøvrig elsker jeg deg noe så vanvittig
❤️

20:02

Vera:

Har sendt den. Skammer meg litt over å vise den. Jeg har gjennomlesnking i morgen. Men den trenger ikke være helt ferdig med mindre jeg finnet sluttet.

Hils mor

21:51

Einar:

Så mye spennende!
Begynnelsen både svinger og suser - og får nesen til å snuse..
Mer siden. Gleder meg. Dette smaker - lukter - fugl, min elskede!

21:53

Einar:

Min mor har snakket med Evelyn - som var frisk og følte seg bedre enn på lenge. Hun hadde lest min e-post og ville svare på den. Så forteller hun at hun husker at jeg snakket om deg, at jeg kontaktet deg dengang for 26 år siden.
Og hun ønsket oss å ha det riktig godt sammen.
Så meddelte min mor nettopp.

22:25

Vera:

Det var hyggelig.

Jeg hadde sovnet på sofaen. Sov så dårlig i natten som var.
Og prøver å sove bort begynnende forkjølelse.

23:15

Teksten - 2

Oversikt
Innlegg
Hva har du opplevd et kuttet i dag?
Sånn ut du slappet?
Som elskades innenforstått?
Målet med minne knalle kuttelmann og nærmest vane på kum-kum?
Og hvem kutter fører til tett forbi at man ikke tenker over sakene.
Men det er bare tilslutningsårsak
Sånn om du ikke merker litt av skitt, legger
trommen ned, og ikke merker det, styrker han ikke
målet ditt med kuttet uten at du er klar over

Einar:

Teksten - 2

craftdocs://open?blockId=1D7DF4F0-3889-4819-9D1E-A1467A1A7DEC&spaceId=b76eb6-24df-e974-bcf0-af92149b5dab

Det er så bra – fengslende og informativt. Noe alle vil leve seg inn i, skjønne noe nytt av!

23:42

Einar:

God natt, min inderlig elskede gjennom dag og natt og alt!

23:43

APRIL 24, 2024

Einar:

God morgen i solskinnet!
Å, jeg håper du har sovet deg frisk av forkjølelsen!
Og at du nå begriper at lukt-reportasjen din griper leseren, tar leseren så å si om nesen, og fører ham/henne (ikke hen, nei) til uante, spennende egne i sansenes verden - med Norges beste, personlige reisefører!

07:12

Vera:

Snille Einar
Men den svinger ikke...

Jeg har akkurat våknet. Lurer på om jeg skal jobbe hjemmefra pga forkjølelse. Da er gjennomlesing på teams.
Ikke veldig syk, bare litt. Tett i hodet og nese.

07:16

Einar:

Hør nå, jente: Den svinger! Den gjør det. Og jeg er den rette leser til å vite slikt..
Jeg føler denne svinger enda bedre enn Siste akt, faktisk. Jeg er ganske begeistret!

Bli hjemme, du. (Du klemmer sikkert så mye

Einar:

på den luft-allergiske nordlendingen med mustasje at du smitter ham).

Forøvrig elsker jeg deg ❤️ - ida au ❤️

07:22

Einar:

craftdocs://open?blockId=1D7DF4F0-3889-4819-9D1E-A1467A1A7DEC&spacelid=b76ebbee6-24df-e974-bcf0-af92149b5dab

07:24

Vera:

Takk Einar for oppmunrende ord. Skal sette meg med teksten nå og kanskje få til en slutt. Og jeg er superglad for at akkurat du er min kjæreste. ❤️

07:29

Vera:

Puh. Gjennomlesning gjennomført. Det startet med at en kollega sa at hun håpet jeg kom til å tåle det - og så begynte hun gjennomgangen.

Det var mye å si om saken men kort fortalt mener alle at den er rotete og ikke henger sammen.

Men jeg er ikke lei meg. Jeg vet at de peker på noe som er feil og jeg må skrive om.

Men først skal jeg ta meg en kaffe.

14:27

Einar:

Litt merkelig. Nå er jeg kanskje partisk - eller tenker og assosierer akkurat som deg - men da jeg leste teksten igjennom på senga, var den for meg både spennende og sammenhengende. For meg må ikke en tekst som denne kjedeliggjøres av en tvangstrøye av struktur.

Dessuten, var det ikke et råutkast? Da tenker jeg først anerkjennelse av selve fortellingen og fortellerstilen - som er eminent - og dernest småorganisering og finstrukturering. Rotete er det uansett bare ikke; altfor sterkt.

15:23

Vera:

Hei kjære. Jeg har vegetert siden møtet. Litt i tvil.
De ville at jeg skulle kaste ut damen med bever-rompa. At det sinker teksten. At hun ikke har noen funksjon. Og at det blir for mange årstall og nerding om nesens funksjon. At de ikke aner hva jeg vil med teksten og at jeg må prøve å få tak i Therese Johaug en gang til.

I morgen må jeg være hard mot teksten.

Men i dag orker jeg ikke. Nesen renner, jeg nyser og har et anstrengt hodepine. Skulle gjerne hatt en cognac i huset men har ikke kommet meg ut. Jeg er fremdeles like glad i deg, men litt tappet for energi. ❤️

18:57

Einar:

Kjærester!
Stiller meg nokså kritisk uforstående til disse kritikerne. Hmm. Tror du vet bedre enn dem. (Jeg også igrunnen..)

Sittet for lenge på jobb. Administrert rottene herfra også - nåja, rottebekjempere rettere sagt. Skal forresten montere rottekamera hjemme.

Drar nå for søren!

Husk: Du er best, du. Jeg vet det. I det meste. Ikke minst som forteller, som historiekunstner, den som kommer inn til den enkelte der hjemme, inn dit hvor de selv ennå ikke hadde vært; dit når du folk, på oppdagelsesreise i seg selv og i den spennende, rare, skremmende og deilige verdenen der ute.

Du er så rik og fin at jeg bokstavelig talt aldri har opplevd maken. ❤️❤️ Så mange lesende nordmenn som kan misunne meg, men som likevel har sånn hjerterotglede av deg, fordi du når inn til dem. 🌟

19:09

Vera:

Godt du kommer deg hjem. 😊
Fortell hvordan det går med kjelleren
når du har sett etter.

19:49

Einar:

Jeg kjører bil og må svare siden - legg gjerne
igjen beskjed! Hilsen Einar.

19:49

Einar:

Nå er det vanskelig å kjenne vond lukt
derned! Trøtt, må ordne litt, trene litt, spise
mye, savne deg enormt, elske deg
googleplexisk kolossalt ❤️

Einar:

20:46

Einar:

20:46

Vera:

Så bra det ser ut. Er alle rottene døde?

God trening. Jeg tenker på deg

20:49

Einar:

Trøtt som en forspist rotte; må krvle ovenpå.

Jeg mangler deg hver dag jeg ikke har deg i håndgripelig nærhet

Det må det bli en slutt på.

Foreløpig svar fra Terje idag:

Hei, Gamle Ulv.

Kjempehyggelig å høre fra deg

Er på vei til lufthavnen i Paris, for Oslo.

Så mailen litt tilfeldig ettersom jeg mest bruker en ny adresse.

Svarer mer utførlig senere.

Trangt på fly bussen.

Ærbødigst, Unge Rev.

Jeg elsker deg så inderlig, Vera

Jeg stryker over deg godnatt

23:43

Einar:

Jeg inviterer deg til å bli med i min "Vera & Einar"-dagbok på Day One! For å komme i gang, følg denne lenken:

[https://dayone.me/accept-journal-invite?
token=8293231b220d35250816eb8efcba3a95#leb2f1ooHyckRz4B+6hNXiRzjOyq7hxlFO6t/UjCuLA=](https://dayone.me/accept-journal-invite?token=8293231b220d35250816eb8efcba3a95#leb2f1ooHyckRz4B+6hNXiRzjOyq7hxlFO6t/UjCuLA=)

23:43

APRIL 25, 2024

Vera:

Kjære kjære Einar. Jeg lastet ned dayone. Ingenting å melde om dagen i dag.

Snakket med Anne Cecilie i telefonen til nå. Veldig fin samtale. Og lang.

Det slo meg i dag at du har påvirket

flere ting i livet mitt. Jeg tar meg selv i å kjøpe mye bær og i dag kjøpte jeg nye brusetabletter.

Min elskeade mann. Sov godt. Jeg er hos deg.

00:14

Einar:

Blås i Day One - en idé om lagring av mld og minner, nå forkastet.

Kjærlighet er å endre seg til å ta brusetabletter

Og jeg vil ha hvitløk og liker ikke lenger røttelukt.

Og er så stupforelsketog beundrende at jeg kunne knaske chili. Og må i seng

00:27

Vera:

██████████

00:28

Einar:

(sent with
com.apple.family.InviteMessageBubbleExtension)

02:02

Vera:

God morgen. Ser at du sendte melding kl 2.02.

Fikk du ikke sove? 😴

Her er det fikse-tekst-dag hjemme fordi jeg ikke vil smitte de andre.

Men aller helst skulle jeg vært på vei til Arendal for å smyge meg inntil deg

██████████

07:31

Einar:

Jeg kjører bil og må svare siden - legg gjerne igjen beskjed! Hilsen Einar.

07:31

Vera:

Se hva jeg skrev til Rasmus:

Hei. Jeg sendte deg 1000 kroner.
Håper du ble litt glad.

Du trenger ikke falle meg rundt halsen,
men jeg kjenner at jeg blir sår av at du
ikke sier takk.
At min handling blir usynlig.

Så vet jeg at du er glad i meg og at du
antagelig bare glemte det, og jeg er
akkurat like glad i deg.
Likevel er det et godt eksempel på hva
en takk betyr.
Det betyr - jeg ser at du gjorde noe for
meg.

Jeg elsker deg min sønn.
Se på dette som en del av
oppdragelsen. ❤️

08:29

Vera:

Og dette var svaret:

Åå mamma det hadde jeg ikke sett,
mobilén min var tom for strøm
mesteparten av i går kveld. Virkelig
tusen takk altså, det går til sykkelsete
og ipad skjerm, det trengte jeg veldig.

På ingen måte en usynlig handling,
men jeg skjønner hvor mye hyggeligere
det er å være snill når man får reaksjon
på kjærligheten.
Elsker deg hvertfall herfra til månen, så
er det fint du fortsatt kan sette meg litt
på plass

08:29

Vera:

Jeg opplevde dette som fint. En oppriktig
dialog. Og jeg hadde så behov for å dele med
deg.

08:31

Einar:

God morgen, min elskede Vera ❤️
Ja, hvordan er forkjølelsen din? Min er

borte. Er Jojo engstelig? (Var det best
for henne, har du et karantenehotell på
Sørlandet... ❤️)

Vera blr ikke få vite det...men jeg var
for trott til å skjonne at jeg måtte legge
meg...

Jo, Vera må vite det, Vera må vite alt,
og hun kan kanskje omkoble denne
kortslutningen hos meg...

Og idag er nå det første dagen av
resten av livet mitt... - og tenk at den
og det er med deg ❤️ 😊

08:40

Einar:

For en oppriktig - og nydelig - dialog. Ja, jeg
har en nært, varmt sans for hvordan både du
og han skriver ❤️ 🌸 Akkurat sånn - oppriktig,
direkte og omsorgsfullt ❤️

08:43

Vera:

Ja jeg ble rørt.
Så enkelt og tydelig kan det være.
Ha en fin dag min elskede.

08:50

Einar:

08:53

Einar:

Mellom timer, etter en EMDR-sesjon:
1. Jeg kjenner jeg BRYR meg så mye om
hele deg ❤️

2. Gave til Kari-Annes 61.-årsdag idag:
Kanskje et sånt frøsett som du fikk og
er igang med?

* Hva var det nå det het?

* Skal jeg gi det fra oss, tro? Jakob,

meg + lille Vera?

10:55

Vera:

12:08

Vera:

Jeg blir med på gave 😊

12:08

Vera:

brystkassen din og pillet litt på deg.
Og du kunne dillet litt med meg.
Men den gang ei. 😊

50 000 kyss herfra til den rottefrie herren med
blå solbriller. ❤️

15:11

Einar:

Og så sånn en innforherlig, pirrevirrende
deilighetsfull melding her jeg på slutten - ja,
SLUTTEN - av min arbeidsdag liksom skal
disiplinere meg til en siste kraftinnsats!
Din skjelske lystpirker og
følelsesspillloppmakerinne ❤️

15:44

Vera:

Og du er min foretrukne mann.
Av alle. 😊

Så ille har det blitt at da jeg hørte
kommunalegen i Lillesand snakke om
sitt opphold på Gaza på radioen i dag
morges, så hørte jeg ikke et ord av hva
han sa. Jeg bare hvitte bare i
sørlandsdialekten som forekom meg så
utrolig kjær. Tonefallet. Bokstavene.
Din måte å snakke på har sneket seg
inn i hjertet mitt uten at jeg har lagt
merke til det. Jeg skjønte det først da
jeg hørte den i dag morges. Jeg tenkte
bare på deg og ikke det spøtt på Gaza.

16:06

Einar:

12:09

Vera:

Hei kjære mann. Nå avslutter jeg for dagen.
Skal på teater med jobben. Vi skal se en
provoserende forestilling fra Danmark. Vet
ikke helt hva jeg tenker om det, men jeg sa ja
til tiltaket for flere måneder siden.

Ville mye heller ligget helt inntil den hårete

Einar:

Kjenner ham. Tor-Erling har befølt mitt nakne
ben - som ortoped. Det var han som forsikret
meg på mitt spørsmål om tretthetsbrudd i
benet vel ikke hadde noe med alderen å
gjøre: "Nei, langt ifra! Dette ser vi ofte hos
toppidrettsutøvere!". En god lege og en bra
kar.

16:10

Vera:

Joda - men jeg hørte ikke hva han sa da. 😊

16:11

Einar:

Fint. Jeg trives eksepsjonelt godt som din foretrukne mann ❤️ - du yndlingskvinne ❤️
Lengter avvikende sterkt etter deg ❤️

16:13

Einar:

Ratcam!

Vera:

Haha. Da kan du følge med 24/7.
Her er teateret ferdig. Veldig rart.
Skjønte veldig lite. På båten hjem. ❤️

23:02

Einar:

Håper du har (hatt det) fint med kollegene dine, er i stigende form - og savner meg hele tiden ❤️

23:02

Vera:

Akkurat sånn er det ❤️

23:03

Einar:

Takk for mld - bra du tenkte på meg og oss og ikke teit teater ("fjelebod" og "sigøyner-sirkus", kalte Knut H. det..)

23:04

Einar:

fjelebod

23:05

Vera:

Jeg vil jo helst være inntil deg. Men det skjønner du? For du er han jeg vil ha.

23:07

Einar:

Åå, det er som å fatte universet...
Sternehimmel - o, den er skjønn - og en vårnatt under den helt inntil deg som du er skapt, er en så grensesprengende skjønnhet at jeg et sted langt inni meg kneler av takknemlighet resten av livet ❤️❤️

23:13

Vera:

Åhh. Vakre Einar. Du skriver (og sier) så mye pent til meg.

23:14

Einar:

Det er bare hjertet som slår slik helt ut i de tastende fingertuppene ❤️

23:15

Vera:

Det er de fingertuppene som burde strøket over korsryggen og bryskassen min.

23:17

Einar:

Ooo, ja, gjett om de vil... ❤️ De hopper i fingertuppsofaen og kan knapt vente ❤️🎶

23:20

Vera:

Hjemme. Uten å ha slått hodet eller bumpet borti noe. På tross av vin

23:47

Einar:

Takk for beskjed! ❤️(Ikke SÅ mye vin, vel? Det trenger du ikke)
Passer godt å ha deg vel hjemme nå - for nå skynder jeg meg under dyna før midnatt.
Men - du er jo ikke der!
Vi må altså gjør noe med dette, få has på geografin! ❤️
For - jeg elsker deg noe så inni natta ❤️ Natta vår ❤️❤️

23:50

Vera:

Jeg gleder meg sånn til å se deg snart. ❤️sov godt min mann.

23:52

Einar:

23:57

APRIL 26, 2024

Einar:

God morgen, min elskede ❤️, deg jeg vil dele alt med 🎈

08:31

Levende kamera

Einar:

<https://einars.craft.me/rottekamera>

08:39

Vera:

Å huff. Enda en.

09:21

Vera:

Og så våknet jeg nå. Godt jeg har hjemmekontor

09:28

Einar:

Og så våknet du til en rotte...
Vi skulle ha våknet til den andres legeme,
duft og ånd❤️

09:54

Vera:

Haha. Men hva gjør du med saken? Ble du overrasket?

09:55

Einar:

Ikke så lett å vite hva jeg skal gjøre med
saken når jeg våkner og du ikke er der...❤️

09:56

Vera:

Åhh kjære Einar. Men jeg er jo hos deg... inni
hjertet ditt.

09:57

Einar:

Jeg sender luftambulansens helikopter.

09:58

Vera:

Kanskje du heller skal legge ut en ny
rottefelle 😊

09:59

Vera:

Hei kjære mann. Hvordan har dagen vært?

17:38

Du kan jo driste deg til å ringe når du får tid

17:41

Einar:

Ja, jeg har i flere dager nå samlet
mannsmot nok til å ringe deg, ser du,
og det nærmer seg...
Men ennå sitter jeg på kontoret. De
sistre timene med effektivt arbeid med
kjørebok og godtgjørelser. En eller
annen ny ignorant rubrikk-byråkrat har
hengt seg opp i noe sludder, jeg er skål
tom på kontoen, og nå har jeg laget
irettesettende superoversikter - med et
tilgodehavende på kr 20 837, 52! Og
enda er jeg ikke kommet til refusjon for

det siste halve års kurs mm.
Klarte ellers i dag, blant mange
pas.avtaler og møter, å fullføre en
spesialisterklæring (uføretrygd) få min
for pas kom, med sykepl. fra
kommunen og arabisk tolk mm.

Mangt å skrive ennå - men tror jeg drar
hjem nå for å løppe meg en tur, og så ta
igjen det u gjorte på hjemmekontor i
helgen. Må jo sublimere og styre for å
holde ut Vera-mangelen! ❤️❤️❤️
Hvordan er din form? Korporlig med
virus, og mentalt overfor artikkelen og
argus-kollega?

(Ja, jeg skal ringe hjemmefra ila der
nesten døgnet...)

Prøvde å åpne artikkelen/filen du
sendte, men ble stengt ute av NRK-
portalen - send den i format som jeg
kan åpne!

Førøvrig mye frem og tilbake med
rotte-anliggender idag...

Å, jeg elsker deg sånn, Vera ❤️❤️❤️

18:06

Vera:

Så handlekraftig du har vært.

Her er produserer nesen vanndråper som
stadic vil ut og det klør ytterst i neseborene.
Og jeg nyser mye.
Ellers ganske grei.

Skal prøve å lage noe jeg aldri har lager før -
avokado-lime kaker med daddelbunn. Sunne
kaker altså.

Og grønne kaker.

Ellers skal jeg drømme om alt det fine vi har
foran oss. 🌟

18:15

Einar:

Du gjør meg så GODT med måten du er på og
reagerer på! (f.eks. på at jeg har sittet så
lengt på kontoret).

Send meg artikkelen din i en fil jeg kan åpne!
Vil lese den ikkvel (den du sendte Hans-Petter
får jeg altså ikke åpnet pga. NRK-portalen)

18:18

Vera:

Ja. Kopierer teksten inn i vanlig mail.
Layouten blir litt rar, men ordene er like. 18:20

Einar:

18:21

Einar:

Sørlandssenteret. Kjøpt minnekort til Ratcam
for at det skal lage automatiske opptak, og
spist kebab, så jeg blir klar for løpetur når jeg
er hjemme i 21-tiden.

Mer spennende lever jeg ikke akkurat nå - for
du er jo ikke her 😢😢😢😢

20:02

Vera:

Jeg tenkte akkurat at helgen er kjedelig uten
deg. At det var sånn som dette før jeg møtte
deg.

Josefine er i byen og jeg er alene hjemme.
Jeg savner deg veldig og synes ikke vi skal ha
så mange sånne helger.

20:50

Einar:

Drønnende enig !!
Dette er - for å si det på min dialekt: dræben
王晓 Ganske ufersvarlig, naturstridig og
skjærslidaktig 🔥
Det må bli andre boller, kvikkzlunsjer, bær
eller makreller! Det får da være måde på. 20:58

Just hjemkommen. Må ut og løpe skal jeg
kunne redde forstanden.

20:58

Einar:

Nå skjer det.... - klar?

22:37

1 - 2 - 3!

22:37

Vera:

Ja så klart

22:37

Vera:

<https://skadedyrhjelp.no/rottefeller-9-tips-til-a-fange-rotter/>

23:32

APRIL 27, 2024

Einar:

Vil bare si at jeg går og tenker på Heddas bryllup, og at jeg forstår veldig godt at du både blør fra hjertet mtp Jojo og frustreres til harme over at det ikke kunne fremskyndes en uke, i det minste komme tegn til anstrengelse fordi Jojo er prioritert, og unnskyldning for at det ikke lyktes. Jeg hadde sikkert reagert minst like sterkt, og føler med deg.

01:30

Og du er klok og sterk som mestrer det som du gjør.

Jeg kan gjerne hjelpe til med å undersøke hvordan perm oppnås.

01:33

Vera:

God morgen ❤️

Jeg vasker vinduene med de nye klutene mine.

Gå ut i solen. I morgen skal det regne. Jeg savner deg og innser at jeg allerede

har lagt til meg vanen å tilbringe helger med deg.

10:06

Vera:

Klokken et 11.20 og du har ikke lest meldingen. Gad vite hvor lenge du satt opp i natt før di kanskje tok en tablet og sover enda?

Eller har gått lei av meg da... men det vil jeg ikke ofre en tanke.

Vinduene er vasket 😊

Veldig fornøyd med klutene.

De gjør susen på rutene. Uten vaskemiddel.

Håper du kjøpte tilsvarende hjemme.

Nei nå ble det mye husmorsnakk her. Nå skal det rakes. Josefine har ikke våknet enda selv om hun var hjemme rett over midnatt og strengt tatt har sovet nok.

Men jeg er en mild mamma som godtar at barna ligger i sengen til middagstider, akkurat som oss 😊

Og gjett om jeg gleder meg til neste gang!

11:27

Vera:

Og jeg har sendt deg saken min på mail. 11:33

Vera:

Hmm. Halv 2.
Jeg begynner å bli en smule bekymret
Kan du sende meg melding når du ser dette?

13:34

Einar:

Sov til nå!! I nesten 10 timer! (Ja, igjen for trøtt til å komme meg betimelig i seng) Min første tanke er deg - derfor: Jeg lever! Så les dine mld.

13:49

Vera:

Skulle ikke åtet ligge inn mot vegggen? 14:13

Einar:

Jo, det ble bakvendt for meg i natt..

14:14

Einar:

Vakre menneske, kjæresten min!
Jeg vil så mye sammen med deg. Få mye til,
men først og fremst oppleve og leve livet.

> I did not wish to live what was not life,
living is so dear.... I wanted to live deep and
suck out all the marrow of life

Dataproblemer fra etter vi avsluttet
tlf.samtalet. Passord-lekkasje igjen... Klarte
nå å endre iCloud-passordet, og så måtte jeg
endre en masse passord som del av «to-trinns
autentifiseringen» etc. Og så er jammen alle
date på Garmin-klokka slettet, og den har
bare engelsk språk.

Men måtte gi meg og komme meg ut. Herlig i
skiftende sol, i hagestolen med pledd, mye
mat og mye kaffe og med bla. denne
interessant podkasten av Sam Harris (tror jeg
er enig i det meste):

21:50

MAKING SENSE

SAM HARRIS

Einar:

<https://www.samharris.org/podcasts/making-sense-episodes/364-facts-values>

21:50

Einar:

Har så vært på Plantasjen og kjøp div.
«mikrogrønt» som gave til min søster
fra deg, Jakob og meg (markering i
morgen kl. 13 hos henne) og handlet
mat.

Nå hatt jeg arbeidet litt i haven – tatt
ned julelysene (påskepynten har jeg
også begynt med..), raket og gjødslet
(kjøpt altfor lite). Har laget middag og
en tilberedt en svær bolle med bær
frukt og nøtter...

Mer blir det ikke idag – sterkt av meg
også å innse dette, å nøyes med dette –
FOR jeg vil legge meg til riktig tid
ikveld, og nå, før det, til maten, se en
god film eller en dokumentar! Så vil jeg

stå opp og gå gang med forefallende
oppgaver relativt tidlig! Å, her er så
mye å gjøre, så mange forsømte
gjøremål, jeg blir helt overveldet.

Da er det en frys å tenke på hva jeg har
i livet med deg. Jeg gleder meg sånn til
alt vi skal oppleve sammen, og til å
være så nær deg, slik bare du og jeg
kan være, skjønne deg ❤️❤️
Og her, la meg teste deling av Apple
Music med deg:

21:50

Einar:

<https://music.apple.com/no/album/the-velvet-underground-nico-45th-anniversary-edition/1440851613?l=nb>

21:51

Vera:

Kjære Einar.
Jeg skal endelig spise middag nå. Har
vært på sykkeltur og drukket te hos
Matz og Anniken.

Nå blir det tv, middag og Jojo.
Så flott at du gikk ut litt. I morgen blir
det mye regn.
Og jeg gleder meg til du kommer 😊

21:57

Einar:

Så mye skal synke i meg. I alt dette stiger det
opp et bilde av hvor praktfull du er ❤️

21:58

Vera:

21:59

APRIL 28, 2024

Einar:

Håper du har hatt en bra, men lengselsfull kveld - sånn at vi nå overstiger jordoverflatens newtoniske naturlover og i natten svipper gjennom et ormhull, slik at vi sover omslynget der vi hører hjemme, hos hverandre, min elskede på den grønne jorden under himmelhelvet i den magiske morildnatten💕💕

00:04

Vera:

Sov godt elskede ❤️

00:08

Einar:

<https://music.apple.com/no/album/golden-slumbers/1441164426?i=1441164600&l=nb>

00:11

Audio Note

Beatles: Golden Slumbers

Video

Thomas Dekker: Golden Slumbers (Cradle Song)

(<https://youtu.be/VTkiU3yBcf8?si=tDRcJkAG3ZVKzhm6>)

Vera:

God morgen. Håper det har vært en god natt. ❤️

Takk for sanger.

Og nå vet jeg hvilken sang du skal få av meg nå - den handler om botanisk hage på Tøyen 😊

09:20

Vera:

<https://music.apple.com/no/album/botanisk-hage/1111940267?i=1111940341&l=nb>

09:20

Einar:

Video

09:59

God morgen, min kjæreste Vera ❤️ Nesten 8 timers drømming om deg. Garmin er også fornøyd (på engelsk), og «Body battery» er på hele 96 av 100, så da er vel bare å sette gang med dagens oppsatte og spontane gjøremål. En del senere enn planlagt, men også en del tidligere enn tidenes rekord igår. Har hørt på begynnelsen av «Botanisk hage» – riktig fæl. Så lenge du er bare morsom-fæl, og i tillegg söt og god (som du ikke kan noe for og som du ikke kan vegre deg for), da slikker jeg meg om munnen og – begynner altså på dagen. Nattens rotte-forestilling (blant flere):

Vera:

Så rart. Med sangen altså. Jeg blir helt myk om hjertet når jeg hører den. Forstår følelsen han synger om. Så vakkert. Og når ellers hører du noen sygne om «vår dyade». De fleste vet ikke en gang hva det betyr. Nei her er du på jordet min godeste mann. 😊

10:10

Einar:

Hm. OK. Forresten var det spøk, fleip fra min siden. Har lastet den ned og lagt den til spillelisten «Fra Vera», og det kan jo tenkes at jeg hører og fornemmer noe helt annet etter en kopp kaffe. Og ja, sannsynligheten er tilstede. Den er kraftig økt etter din irrettesettelse ❤️

10:15

Vera:

Haha. Du trenger ikke skifte mening i det hele tatt. Jeg hører en sterk kjærlighetserklæring til parken gjennom detaljer og beskrivelser. Du hører kanskje bare mas. Sånn er det. Jeg er ikke overbegeistret for Bob Dylan jeg

↑

Vera:

heller. Selv om hele verden hører dybden. Jeg får det bare ikke til.

Men med det samme – jeg har et hatobjekt som du ikke må si at du elsker for da blir jeg frustrert.

Og det er Chris de Burgh med «lady in red». Når jeg hører den blir jeg aggressiv. Makan til sutrete ekkel slimete drittlat finnes ikke.

10:24

Einar:

Jeg skal lytte, Vera, det gjorde jeg ikke første gang. Musikk er viktig. Dylan? Man må velge ut kritisk, og lytte nøyde også her. Så vet jeg om en sikker oppskrift på den vakreste musikk – et gispende langt kyss med deg – får jeg lov?... ❤️

10:28

Vera:

Ja det følger jo også med lyder. Du har rett i det.

Fine lyder

10:28

Vera:

Har du sett dette? Hun fikk lov å skrive om teksten litt så den passet henne. Det er så kult.

10:35

Video

[https://youtu.be/lxqFJLm6Hp4?
si=c9xYH4HMQ_BwBGik](https://youtu.be/lxqFJLm6Hp4?si=c9xYH4HMQ_BwBGik)

Einar:

Mer tilbakemelding siden! Måtte hive meg – pakke gave og råkjøre (igjen..) til KA & co. Rapport følger.

13:10

Einar:

13:10

Einar:

13:18

Einar:

13:23

Vera:

Hils så mye og si gratulerer med dagen ❤️

13:50

Einar:

Telegrammet er overrakt den gamle.

13:57

Vera:

Du og din søster deler ikke stil så vidt jeg kan se.

14:46

Einar:

Nei. Ingenting felles.... bortsett fra foreldre..
Gpr snart.

14:47

2024.04.28

Einar:

<https://einars.craft.me/412QPU86ZjULFB>

14:47

Bilder for Jakob og for deg.

14:47

Einar:

Først en ordentligere tilbakemelding om musikken:

Jeg har lyttet på og til «Botanisk hage». Ja, sånn umiddelbart er det monotonat mas i mine hører, særlig når jeg ikke klarer å forstå språket i de opphakkede setningene. Men når jeg får teksten frem og kan lese den, ser jeg jo at den er fin, poetisk, vår. Så, om ikke jeg legger ekstrem godvilje til (som jeg gjerne gjør for å oppleve noe du vil dele med meg), blir tanken hos meg: Så synd at en god tekst skal bli ødelagt av sånn stakkato-gebrokken norsk i envererende hakke-rytm... tenk om den hadde fått en ordentlig melodi... Men, jeg kan prøve å få forståelse og smak for denne foreløpig veldig monotone stempellyden.

Reportasjene, historien din – endelig, tekst 3:

<craftdocs://open?blockId=09716910-558A-4361-8974-5F638F294CE8&spaceld=b76eb6e6-24df-e974-bcf0-af92149b5dab>

Nå er det vel få timer til Rasmus kommer hjem. Var det jul sist? Tenker du og Josefine begge gleder dere. – Og hvordan går det med Jojos lampefeber nå dagen før dagen? La meg vite! Gi henne gjerne en lykke-til-klem fra meg! Jeg kan prøve å få så mye unna hennede at jeg kan være fremme hos deg sent torsdag kveld – OK? (eller er fredag bedre?). Jeg ser frem til å møte Rasmus, det er blitt på tide nå. Håper han synes det blir naturlig og greit. Jeg har tenkt litt på hva du skrev, og så fortalte om siden: «Ja men han spurte faktisk om han fortsatt var verdens fineste mann. For meg altså. Han ble så liten da han spurte» Det høres jo nesten litt alvorlig ut. Selv om det kan synes selvsagt blant voksne, kan du ev. uttale for ham at det er helt forskjellige typer kjærlighet det gjelder (kanskje ikke uten videre lett å forstå innenfra et sønn - mor forhold. Her får det jo med ett karakter av Ødipus-kompleks. Av og til kan en enkelt setning utenfra sette ting på plass. ?)

Nå skal jeg hive på litt gjødsel og jord i haven, forberede den på deg, la den godgjøre seg for Vera, slik jeg jeg også vil for meg selv (vil det begge steder gro frem hemmelighetsfull og frekk sopp, mon tro?)

17:19

Vera:

Jeg burde sikkert sagt det, men dette er et andreutkast. Da har jeg ikke begynt med kommaregler fordi jeg ikke vet om teksten skal være slik eller ikke.
Den er ikke ferdig, mao.
Jeg skal bl a snakke med Rasa en gang til, og skal kutte litt i noe.

Men takk for at du går så grundig inn i tingene mine.

Hvordan var bursdagen?

18:07

Einar:

Har aldri vært en del av familien, denne familiekulturen der de snakker seg imellom internt, avbryter og hører lite etter, og der de to eldste generasjonene er opptatt av å være "flinke". Jeg uttaler meg i ny og ne snålt og på tvers. Jeg liker barna.
Nå gjødsler jeg.

18:11

Einar:

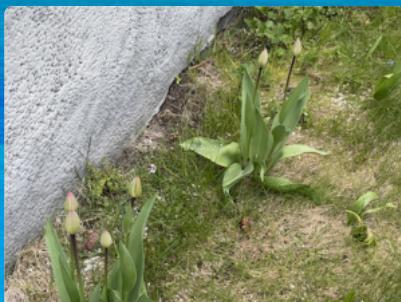

20:16

Har nå gjødslet ferdig, lukt i det lamge bedet (skulle kanskje tatt mer) og lagt på 2 sekker med hhv. økologisk naturjord og spesiell rosejord. Her trenger vi flere rosebusker!
Masse rød roser

20:16

20:16

Vera:

Veldig ❤️❤️❤️

22:04

20:16

Einar:

God kveld i stua,
Hører lite fra deg, kanskje har du det travelt -
hvordan går altting? Jojos form? Når kommer
Rasmus.

Her har jeg spist, og nårekker jeg ikke stort
mer enn bl.a. e-post til alle aktører om den
slette rottefangsten.

21:58

Vera:

Rasmus er her. Han kom for en time siden. Vi
forteller historier og ler 😊
Jeg gleder meg fremdeles til du kommer ❤️

21:59

Einar:

Å. Du sa han skulle komme så sent. Endrede
planer da.
Gleder deg fremdeles.....? Så det er litt, men
bare litt igjen, så lenge det kan være nå. Jaja,
sånn er det

22:02

Einar:

Har funnet enda et spektakulært reisemål -
svært nasjonalromantisk - på vårt V&E-
kaster-seg-ned-i-våren-itinerarium, tidenes
hyllest til landet, naturen, universet, friheten,
kjærligheten, Gud - men både de riktig store
ordene, og detaljene, tar vi siden.. ❤️
Ha en fin-fin senkveld med R., og hils fra meg
om naturlig.

22:14

Vera:

Så spennende. Jeg gleder meg veldig til
turen. I det hele tatt gleder jeg meg til mye.
Sammen med deg.
Sukk.

Min helt ❤️

23:11

APRIL 29, 2024

Josefines avslutningskonsert

Einar:

God natt, kjæresten min ❤️

00:24

Vera:

God natt kjæreste ❤️

00:25

Einar:

Det var som en kort applaus lød fra
kjellerdypet:

00:47

Einar:

29/04/2024 00:45:40 MON

00:47
EF1

Vera:

Så flott. En til død!

00:48

Einar:

Staaakka!

Vi må til gjengjeld være ekstremt gode og kjærlighetsfulle mot hverandre ❤️

Nå i seng!!

00:48

Vera:

Jeg ligger forresten i sengen. Tenkte akkurat at vi ikke kan være så lenge borte fra hverandre som dette fremover.

00:49

Einar:

Nei, det går ikke. Helseskadelig. Uforsvarlig. Bør anmeldes. Kongen bør uttale seg i sin vetoretт.

00:54

Einar:

Video

07:25

God morgen, min elsked ❤️ Her er det rottefest, og gravel i røtteland:

Video

07:25

Mandag, 29.04.24:

Einar:

<https://einars.craft.me/2024-04-29>

07:29

Vera:

God morgen. En rask morgen her. Våknet 25 min før bussen gikk. Huhei hvor fort jeg var ute av huset. Nå vil jeg se deg snart. Synes ikke det holder å skrive lengre. Kyss og dill ❤️

09:06

Einar:

Jeg kjører bil og må svare siden - legg gjerne igjen beskjed! Hilsen Einar.

09:06

Vera:

Jeg savner deg rett og slett. ❤️

10:00

Vera:

Åhh - nå er det kjempelenge siden jeg hørte fra deg. Nesten et halvt døgn.

Jaja - da får jeg vansmekte alene da 😢

Men jeg tror og håper at alt er ved det samme

15:14

Einar:

Jeg er her - HOS DEG, elskede Vera ❤️ - har det bare så helsikes stressende. Men nå husvalet du meg (et ord ungdommen også bør benytte..)

15:16

Vera:

Jippi ❤️

15:21

Vera:

Venter på Rasmus. Svigermor kommer med tog om 10 min.
Nå braker det løs i familien.
Jeg gleder meg.
Puhh. Spennende dag 😊

17:05

Einar:

Hos min mor. Hennes svoger (søsters mann) ligger kritisk syk på sykehus. Forferdelig stressende dag med mangt; tror jeg har forulykket mange ganger på veien. Nok om det.

Hvordan står det til med Jojo? Klem fra meg. Krysser fingre og tær, og tror på dyktighet og god skjebne 🌟
Ha en fin stund alle. Skulle gjerne vært der ❤️

Forøvrig elsker jeg deg uavlatelig, uomgjengelig, uomtvistelig, uutsigelig og uendelig ❤️❤️

Og nå tvinger jeg meg med rå makt ut for å løpe 7,5 km på grusvei og i skogen her, kupert løype.

17:37

Dømmesmoen

Date	Stundtid	1 km	2 km	3 km
2023				
29.04.23	47:34	9:51	11:19	8:13
10.04.23	49:23	9:01	7:22	8:28
09.04.23	50:12	8:19	7:21	8:22
2022				
16.10.22	49:17			
16.09.22	49:55	9:48	8:58	8:58
16.09.22	48:24	9:57	8:42	8:01
17.09.22	49:30	9:41	8:44	8:01
28.08.22	49:17	9:49	8:40	8:98

Einar:

<https://einars.craft.me/cvbVGaZhKGUiHr>

18:55

Einar:

Når begynner konsernet? - så jeg kan tenke på dere!

18:57

Vera:

Ferdig. Alt gikk bra 😊
Nå sitter alle på et lite torg og drikker hurra-skål

19:21

Vera:

19:22

Einar:

Takk!
(Prøvd å tenke på dere ifall det pågikk. Skulle gjerne vært med. Kan du si at jeg har tenkt på henne og gi henne en klem fra meg?)
Så fint et bilde, velvalgt sted. Flott jente! 19:25

Einar:

Godt jeg husket selvangivelsen! Brukt en time på nøyaktig reisefradrag - og tjente kr 9000 på det! (Kr 9 400 tilgode).
Håper du har en fin kveld (og savner meg litt... ❤️)

21:33

Vera:

Veldig. ❤️
Og på vei hjem med ungene nå. Vi har spist ute og kost oss. Går på båten nå.

22:02

Einar:

Hyggelig!
(Samtidig en vederstyggelig avstand, som imidlertid vil gjøre det særlig vederkvegende - hva? - å forenes temmelig nært - ja, satser vi på sen torsdag aften?)

Forøvrig - ❤

22:04

Vera:

Video

22:04

Vera:

Hva gjør du onsdag da?

22:05

Einar:

Må jo jobbe torsdag. Mye å gjøre.
Krevende nok å rekke innover torsdag,
har jo stått mellom tor el fre. Er jeg
velkommen torsdag, hiver jeg ut sene
pasienter og slipper alt og kommer da

22:07

Einar:

Jobber hele torsdag, fri fredag.
Og jeg elsker deg sånn ❤

22:14

Vera:

Du er velkommen så fort som mulig 😊

22:29

Einar:

På nippet til å hvine avsted med bilen nå.
Den plikten, den plikten.
Hvilken prøvelse å gå i bane rundt vår klode i
så mange dager - skal bli vidunderlig å
komme hjem, Vera ❤

22:32

Vera:

Ja det blir fint. Nå er vi snart hjemme. Spilte
kort på båten. Det er supert å ha Rasmus
hjemme.
Men det blir enda bedre når du også er her.

22:35

Einar:

22:36

Einar:

God natt, min kjæreste Vera
(sent with Love)

22:25

APRIL 30, 2024

Vera:

God natt kjære einar ❤

00:18

Vera:

God natt kjære einar ❤

06:21

Einar:

God solskinnsmorgen, min inderlig kjære
Vera ❤

07:14

Vera:

God morgen kjære ❤

07:25

Einar:

Oslo

Fredag 3. mai

02-08	🌙	12°	1 ↵
08-14	☀️	13°	1 ↘
14-20	☀️	22°	1 ↗
20-02	🌙	19°	1 ↘

Lørdag 4. mai

02-08	🌙	13°	1 ↘
08-14	☀️	14°	1 ↘
14-20	🌤	22°	2 ↗
20-02	🌙	19°	2 ↘

Søndag 5. mai

02-08	☁️	13°	2 ↘
08-14	☀️	12°	2 ↗

Dette lukter gylde timer - sammen i mellomtiden: først 8 t bak murene. Ha en nydelig dag, min kjære Vera

Vera:

Nå har jeg forresten slått opp husvale. Har ikke hørt ordet før.

Nå kan jeg det

10:09

Vera:

Kjære kjæresten min. Nå håper jeg at du skal slutte for kvelden snart.

Jeg skal ta båten nå. Har vært hos en dame for å hente en duft jeg har vært besatt av å få tak i. Blomsten tuberose.

Nå skal jeg blande den med nøytral olje til massasje - eller spenol for å lage fuktighetskrem.

Nå møtte jeg Ina.

Skriver etterpå

17:53

Einar:

Ute etter effektiv dag med 6 pas, møte og styrketrening - tenkte jeg så skulle rekke hjem til friidrett-duell 21:05.
Og muligens FT med Jakob.
ForØ/RIG - herregud, så jeg elsker deg og gleder meg til p være helt nær igjen

(sent with Slam Effect)

19:42

Vera:

20:29

Einar:

Jeg kjører bil og må svare siden - legg gjerne igjen beskjed! Hilsen Einar.

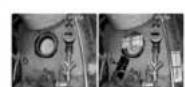
20:29

Einar:

Nye feller og ei rotte til i fella:

21:24

Tirsdag, 30.04.24:

Einar:

<https://einars.craft.me.2024-04-30>

21:24

Vera:

Hurra. Da er det en mindre.

Jeg kom akkurat på at butikkene er stengt i morgen og må ut og handle. Melk og brød og sånn. Ikke akkurat det jeg har mest lyst til da

Ha en fin kveld. Nå er det bare en kveld til før vi sees

21:36

Einar:
craftdocs://open?blockId=A264C8AF-0AC6-4851-97B5-ACA3F5266575&spaceld=b76eb6e6-24df-e974-bcf0-af92149b5dab
<https://vera-einar.craft.me/hovedside>

21:48

Vera:

Du er sot da 😊

Jeg prøvde å trykke på en respons men da kom det masse greier jeg ikke skjonte.
Men jeg forsto nedtellingen 😊

22:15

Einar:

Segneferdig, prøver å kravle opp til nestsist dødsensomme natt, denne med tuberoser-drømmer om deg. Har vi et alvorlig felles forsett om å minimere slik hasardøst lang adskillelse som den aktuelle prøvelsen? Godt ❤️
Forøvrig - nei, her kommer det denne gang noe uventet: Om du klarer å få 'husvale' med i en av dine 3 neste reportasjer, får du en privat premie i form av helaften med middag på byen, 1 times global legemsmassasje, samt 1 times tjenster etter egne fri valg.
P.S. Min hu står så overordentlig intenst og mektig til deg, også idet jeg straks kapseiser ❤️

23:45

MAY 1, 2024

Vera:

God morgen. Tidlig våken fordi jeg sovnet tidlig. På sofaen. Krøp o seng i løpet av natten.

God 1 mai. I dag tror jeg vi skal driste oss til en telefon... ❤️

06:49

Einar:

God morgen, min eskede ❤️ Oi, som du har fylt mine drømmer og tanker og følelser og hele meg i natt!

Men du har ikke lest min siste mld fra igår ennå... jo, der -

06:49

Vera:

Vi skrev samtidig.

06:50

Einar:

Vi er så koordinerte...og synkroniserte.. Telefon?? Bare hvis du synger Internasjonalen.
I senga ennå - sterkt å skrive til deg herfra ❤️

06:52

Vera:

Koselig at vi tenker på den andre når vi våkner 😊

06:53

Einar:

Tenker du på meg? Skriver ikke bare av hoflighet?
Gudene skal vite at jeg ikke gjør det ihvertfall... ❤️
Et 1. mai kyss da?

06:55

Mange ❤️

06:56

Einar:

Hmmm. Og ett av dem litt langt ❤️

06:57

Vera:

Kjempelangt. En hel kilometer

06:58

Einar:

Se, det er jeg med på ❤️

06:58

Nå kan jeg begynne på dagen. Oppladet av deg. ❤️

06:59

Vera:

07:03

Einar:

Ferdig på kontoret først ca. 16:30 imorgen. Første tog er da 20:10. Ta dette, eller bil?

Toget:

Torsdag: 20:10 - 00:25

Søndag: 18:25 - 22:57

Bil:

Torsdag: 17:30 - 21:30

Søndag: 18 - 22

Det sier trolig seg selv: bil.

Feil måte å reise på. Men veldig feil å somle med innseilingen til hverandre. Litt avhengig av søvn og form kanskje

09:21

Vera:

Det går ingen båter til Nesodden så sent. Siste kl 00.30 på hverdager. Så da må du ta bil. Eller vente til fredag og det er alt for lenge spør du meg 😊

09:24

Einar:

Du har vel tilgang på en robåt og ror over for min skyld?

09:25

Det er mainatt ❤️❤️

09:26

Vera:

Haha. Sommernatt ved fjorden liksom

09:26

Einar:

Nettopp - du har jo lengtet etter en bedre versjon.

Einar:

Men nå er begge de yngste barna hjemme - jeg kan utsette opplevelsen til juni (og gleder meg til vinter og punch helt i munnen når jeg svømmer på ryggen mellom isflaken - glemmer ikke slike avtaler)

Jeg tar bil! 🚗

09:29

Vera:

Knall.

Det går så bra. Ferge underveis. Med kaffe

09:29

Einar:

Å, nå fikk jeg i meg en veldig romantisk stemning og en enda større lyst til å være i en gammel robåt med deg i en blond, nordisk sommernatt med dufter og mystikk og herlig kjærligheter! ❤️

09:31

Vera:

Åhh. Hvis vi får låne en robåt i Arendal skal jeg ro deg rundt en vakker sommerdag 😊

Nå har Rasmus og jeg spilt backgammon, jeg skal jobbe i hagen og Rasmus skal gjøre skole.

Tenker på oss da 😊

10:41

Einar:

Og en vakker sommernatt! 🇳🇴

Ja, tenk på oss - gleder meg til å være hos deg om nærmest!

10:44

Vera:

Kjære

Jeg har skrevet et brev til en venninne som prøver å gjenoppta kontakt. Hun bor i Tromsø.

Og er bipolar.

Og nå er det faen meg nok. Jeg har kjent henne siden jeg var 18 år. Jeg orker ikke mere. Virkelig ubehagelig.
Hva synes du om mulig sms?

Vera:

Hei Elin

Like gret at jeg sier dette høyt - eller skriver i dette tilfellet.

I løpet av de siste årene opplever jeg at vi har barket sammen på ulike vis.

Dette vil jeg ikke oppleve igjen. For meg har dette vært skikkelig ubehagelig.

Dette høres kanskje drastisk ut, men jeg tar konsekvensen av dette.

Jeg har ikke lyst til å møte deg mere.

11:17

Einar:

Klar, direkte tale. Som jeg personlig oftest har sans for.

Her kjenner jeg jo ikke til forhistorien, men jeg kan vel anta at hun vet hva du sikter til, og at du tidligere har sagt ifra om hva som er ubehagelig, og gitt henne anledning til å ta hensyn til dette.

Forstår hun ikke forskjellen mellom en venninne og en terapeut/profesjonell behandler i kriser? Har hun ikke respekt for og interesse i deg, da?

Antagelig er alt dette for lengst passé. Og da må man vel av og til sette grenser som du gjør her. Og du gjør det ryddig ved å bare si hva du opplever og ikke kan ha mer av; unnlater klokt å karakterisere og beskynde henne.

11:25

Vera:

Da sender jeg den.

Og ja - jeg kan ikke utstå henne.

Det er nok etter 40 år.

12:04

Einar:

Da er nok nok nok...

(Hvis du ville snakket med meg om dette, kan vi ringes)

Her i gården bytter jeg sommertøyet med vintertøyet i draktposene (draktposer - ethvert møblert hjem har da slike? I mitt hjem er det vel 2 finesser jeg skilter med som patriser: damskervetter og draktposer... Til gjengjelde huser jeg rotter)

12:14

Einar:

12:14

Einar:

Snart skal jeg spise litt i sola, deretter løpe min 8,9 km drepende «1. mai-løype» (lover du meg hygge, vil det hjelpe stort), og ellers teller jeg ned:

12.15

Einar:
<https://vera-einar.craft.me/nedtelling>
12:16

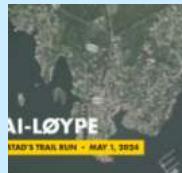
Audio Note

Einar:
Hører denne podkasten om igjen nå
(reprise)
The History Of The Workweek
12:27

Einar:

Video

17:26

Vera:

Jeg skjønner fremdeles ikke hvilke kriterier man bruker til å velge «mest kostnadseffektiv», Hvordan man kan sette ting opp mot hverandre. Hvem er herre over slike kategorier?
Ja jeg er enig i at vi bør hjelpe der det er larest - og det prøver vi gjennom allerede eksisterende off organ.

Vera:

Og:
At et nytt kontor skal overvåke de som allerede prøver å gjøre holde orden på dette, høres ut som enda et ledd som koster penger spør du meg.

Det lages rapporter allerede hvert år fra alle organisasjoner. De sendes til bistandsdepartementet hvis jobb det er å passe på at hjelpen er effektiv.

Dessuten : den flotte overskriften «effektiv altruisme» opplever jeg som en jálete overskrift for noe forbløffende opplagt- ja - alle! - fra bistandsministeren og ned til den nederste avkrok i ytterste gokk, har ønsket å hjelpe der det trengs mest siden bistand startet, men virkeligheten er litt mere kompleks enn som så.

Og det er veldig vanskelig å finne en objektiv målestokk for «effektivt»

Da hjelper det ikke om du heter Singer og er filosof. Jeg synes det er keiserens nye klær.

17:33

Einar:

Bra innsigelse! Jeg vet ikke, har bare på tapetet å undersøke dette nærmere. Da har du lagt frem noen tydelige synspkt. jeg tar på alvor. Jeg liker motstand. Og du er dama som kan gi real motstand, med viktige argumenter.

Ellers ser du kanskje av videosnutten at jeg dessverre er fylt av langt enklere og dummere tanker og gleder på mine stier i livet... Hva skal jeg gjøre med det?

17:37

Vera:

Må bare si dette:

Det er mye vanskeligere å være et stort menneske overfor naboen enn å sende 500 kroner som kan redde 3 barn i Afrika.

17:39

Vera:

Konsekvensetikk. Det må vi diskutere.

17:40

Einar:

Enig.

Og så kan det samtidig være viktigere å redde menneskeliv i Afrika med 500 kr (og være en drittsekke mot den rike naboen). Gjerne uten å snakke om det man bidrar med og dem man redder. Ja, konsekvensetikk. Jeg har ellers også en smule sans for dem med et OK sinnelag...

17:42

Mine dypeste tanker fremgår ellers av videoen... (Tapp først på den til siden for Play-pilen i midten, så fyller den skjermen)

17:45

Vera:

Hæ? Tap hvor? På hva da?

17:55

Einar:

17:56

5G

Vera

Effektiv altruisme

vera-einar.craft.me

I dag 17:26

Jeg skjønner fremdeles ikke hvilke kriterier man bruker til å velge «mest kostnadseffektivt», Hvordan man kan sette ting opp mot hverandre. Hvem er herre over slike kategorier? Ja jeg er enig i at vi bør hjelpe der det er larest - og det

Emne

iMessage

Einar:

17:56

5G

Vera

Effektiv altruisme

vera-einar.craft.me

I dag 17:26

Jeg skjønner fremdeles ikke hvilke kriterier man bruker til å velge «mest kostnadseffektivt». Hvordan man kan sette ting opp mot hverandre. Hjem er herre over slike kategorier? Ja jeg er enig i at vi bør hjelpe der det er lustet - og det

Emne

iMessage

Vera:

Haha 😊😊

Morsomt. Takk ❤️

Og i morgen kommer du 🌸

18:22

Einar:

Jeg er vel litt gutteaktig når jeg syns det er gildt å lage noe morsomt (og flörtende) til deg... Forøvrig er alt sant... 18:24

Vera:

Det er VELDIG fint. Og virksomt ❤️ 18:25

Einar:

Gud, som jeg løp - gjennom skybrudd med tordenskall, vind og snebrek, sleipe steiner og skrenter, røtter jeg snublet i... Bare dill kunne holde meg gående.

Nå rydder jeg mer i toy og alkover, skal gjøre rent, så se på økonomiske fortredeligheter, pinseplanene, vaske tøy, pakke til imorgen, lytte til podcast og tenke mer dill, og inderlighet - for vi møtes i noe dypt inderlig, nemlig ❤️

18:28

Vera:

Nettopp. Jeg lager kjøttkaker til barna 😊

18:43

Audio Note

Einar:

43 sek når du kjeder deg... - om hvordan løping fører til naturlig altruisme: Og 54 sek når du kjeder deg enda mer - om hvordan løping gir mer cannabinoid effekt enn røykt cannabis.. (jeg er nå høy på cannabinoider, amfetaminoider, BNF, endorfiner, enkafaliner):

19:16

Audio Note

Vera:

Så flott. Jeg er høy på gode kjøttkaker. Ferdig om 5 min 😊

20:00

Einar:

Lo av «Så flott. Jeg er høy på gode kjøttkaker. Ferdig om...»

20:01

Om et døgn kunne jeg kanskje få foreslå å bli høye sammen på veranoider og einarafiner?

20:03

Vera:

God plan 😊

20:04

Einar:

Min fetter Karl Henrik (sønn av min mors bror, Knut) er funnet død, 40 år gammel, av sin far og sin nevø (ca 12). På kjøkkenet sitt i Kristiansand. Sjokk, tragedie. For mange år siden ble han heroin-misbruker etter operasjon og smerte, men ble rusfri på klinikk, var nå lærer i Kristiansand, der han bodde alene. Han feiret nyttårsaften med oss hos min mor, svært hyggelig, jeg har alltid likt ham og hadde tenkt å ta kontakt for å treffes. Så trist. Min mor ringte nettopp. Kjente ikke dødsårsaken.

21:47

Vera:

Å så leit. Kondolerer.
40 år er ingenting.

21:48

Einar:

Nei. En tragedie. Så vondt av foreldrene av søsteren Stine. Og skulle selv så gjerne ha møtt ham igjen før det var for sent.
Samtidig må jeg bare fortsette mitt liv, med jobb og reise til deg imorgen.

21:51

Einar:

God natt, Vera.

23:13

Vera:

Sov godt Einar. Gleder meg til i morgen

23:14

MAY 2, 2024

EINAR hos Vera

2. mai 2024 til 6. mai 2024

Einar:

Får ikke sove. Det gjør du, og jeg skriver til flymodus. Måtte bare nevne det. Hører på Bach og Young.

01:45

Einar:

Hört på intervju av Bernt Hagtveldt (Drivkraft), etter min mening de siste mange år, en sjeldent, intellektuell høvding.
Nå prøver jeg igjen å sove.

03:07

Vera:

God morgen elskede. I dag skal vi sees 😊❤️

07:01

Einar:

God morgen, min kjære Vera ❤️ Jeg må ha hjemmekontor idag. Gir nærmere beskjed om når jeg er i stand til å kjøre.

08:28

Vera:

Hvorfor hjemmekontor? Er du i ulage? Føl natt?

Min kjære mann. Jeg skal passe på deg når du kommer ❤️

08:30

Einar:

Det tragiske dødfallet til Karl-Henrik har jo gått inn på meg. Sov ikke, som jeg skrev i natt.

08:47

Vera:

Ja tenkte det var slik.
Så leit.
Jeg er på jobb og skal ut på
fotooppdrag. Kan ikke nås før etter kl
13.
jeg håper du får noen ok timer til da

09:03

Einar:

Trøtt.
Spiser snart i sola, prøver å sove litt, så litt
skrivearbeid, så beskjed om når jeg kjører

14:53

Vera:

Fremdeles på fotoopptak. Det tok lengre tid
enn forventet.

14:58

Einar:
Fullført arbeidsdagen. Snakket med
min mor, som har vært 4 t hos
foreldrene (onkel Knut og tante Berith).
Ingenting tyder på overdose, og han
var glad og i form med sin unge nevø
Thomas (ca 12) fredag - søndag. Ny
hypotese er blodprop, visstnok hatt
det før, og økt risiko etter skulderop. i
førige uke.
Godt støtteapparat for den nærmeste
familien her, og ikke bruk for min
tilstedevarelse. Ergo reiser jeg fortset
mulig. Faktisk stresset til stiv nakke og
skuldre i harsverket med å komme
avsted, men vil prøve å roe' han ned litt
nå, kanskje spise litt, ordne småting,
må også fylle diesel - stipulerer ank.
min lille, dunkle ruserinne (hvis
nattlige, mystiske sanser jeg vil smelte
sammen med) ca. kl. 22:15

Og:

17:28

Vera:

Sendte akkurat estimat om din
ankomst for 3 min siden til Rasmus.
Jeg sa ca kl 22.

han spiller fotball med kompiser til du
kommer.

17:30

Einar:

Mitt var også 22. Så la jeg på pi x 4,5 = 15 min.

17:31

Vera:

Haha. Da tenker vi likt i utgangspunktet

17:32

Einar:

Vi ER så på linje...

17:32

Vera:

17:33

Einar:

⚡
(sent with Find My)

18:33

Vera:

18:33

Einar:

Nærmer meg - merker du det? ❤️
Ligget i 110-112, mao. interballistisk hurtig -
hvor er sjelen? Men den er jo ikke bak meg -
den er foran meg, i Mabels vei, sier klokka ❤️
Ute og ser ferga nærme seg - sommerkveld!
Nesten.

20:38

Einar:

Jeg er på vei til Mabels vei. Jeg er
fremme ca. 22:13.

21:21

Vera:

Supert 😊

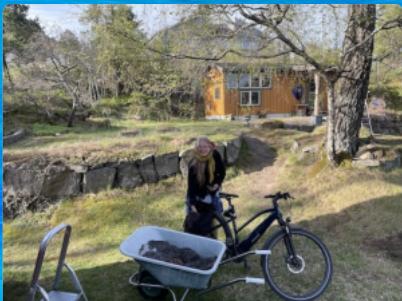
21:22

Einar:

Jeg kjører bil og må svare siden - legg gjerne igjen beskjed! Hilsen Einar.

21:22

MAY 3, 2024

3. mai 2024 kl. 08:23

Einar - e-post:

Den 03.05.2024 10:47:53 skrev "Einar Fløystad":

Min kjære, kjære, allerkjæreste,
dyrebare Vera!

Etter kaffekopp nr xx i sola, skal jeg
med fryd og glede lese dette, og ispe
fryden saumfarenede kritikk!
Forøvrig ee jeg stuptrøtt, dum, fjlolle
og lykkelig her jeg virrer.

Ikke bare det, jeg er også bæret og full
av beundring og velvære etter en svært
lang kaffestund på kjøkkenet med din
meget tiltalende, sympatiske og
nærvarende sønn! Vi har pratet uten
oppør i godt over en time og dekket
allehåndte interessante emner. Nå
sprang han nettopp på dør, etter å ha
gitt meg en gutteklem og en rørende
høflig takk for morgenstunden. Fin fyr.

Altså - først mer kaffedrukkenskap
under Vårherres solstråler, så din tekst -
deretter en løpetur rett og slett, før en
ultradisiplinert økt regningers
uhylighet og forsønte gjøremåls
forferdelighet. For da nemlig, står jeg i
den beste posisjon for overdådig
belønning og påskjønnelse - den som

kommer så velsignelsesfullt blott ved
din hjemkomst, slik du vil komme ut av
sommerdagen til meg som det
foetryllende vakre og herlige i mitt liv

10:47

Vera:

I postkassen nederst i veien finner du
Morgenbladet. Hvis du trenger en avis til å
holde deg i ånde til jeh kommer

10:49

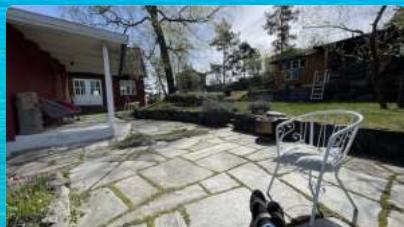
Einar:

Å, det må hårdere virkemidler til - rá fysisk
trening, skrekkelig ubehagelige regninger og
grusomt forsønte gjøremål - omfattende
selvtukt om dette skal gå ❤️

Se forøvrig e-postvar.

Ett gammelt ord faller meg av en eller annen
grunn inn, du får unnskyld: attrå.

10:54

3. mai 2024 kl. 11:19

3. mai 2024 kl. 11:23

Vera:

Jeg snakket med Rasmus. Han synes du er
veldig hyggelig og alt er fint(bra motto)

Vera:

Men han fortalte også noe morsomt - at du antagelig tror han er helt bortreist når det kommer til geografi. Han hørte deg si «andal» og lurte på hvor det var. Etterhvert skjønte han på forklaringen at du sa Arendal.

Men han sa som sagt fine ting om deg. 11:23

Einar:

Morsomt...Stusset ved at han sa "Andal" og prøvde å korrigere ham umerkelig for å unngå hans forlegenhet ved å artikulere "Arendal" mens jeg, igjen med forsøksvis kamuflert rettledning, gav ham en generell orientering over sørlandsbyenes regelmessige perler-på-en-snor beliggenhet...

Og så handlet altså det hele om min talefeil...

11:28

Vera:

Haha. Jeg spurte hvorfor han ikke sa noe, men han forsto først hvordan det hang sammen under geografi-gjennomgangen av sørlandsbyene. Da var det gjort liksom. Og han påtok seg rollen som geografi-idiot fremfor å si noe om uttalen din. 😊
Og her har du en slik en

Oops det ble litt flere

11:32

Einar:

Bare fett.. Neste gang skal jeg spørre ham om han har hørt om Tyskland, før jeg så kan fortelle ham hvor Jakob bor..

11:36

Heart emoji followed by text: kan ikke overdrives

11:37

Vera:

Haha

11:41

Einar:

Teksten - 4

craftdocs://open?blockId=B5A53CFB-2929-467C-A303-F910F702131F&spaceld=b76ebee6-24df-e974-bcf0-af92149b5dab

13:11

Einar:

Unnskyld litt sendreklig respons!
Vill imidlertid gjøre dette litt grundig.
Kanskje for grundig...
I allefall mye komma-pedanteri...

Og så begår jeg kanhende en kardinal-synd – ved å introdusere nye idéer/assosiasjoner i et sluttstadium.
(Jeg er full av feil..)

EN SPENNENDE, FYNDIG SKREVET TEKST!

Teksten - 4 (craft.me) (<https://vera-einar.craft.me/lukt-teksten-4>)

13:12

Einar:

Skulle løpe, men snublet i meg selv og var ellers så i ørske at jeg gav bort bilen til Jojo. Ergo mer mat i hagen for styrke. Men hodet falt hele tiden ned på plenen. Måtte inn. Her våknet jeg nå på sofaen, der jeg må ha besvimt. Dum og lykkelig. Med en voldsom lengsel etter deg. Altså nytt forsok på løpetur. Når kommer du hjem, elskede

Sommeren er så forunderlig...

P.S. Har ikke spist av Bamse Brakar, nei.

14:19

Vera:

Jeg drar herfra om en time kanskje? Sier fra når jeg setter meg på sykkelen - og da har du tid til å pudre nesen og ta på tangatrusen.

14:21

Einar:

Brillefint. Nettopp den instruksen jeg trengte.

14:22

Å, den som hadde vært sykkel..
– E. Clasen

14:23

Vera:

Haha
Også en sånn en da

14:24

Einar:

Hmmm

14:24

Vera:

Ok - da får du denne også da

14:25

Og

14:25

Einar:

ÅÅÅÅååååooooiii..... jeg skulle ha løpt!

14:25

Einar: Løpetur - Hellviktangen

3. mai 2024, 14:56 til 15:17

3. mai 2024 kl. 15:22

Vera:

Drar nå. Må innom kontaktlinsesjappe.
Rekker senest 16.12. Hvis jeg sykler som en vi
d kan det være jeg rekker 15.52. Men det
hildet hardt.

15:31

Einar:

Ikke gjør det! Kom TRYGT hjem til meg!
Og jeg - har sprengt meg på løpeturen. Måtte
det være så hardt. Som et slakt i haven.

Vera:

Jeg er på båten.
Det var kø og jeg vil hjem. Stanser i butikken.
Må ha noe middag.

15:54

Men jeg spiser is på dekk og har det utmerket

15:55

Einar:

Kan jeg gjøre noe? (Her hjemme. For Josefine
har bilen)

15:55

Vera:

Jeg er ikke så veldig sulten - tenker mest på
deg. Jeg spiser is jeg

15:56

Vera:

15:57

Einar:

Har visst ikke dugg til noesomhelst
idag. Men kan jeg gjøre noe i huset før
du kommer hjem, gjør jeg gjerne det.
Tatt oppvask. Må nå ha kroppen i
oppvaskmaskinen.

15:58

Einar:

Din ertepinne!
Og det gasser du deg med helt alene...

15:59

Vera:

Så flott
Jeg liker at du tar deg til rette på egenhånd.

15:59

Vera:

Dette er en vanlig hverdagsreise for
nesoddinger.
Og så lurer folk i byen på hvordan jeg
fikser båtreisen😊

16:00

Einar:

Fergesnobb.

16:01

Vera:

Måtte legge til emoji nemlig

16:01

Har oppdaget rediger-knappen

16:02

Nå altså... for en uke siden kanskje

16:02

Liker ikke ordet redigert da

16:03

Føles uekte

16:03

Einar:

Lærenem er du - snuser deg til alt - liker det
også.
Og liker SÆRLIG godt at du hakker på ordet
redigere fordi det er uekte. Blir
avstandsforelsket - IGJEN.

16:04

Går i dusjen nå - tenker meg at du er vannet..

16:06

MAY 4, 2024

Einar:

God morgen, du

07:58

Vera:

God morgen. Kom ut på trappen!

07:58

4. mai 2024 kl. 09:20

4. mai 2024 kl. 09:21

4. mai 2024 kl. 09:22

4. mai 2024 kl. 09:29

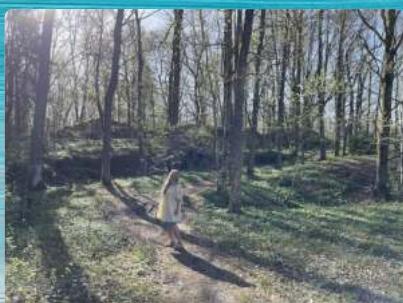
4. mai 2024 kl. 09:25

4. mai 2024 kl. 10:16

4. mai 2024 kl. 10:16

4. mai 2024 kl. 09:26

4. mai 2024 kl. 10:23

4. mai 2024 kl. 11:45

4. mai 2024 kl. 10:27

4. mai 2024 kl. 16:52

4. mai 2024 kl. 10:27

4. mai 2024 kl. 17:18

4. mai 2024 kl. 17:38

4. mai 2024 kl. 17:49

4. mai 2024 kl. 17:50

4. mai 2024 kl. 17:53

5. mai 2024 kl. 12:22

Huskeliste – turutstyr

Vesle Vera:

- Lakenpose
- Søverpose (iten, lett, Einar har ekstra)
- Ullundertøy (Einar har ekstra)
- Anorakk (Einar har ekstra)
- Skibukse (Einar har ekstra)
- Lue
- Votter
- Skjerf
- Lett regntøy (lojerne poncho, Einar har ekstra)
- Skistøvler (Einar har)
- Fjellstøvler/sko (Einar har)
- Solkrem (Einar har)
- Solbriller
- Fjellski (Einar skaffer smerefrie ski med stålkant)

Einar:

craftdocs://open?blockId=9E9AD23F-39D0-46F1-B998-6F3F341DBA7E&spaceId=b76ebee6-24df-e974-bcf0-af92149b5dab

14:28

Einar:

<https://www.yr.no/nb/21-dagersvarsel/1-110995/Norge/Vestland/Eidfjord/Simadal>

14:33

Einar:

Yr - Simadal - 21-dagersvarsel

14:33

MAY 6, 2024

Einar: Mabels vei 11 - Bastøferga -

DPS Strømme

6. mai 2024, 04:30 til 09:00

Vera:

God morgen. Håper det har gått greit å kjøre. Gi lyd når du er fremme. ❤️

07:45

Einar:

Jeg kjører bil og må svare siden - legg gjerne igjen beskjed! Hilsen Einar.

07:45

Vera:

På båten. Tenker på deg, og oss, hele tiden. Hjertet løper litt løpsk. Om du har tid - kan du sende meg et hjerte så jeg vet at du er der?

08:39

Vera:

Og jeg elsker deg midt i det hele ❤️

08:47

Einar:

Jeg kjører bil og må svare siden - legg gjerne igjen beskjed! Hilsen Einar.

08:47

Einar:

Fremme på jobb først nå. Grusomt trøtt. Jeg er så redd og har så vondt i brystet og mellomgulvet, ja er anspent i hele kroppen. Så lei meg og ulykkelig over at vi har stått mot hverandre. Det er så ille for meg. Skrekkelig ord lyder i meg - at du spør om lov til å ordne med jord etc., sier du ikke får lov til å si hva du føler osv. - at jeg ufrivillig får en slik makt, og du skal gjøre "feil". Det føleste av alt!

JED ❤️

08:58

Vera:

Min elskede. Takk for melding.
Vi klarer dette. Vi er sammen.

08:59

Einar:

Det var veldig gode ord.
Tårene står meg i øynene.
Pasient nå, aner ikke hvordan jeg skal klare
noesomhelst.

09:00

Det var VELDIG gode ord ❤️

09:00

Vera:

09:00

Vera:

Det er ikke bare du som ikke får gjort noe

10:00

Jeg kjenner at jeg må sende med et hjerte til
fortrige melding - her er det ❤️

10:04

Einar:

❤️
Vil stå sammen i ett og ALT. Og vi må være
ømme og inderlige med og hos hverandre.
Syns vi har opplevd så mye veldig fint
sammen, vi to ❤️

10:20

10:22

Vera:

Ja det har vi.

10:42

Vera:

Jeg ønsker så veldig å holde deg i hånden
akkurat nå.

14:29

Einar:

Så fint. Da holder vi hverandres hender. Det
har alltid vært vakkert ❤️

14:39

Vera:

Fra første øyeblikk. ❤️

14:43

Einar:

Fra første øyeblikk, min Vera ❤️

15:20

Einar:

Det var likevel en kjærighetsnatt ❤️ 10 min
på øret nå før jeg tør sette meg i bilen.

Vera:

16:07

Einar:

Jeg kjører bil og må svare siden - legg gjerne
igjen beskjed! Hilsen Einar.

16:07

Einar:

Onkel Knut har vært her en stund. Politiet har
vært elendige til å informere om obduksjon
mm., så de har trodd de ikke får kroppen før
om flere mnd og derfor ikke kan holde
begravelse. Jeg har gitt orientering og råd og
stilt meg til disposisjon. Først og fremst skal
de kontakte begravelsesbyrå raskest mulig
og la dem kontakte politiet og få adgang til
kroppen, som må være ferdigobdusert
for lengst.

17:34

*obduksjon (trykkleif)

17:36

Vera:

Huff, også dette oppe i sorgen. Bra du kan
hjelpe til.

17:44

Einar:

For trøtt til å løpe; gikk i stedet en liten tur -
og hadde jo deg med. Litt hvitveis fortsatt,
ja... Og er det ikke blåveis, da? Tilslutt
Dømmesmoeika, 500 år gml:

19:19

Einar:

19:19

6. mai 2024 kl. 18:45

6. mai 2024 kl. 18:38

6. mai 2024 kl. 18:42

6. mai 2024 kl. 18:46

6. mai 2024 kl. 18:48

Vera:

Så nydelig. Jeg har prøvd å ta bilder til
luktsaken min.
Og nå ligger jeg på sofaen. Må lage ide
i hodet til møtet kl 9 i morgen.

Jeg håper du legger deg snart. Du trenger sovn. ❤️

19:22

Einar:

Min kjæreste Vera ❤️

Nå trekker jeg "nordover" - en av århundredes trøtteste dager må endes nå.

Vet du når du kommer?

Lykke til på møtet kl. 09, og på mammografien! (La meg vite hvordan det er gått!)

La meg så finne frem til lanken din, vi griper hverandre varlig med en av våre kjente, fine fingerflettinger, og er sammen. Jeg elsker deg ❤️

21:59

Einar:

Vera:

Kjære Einar. Jojo og jeg ser på MasterChef sammen. Litt jente-tid. Jeg vet antagelig i morgen når jeg kommer. Da legger jeg planer for neste sak. Har en ide.

Onsdag må jeg i begravelse kl 15 så det blir tidligst avreise torsdag.

Sov godt kjærester. Jeg holder deg i hånden og kysset deg på munnen. Og litt dill! ❤️

22:02

Einar:

Vera:

Godt du har serviett 😊

22:07

Einar:

Lo av «Godt du har serviett 😊»

22:07

Einar:

22:04

Du er særskilt kysselig og dillig ❤️

22:05

Vera:

Så bra ❤️

22:05

Einar:

Ble tent. Må sove. !!

22:06

Vera:

Haha. Det er slik det skal være ❤️

22:06

Einar:

Vera:

22:09

Einar:

07:06

Einar:

Pan

22:10

Vera:

Sov godt Pan 😊

22:11

Einar:

Sov godt, Panini 😊

22:11

MAY 7, 2024

Med 5 Bamse Brakar på hver under Kompani Lauritsen, du verden hvilken dyp og sot sovn, som både min mor, jeg og Garmin kan rapportere om her det gryr av dag med amnesi for de siste dagene..

Vera:

Alt vel her også.

På vei til jobb for å rekke idemøtet. I går begynte en ny kvinne i redaksjonen som vikar. Hun er kjempekul og jeg liker så godt det hun har laget før. Og det første hun sa på kontoret var følgende: «jeg tror ikke ideene mine passer inn i noe skjema» Jippi - jeg har fått en alliert i kampen mot skjemaer. Ha en fin dag i fengsel min elskede mann. ❤️

08:07

Einar:

Hvem er den dama, da?
Onkel Øivind skal bisettes på Kongsberg 16.05. Men tror det blir riktigst at vi gjennomfører våre planer fra 15.05.
Kjører nå.

Tenk godt om meg og oss, og ta vare på deg selv ❤️

08:16

Vera:

Nå er mammografien unnagjort. Det ble en veldig hyggelig opplevelse hvor jeg både ble kjent med en ny dame på Nesodden (som kjørte meg hjem) og generell munterhet på sykehuset.

De sier jeg ikke må få panikk om jeg innkalles igjen ettersom jeg har forkalkninger i brystet. Jeg har jo vært utredet for dette før.

Ellers har jeg fått banket gjennom ide i både idemøte og det dumme skjemamøtet. Veldig bra. Det var første ledd i planen om å kunne dra til Sørlandet på torsdag. ❤️

16:23

Einar:

Lettelse x 2 ❤️ !! ❤️
(sent with Balloons)

19:39

Einar:

Fra kasjotten - del 1:

Jeg har sluppet dem fri. Det er jo vår. Det har seg nemlig sånn at en av mine pas. over de siste 8 mnd. hver natt har brukt krykkene sine til å grave en rømningstunnel. Nå er den ferdig, og han har vist meg den. Og så har jeg vist den til alle de andre pas. mine her i dag.

Det er nok straff nå. Så jeg ber dem stikke. Jeg har også fått nok av dem, og nå får jeg mye bedre tid her i fengselet på tirsdagene fremover.

19:40

Fra kasjotten - del 2:

En mannlig sykepleier ved Fengselshusetjenesten har googlet deg og sa fornavnet ditt høyt. En kvinnelig sykepleier på ca. 60 sa straks: «Det må være Vera Kvaal». (Jeg tilstod, la alt på bordet...) Og så: Den kvinnelig sykepl. Beskrev hvilket inntrykk du hadde gjort på henne i dine fjernsynsdager. Hun hadde beundret deg, sett deg som svært vakker, dyktig - OG, hold deg fast! – litt mystisk! Vansklig å plassere, det var noe «mer» ved deg, forklarer hun. (Joda, sa jo jeg, mye mer, meget mer...) Drøftelse av pasienter måtte vike. Her ble det bred drøftelse av deg.
(sent with Spotlight)

19:41

Vera:

Haha. Fnis. Så morsomt... og litt pinlig. Håper du synes det et greit å vise meg frem.

Her er middagen i ovnen og Jojo skal til venner litt senere.

19:44

Einar:

Jeg kjører bil og må svare siden - legg gjerne igjen beskjed! Hilsen Einar.

19:44

Einar:

Jeg er en stolt hane, kan vite. Og idag fortalte jeg hvordan du en morgen fornylig bekreftet at mitt epos(t) av en dybdeanalyse for 26 år siden gjennomlyste deg radiografisk presist til et nøyaktig bilde av sjelens landskap.

Der falt ord som at de unnet meg funnet av min twillingsjel i min høye alder - hvortil jeg gav med besv, med unntak av sistnevnte, ettersom vi har livet foran oss ❤️

21:13

Vera:

Intet mindre min kjære ❤️

21:14

Einar:

21:37

Vera:

Så vakkert 😊

Gleder meg til å se det live

21:37

Einar:

Vera:

Jeg tror det er bra for deg å ikke se det. 21:46

Einar:

Takk... (Måtte hatt noen Brakar først) 21:47

Hjemme altså. Til din lukt-portefølje:
Ingenting er så hjemmekoselig som å bli møtt
i gangen av duften av rottelik... 21:49

Vera:

Oj - var det ille? 21:49

Vera:

Her er det grand prix. Jeg har kanskje ikke
fortalt deg at jeg synes det er verdens beste
tv-program. Ser alt 😎 21:39

Einar:

Oj. Jeg ser ingenting...
La oss likevel være sammen.... ❤️ Jeg kan
gjøre gutte-greier. Ja, da har vi igrunnen et
enda sterkere forhold... ❤️ 21:42

Vera:

Nå synger nonbinære Bambi Thug fra Irland.
Utrølig. Virkelig merkelig. 21:43

Einar:

Er det OK om jeg ikke ser på Bambi Thug?

21:46

Einar:

Nei, overdriver..
Har nå 8 kolli å pakke ut mm.
Signe kvelden din i sofaen med Bambi Thug
og Hulk Tingeling 😊 21:52

Vera:

Min fine mann... ❤️ 21:53

Einar:

Og jeg er glad for at du er Vera Kvaal ❤️, fullt
og helt ❤️ 21:54

Einar:

Kveldskos...

Einar:

Video

22:27

Vera:

Oj så det var flere der?

22:28

Einar:

To. Den andre ble pint ihjel i forgårs.
Se heller på Thug-Prix, du... ❤️

22:30

Litt hyggeligere ja.

Æsj - hadde håpet du var kvitt pakket.

22:31

Einar:

Er det ikke 'vi' her...?

Middag nå! Riktig bygd opp appetitten..

22:32

Vera:

Jo det har du sannelig rett ❤️

22:33

Vera:

Gleder meg til å høre hva du tenker om neste sak. Det er en journalist-sak, men det kan gjøres litt gøy.
Håper vi kan snakkes på telefon i morgen kveld. Jeg må finne ut av litt mere på kontoret før begravelsen.
Det blir fint å se deg. Jeg trenger det kjæresten min. ❤️

23:07

Einar:

Klart vi kan snakkes imorgen kveld.
Du har sagt det, men hvem skal nå

begravses?

Vil snarest stille inn neste nedtelling for gjenforening - si ifra når du vet tidspkt.
for det neste kysset ❤️

Sov søtt og sunt i kysk ensomhet ❤️

23:15

Einar:

P.S. Antagelig er kysk ensomhet nå blitt svært usunt.

23:16

Vera:

Søsteren til min eldste venninne.

Ja men kyskheten gir søvn. Det viste jo klokken din.

Ogsov godt min elskede ❤️

23:17

Einar:

Felles arbeidsprosjekt for våren: kyskhet x lyst
= søvn x dill = uthvilt legeme x uthvilt ånd

23:20

MAY 8, 2024

Vera:

God morgen kjære Einar. Håper klokken din er fornøyd med søvnen 😊
Du er det første jeg tenker på når jeg våkner, og det siste jeg tenker på før jeg sovner.

Ha en fin dag elskede. ❤️

07:52

Einar:

Jeg kjører bil og må svare siden - legg gjerne igjen beskjed! Hilsen Einar.

07:52

Einar:

Søren au! Noe galt med meldinger skrev og trykket send på denne mld før teammøtet 08:30 - og ser først nå at den var gått i stå

Einar:

under sending! Lukker og åpner appen på nytt, og limer så mld inn:
For en inderlig, fin godmorgenhilsen 🌸
Det er som om du lever i hvert pulsslag i meg ❤️

Teammøte nå.

Ha en fruktbar, god dag, kjæreste Vera ❤️

12:04

Vera:

Takk.
Det var fint å få en melding. Da roer systemet seg ❤️
Nå drar jeg i begravelse og satser på å ta et tidlig tog i morgen. Kommer tilbake til hvilket osv.

12:47

Einar:

Har systemet vært urolig? Kjære deg ❤️
Tenker jo på deg HELE tiden, og jeg prioriterte mld til deg foran det meste før teammøtet. Så stod altså mld og stanget i appet uten å bli sendt.
Tenk, at du kommer imorgen! Får uanständige kroppsreaksjoner om jeg tenker mer på det 😬
Og ny pas. kommer...

13:30

Vera:

Bare litt. Syntes det var rart at du hadde lest og ikke sagt god morgen ❤️
Men nå vet jeg 😊

13:32

Einar:

Å..! iPhone'n får seg en hard overhaling! Tim Cook også. Og heretter skal jeg følge med - med hjerteformede argusøyne ❤️

13:34

Einar:

Jeg tok endog (med én gang jeg var kommet på kontoret) et bilde av Garmin-natta til deling med deg. Nå ser jeg også noen nye, meningsfulle registreringer:

15:10

Einar:

Sovepoengsum

77

OK

Kvalitet

5t 46m

Drøm:

Vel

Vera

Drøm:

Vera

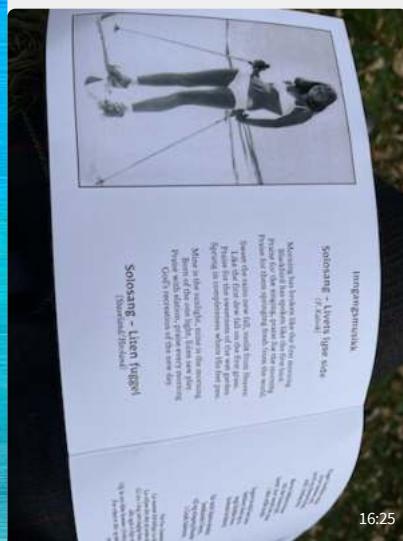
Drøm:

Vera

00:29

06:15:10

Vera:

16:25

Vera:

Men Monica var veldig vakker. Hun var i Solo-reklamen i 1976

16:27

Einar:

Takk for at du deler dette.
Unnskyld at jeg spør, men: søster av din eldste venninne - hvem er nå det?

16:30

Vera:

Cecilie. Du har ikke truffet henne. Hun bor i Sørkedalen og driver med hester, hunder, løping og ski.

Rik. Og antagelig en av de jeg kjenner som har det best. Vanligvis.

16:33

Einar:

Nettopp.

Nå ringte rottemann Tore Anticimex. Skyldte på vrang nøkkel.... Men skal til huset nå og ordne. Siden jeg var så mør og myk av dine mld, hørte jeg meg som merkelig snill med ham - real kar, bestekompis.. - gode-Tore

Nå vil jeg forte meg med skriveherk og ut i lyset!

16:39

Einar:

<https://vera-einar.craft.me/nedtelling>
<https://docs.craft.do/editor/d/b76ebee6-24df-e974-bcfc0-af92149b5dab/1587FAC2-F906-4828-94B8-C052C8D3CA6D/b/218C9582-7AF6-49BF-9E5A-A9819119EA67?>
s=SdbZ9AmrwXQu7WZz6Q189PdF9S27hDzcD
Jf7kpn7UvJu

19:23

Einar:

<https://vera-einar.craft.me/hovedside>

19:25

Vera:

Du skal se jeg klarer å komme meg av på riktig holdetts. 😊
Og der ser ut til å bli fint vær. ❤️

20:47

Einar:

Jeg kjører bil og må svare siden - legg gjerne igjen beskjed! Hilsen Einar.

20:47

Einar:

21:08

Å, jeg vet hvordan jeg skal gå frem om du ikke kommer deg av:

Vera:

21:09

Vera:

Nå legger jeg meg.
Sees i Arendal ❤️

22:23

Einar:

Å, det burde jeg også gjøre; duger ikke til noe.
Ses? Jeg har i sinne å rundkrysse deg umåtelig og umettelig i Longumkrysset ❤️❤️❤️
Så kan vi ta oss en kort pause for trafikksikkerhetens skyld. Men hjemme...tror ikke jeg vil gi slipp på deg mer. ❤️
Patenten fra 1909 - bare vent.
Bare vent på litt av hvert ❤️
Forøvrig - å, ja; hele tiden ❤️
P.S. Sov godt, og skrikende ensomt ❤️

22:29

Vera:

22:37

MAY 9, 2024

VERA hos Einar
9. mai 2024 til 12. mai 2024

Vera:

God morgen. Klokken er halv 7 og jeg er i rute. Har ryddet og vasket kjøkkenet, dusjet og såvidt begynt å tenke på hva jeg skal ha med. Gleder meg veldig til å se deg, tomme garasjen og sette båten på vannet. ❤️

06:34

Copilot

Trosselskif i lærerskif formell TH02, er et frivolt eller fagplast stoff som naturlig forekommer som et noko av sin. Det er også kjent under det eldre navnet mannyre og som tilsetningsstoff EU 71. Dette stoffet har en sterk bleikendeffekt.

- **Fargen:** Trosselskif brukes hovedsakelig som et pigment kalt tannindustri på grunn av sin høye bleikendeffekt og det er i selskaper lys, nye som gør det til et av de høste hvite legpapirer.
- **Industrielle opplysningsver:** Det brukes i produkter som maling, lak, pept, plast, blakk, og i kosmetikk som solkrem og tanncremeprodukter.
- **Helse og miljø:** Trosselskif har ikke noen helsefarlig innvirkning, men fra 7. august 2022 blir det forbudt med i EU og Norge på grunn av bekymringer om at det kan ha høy opp i kopper og potensial skade DNA. Det er forbudt tilfeldig i legprodukter, hvor det ikke inneholder gitt polfibre frivoly og beskytter virketoflet mot nedbryting av lys.

Trosselskif har vært gjortet for delint på grunn av bekymringer om at sunne partikler av stoffet kan være kreftfremkallende, selv om det ikke er påvist at trosselskif gir sykdom. Forskrift og regelgeving rundt bruket av trosselskif førstører å utvikle seg fra å sikre sikkerheten til kosthunden.

Einar:
<https://copilot.microsoft.com/sl/jv7MPplw6K>

07:19

Vera:

Bravo ❤️

07:22

Vera:

14:58

Tips - Norge i rødt, hv...

Einar:

Ikke småtterier.. !

07:25

Vera:

Neida 😊

07:25

Stor historie - mange tråder.

07:26

Einar:

God morgen, min elskede Vera ❤️
Selv vært våken fra 05:30 og oppে fra 06. Jo, trøtt...
Men jeg gleder meg også veldig til å se

deg og ha deg inntil meg ❤️ O, ja.
Har ikke avtalt ferdigstilling og
sjøsetting av båten, skriver idag, kan
være for sent, kan også bli for mye for
oss (meg). (Mye annet å gjøre også!)
Nå - videre, VIDERE!
Å, har jeg sagt det? Jeg elsker deg så
høyt og så inderlig ❤️❤️❤️

07:29

Vera:

På vei til bussen. Har glemt øreplagger. Ble
litt lei meg - men da dår jeg leve slik vi gjorde
i gamle dager.
Tilstede der jeg er.
Har med en bok. Eventyr av HH
Jeg fikk den av kjæresten min. ❤️

07:37

Einar:

Fint alternativ med Hesse.
Ellers vil jeg GJERNE spandere nye
øreplagger på deg, om du ser noen å raske
med deg på din vei!

07:41

Du er forresten et eventyr i deg selv. Vi er det

07:41

Vera:

08:30

Einar:

Du er så fin og så skjønn ❤️

08:53

Vera:

.. og på bussen også 😊

08:56

Einar:

08:58

Jeg har bedt bussjåføren om å raske på.

Vera: Reise fra Oslo bussterminal til
Longumkrysset

9. mai 2024, 09:00 til 12:16

Vera:

Bra. For det er fullt og trangt her. 😊

10:00

Vera:

Kan du ta med noe å drikke? Jeg er så tørst at
vettet er i ferd med å forsvinne.

11:46

Einar:

Stakkars! Kommer som St. Bernhardshund 🐶

11:48

Vera:

Håper du har en tønne rundt halsen 🦋

11:48

Einar:

Skal bli!

11:51

Vera:

Vi er på broklandsheia nå. Ser ut til at vi er
noen minutter etter skjema. Mellom 5-10 min.

12:00

Einar:

Jeg kjører bil og må svare siden - legg gjerne
igjen beskjed! Hilsen Einar.

12:00

Einar:

Stresset i frykt for å komme for sent til ankomsten av den mystiske prinsessa. Visste ikke helt hvor det var. Men deg er jo herfra jeg går på ski og tenker på deg i hvert støvtak. Står på alle 4 og venter, ettersom jeg har en tonne under halsen.

12:13

Vera:

Voff voff

12:14

Einar:

(sent with Find My)

12:30

Langt unna?

12:30

Hagearbeid

9. mai 2024, 19:38 til 20:14

Einar: Løpetur

9. mai 2024, 20:19 til 20:34
2,5 km

Hagearbeid

9. mai 2024, 21:00 til 21:47

MAY 10, 2024

Hjemmekontor

10. mai 2024

Vera:

https://www.nrk.no/ytring/hagebloffen-1.16867927

07:52

Einar:

Rystende lesning! Gad vite hvor mye sprøytemidler det er kommet i min hage (lavendel f.eks.), i jorda her? Vil heretter helst kun ha øko-planter! Tankevekkende også den lenkede artikkelen om #NoMowMay - fint å se at Laffen lar det gro litt fritt. (Kan det også stimulere pollineringen, tro, at kjæresten lar det vokse fritt under armene?)

08:12

Vera:

Ja det er skrekkelig. Men du er fin da! ❤️

08:13

Einar:

https://www.visitnorway.no/reisemål/sørlandet/grimstad/listings-grimstad/hesnes-gartneri-%26-kj%C3%B8kkjen/22383/

08:24

Einar:

<https://moringen.wordpress.com/>

08:46

Kolbjørnsvik Vel VÅRDUGNAD 5. mai 13-16

Medlemmer i Kolbjørnsvik Vel kan kaste eget hageavfall i containeren på Sletta

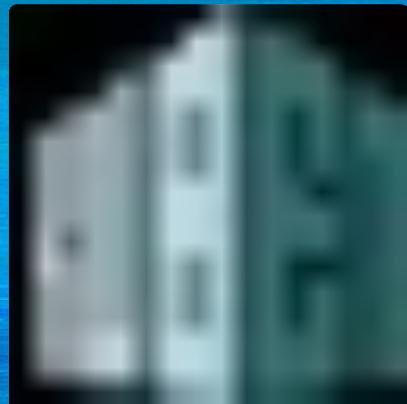
BLI MEDLEM/ FORTY MEDLEMMSSKAPET
Kontingensten er kr. 250 pr husstand pr år.
Mange medlemmer gir en sterk velværelse!
VPPS #101563 eller til kontonummer 28861156207
Registrer deg også gjerne på: kolbjornsvik.no/medlemskap

Einar:

<https://www.facebook.com/share/p/vB8ynczurcaqfZxa/?mibextid=WC7FNe>

08:48

Einar:

<https://www.kubenarendal.no/opphev-paa-kuben/utstillingar/>

08:53

Gartnerier & turområder

Hesnes Gartneri Kamp
oppbevaring, innen parker/aktivitetsgard,...

Marvold fortende
oppbevaring ligger ved et vannkastell i platt...

Dømmesonen
oppbevaringene er en utrolig god plass...

Økologigruppen
Fylkeskongressen ble holdt i Økologigruppen og...

Einar:

<https://vera-einar.craft.me/UCd8LtbzCIJRG>

09:25

10. mai 2024 kl. 12:06

Hesnes gartneri

10. mai 2024, 15:45 til 17:00

Marivold og Rønnes
10. mai 2024, 17:00 til 18:30

10. mai 2024 kl. 17:11

10. mai 2024 kl. 17:25

10. mai 2024 kl. 17:11

10. mai 2024 kl. 18:22

10. mai 2024 kl. 17:13

Hos moderen/Inger-Grethe
10. mai 2024, 19:00 til 20:00

MAY 11, 2024

Einar:
<https://www.yr.no/webcams/1/600/enar/1.jpg>
00:20

Einar:

Som sagt (skrevet): «En gang det passer..»
Ikke nå.

08:59

Vera:

09:00

Einar:

09:12

Einar:
Kikke på det en gang det passer – her først et
utdrag av mine kommentarer til et av de
grovtt løgnaktige skrivene fra motpartens
advokat:

08:57

03.12.23, EF → NAV
Klageinstans:
Kommentarer til
advokat Pflügers
skriv av 01.11.23:

<https://einars.craft.me/Kommentarer-031223>

Her ser du Craft-siden med alle
dokumentene i saken – ikke få!

08:58

Bidragssaken

<https://einars.craft.me/Bidrag>

Vera:

Først kaffe

08:59

Ski-jakt: Kjøpte ski & støvler til Vera

på Brekke sport

1. mai 2024, 11:00 til 13:00

Einar:

Jeg skrev:

Alermen lyder uopphørlig, og vi kan ikke gå en ny natt i møte med denne støyen inn vårt soveroms vindu. Dersom ikke huseier nå tar dette på alvor, viser respekt og sørger for at noen løser seg inn og slår av alermen, blir vi nødt til å kontakte politiet. Vi kan vente med dette til kl. 20 og håper innen dette på ansvarlig og positiv bedskjed om strakstiltak.

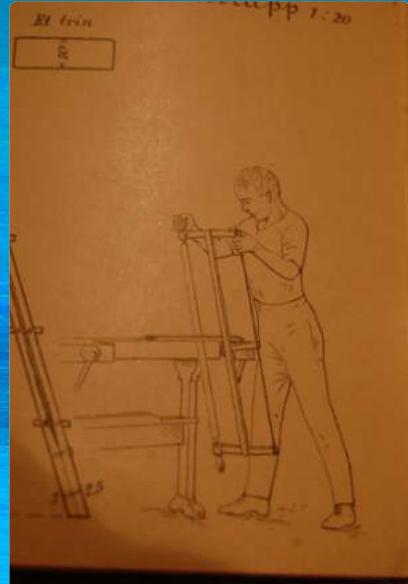
Einar Fløystad

18:29

Einar:

Klart du har ansvar - og må instruere leieboer eller andre som kan komme i kveld. Ellers må det bli politiet. Vi kan ikke leve med dette.

18:40

Vera:

<https://oalanblog.co/category/rammesag/>

18:44

Vera:

19:10

lørdag 11. mai 2024 kl. 19:10

11. mai 2024 kl. 19:13

MAY 12, 2024

Vera:

Kjære kjære Einar
Så dumt alt ble.
Og så vi?

Det er så ubehagelig at jeg får lyst til å rømme.

I stedet sittet jeg i hagen og skriver til deg.
Fordi jeg ikke aner noen annen vei å snakke til deg.

Og jeg aner ikke hvorfor.

Det har falt mange ord og enkelte ting du har sagt sitter fast i brystet mitt. Å bli beskyldt for å være kynisk og kald når jeg har prøvd å nærmee meg deg så mange ganger - og kjeft når jeg påpeker at du rent fysisk ikke har gjort det samme.

At jeg har prøvd er å jobbe for kjærligheten vår på tross av det jeg opplever som motstand.

At du flere uker etterpå forteller meg at du ble opprørt over at jeg innkaller til familieldebatt rundt et sårt tema, der flere kloke hodet med kjennskap til situasjonen kan tenke, er grusomt?

Det er sårende og opprørende.
Virkelig.

Du leverer krutt i vår dialog.
Blir jeg så forvirret over hele situasjonen, blir du opprørt.

Men jeg aner ikke hva dette dreier seg om.
Jeg går ned og kjøper en is på hjørnet.

Vera:

12:42

Einar:

At du holder deg feil og uforstående, skremmer meg til paralyse og en følelse av å miste forutsetningene for å leve vår kjærlighet. Et prakrisk regnksapsforhold tar bunnen vekk fra meg og gjør meg syk. Verst av alt er når du erklærer deg feil, eller hva du sier og gjør feil. Du tar så feil. Jeg vil ikke vi skal miste hverandre. De aller aller verste er å leve i et gi og ta forhold der vi egentlig har mistet hverandre av synet.

12:42

Leste det siste først - "jeg aner ikke..."

12:43

Einar:

Jeg klarer bare ikke forholde meg til deg som kritikk-offer, Vera.
"Beskyldt", "aner ikke", "prøvd" - sånne ord er de mwst kjærlighetsdrepende ord jeg vet om. Så kan du alltidt bruke også dette som kritikk, beskyldninger og holde mer på feil-rollen.

Jeg troe jeg ser ditt liv. Og mer, og noe annet faktisk: jeg tror jeg ser deg.
Du må forstå dette jeg sier om din feil-rolle.
Uten det blir det viktigste på lisssom. Du må se hva du gjør med feil-rollen

12:51

Vera: Reise fra Arendal stasjon til Oslo

S

7. apr. 2024, 16:10 til 20:25

Vera:

Jeg skal undersøke feil-rollen og se hva det etterlater.

16:12

Einar:

Jeg tar da for gitt at du ikke vil være kald og kynisk. Jeg tar da for gitt at du tar for gitt at jeg ikke beskylder deg for å være kald og kynisk.

Det er grusomt å bruke dette mot ikke bare

Einar:

meg, men deg og meg og oss. Dette som snarere er et signal om å heller møtes et inderlig sted med fellesinteresser.

16:13

Takk for det.

Håper du ikke undersøker for å se hva det etterlater, men for hva du kan oppdage og utforske videre med interesse og varme.

16:15

Vera:

Hvilke tanker det etterlater er hva jeg mener

16:16

Einar:

Jeg kjører bil og må svare siden - legg gjerne igjen beskjed! Hilsen Einar.

16:16

Einar:

Jeg forstod at det var det du mente, og skrev derfor som jeg gjorde.

16:26

I det hele tatt kan du nok regne med at denne mannen som regel i overveiende grad forstår deg godt og raskt (noen ganger kanskje til og med fortalte enn du selv får tenkt og snakket)

16:29

Vera:

Den grønne gullen i kjøleskapet er ment spredt tynt på brødskive under ost.
Kan være det skiller seg litt i skålen, og at olje flyter på toppen, men rør litt så blander det seg igjen.
Det er løkurtpesto.

17:41

Vera:

Les forrige melding som: ønsker kontakt men vet ikke hva jeg skal si. Dermed sier jeg noe fornuftig.

17:47

Einar:

Jeg skal røre og også spre tynt.

18:41

Vera:

Jeg vet ikke om jeg ser syner (skrekkelig dårlig med internett og telefon som kjent) men har lesebekreftelsen blitt borte?

18:44

Vera:

18:44

◀ Facebook

5G 74

Einar >
Kollbjørnsvik, 42

I dag 17:41

Den grønne gullen i kjøleskapet er ment spredt tynt på brødskive under ost.
Kan være det skiller seg litt i skålen, og at olje flyter på toppen, men rør litt så blander det seg igjen.
Det er løkurtpesto.

Sentt som tekstmelding

Les forrige melding som: ønsker kontakt men vet ikke hva jeg skal si. Dermed sier jeg noe fornuftig.

Sentt som tekstmelding

Vera:

Kø og buss for tog. Står fast på e18.

21:21

Einar:

Det var leit. Er gåen, legger meg.

21:38

2024.05.12

Einar:

<https://vera-einar.craft.me/ECK4ZKYm7rykOE>

22:53

Du beskylder meg for å ha blitt "oppørørt" over at du "innkaller til familieldebatt", og for å så liksom bruke dette mot deg flere uker senere. Om det har noen betydning: istedenfor oppører ting jeg gleder ut av det som er enkleste og fått med et svar og ikke var nå ring til hverandre om det var noe jeg ikke kunne tolke akkurat slik, men jeg ønsket litt ved et tilbake til høsten for å gjøre det litt bedre. Og jeg ønsket også at jeg håpet at vi ved ugerne heller kunne komme sammen og undersøke utforskning – sammen. Bare det.

Du beskylder meg for å kritisere deg som "kynisk og kald". Som jeg har mottatt deg med en god del ganger: det er dine egenskaper som underlig, følsom, empatisk og varm, som har tiltalt meg mest, og som jeg selv vil tiltale og bygge forholdet på. Du har innvendt at du i bestemte situasjoner kan bli kynisk og kald, og nå har jeg sett at du kan virke sånn, og det var vondt, selv om jeg fortsatt ikke vil tro at du er sånn. Jeg ville bort fra det som kunne virke som forretningmessig, "debatt", regnskapsbetraktninger, argumentasjon mot den andre som om vi hadde interesseomsetninger. Og over til (tilbake til) å undersøke og utforske hverandre sammen med omsorg. Jeg kjenner ingen annen vei for kjærligheten.

Du beskylder meg for motstand. Jeg har opplevd din motstand et dusin små ganger i de siste dagene vi har vært sammen, på Nesodden og her. Kunne det tenkes at du ubevisst (eller halvbevisst?) yter motstand i det små noen ganger, og at vi kunne fortjent å bry oss om det, ved å undersøke det med interesse og aktelse? Det har ihvertfall vært korte øyeblikk av tristhet for meg, øyeblikk jeg ikke har villet samle på - og heller ikke gjøre vesen av, bl.a. i frykt for å bli beskyldt for å beskydde. (Og er det ikke slik, med motstand i små punkter, så har undersøkelsen ført til den oppdagelsen, som også er god.)

Jeg var søvnlos i natt, nesten helt til du stod opp, etter smerten ved å ikke være nær hverandre, men i stedet kjenne også mye av din dynedel mellom oss. Jeg klarte ikke å gjøre annet med det enn å stå opp og legge meg fire ganger uten å vekke deg.

Vera:

Jeg klarer ikke svare. Beklager.
Må sortere.
Sov godt.

23:40

MAY 13, 2024

Vera:

Kjære Einar
Det har vært et vondt døgn. Sov lite og er først på vei til jobb nå. Sitter på båten. Det er som om det kjører en gigantisk karusell av ord i hodet. Alt går surr og jeg husker ikke hva som er hva.
Jeg er til og med sjalu. På kvinnene som du har gjort alt for å beholde. Hun i Bergen f eks

Det får meg til å føle meg liten og uviktig. Ingen god grobunn for tillit og kjærlighet.

Men jeg følte også på en frihet da jeg kom hjem. Jeg må ikke passe på om det kommer gress på gulvet i gangen, om vindushaspen er satt på, eller at det skal benyttes en brikke under koppen på bordet i stuen.

Vera:

For jeg har prøvd å gjøre som du ønsker
(glemmer i blant).
Kanskje dette påvirker meg? At jeg passer på
hva jeg gjør rundt deg i ditt hus.
Det er lettere for meg når vi er på Nesodden.
Da forsvinner dette.

Nå lander båten og jeg har brukt 20 min på å
skrive dette. Antagelig kunne jeg brukt 20
timer på å fortelle alt som foregår inni meg.
Det er kaos.

09:50

Kjærester Vera,
Jeg har ventet med å skrive for å ikke forstyrre deg i arbeidstiden. Jeg har også vært uendelig trist og overveldende smertelig, og under dette har jeg merket en desperat nød og en ulykkesangst for at vi kan komme til å miste hverandre. Den eneste
retningslinjen jeg har, er å være mest mulig i meg selv
der jeg kan merke deg, der hvor jeg kan merke veien til oss. Skånselsløst ærlig og naken. Så må du velge
hvor du vil gå fra, og langs hvilken vei.

Jeg har ikke hørt litt annet i praksis så lenge i dag.

Einar:

<https://vera-einar.craft.me/rnZhMed7yCOqvw>

16:56

Einar:

Mandag, 13. mai, 2024

Kjæreste Vera,

Jeg har ventet med å skrive for å ikke forstyrre deg i arbeidstiden. Jeg har også vært uendelig trist og overveldende utmattet, og under dette har jeg merket en desperat nød og en ulykkesangst for at vi kan komme til å miste hverandre. Den eneste

retningslinjen jeg har, er å være mest mulig i meg selv der jeg kan merke deg, der hvor jeg kan merke veien til oss. Skånselsløst ærlig og naken. Så må du velge hvor du vil gå fra, og langs hvilken vei.

Jeg har ikke kunne stort annet i praksis så langt i dag enn å ligge og sitte. Sekretæren avlyste alle pasientavtaler med ett unntak av én, som jeg gjennomførte som EMDR over video, med en kvalme jeg tror var angst, og en brennende smerte i brystet jeg tror var higen og lengsel etter deg. Jeg bestemte meg for å selv følge pennen med blikket, for å selv bearbeide, sortere og finne frem til mitt tyngdepunkt i vårt forhold. Nøe her er virksomt, og jeg har også siden gjort mitt beste i å følge en smertefull og sann vei, slik at jeg kan by på meg selv og åpne meg for deg mest mulig autentisk og riktig, og mer preget av ro enn av effekter.

Du er ved kjernen i livet mitt, og du omslutter livet mitt som horisontene gjør det i den vakreste sommerkvelden ved det åpne havet. Horisontene bærer en hellig himmelkuppel for meg, og når stjernene tennes på den, vil jeg helst ligge med deg i det myke gresset med letttrydrende dufter av markblomster og av deg, og kjenne fellesskap og samhold i våre sammenflettede hender. Hender med ømhet og med vilje, med historie og med ingen historie når øyeblinket merkes. For da blir livet til på nyt, et vakkert liv. Alt er fint. Alt er verdifullt. Og alt skal inderlig ivaretas.

Da er det så skrekkelig å lese at du føler deg uviktig og liten. Jeg føler det som harakiri. Kan du forestille deg hvordan det er når den man elsker, opplever seg uviktig og liten? Det mest dyrebare av alt. Jeg blir så redd, paralysert, lammet, skrekkslagen.

I mitt credo for kjærlighetens praksis er følelser viktigst. Tanker og følelser kommer og går, noen fester seg, og de er bare der, av en eller annen god grunn, enten grunnen er nærliggende her og nå, eller grunnen hører mest fortiden til. Alle følelser har etter min mening rett til anerkjennelse, fordi følelser er livsviktige og oppstår av gode grunner. Følelser har imidlertid

ikke rett til å definere virkeligheten her og nå, aller minst hva et annet menneske tenker, føler, vil og gjør. En følelse kan gi fasiten til hva som foregår, men den kan også kuppe narrativet og etterlære virkeligheten (med f.eks. det andre menneskets hensikter) høyst urett mistolket og dømt. Derfor tenker jeg at man alltid må undersøke om den andre tenker, føler, ønsker, vil noe som samsvarer med de følelsene man nå har fått (og som altså for meg alltid er gyldige som følelser), eller om det ikke er slik. Dette erfarer ikke jeg som noe truende.

I mitt credo for kjærlighetens praksis ligger også et ideelt ønske om å sammen utforske med felles interesse, aktelse og omsorg alt som oppstår av ugreie følelser. Jeg bryr meg iallfall allermest om dette.

Man føler hva man føler. En følelse er en følelse er en følelse. Er den viktig, er den viktig. Jeg er igrunnen mest imot å forstå følelser. Følelser unndrar seg forstandens lys; de kan bli valset over av fornuftens språk (ofte = fordommernes språk). Følelser fortjener mer respekt, mer värhet, mer nennsom, øm, finfølelende utforskning, med grunnleggende (felles) omsorg. Dette høres kanskje ut som akademisk fintale, men jeg kjenner det likevel helt nær meg i det konkrete, praktisk livet. Jeg øver meg hele tiden i dette.

For meg har man en selvsagt rett til å føle hva man føler. Jeg vil gjerne bry meg. Gjøre alt for å få en vond følelse god, lindret, trøstet hos den jeg bryr meg om, den jeg elsker. Dette gir mest mening for meg. Men retten til å føle kan for meg aldri gi noen retten til å mene hva den andre tenker, føler, vil, gjør. Man kan bare ikke føle hva en annen tenker, føler, vil, gjør. Dette må undersøkes. Da blir det også spennende oppdagelser og utvikling, slik jeg ser det. Vonde følelser har en tendens til å påvirke oppfattelsen av den andre slik at man tolker den andre som fanden leser Bibelen. For meg er det så viktig å holde helt

grunnleggende og absolutt fast i at vi vil den andre vel, og derfor vet at man bryr seg om alt og vil det beste når ev. skummel utforskning av «hva var dette hos deg vs. hos meg» skal oppdages og læres.

Jeg har aldri flyttet min grenser så mye noengang som i forholdet mitt til deg. Jeg tror det sier noe om kjærligheten.

Så lenge du er en beskyldt, opplever jeg den «feile» deg som gissel hos deg når jeg nærmer meg deg for oppdagelse av hverandres behov og grenser. Tenk over det. Fins noen mulighet for meg annet enn en falsk tilståelse (som slett ikke løser noe)?

Spørsmål

- Et hovedspørsmål er vel om vi skal ta vare på hverandre. Mitt svar er JA.
- S   lurer jeg på om du vil jeg skal gjøre deg oppmerksom på hva jeg synes kan være vanskelig, hva jeg f.eks. opplever s  r  ende - uten at dette faller ned i kisten med beskyldninger? Høres det som fanden leser Bibelen? Høres det som   rlig deling for felles, omsorgfulle løsninger? Jeg tror dette er viktig.
- Hvorfor skal du passe på gress i gangen, vinduskroker etc.? Vil du det ikke? Blir du ufri av dette? Jeg vil da på ingen måte du skal være ufri.    være ufri er på alle m  ter galt. Det du ikke gjør av glede, av kjærlighet, vil jeg ikke ha. Selv er jeg bevisst på alt jeg gjør av tilpasninger (her - dette med    flytte grenser; standarder), slik at jeg velger fritt    gjøre det jeg ellers ikke ville ha gj  rt, fordi jeg elsker deg, elsker deg også for det jeg i utg. p.kt. ikke liker; jeg vil bare - BARE - gjøre det jeg gjør for deg av egen fri vilje. Derfor er det også når umulig    gi kj  rtetn på forventning og «gi og ta» resonnemant. Kjærligheten må være helt fri for meg. Og den kan faktisk være på sitt største når jeg gjør noe jeg overhodet ikke ville likt uten kjærligheten for deg.    strekke seg inn i det jeg ikke hadde villet uten kjærlighetens hensyn, kan være st  rt

og hellig.

Jeg vil så gjerne få til å fin tur for oss. En oppdagelsesreise jeg nå kanskje legger litt om på. Det er så mye jeg vil. Vi du bli med meg på en åpen oppdagelsesreise i oss selv også? En blåtur i oss selv i en nasjonalromantisk ramme?

Vera:

Ja

18:01

Vera:

Nå er jeg gjennom byen på sykkel. Jeg forbannet meg på at jeg ikke skulle sette en fot i bakken fra Carl Berner til Aker brygge. Det gikk. Jeg sto nemlig ute i et kryss langt pokkerivold og leste brevet ditt. Jeg skrev ja, og satt meg på sykkelen med rå musikk på øret. Så la jeg ut på tur gjennom hovedstaden.

Ja vi skal på tur.

Ja jeg er villig til å se hva det er som foregår.

18:24

Einar:

Takk. Også for at du er deg selv.

18:26

Einar:

Video

19:01

Fra Jakob (husk å slå på lyd)

Vera:

Det var vemodig. Ble du lei deg på en god eller vond måte? Eller begge deler antagelig.

Vera:

Jeg har jo bare opplevd avvikling av stedet og ikke sett det i aksjon så det er litt vanskelig å føle noe for selve stedet. Men jeg føler med deg i at en æra er over.

Javisst gjør det vondt når knappene brister.

19:58

Einar:

Mye blandet – som jeg lar ligge nå, ettersom det er så mye annet å gi rom. Sitter med planlegging nå – litt krevende.

20:00

Einar:

Her har du e-postveksling med tante Kari på Kongsberg, der hun altså hilser deg med klem flere ganger:

Thoresen Kari:

Kjære Einar!

Takk for fin hilsen! Du tar en god beslutning når du drar med din Vera! Dere vil ha fine dager sammen! Og så vil du jo ta med meg i tankene dine der du glir avgårde på dine ski! Det ville onkel Øivind ha likt!

Varm klem fra din t Kari

Og hils din Vera

Jeg vet jo du vil tenke på oss.

Fløystad Einar:

Kjære tante Kari!

Takk for en både tydelig og nydelig hilsen. Jeg synes dette er vanskelig og vondt.

Samtidig tror jeg på deg, på akkurat dette du skriver. Og vær du sikker: Jeg skal tenke

Einar:

på særlig deg, dine barn og på onkel Øivind selv der oppe. Det er kanskje noe særlig fint i at jeg vil se Hallingskarvet den 16. mai, og er det noe jeg forbinder med onkel Øivind og fine samtaler om fjellet, så er det området rundt Skarvet og Geilo. Jeg skal da ta meg av å hilse fjellet, og å la fjellet minnes Øivind og dere i traktene der opper! Takk for hilsen til Vera!

Varme klemmer fra Einar

Thoresen Kari:

Og om himmelen er fullav sol så sender du et bilde! Da tror jeg ha ser Skarven når han sever avsted!

Klem til deg og Vera

Fløystad Einar:

En himmel full av sol blir det nok, og jeg skal sende et bilde eller flere!

Thoresen Kari:

Du er god du!

MAY 14, 2024

Vera:

Sovnet på sofaen i går og våknet nå av meg selv. Superfint.

God morgen. I kveld må jeg pakke

06:40

Vera:

Jeg er forresten spent på tur. Nå har de nedjustert vinden også. 😊

07:55

Einar:

God morgen. Jeg har ikke fått så mye tilbakemelding. Hvor langt nede på lista er dem du gir en smiley med rosér i kinnene? Ja, de har kanskje nedjustert vinden; har ikke vært så opptatt av det.

09:23

Einar:

Ikke så lett å forberede seg til tur når du gir så lite av deg selv gjeldende det viktigste i mitt liv - oss - sier så lite, ikke stort annet enn at du leste mitt brev på sykkelen i et veikryss + 'ja'. Klarer ikke jobb idag heller (fengsel). Håper jeg klarer forberedelser hjemme.

09:33

Vera:

Møte. Kontakter deg etterpå.

09:34

Einar:

Skriv bare noe nært, kanskje inderlig, hvis du kan ta kontakt med det. Hvis det er oss det gjelder, og turen skal være fra det inderlige sammen og utover til vinden og solen og fjellet.

09:39

Einar:

Jeg satt med noe viktig e-post som hastet å få avsted. Og så blir jeg litt redd for telefonprat plutselig - noe alvorlig du skal si?

10:16

Vera:

Nei. Ville bare snakke

10:16

Et utenfor jobben etter møtet og ville ha kontant

10:17

Kontakt

10:17

Einar:

Det hastet veldig med e-posten. Gjort nå. Nå må jeg straks avsted for å hente skiene dine (maktet det ikke igår). Så kommer rottefolk. Ikke spist eller drukket kaffe ennå. Vet ikke hvor du er følelsemessig - noen hint?

10:18

Einar:

Et par min. på tlf. nå om det kan bli godt, så må jeg avsted, skal jeg rekke noesomhelst.

10:19

Vera:

Hei, du har 1apt anrop fra +4793034712, 14.05.2024 10:19
Hilsen oss i Telia

10:19

Einar:

Et hint om hvor du er følelsessmessig - du har ikke gitt meg noe slikt siden du dro.

10:19

Vera:

Jeg vil gjerne møte deg i fjellheimen med et åpent hjerte. Jeg kjenner at jeg er litt fåmælt etter mentale rystelser men jeg vil gjerne være kjæresten din.

10:20

Einar:

Jeg blir veldig utrygg og tilbaketrukken av at du er usikker, påvirket, enda verre: beskyldt, kritisert pga meg liksom, da paralyseres jeg fra enhver bevegelse. Men OK, ring. Men jeg må sbart avsted skak det bli noe fjellheim. Klart jeg gjerne vil høre noe kjærlig fra din stemme!

10:21

Einar:

IRZ-TSD-NRB

Hei! Hent billetten din til Vy-appen ved å kopiere denne meldingen og lime den inn i feltet for referansekode.

10:40

Billett

Einar Fleystad
a.fleystad.com

Referansekode: IRZ-TSD-NRB

Oslo S - Finse stasjon

Onsdag 16. mai

16.05 Østensjø
20.48 Finse stasjon

Tog med Vy
med Bergens
Vogn 8 - sete 31

Velkommen
Plass

Hold deg oppdatert om reisen din

I løpet av ferden vil du motta oppdateringer, nemlig tog eller spesialtoget fra Vy. Hold sterkt til denne stygge oppdateringen! Vy opperer ikke på 16.05.00-16.05.00.

Dato-ID: 5APYVJDC

Einar:

Siden har Vy sendt meg e-post om en endring av seteplassene - til vogn 8, plass 19 og 20.

10:43

Vera:

Ok. Dette blir bra kjæresten min ❤️

10:49

Einar:

Jeg tror på deg ❤️. Og om jeg kjenner etter...jo, jeg tror det selv ❤️. (2 hjerter, det)

10:51

Einar:

Det blir veldig sterkt lys der oppe. Må ha gode solbriller. Vurder egne fjellbriller (som mine) med skjerming på sidene mm. - du får dem rabattert hos DNT som medlem. Kan antagelig også kjøpes på Finse. Eller skal jeg prøve å finne slike her?

11:00

<https://www.dntbutikken.no/julbo/120827/b-rille-julbo-cham-l-spectron-4-silver-black>

Vera:

Takk som husker på. Det er sikkert lurt.
Jeg bruker sjeldent solbriller (mest for å holde håret borte fra ansiktet) men skal finne noen.
Tror ikke jeg kommer til å bruke fjellbriller.
Men jeg skal finne et par. ❤️

11:03

Einar:

Finner gjerne et par for deg - bare si ifra (men damer vil vel finne slikt selv) ❤️ Uansett må du bruke solbriller på fjellet nå, ellers blir du snøblind og utilsiktet morsom..

11:06

Vera:

Haha 😊 utilsiktet morsom er vanlig for meg

11:30

Vera:

Så fint. Jeg sitter på kontoret enda for å gjøre meg ferdig med alt her. Jeg er antagelig den eneste som er i NRK nå. Alle andre er ute i solskinnet.
Håper du ikke stresser for mye og får tid til en kaffe i hagen. ❤️

17:01

Einar:

Jeg kjører bil og må svare siden - legg gjerne igjen beskjed! Hilsen Einar.

11:30

Einar:

Snart blir du den eneste i NRK som går fra Norges tak på 1863 moh til havets fjordarm og Norges blomsterdal ❤️ Rottemann vært her - må komme igjen imorgen eller i overmorgen, og så kommer OCAB for sanering i neste uke. Jo, har fått et par koppar og mat i hagen - herlighet, sommer.
Nå skal jeg pakke alt jeg har lagt frem (skiene er ordnet og pakket) - telt, underlag, soveposer, sko, primus og mat til flere dager (ja, det kan bli overraskelser med bekjemmelighet også - etter en ganske krevende tur... har oppdaget at ingen går den uten fører.... så da er jeg fører, føreren din, og det er en oppgave jeg ikke tar lett på - jeg har brukt lang tid på å studere kart og reisebekrivelser og må bruke kart og kompass nøyde på torsdag)

17:16

Du kan låne disse - vil kle deg godt og har

Einar:

17:16

Einar:

18:50 ⏲

5G

Eidfjord

Torsdag 16. mai

18-00

25°

4 (11) ↑

Time for time ▾

Fredag 17. mai

02-08

17°

3 (8) ←

08-14

19°

4 ←

14-20

28°

5 ↑

20-02

26°

4 ↑

Time for time ▾

Lørdag 18. mai

02-08

15°

4 ←

08-14

17°

3 ←

14-20

27°

4 ↑

20-02

24°

3 ↗

Himmel

Tabell

Graf

Værvarsel

Andre varslar

Kart

Innstillinger

Hvor vi kommer ned... Stillongs kan kigge hjemme

Vera:

Oj så fabelaktig 😊😊😊

18:53

Vera:

VERDIERLEIHE FOR EDS XOM-VIL HEN

Vurderingsdiplom

Josefine Penelope Kvaal

26.M.35

Har gjennomført fordypningsoppgaven i musikk 2024 og fått følgende vurdering av ekstern sensor:

Eleven har skrevet en tekst om Paul Eloys The Wind, nærmere bestemt hvordan de bruker teknikker når de framstiller kontrabass og lyse instrumentene slik i kontrapunkten av sangen. Eleven viser gode teknikker ved å nytte teknikken fra Et kontrapunkt, og muligens fra Ennis The Well handlet om, gi en kontrapunkt analyse av den utvirkningen av «In the Wind», og til sist delte hva gjennomgått i tiden og fremstilte det i et kontrapunkt. Eleven har også vist god teknikk ved å nytte teknikken fra Et kontrapunkt og fremstille dette på en oversiktlig og ryddig måte. Dette er en av de forskjellige vurderingene av «In the Wind» som er vurdert. Betydningen kunne kunne blitt hørt både i tiden, når teknikken hadde blitt brukt opp mot teknikken som bleket i tiden, eksempler kan ha vært tilknyttet teknikken. Det viktigste observerte var teknikken fra Et kontrapunkt.

Fagpedagog innst. spesialpedagog
Aksel Kvædal

Laudator innst.
Biørge Løge-Hovland

20:30

Vi feirer 😊

Vera:

Prøver å ringe deg 😊

20:46

Vera:

Hei, du har 1apt anrop fra +4793034712, 14.05.2024 20:47
Hilsen oss i Telia

Einar:

Så gøy! Og ikke helt uventet! Gi henne en stor klem fra meg!
Begge våre barn med toppkarakter på særøppgave!
På Kjevik - de kommer nå.

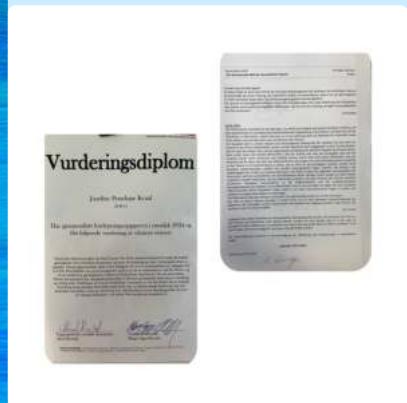
20:47

Vera:

Skjønner 😊❤️

20:47

Einar:

Vera:

Vi er bortskjemte med smarte barn 😊

20:48

MAY 15, 2024

VERA og EINAR: Pinseferie
15. mai 2024 til 20. mai 2024

Pinsen 2024
15.05 - 20.05

sway.cloud.microsoft/2L1nNFq1lf5M0zM3?play

<https://sway.cloud.microsoft/2L1nNFq1lf5M0zM3?play>

Einar:

00:12

Nettopp steget inn her. Du sover formodentlig din skjønnhetssøvn, kanskje med litegrann lengsel om leppene. ❤️➡️ Som du ser, er det et og annet å besørge imorgen; det gjelder både innendørs og utendørs, praktisk og teoretisk. I mellomtiden - jo, jeg savner å være deg helt nær ❤️

Vera:

God morgen 😊

Gjett om jeg er spent... jeg har aldri gått på tur sånn. Jeg aner altså ikke hva jeg skal, og jeg har heller ikke googlet turen.

Jeg synes det er fantastisk spennende å reise inn i det ukjente med deg. At du er veiviseren.

Det er en fantastisk morgen.

Takk for at du finnes. ❤️

Men - jeg fikk språk-korrekturen på lukte-saken nå, og jeg må rette opp artikkelen før jeg gjør noe annet.

Trenger en time kanskje?

Så kan vi evnt snakke i telefonen om hva som trengs?

Klokken er nå 8.20.

08:20

Vera:

Hvor på tastaturet kan man finne apostrof over e?

08:22

Fant på nettet

08:23

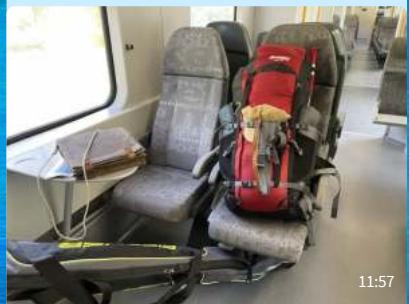
Einar:

God morgen, kjæreste Vera ❤️
Ja, du vet ikke hva du går til... det er
nok best slik...
Vi får det spennende!
Mye i innspurten her - passer fint med
prat ca 09:30.
Tastatur, tlf: Hold nede e - PC: Ok, du
fant det.

08:24

Einar:

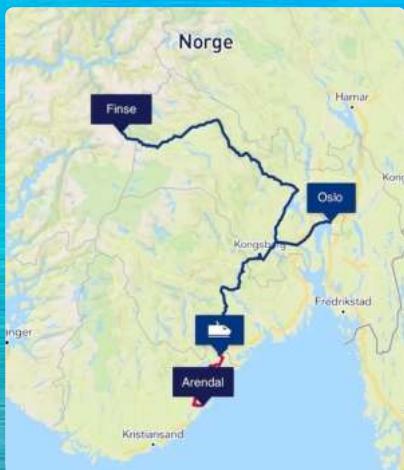
11:57

Å, som jeg gleder meg til mitt ❤️reisefølge
fra Drammen ❤️

Vera:

Jepp. Skal se etter.

08:38

EINAR: Arendal stasjon til Drammen
stasjon

15. mai 2024, 12:10 til 15:51

Einar:

12:03

Vera:
Ojsann. Bratt ja 😊
Må forte meg videre. Har ny intervjuavtale kl 13

12:20

Vera:

12:20

Vera:

Jeg er på bussen. Drar ekstra tidlig. Må fikse flere ting.

Men jeg har sommerfugler i magen.

Tar meg selv i å smile mens jeg snakker til mitt fremtidige motløse jeg, i oppoverbakke nr 658. Jeg prøver å slyngne positiv energi inn i fremtiden.

Tror du sånt er mulig? 😊

Min kjære mann. Jeg gleder meg veldig til å se deg i Drammen om litt. ❤️

14:20

Einar:
Klart det er mulig. 🌟
Og ellers kan vi grave oss ned og kose oss igloosk til Sankthans ❤️

14:26

Vera:

Gudsjelov at jeg tok en båt før. Ankom togstasjonen nå. Fiksing tok tid, men har både det ene og det andre. Venter må på at toget skal komme.

Jippi 😊

16:15

Einar:
Og jeg er i Drammen, jeg! Kom hit, da vel ❤️

16:16

Vera:

Ja jeg kommer ❤️ 😊

16:17

VERA: Reise fra Oslo S til Drammen stasjon

15. mai 2024, 16:23 til 17:00

Vera:
Toget er allerede forsiktig før det har begynt å gå. 😊

16:30

Ny avreisestid herfra - 16.51

16:31

Einar:

Nesten en halvtime.. Mitt var 20 min forsiktig. Vi kommer frem.
Og da sitter du på toget og kan lese i ro:
Fikk nettopp brev fra Digipost, som jeg ennå ikke har åpnet. Hatt det på følelsen idag. Må være vedtaket fra NAV Klageinstans. Hjertebank. Tviler på at jeg har fått medhold. Vet ikke om jeg skal åpne det nå, sammen med deg, etter turen, aldri...

16:36

Vera:

Nei toget er ikke her. Det er problemet.

Vi åpner det sammen.

16:37

De klargjør toget står det

16:38

Einar:

Leser at det er problemer med sporvekslinger ved Drammen.

OK, da venter jeg med å åpne, når du tenker at det er best. Roligere puls nå.

16:39

Vera:

Det er ikke farlig. Bare penger. Svært urettferdig og irriterende og nedbrytende, men bare penger.

16:40

Einar:

Enorme summer penger. Som jeg ikke vil betale.

Her står det nå avg Bergen 17:19, altså bare 19 min senere.

16:42

Ja. Det er jeg enig i. Men det er ikke farlig.
16:43

Nå kommer toget 😊
16:44

Einar:
Kom deg på og med toget fremfor å
lese denne rottemød.

En god nyhet: Min nye favoritt-
rottemann, Lasse, som jeg har vært i
dialog med idag, har fullført jobben,
murt igjen tunnelganger - og dertil
reparert trappehellene og tatt med
voluminøst skrot jeg hadde lagt frem.

16:45

15. mai 2024 kl. 20:19

Vera:
Så flott 😊
Nå er det slutt på rotter. Det er da deilig🌈
17:01

Bakerste vogn
17:02

15. mai 2024 kl. 20:31

Einar:
Er du i toglig bevegelse?
17:06

Vera:
Ja. Sandvika nå
17:06

Einar:
Satte et hjerte ved «Ja. Sandvika nå»
17:07

Vera:
Bakerste vogn
17:28

15. mai 2024 kl. 21:09

**VERA & EINAR: Drammen stasjon til
Finse**
15. mai 2024, 17:00 til 20:48

15. mai 2024 kl. 21:18

Finsehytta

15. mai 2024 til 16. mai 2024
<https://www.dnt.no/hytter/betjente/finsehytta/>

15. mai 2024 kl. 22:28

15. mai 2024 kl. 22:29

MAY 16, 2024

16. mai 2024 kl. 08:32

Skitur: Hardangerjøkulen

16. mai 2024, 10:22 til 14:56
Distanse: 13,48 km
Tid i bevgelse: 3:45:07
Pausetid: 49:21
<https://runmeter.com/550d8f664f0720cc/CrossCountrySki-20240516-1022-60010>

 Video

16. mai 2024 kl. 10:30

16. mai 2024 kl. 11:24

16. mai 2024 kl. 12:14

torsdag 16. mai 2024 kl. 10:46

16. mai 2024 kl. 14:40

16. mai 2024 kl. 11:18

Vera:

Min kjære. ❤
Sitter på terrassen.

15:51

Einar:

Tror jeg vil begynne å
gå/stolpe/svømme/kravle nå...
Forørvrig.. ❤

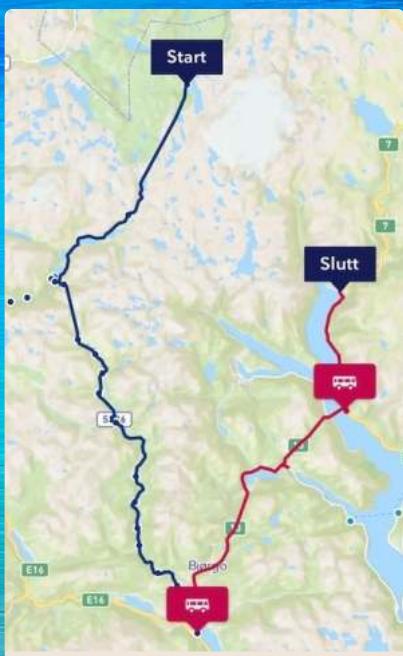
15:55

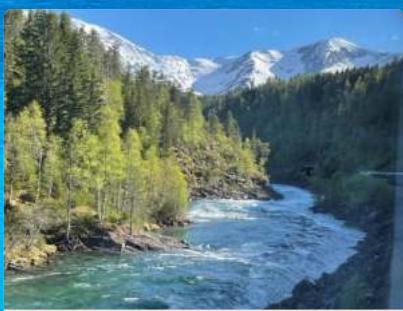
16. mai 2024 kl. 16:03

16. mai 2024 kl. 17:14

Reise fra Finse stasjon til Eidfjord sentrum
16. mai 2024, 16:35 til 19:02

16. mai 2024 kl. 17:32

16. mai 2024 kl. 18:26

16. mai 2024 kl. 18:48

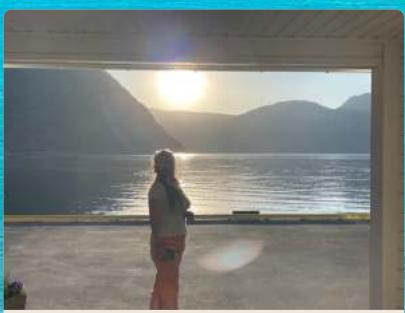
16. mai 2024 kl. 20:49

16. mai 2024 kl. 18:55

16. mai 2024 kl. 20:49

16. mai 2024 kl. 20:46

Vik pensjonat

Vik pensjonat

Rutger Bregman
(1988 –)

If we believe more people can be trusted, that's how we'll treat each other, to everyone's detriment. Few ideas have as much power to shape the world as our view of human nature. And if you really want to get what you expect to get, if we want to tackle the greatest challenges of our time, then we must start by becoming distrustful of one another – then I think the place we need to start is in our view of human nature.

Omtaler

Rutger Bregman - Wikipedia

<https://einars.craft.me/k2q54BZioNF3mq>

Rutger Bregman

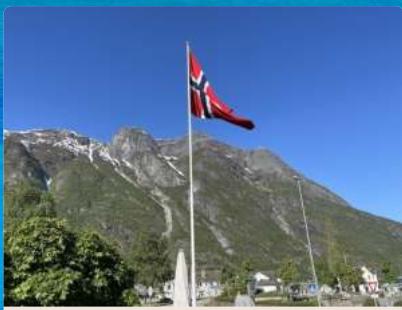
MAY 17, 2024

Fredag, 17.05.24: Bilder og video

<https://vera-einar.craft.me/2024.05.17-media>

17. mai 2024 kl. 09:00

17. mai 2024 kl. 09:16

17. mai 2024 kl. 09:16

Einar:

iCloud bilder 16.-17.mai
https://share.icloud.com/photos/056D_ePspxmN_Al5HwnOzfdSQ

Einar:

Kommer du opp? ❤️
Skal du ikke ha fjellstøvler på?

11:33

Einar:

Hvor er du?

11:45

Video

17. mai 2024 kl. 12:02

17. mai 2024 kl. 12:03

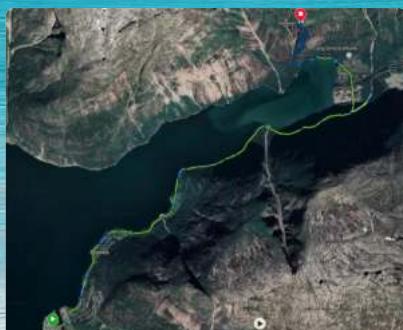

Fottur: Eidfjord - Kjeåsen

17. mai 2024, 12:05 til 16:52

Tid: 4:47:37

Distanse: 9,89 km

17. mai 2024 kl. 12:19

17. mai 2024 kl. 12:23

17. mai 2024 kl. 12:24

17. mai 2024 kl. 12:24

17. mai 2024 kl. 13:03

17. mai 2024 kl. 13:10

Kjeåsen fra luften – video.

17. mai 2024 kl. 13:27

17. mai 2024 kl. 13:34

Kjeåsen – NRK: Der ingen skulle tro at nokon kunne bu.

17. mai 2024 kl. 14:23

17. mai 2024 kl. 14:24

17. mai 2024 kl. 14:25

17. mai 2024 kl. 14:24

17. mai 2024 kl. 14:47

 Video

Kjeåsen

Stien opp

Stien – video med musikk!

17. mai 2024 kl. 14:48

17. mai 2024 kl. 15:08

17. mai 2024 kl. 14:51

17. mai 2024 kl. 15:07

17. mai 2024 kl. 16:07

17. mai 2024 kl. 16:32

17. mai 2024 kl. 16:48

17. mai 2024 kl. 16:48

Video

17. mai 2024 kl. 16:49

17. mai 2024 kl. 16:48

17. mai 2024 kl. 16:50

17. mai 2024 kl. 16:50

 Video

17. mai 2024 kl. 17:01

17. mai 2024 kl. 18:28

17. mai 2024 kl. 18:37

17. mai 2024 kl. 20:54

17. mai 2024 kl. 20:54

MAY 18, 2024

Kjøre Eidfjord - Rosendal
18. mai 2024, 15:00 til 17:20

Konsert med L. O. Andsnes
18. mai 2024, 18:00 til 19:00
Sted: Baroniet i Rosendal

<https://www.baroniet.no/kulturprogram/sesongapning-2024/>
Kl. 18.00 Konsert i Riddersalen
Leif Ove Andsnes og Bergen
Strykekvartett

Kjøre Rosendal - Eidfjord
18. mai 2024, 20:30 til 22:30

Vera:

Rom 8

22:29

Einar:

Aldri opplevd maken - å snakke sånn til kjæresten sin. For meg er dette bare trist og yngelig. Uverdig. Hvorfor i all verden kamp? Hva er det å hevde over den andre? Du har visst samlet en lang serie bevis etter øredobbene på 5 gram - har du laget en vektet punktliste over streken, streken som du så kraft-irettesettende skal belære meg med og liksom vise en styrke med som skal sette meg på plass? Å, din styrke ligger et annet sted enn i dette bare triste vrangbilde med skyllebøtter. Hva i all verden kan du tro beveger seg i meg og kan være mine motiver?

Jeg har trodd, jeg, ja hengitt meg til denne tilliten - til at vi alltid skulle stå sammen, som vil si å gå til hverandre og dele følelser ønsker og behov og undersøke den andres; ikke skjelle den andre ut bedrevitende og belærende, som om den andre har villet noe vondt, noe kontrollerende eller ukjærlig i dvr hele tatt. Noe slikt vil jeg ikke inn i - å finne "feil" er dritt tema og ikke mitt (aldri skal det bli det heller) - da heller bevare de skjønne minnene da jeg levde i troen på at vi to alltid ville hverandre vel.

23:35

Vera:

Jeg har bare fått nok av irettesettelse. Det er mengden småting. Øredobbene er bare et koko eksempel på at selv den minste ting kan irettesettes.

Vera:

Som jeg sa - du er fantastisk, men men du plukker på meg. Og jeg blir stum. Jeg liker ikke den jeg blir rundt deg. Jeg har begynt å gjøre dom du sier for å slippe irettesettelse. Slik vil jeg ikke være.
Da ofrer jeg oss.

23:40

Einar:

Når ingenting av hva jeg skriver, hva jeg sier og hvem jeg er, er verdt noe - hold deg unna meg. Du misbruker meg

23:42

Vera:

Nei det gjør jeg virkelig ikke.

23:43

Einar:

Jeg orker ikke mer dritt nå, Vera. La meg være. Heis flagget på Nesodden.

23:43

Og aldri har jeg vel opplevd meg så misbrukt.
Gå vekk.

23:45

Vera:

Jøss. Jeg skjønner ikke hva du mener.
Jeg sier bare at jeg ikke finner meg i bli irettesatt mer.

23:46

Einar:

Misbrukt i ditt FEIL-kompleks. I å bare ville fellesskap og ditt beste like mye som mitt, pg så bli så til de grader (infantilt) irettesatt, belært, kritisert med beskyldninger som bare ikke treffer noe som bor i meg. Du burde virkelig vite bedre. JEG har fått nok, jeg

23:49

Vera:

Ok

23:49

MAY 19, 2024

Første pinsedag

Vera:

Ja, jeg er feig
Som stakk ut nå.
Men jeg måtte ha luft.

Det gikk for langt. Jeg har provd å si fra, men du har kategorisk avvist dette ved å si at det er det værste jeg kan si til deg.
At du ikke vil forholde deg til sånt.
Hva med bare å lytte til hva jeg sier?

Det begynte med is i bilen.
Så mange regler for hvordan å gjøre ting.
Så Mange feller å gå i.

Du er et gjennom estetisk menneske. Huset ditt er vakkert. Du kler deg flott.
Du tenker på alt og har en dings for det meste.
Men jeg kan ikke leve opp til dette. Ikke vil jeg det heller.
På er tidspunkt blir alt gammeldags og riktig ikke bare gøy lenger.

Du er et fantastisk menneske. Et spesielt menneske. Et voldsomt menneske.
Jeg har begynt å føle på en slags frykt.

Jeg har begynt å volkte hva jeg sier til deg.

Jeg skulle ønske du ikke møtte mine første advarsler om «feil» med avisning. At du heller hadde sagt - «så leit - jeg mener det ikke slik. Men da skal jeg tenke over dette»

Men nå er vi her og det er kjempeleit.
Akkurat nå tar jeg omsorg for meg selv.
Jeg beklager at det også gjør deg vondt.

09:02

Einar:

Feig?
Det verste du kan si og gjøre er å legge deg ned og gjøre deg, som er min elskede, feil og beskyldt, uansett hva jeg sier og gjør, der jeg som den jeg er ikke har noen plass og noen tillit hos deg. Bare det. Og du er fri til å gjøre det. Holde på. Så vil jeg trekke meg, fordi det er bare destruktivt og trist med deg som feil uten åpning og inngang.

Feller å gå i? Hvordan i all verden er det du tenker? Kunne du med en smule

åpent sinn forklare meg hva du tror og antar skulle være mine hensikter, mine behov, mine ønsker for noe slikt?

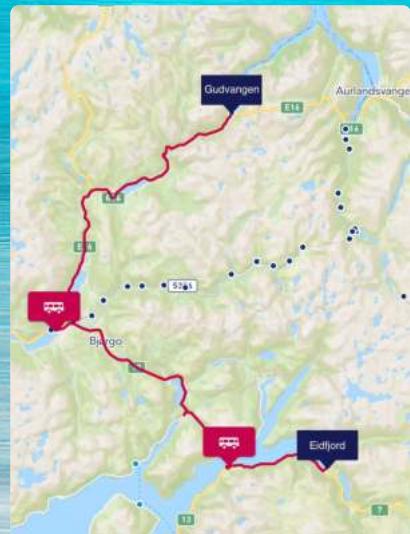
Dette du egentlig beskylder meg voldsomt og skjebnensvanger for uten å ha sjekket noenting ut hos den andre, meg - hvorfor skulle jeg ville gjøre noe som du lider under? Hvorfor skulle jeg få deg til å føle deg feil??? Det må du nesten forklare meg. Jeg kjenner ingen motivasjon eller noen tilfredsskillelse selv, tvert imot.

09:17

Einar:

Jeg har vel sagt temmelig mange ganger åpne varianter av «så leit du føler det slikt» og undret meg. Men du vet du har da formidlet noen veldig kraftige beskyllinger mot meg, og jeg har ikke opplevd noen inngang der jeg får lov til å være meg. Jeg opplever at det er bare deg det gjelder, uten meg, uten det minste plass til meg - medmindre jeg tilstår falskt og bøyer meg for dine beskyldninger om - ja, hva omfatter de? At jeg har regler, feller, mener du gjør noe galt/feil - er det noe slikt, hinsides alt jeg forbinder med fellesskap og kjærlighet?

09:22

Buss Eidfjord – Bu – Voss – Gudvangen
19. mai 2024, 13:18 til 16:50

19. mai 2024 kl. 15:05

15:51 Voss Tinghus

Buss med Skyss

950

Gudvangen via o/Stalheim

△ 60 stopp

▼ Senere avganger

16:50 Gudvangen ferjekai

19. mai 2024 kl. 15:58

Video

19. mai 2024 kl. 15:20

16:46 Skjerpings skule

16:46 Skjerpings

16:48 Frambø

16:49 Vang camping

19. mai 2024 kl. 16:18

19. mai 2024 kl. 15:25

19. mai 2024 kl. 16:36

19. mai 2024 kl. 15:57

19. mai 2024 kl. 16:47

19. mai 2024 kl. 16:53

19. mai 2024 kl. 17:50

19. mai 2024 kl. 16:57

19. mai 2024 kl. 18:08

19. mai 2024 kl. 17:36

19. mai 2024 kl. 18:09

19. mai 2024 kl. 18:13

19. mai 2024 kl. 19:06

19. mai 2024 kl. 19:07

Einar:

Hei, min Vera ❤️

19:33

Einar:

19:33

19. mai 2024 kl. 20:13

19. mai 2024 kl. 20:13

Vera:

20:21

Fra fjell til fjord likevel

Einar:

20:19

Einar:

Just presis!

20:22

MAY 20, 2024

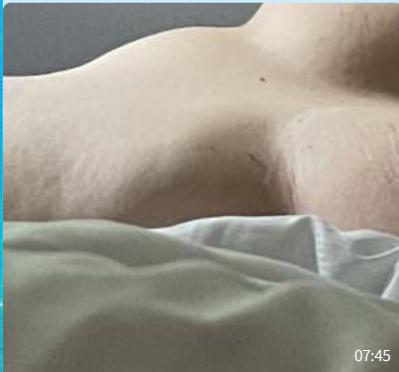
Mandag, 20. mai – bilder og video.
<https://vera-einar.craft.me/2024.05.20-media>

Einar:

07:21

Einar:

07:45

Einar:

Referansekode: 95G-FM8-UMY

Ordre-ID: 1LTLZ83D

Din togbillett

Ferge Gudvangen - Flåm

20. mai 2024, 08:30 til 10:30

<https://www.listrabaatane.no/flm-gudvangen>

20. mai 2024 kl. 07:33

20. mai 2024 kl. 08:23

20. mai 2024 kl. 08:27

20. mai 2024 kl. 08:27

20. mai 2024 kl. 08:34

20. mai 2024 kl. 08:39

20. mai 2024 kl. 08:43

20. mai 2024 kl. 08:46

20. mai 2024 kl. 08:53

20. mai 2024 kl. 08:54

20. mai 2024 kl. 08:57

20. mai 2024 kl. 09:02

20. mai 2024 kl. 09:02

20. mai 2024 kl. 09:06

20. mai 2024 kl. 09:06

20. mai 2024 kl. 09:22

20. mai 2024 kl. 09:29

20. mai 2024 kl. 09:29

20. mai 2024 kl. 09:30

20. mai 2024 kl. 09:48

20. mai 2024 kl. 09:39

20. mai 2024 kl. 10:11

20. mai 2024 kl. 09:43

20. mai 2024 kl. 10:26

20. mai 2024 kl. 10:26

Tog fra Flåm stasjon til Myrdal stasjon

20. mai 2024, 10:45 til 11:43

NRK: Det umulige landet, del 5 –
Flåmsbanen
<https://tinyurl.com/Flaamsbanen>

20. mai 2024 kl. 10:56

20. mai 2024 kl. 10:57

20. mai 2024 kl. 11:23

20. mai 2024 kl. 11:26

20. mai 2024 kl. 11:27

20. mai 2024 kl. 11:28

Video

20. mai 2024 kl. 11:28

20. mai 2024 kl. 12:11

Reise fra Myrdal stasjon til Arendal stasjon

20. mai 2024, 12:15 til 18:15

12:15 - 13:24: Tog 'R40' fra Myrdal stasjon til Geilo stasjon

14:05 - 17:24: Buss '420' fra Geilo stasjon til Kongsberg stasjon

17:34 - 18:15: Tog 'R12' fra Kongsberg stasjon til Drammen stasjon

19:00 - 22:13: Tog 'F5' fra Drammen stasjon til Nelaug stasjon

22:20 - 22:57: Tog 'R50' fra Nelaug stasjon til Arendal stasjon

Reise fra Myrdal stasjon til Oslo S

20. mai 2024, 13:52 til 19:05

13:52 - 19:05: Tog 'F4' fra Myrdal stasjon til Oslo S

Vera:

Vera:

12:50

Vera:

Video

13:03

Vera:

13:07

Einar:

13:01

Einar:

Skjønt 🌸 Vårløysinga 🎈

13:10

Einar:

13:29

Einar:

13:31

Vera:

Set nå at jeg har sendt meldinge til deg til Tale. ❤️
Litt gresk for henne da 😊

Jeg møtte igjen våre venner fra Colorado. De spurte meg om jeg kunne anbefale et sted å sove en natt i Oslo og jeg svarte Mabels vei. De kommet søndag til mandag.
Jeg tar det som en prøvesten for fremtidige Airbnb.

Siden har jeg sittet i kafeen på toget og slarvet med folk. Veldig hyggelig. Og fantastisk utsikt.

15:38

Einar:

Et lettfattelig og pent gresk i mine ører.
Jeg har kjørt el-buss nedover Numendal og er nå i Norefjord, 44 min fra Kongsberg. Blir ikke av med sola.
Følt og tenkt og lager minner.

15:43

Vera:

Har akkurat kommet meg inn på båten.
Hurra. Da slapp jeg å vente en time 😊
Håper du er ved godt mot og at det ikke er alt for lenge til du er hjemme. ❤️
Takk for en fabelaktig tur.

19:26

Einar:

Det var gledelig å høre, Vera ❤️
Avg. Drammen for en halvtime siden - i spisevognen.
Tusen takk for alt vi har delt, for nærlheten, fellesskap og din innsats ❤️

19:32

Vera:

Samme til deg ❤️

19:32

Vera:

Jojo og jeg har oppsummert begges pinse.
Hun var så glad for å se meg og hadde savnet meg.

Håper du er hjemme nå ❤️

22:24

Einar:

Nelaug. Nesten fullmåne.

22:28

Einar:

Hjemme. God natt, kjæreste Vera ❤️

23:24

Vera:

God natt kjære Einar ❤️

23:26

MAY 21, 2024

Einar:

En voldsom uke, med begravelse av min kjære fetter; kravene fra NAV og tysk rett som vil ruinere meg, eller gjøre meg til kriminell; og en drabelig arbeidsbelastning i fengselet og på DPS.

Og så har jeg smerter i sjel og kropp og blør innvendig av at den jeg i de siste mnd. har elsket så udelt og betingelsesløst, raste så sjokkerende irretesettende og bedrevitende mot meg, SOM OM jeg hadde beskyldt deg for noe, endog noe grovt og urimelig. Det var svært urimelig og feiltolket av deg.

Det er ganske problematisk og veldig vondt for meg at du er så mye fjortis mot meg at f eks. selv dynene i min seng, øredobbene i mitt telt og spørsmål om iskrem i min bil får deg til å opponere aggressivt, samt påstå at jeg retter beskyldningene mot deg. Her har du tatt kardinalt feil og ikke forstått sammenhengene. Jeg har opplevd dette som veldig umodent og svært respektløst - og utrolig vondt. Bare nå når jeg skal legge meg og ta av sengeteppet på min fine, rødde seng, blir jeg litt syk av sorg ved å tenke på at du har redd den opp med mer forakt eller nag enn glede.

Nå opplevde jeg VIRKELIG at du etter en isfront var istrand til å slippe til både ubehagelig sårbarhet, tillit og godhet (TAKK ❤️) - og jeg vil gjerne fokusere mest på dette - og tro på det. Samtidig må jeg, også jeg, få si ifra om hva som hugger i meg og piner meg, og nesten verre: skaper spenninger i kroppen som kan gjøre meg uavlatelig engstelig for å trække deg på tærne. Sånn må det ikke være. Jeg vil gjerne være Isak og Inger Sellanrå som rydder mye felles plass til begge hver især og oss SAMMEN. Med BARE felles interesser, der ditt beste er mitt beste, og omvendt. Jeg kan så si ikke operere ut fra noe annet enn dette.

Jeg håper du undersøker videre - og selvagt er jeg villig til tilsvarende ransakelser.

00:51

Vera:

God morgen. Jeg skjønner hva du skriver og jeg har tenkt mye på det. Ja dette er en vanskelig floke. Kommer tilbake senere med en lengre tanke fordi morgen var litt vrien. ❤️ Rent konkret gikk jeg på do og det sprutet blod ut bak. Virkelig sprutet, som om det gikk hull på noe. Jeg ble engstelig og tenkte først å dra

rett til legen, for det var ikke bare litt blod.

Men nå er jeg på vei til jobb. Ringer legen og hører

08:28

Einar:

Jeg kjører bil og må svare siden - legg gjerne igjen beskjed! Hilsen Einar.

08:28

Einar:

God morgen, min elskede ❤️
(Stoppet på veien fordi jeg savner trygghet og fellesskap med deg og er så nervøs).

Jeg tror ikke det er en floke, eller kanskje jo - nettopp - og at trådene ser veldig anderledes ut når floken gres ut. Blod bak - selvfølgelig bryr jeg meg så mye at det var vanskelig å skrive annet først. Men så vet jeg at det generelt er mindre grunn til bekymring med friskt blod enn sort avføring (blod fra tarmen lenger oppe). Har du hatt det før? Er noe sort? Hemoroider, fissurer (sprekken), særlig etter forstoppelse er vanligst. Heldigvis skal du til coloskop snart.

Jeg er til gjengjeld for deg nårsomhelst i Mandal fengsel på 37 88 71 27 / einar.flyostad@sshf.no. Oppdater meg gjerne!!

Sett etter artikkelen din idag.
Jeg bryr meg så innerlig om deg og vil gjerne dele alt med deg, med dyp omsorg og ekte glede. Vi er oss som vi var det på Voss bl.a. ❤️

09:05

Einar:

Slik du beskriver det, hører det ut som hemoroide som sprekker. Isåfall ikke farlig. Friskt blod ser alltid ut som mye mer enn det er. Om det fortsetter vil jeg råde deg til å uansett kontakte fastlegen. Og heller en gabgfor mye enn for lite. Ring meg om du vil, og når det måtte passe. Din ❤️

09:11

Vera:

Takk Einar, men nå må jeg skrive så mye jeg kan før gjennomlesing av titudioksid kl 13. litt bakpå kan man si. Tekster deg senere.

09:13

Vera:

09:13

Einar:

Kan ikke tekste før i kveld pga fengselsreglene. Skriv noe til einar.floystad@sshf.no!

09:50

Einar:

09:51

Einar:

Tenker støttende og kjærlig på deg idag ❤️❤️

09:51

Einar:

Kjære, fine Vera,
Rømt fra Bygg B, ultrasmart fluktrute
motivert av å nå ut til kommunikasjon med
deg. - Og der fant jeg e-postsvar ❤️ -
hovedsaklig greie nyheter - har tenkt sånn på
deg ❤️

Vær så snill å kikke litt etter hva du kvitterer
nå, sånn rent fysisk.

Skriverfor NRKerier: Du er blant de beste
vest for Uralfjellene, så du klarer biffen også

Einar:

denne gang!
Jeg står til knes, nei til halsen i
pasientoppgaver og så mye privat - men nå
stikker jeg hjemover via KIWI, akkompagnert
av podcast om studentdemonstrasjoner
gjennom århundredene mm.

Og, ❤️

18:39

Einar:

Satte meg inn i bilen og kjente rottelukt...
Nei, der var det dog ei Rattus N. Podcast og
tankeflyt. Ah, nok en kjent lukt, en helt annen
kategori - deg. Og du fins da i bilen. Og jeg
merker og jeg savner huden din, altså ❤️

19:52

Einar:

<https://vera-einar.craft.me/e-v-2024-05-21>

Jeg venter på en fange, som
fengselsbetjenten nettopp sa over tlf. at han
ville sende ned «fortløpende» - tror du han
mente at pas. blir sendt ned i ett sett? At han
blir sendt ned løpende fort? Eller rett og slett
omgående?

Innen jeg fikk skrevet ferdig ovenstående, var
fangen/pasienten her - omgående og ikke
løpende. Jeg hadde invitert med en betjent.
Ettersom det var et poeng å belyse noen
opplevelser fra flere sider - bl.a. dem om at
betjentene hadde satt fyr på kjøleskapet
hans i natt for å steke ham på cella - ingen
spør, dette, spør du meg; og at han flere nett

er blitt forsøkt gasset i hjel. Vi fikk sannelig opplyst og gransket disse selsomhetene. Og endret litt medikasjon. Samt, ikke minst, sørget for en endring av rutinene, slik at han nå uttrykker seg litt mer lavmålt for noden blir sterkest, og at betjentene ikke skjeller ham ut eller vender ham ryggen, med kommer innom ham kl. 22 for å gi ham vennlige, betryggende ord.

Men, det er jo deg jeg tenker på – og med dette lurer på hvordan dagen din har vært? – arbeidsmessig, men også fysisk, helsemessig?? Og sjeldelig for så vidt.

Kjærlige hilsener,
Einar

16:15

Vera:

<https://vera-einar.craft.me/e-v-2024-05-21>

Joda,
dagen har gått skikkelig fort. Det har vært solid hektisk og ikke ferdig enda. Må ringe en av mine kilder nå om noen strakser.

Slaktet under gjennomlesning (men det blir jeg alltid) og må tilbringe morgendagen i enerom for å tenke på hvordan jeg skal fortelle historien.

Det fysiske har jeg ikke hatt tid til å tenke på, men har ikke hatt noen plager hverken før

eller senere.

Nå har jeg aldri opplevd slikt før, så det er fullstendig nytt - men føltes dramatisk da det skjedde. Helt opplagt noe som det gikk hull på - hva nå det kan være.

Ja fint å\ skulle til coloskopi snart.

Nå må jeg ringe. Godt å høre at du får skikk på fengselsfolket.

hjerte (finnes ikke på tastaturet her så jeg måtte skrive det)

16:27

Vera:

Jeg er på vei hjem.
Har vært hos Kristin og Anne Cecilie. Måtte sortere litt hos mennesker som har kjent meg i over 50 år.
Det har vært litt av en dag.
Og litt av en uke.
Fantastisk og grusom.
Og det er mye å snakke om.

For det er ikke tvil om at det aller meste har vært fantastisk. Å møte deg. Kysse deg.
Ønske å være nær deg for alltid. Tro på oss.
At vi to skulle klare biffen fordi vi elsker hverandre.

Nå er jeg i tivil.

Vi kommer alle med behov, med traumer og sårbarheter - det vet du så klart. Men ditt behov for kontroll møter mitt behov for frihet.
Og begge deler er hverken godt eller ondt - det er bare slik vi er, eller har blitt.

Jeg bryr meg ikke om tungmetaller eller om ryggsekkene ligger på sengen, for å ta to tilfeldige eksempler. Jeg har aldri tenkt på sånt før, og har ingen planer om å begynne med det.

Det er dette som kolliderer Einar - mange småting som er viktig for deg, men som er ukjente for meg.

Og jeg er ikke villig til å la dem spille noen rolle. De medfører bare stress så vidt jeg kan

Vera:

se.

det er sabla vondt.

Jeg ville ha deg. Jeg ville elske deg, men jeg kan ikke se hvordan vi skal få det til. ❤️

20:59

Einar:

Jeg skjønner. (også at du ikke vet noe om mitt «behov for kontroll» - det passer ikke inn i ditt narrativ, sånn er det)

21:08

Det er dette jeg mener med å bli misbrukt, igrunnen det verste - at jeg bare skal passe inn i ditt narrativ. Du vet jo omrent ingenting om hva som er viktig for meg, hva denne «kontrollen» er; det er bare deg og ditt og din tolkning, din bruk av meg til din «frihet», til å slippe unna virkelige, ekte møter med deg selv og med meg, for å «være den du - liksom - er» (som du riktignok stadig sier at du ikke vet hvem er) - jaja, jeg trodde du var mer, Vera, behandlet ekte kjærighet anderledes, oppsøkte den med mot. Farvel.

21:12

Einar:

Jeg trodde du var modigere, redeligere, turde undersøke realitetene hos deg selv og hos meg, fremfor disse lettvinne overflatetolkningene og enkle «analysene», som ikke tør ta rede på noesomhelst. Jeg mener det, dette er ikke sinne eller behov for å ramme deg; bare usigelig skuffelse over at det ikke bodde mer i deg enn dine egne ord (og venninners ekko, eller tanke-analyser med liten verdi for det det gjelder, og som bare du med meg kunne ha oppsøkt og undersøkt redelig og modig). Men nå stanser jeg. Du rasjonaliserte bort Fromm også, med dette helt på siden fyllete om primitive orgier.

21:18

Unnskyld manglende hilsen - Vennlig hilsen nr. 3 som liksom «ville ta friheten fra Vera»

21:19

Vera:

Jeg er på vei hjem.

Har vært hos Kristin og Anne Cecilie. Måtte sortere litt hos mennesker som har kjent meg i over 50 år.

Det har vært litt av en dag.

Og litt av en uke.

Fantastisk og grusom.

Og det er mye å snakke om.

For det er ikke tvil om at det aller meste har vært fantastisk. Å møte deg. Kysse deg. Ønske å være nær deg for alltid. Tro på oss. At vi to skulle klare biffen fordi vi elsker hverandre.

Nå er jeg i tvil.

Vi kommer alle med behov, med traumer og sårbarheter - det vet du så klart. Men ditt behov for kontroll møter mitt behov for frihet. Og begge deler er hverken godt eller ondt - det er bare slik vi er, eller har blitt.

Jeg bryr meg ikke om tungmetaller eller om ryggsekken ligger på sengen, for å ta to tilfeldige eksempler. Jeg har aldri tenkt på sånt før, og har ingen planer om å begynne med det.

Det er dette som kolliderer Einar - mange småting som er viktig for deg, men som er ukjente for meg.

Og jeg er ikke villig til å la dem spille noen rolle. De medfører bare stress så vidt jeg kan se.

det er sabla vondt.

Jeg ville ha deg. Jeg ville elske deg, men jeg kan ikke se hvordan vi skal få det til. ❤️

21:19

MAY 22, 2024

<https://vera-einar.craft.me/e-v-2024-05-21>

Dato: 22.05.2024 01:41:45

Emne: Rop om natten i skogen der bare du peker på vekstene og bestemmer farten

Fra: "Einar fløystad" [e.f@mac.com]
Til: "Vera Kvaal" [vera.kvaal@nrk.no]

Du misbruker meg ved å behandle meg som om jeg var din far - uten å ta rede på hvem jeg er, og hva som faktisk er viktig for meg, og hvorfor. Det er helt skvært å først oppleve meg som din far - for så å være interessert i hvem jeg virkelig er - og våge å ta rede på det og få nye erfaringer, som kanskje er til gode for din pubertale krenkelse og opposisjon.

Leke-forhold, praktiske forhold uten å egentlig kjenne hverandre og dele dypt, kan man jo ha. Men vil du ha den type kjærlighet som virkelig vil deg, den du er, som jeg har villet; som virkelig vil by på alt og omfavne alt uten grunnleggende motsetninger - ja, da er det klart du må møte deg selv i det innerste og ukjente, som jeg må det da - hva ellers?

Men jeg vil på ingen måte nekte deg retten til å velge kun lysthuset i hagen, dansen på brygga og diskusjoner med flotte venner - jeg har respekt for dette. Og som du vel har erfart, nyter jeg kreativ moro med deg. Og at du har det gøy med ditt.

Vi skal da bare ikke ty til overfladiske forklaringer og late som om det er holdninger til varevinduer og tungmetaller som "kolliderer" (eller noe med de vanvittige forestillingene og påstandene dine om øredobbene i teltet). Dette er like lettint som det er respektløst og dypt sårende, når hva som egentlig er, unngås som uutforsket.

Du kjører nå fjortis ganske gjennomført - snakke med venner og slå opp per SMS. En voksen NRK-journalist? Passelig behandling av meg å ikke ta rede på en døyt om mitt forhold til varevinduer, senger og øredobber på teltbunn?

Lukt har du lært mye om gjennom nysgjerrige undersøkelser, men det som skjer mellom oss finner du enkle fasiter om, uten oppdagelser med den andre halvparten av forholdet. Tenk om du skrev om lukt bare utfra din egen erfaring med rekeskallet, uten å undersøke noe annet? Og skrev om hva som var viktig med lukt for andre mennesker slik du skriver om hva som er viktig for meg, uten å undersøke dette?

Men dyp og ekte kjærlighet ligger vel et annet sted enn der man bare slår fast motsetninger og slår seg løs hjemmefra ved å "ikke la seg bestemme over" og ved å "ta vare på sin frihet".

Jeg vet at kjærligheten vår ha ligget et skjønnere og tryggere sted, der det vel kreves en annen type innsats, en vokseninnsats som vi var ved å våge, men som du visst mener betyr "stress" eller mørke, slit, smerte. Da heller å kjøre videre som før, jeg forstår det. Unner bare både meg og deg noe annet, og mye mer rommende og hjemmehørende, med udelt aksept, omsorg og beundring.

Jeg har hatt dette i meg for deg. Å, hvis du visste hvor jeg har kunnet endre meg og romme så å si alt for deg, med glede ogære og egen vekst. Min ADHD, min OCD som du løser opp, men så

angrpier - ukjent mark i vårt forhold, ennå vi har trengt så langt inn i de skjønne landskapene på kontinentene vi har steget i land på, merket dem på turstiene i solen. Men alt jeg kunne gi, ble avvist da det var unaturlig for meg å spise iskrem mens jeg kjørte bil (av en eller annen grunn du ikke kjenner. Spiste din far is mens han kjørte bil?)

Du vil ikke måtte tenke på om ryggsekkken ligger i senga -nei, hvorfor skulle du det? Det er så mye jeg vil slippe også. Men har det betydning for deg, interessere jeg meg for det, og det kan da aldri bli stress, for alt vil være av fri vilje og interesse. Alt jeg gjør for deg, vil jeg. Jeg gjør ingenting jeg må. Jeg bruker utrolig liten tid på motstand eller frustrasjon over noe jeg ikke forstår. Jeg liker nå å gitte det andre liker mens jeg ikke forstår det. Det er spennende å lære det da.

Endelig - nesten skummelt trøtt.

Einar Fløystad
e.f@mac.com
Sperrevigveien 120
N-4816 Kolbjørnsvik

Den 22.05.2024 06:45 skrev Vera Kvaal:

Jeg er lei meg for at det ble sånn. Behovet mitt er å være den jeg er uten blygsel, uten å bli redd, uten å bli irettesatt.

22. mai 2024 kl. 07:03 skrev Einar Fløystad:

Jeg skjønner at du må insistere på bekyldningene dine mot meg for ditt gamle narrarriv - men det er altså for helsike du som irrettesetter (med dette gamle du visst hadde med din far) - og så snur du helt på det med narrarivet ditt om at jeg liksom beskylder og irrettesetter - det bor altså ikke noe slikt behov i meg - og du misbruker vårt fohold med denne livsløgnen.

22. mai 2024 kl. 07:20 skrev Vera Kvaal:

For meg er det ingen løgn Einar.

Jeg forteller hva jeg opplever, men du er ikke villig til å høre. Du bare påstår at mitt syn ikke finnes.

Jeg har foreløpig unnlatt å ta opp at du kalte meg «et lite menneske» eller «at Gud kan se at jeg er slemt» vel vitende om at dette ville ramme meg fordi jeg har fortalt deg om dette.

Hva sier du neste gang du blir sint på meg?

Om 2 år? 10 år?

Hva går du løs på da?

Det vil jeg ikke oppleve.

Jeg er fortsatt mest lei meg, for jeg ville ikke dette, og jeg er også lei for at jeg sårer deg.

Einar:

Du har misbrukt meg i ditt livstema med din far, beskyld og irrettesatt så det holder, og påstått helt vilt og usant at det er omvendt. Det spiller jo ingen rolle at varevinduer etc ikke betyr noe av dette vanvittige for meg som du bruker dettw til til dine aktiverete følelser fra din historie. Ingen plass for den jeg faktisk er, bare dette som passer inn i din pubertet (alvorlig krenkede, skjønner jeg, som forjener omsorg) og denne kampen mot alt som kan ville endre deg eller begrense din frihet. I dette bruker du ditt bilde av meg, din ikke-undersøkte fasit, dine beskyldninger, misbruker meg slik, deg selv også, kjærlighet med full aksept ble vel skummel. Rått parti, der det åpenbart er ingen plass for meg, for hvordan det faktisk er i 2024, for å bli kjent med hvordan det faktisk er.

07:45

Den 22.05.2024 07:45:50 skrev Vera Kvaal:

Nå skjønte jeg svaret på hvorfor jeg ikke orker å føle på at jeg MÅ noe - alle småtingene jeg snakker om.

Fordi konsekvensen er at jeg må se meg selv utenfra. Det er jeg ikke noe god til. Ikke liker jeg det heller. Og jeg vil ikke presses til det.

Derfor handler ikke «re opp sengen eller ei» av trass. Jeg tenker ikke på det hvis jeg er meg

Den 22.05.2024 07:47:24 skrev Einar Fløystad:

???

Jøss

Den 22.05.2024 08:31:17 skrev Vera Kvaal:

En forståelse om at egenskapen ikke befinner seg på aksen godt og vondt.

Forstå mekanismene når den trer i kraft.

Se gjentagelsene stadig oftere (i tempo som et gammelt tv-bilde som begynner å rulle først bare en gang, og det kan du leve med. Men så begynner det igjen)

Jeg bare er sånn.

Vi kolliderer.

Jeg vil ikke være med på alle «reglene» dine.

Så skal du vite at jeg ikke ønsker deg noe vondt. Jeg vil ikke krangle med deg.

Jeg ser at du er en herjet mann og hjertet mitt blør for all den urett du har opplevd.

Men slik jeg en gang sa til deg på stranden på Nesodden - legg alles urett mot deg til side, hva har du bidratt med til bålet?

Den 22.05.2024 09:12:56 skrev Einar Fløystad:

Hva har jeg bidratt med til bålet?

Innbiller du deg at dette er et nytt eller uutforsket spørsmål for meg??

Saken er vel at du ikke har brydd deg om å lytt til hva jeg har å si og oppdagde dette. Ja, jeg var stusset ved det. Jeg har brukt mye av livet til dette og ville ha elsket å utforske alt innvortes og gammelt om deg og meg selv, sammen, fordi det ville gitt plass til så mye nytt og næring til alt skapende og fritt som kunne vært vårt. Jeg har vært der hele tiden. Ventet på deg.

Den 22.05.2024 09:24 skrev Einar Fløystad:

Like lite som min mor vel for helvete ikke hadde noen "regel" om den østen (dere bare misforsto hverandre prakrisk), har jeg noen "regler" slik du påstår.

Til feil-helvete med disse reglene du projiserer på meg.

Er dette en grunn for brudd, baseres bruddet på løgn. Du må være blant de mennesker - som traff meg dypest i det egentlige, der kjærligheten bor - men som kjenner meg aller dårligst når det gjelder livsholdninger i hverdagen - med disse hersens reglene du har oppfunnet og lagt på meg. Skill deg fra meg på en bekvem løgn, du

Den 22.05.2024 09:29:43 skrev Vera Kvaal:

nå må jeg jobbe

anne cathrine kommer til nesodden etterpå - da skal vi leke for jeg har savnet henne så mye.

Svarer ikke på mail før i kveld.

Den 22.05.2024 10:10:15 skrev Einar Fløystad:

Du behøver ikke svare mer om kollisjonene og reglene du har konstruert for meg. Dette er så trist og motsatt det kjærlighetsrike vi var begynt på sammen, der "alt var fint". (forstår du "sammen"? I å være sammen i kjærlighet som vi var i, kan det ALDRIG eksistere regler den ene eller andre "må" rette seg etter. I kjernen av alt)

Den 22.05.2024 11:45:12 skrev Einar Fløystad:

Hva du skriver her, skremmer meg. Som så mye av dette med at du liksom blir beskyldt og irettesatt, at du "prøver", ikke "må", at du er "feil", at jeg har "regler". Du er helt i ditt eget (antagelig pubertale med din far, men det vil jeg ikke mene noe mer om) - dette har altså ikke med denne mannen, meg, å gjøre. Hører du? Du misbruker meg, Vera. Her er temaet ditt sterkt og du kan visst gå over lik.

Bare ett poeng - selv om det ikke nytter der du har gått: Jeg vil aldri ramme deg, aldri være slem, aldri ha kontroll. Fins ikke tilfredsstillelse i dette, tvert imot.

Du var imponerende sterk to ganger:

Da du våget gå tilbake til din far og dette med at du ble elsket som nr. 2 etc., og delte dette med meg. Synd vi ikke fikk gleden av mer helende kjærlighet i en fortsettelse her.

Da du våget gå tilbake til din fars regler og påbud og var i begynnende berøring med at jeg aktiverte noe pubertalt og aggressivt (som ikke jeg fortjener, men godt kunnestå). Synd du ikke ville gi mer rom for aksept og utvikling her - her hvor sjansen **virkelig** åpnet seg for dette.

Synd du ikke ville oppdage hvor jeg kommer fra - at du tok feil ang regler fra min mor, og i stedet kunne hørt om bl.a. min far, og hvor mye likt vi har i

vår bagasje, samtidig som du kunne oppdaget hva som skjedde i mine tenår av dramatikk og overlevelsesstrategier - noe som igjen ville kunnet gi deg en helt annen forståelse av dette du kaller "regler" - som ikke er regler i det hele tatt - og en helt annen forståelse av "det som er viktig" for meg, slik du påstår - og som også er helt feil, Vera, helt. Du kunne lært noe ganske annet enn du tror og sett at det som er viktig - og mulig - for meg, er noe ganske annet. Kanskje mye mindre regelstyrt og detaljorientert enn din egen verden. Du aner bare ikke hvor gale og urett dine hersens tolninger og forestillinger av det hele er. Dette har du forstått lite av. Og det er dette som sårer meg som misbruk - at du så feiende lettint, for deg selv og med dine venninner, tror du ser og forstår dette, uten å ha tatt mot til deg - utover i de to blaffene nevnt ovenfor, og de skal du ha honnor for - å faktisk undersøke forholdene med ydmyk åpenhet og interesse. I stedet bombastiske, bedrevitende konklusjoner, hvor du åpenbart mener du har rett til å ha sannheten om meg og øredobber, varvwinduer, sekk og seng og kollisjoner. Der forsvarer du ut i ditt, og alt som er fint ble til ingenting er fint med det steget.

Den 22.05.2024 12:13 skrev Einar Fløystad:

Unnskyld så mye skriving. Har selvinnsikt i hva jeg gjør, skal gi meg også. Dette er bare så vondt, for det er unngåelsen av all vesentlig, sann ekkjennelse, og det er dette, som kanskje gjør deg vondt å høre, kanskje tar du det som en beskyldning, kanskje misforstår du det som at jeg vil såre eller ramme deg. Jeg tror det mest av alt er ærlig, sann deling av hvordan jeg har det, hva som sårer og skuffer meg til dyp og langvarig gråt over lang tid: Du har sagt at jeg virkelig ser deg og tar deg på alvor. Det har gledet meg veldig. Nå føler jeg at du overhodet ikke, virkelig overhodet ikke ser meg, forstår noe som helst av meg i dette, og at du overhodet ikke tar meg på alvor.

Bare projiserer dette med regler og hva som liksom er viktig for meg, for ditt og bare ditt narrativ.

MAY 23, 2024

<https://vera-einar.craft.me/2Y4aNCQqbXUT3k>

Den 23.05.2024, 08:40:02 skrev "Vera Kvaal":

God morgen

Jeg håper av hele mitt hjerte at du har fått sove.

Dette er triste dager. Du skal vite at jeg også synes dette er vanskelig. Jeg trodde også på oss to. Drømte om ord som «alltid».

Du et en vidunderlig mann på svært mange måter. Du kysser som en gud, du er sterk og belest, du er nderlig og romantisk, du er omsorgsfull og følsom og mange andre gode ting.

Alt dette gjør deg til en skatt for den rette.

Jeg tror ikke det er meg.

Jeg er, som du vet, huldra. Hun kan hverken styres eller fanges. Hun er

barnslig, rampete og uten omtanke for hvordan hun virker i verden. Hun bare er, og rømmer når noen vil sivilisere henne.

Jeg beklager kjære kjære Einar.

Unnskyld for alt leit.

Unnskyld.

Jeg skulle ønske det ikke ble slik, men jeg klarer ikke rigiditet.

23. mai 2024 kl. 09:23 skrev Einar Fløystad:

Vera,

Nei, slik du bruker meg til ditt narrativ – hvor den jeg er faktisk ikke har noen plass – viser du deg vel som ikke den rette, utrolig skuffende nok.

Den historien din med hulder som prøves styrt fanget, er bare rystende helt på jordet når det gjelder meg. Du bruker meg, som sagt, dette som blir aktivert i deg.

Du så kanskje meg. Og oss. Nå gjør det det ikke. Neppe deg selv heller, med denne gamle rampete, fri huldra-fortellingen. Vera, 14 år i voksen drakt.

Du slår ikke opp med meg, men med en annen figur. Jeg distanserer meg fra dette, siden det ikke har noe å gjøre med den kjærigheten og det fellesskapet vi var i (og kunne bygd på).

Her faller du vel, som alle kan kjenne til: "Jeg føler det sånn, altså er det sånn" (med tolkning langt utover deg selv og langt inn på den andre enemerker, med fasit om mye mer enn man har forutsetning for, fordi man ikke har turt å undersøke). Skrittet til undersøkelse av "Jeg føler det sånn, altså var det sånn. - Er det sånn nå?", krever litt innsats og mot (men ikke så forferdelig mye heller, tatt gevinstene i betraktnsing).

Da du iredesatt meg og skjelte meg ut etter noter i Eidsfjord, følte jeg meg særlig talt så liten rammet at jeg følte behov for å se etter hvem skyllbøttene egentlig gjaldt. (Snudde meg på et tidspunkt.). Å, det hadde vært så mye lettere om dette hadde truffet noe reelt hos meg! Du snakker om å rette baker for smed! – Du oppgav forresten smedens navn etterhvert også – der vågdet du et lite skritt – din far. Jeg visste ikke at det var slik, men det gav mening, og jeg var interessert, og jeg brydde meg.

Jeg var også selvsagt interessert i å bringe alt mitt til torgs – det kunne være interessant, det også. For du aner ikke hva som har utvidet seg i meg på det området du berører, eller rettere: det området hos meg du henter stoff til din sær-tolkning, der realitetene ikke er i samsvar med hva jeg gjør mot deg og kan romme, men som selvsagt samtidig berører noe problematisk hos meg – som jeg jobber med, å, som jeg jobber med så iherdig at du ville blitt målløs. På en god måte. Det er sårt at du aldri interesserte deg for dette – særlig når det er så super-relevant for hva du opplever "styrer", "iredesetter", "feil-beskylder" osv. osv.

Jeg kan ikke snakke til min kjære som har vendt meg ryggen og ikke vil høre; derfor bare en ultrakort vignett: Da du skulle legge deg inn i teltet. Jeg var skremt av uttrykket ditt. Det var som til en besatt. Tonen og de gjentagne, forurettede, ordene med nedlatende lyd, om du vær så snill kunne få slippe inn i teltet. Etterpå, på pensjonatet, påstod du visst at dette gjaldt kontroll og rusk i teltet mm. Det gjorde det overhodet ikke. Jeg var opptatt av at du var kald, det var dette jeg brydde meg om. Visste av så mye erfaring hvor viktig det er med bevegelse til varme i kroppen før man legger seg i teltet. Jeg prøvde å formidle det. Opplevde at du ikke hørte. Derfor sa jeg jeg "Kan du høre på meg?" Så skjønte jeg at dette mistolket du, og jeg måtte bry meg på

annet vis. Jeg husker at jeg tenkte og også sa: "Da får jeg varme deg opp i teltet" (og tenkte alternativt og forsåvidt hyggelig: Da må jeg bli skikkelig varm og så legge meg inntil deg i teltet og varm deg opp med kroppen min).

Med øredobbene var det noe lignende. Jeg opplevde at du tok helt av, som om dette gjaldt noe helt annet.

Så har du jo rett i at jeg er opptatt (på ulykksalig vis) av forurensinger av skitt, partikler, stråling, gass. Men dette var i stor endring, det. Mye takket være deg. Det var ganske stort og fint for meg. Har sett frem til å kunne dele bakgrunnen med deg, og hvordan dette er inni meg. Det har INGenting med å skulle kontrollere deg eller mene at du må noesomhelst. Jeg har håpet på å få hjelp av deg til dette. Ikke noe som jeg tror ville ha kostet deg mye, bare forståelse og bevissthet om at jeg kunne bli utfordret mer og mer og dermed slappe mer av – som jeg egentlig har anlegg for. Gi blaffen og være fri. Vi er likere enn du tror. Og som sagt, det har skjedd utrolig mye i meg allerede (som du vel ikke vet noe om) i den tiden vi har vært sammen, takket være kjærligheten oss imellom og noe ved deg som jeg relaterer til og har stolt på. Hatt tillit til.

Så dette narrativet ditt er bare galt, det stemmer ikke med meg og oss i det hele tatt. Jeg kunne hatt respekt for noe du påpekste og gikk inn i og redegjorde for med samsvar i virkeligheten nå (og ikke dengang eller før) og som var sant, men jeg kan ikke ha respekt for denne historien din ("analysen" din) om oss, og hva du bygger bruddet på. Dette er det eneste som er feil mellom oss, til gjengjeld grassat feil, fatalt og uendelig trist som falsk grunn, når det gjelder virkeligheten i mai 2024.

Jeg vet ikke om du har brydd deg med å lese ordentlig hva jeg har skrevet til deg de sist epar dager – her bare de to siste e-postene.

Einar

Den 23.05.2024 11:13:16 skrev "Vera Kvaal":

Min opplevelse av virkeligheten er like reell som din.

Hvis jeg blir redd for å være meg selv rundt deg, så er dette noe du må ta i betrakning, ikke bare påstå at ikke finnes.

Den 23.05.2024 11:28:46 skrev "Einar Fløystad":

Oi, det var å bruke egne subjektive følelser uten research til å hevde territorialrett over andre (meg) og et helt forhold (vårt).

Her er det ikke mye respekt for talerett, eller interessert lytten, til den andre som du tolker så mye i og mener så mye om, for ikke å snakke om å unne et tross alt dypt kjærlighetsforhold en verdig samtale.

Her gjelder visst ditt kategoriske imperativ: "Jeg føler det sånn, altså *er* det sånn" -i mai 2024, også den du er, og hva som skjer mellom oss.

Kunne det tenkes at du, som jeg, som andre, får aktivert noe gammelt, som du bare ikke forstår, fordi du aldri har møtt det ordentlig (og blitt *ivaretatt* ordentlig i det), men som du selvsagt ***fører*** (og respekt og rom for *følelsen*, bare ikke *forklaringen* på samme vis) og dermed må finne forklaringen til foran deg her og nå.

Dette er en falsk forklaring, Vera. Du misbruker meg i den. Retter baker for smed. Hvordan wr det å hs elsket meg, for så å bruke og kaste meg slik? For det er det du gjør.

Jeg har all respekt og omsorg for dine følelser og opplevelser (men slipper ikke til som skyldiggjorr baker som skal avrettes), men ikke respekt for din påståtte fasit over meg og oss, som bare ikke stemmer i det hele tatt. Skivebom når det gjelder hva som er inni meg, og hvordan du kunne opplevd meg foran teltet og ellers, om

du hadde vært informert til riktig og antagelig svært lettende forståelse.

Den 23.05.2024 11:50:49 skrev "Einar Fløystad":

Rettelse - kom inn et feil pronomen (ikke så lett på vei til Karl-Henriks begravelswå motta denne kategoriske avisningen av opplevelser og realitet fra min halvdel av vårt kjærlighetsforhold - som jeg ennå vil se som dyrebart, uansett skroting på affektivt grunnlag):

Det skal være 'jeg' (siden jeg vil hevde at hvem jeg faktisk er, også teller):

Her gjelder visst ditt kategoriske imperativ: "Jeg føler det sånn, altså *er* det sånn" -i mai 2024, også den jeg er, og hva som skjer mellom oss.

Pinsen 2024

15.05 - 20.05

sway.cloud.microsoft/2L1nNFq1f5M0zM3?play

<https://sway.cloud.microsoft/2L1nNFq1f5M0zM3?play>

<https://sway.cloud.microsoft/2L1nNFq1f5M0zM3?play>

Sanne strøtanker fra et kirkegårdstoalett

Det har skjedd mye inni meg sammen med deg, og det var ikke så farlig. Det var ikke et ubegrenset forbavelse, men visshet i hva dette er.
Med deg kunne jeg slutte med ADHD-medisin. Med deg røykte jeg, med deg merket jeg at tvangslidelsen slapp; det var ikke så farlig. Med deg ble det trygt samliv. Og en dyp respekt for deg og ditto tillit til deg bredte seg. Samtidig var det en del oppdagelser, erkjennelser; mer visshet i hva dette er. Jeg var nokså sikker på ordet for: ekte kjærlighet. Med aksept og rom for alt.
Etter Bamse Brakar var det ikke trygt lengre. Plutselig lå den minefelt blomsterengene. Engstelse og spenninger oppstått. Når sammen var det feller å gå i. Ikke mere.

<https://einars.craft.me/x4G898e4sE2Cad>

Einar: Sanne strøtanker fra et kirkegårdstoalett

<https://vera-einar.craft.me/2Y4aNCQqbXUT3k>

23. mai 2024 kl. 14:24 skrev Einar Fløystad:

Det har skjedd mye inni meg sammen med deg, og det skjer mye inni meg nå; oppdagelser, erkjennelser; mer visshet i hva dette er.

Med deg kunne jeg slutte med ADHD-medisin. Med deg røykte jeg, med deg merket jeg at tvangslidelsen slapp; det var ikke så farlig. Med deg ble det trygt samliv. Og en dyp respekt for deg og ditto tillit til deg bredte seg. Samtidig var det en del oppdagelser, erkjennelser; mer visshet i hva dette er. Jeg var nokså sikker på ordet for: ekte kjærlighet. Med aksept og rom for alt.

Etter Bamse Brakar var det ikke trygt

lenger. Plutselig lå det minefelt i blomsterengene. Engstelse og spenninger oppstod, for jammen var det feller å gå i. Ikke mine.

Likevel skjer mye rar nåde i kjærighetsrommet. Du legger den rene ancorakken og telefonen på toggbulvet ved støylene. Hittil i livet ville det ha rykket i meg og blitt krampe. Nå rykket det bare litt, og ingen krampe kom. Tvert om, jeg kjente frihet og gryende glede, noe slapp, jeg så veien hjem til den jeg var og er. Dette og uendelig mye mer av helende prosesser, samt vilje og beslutning, samt historien bak, har jeg aldri fått delt med deg. Med deg som tror det er viktig for meg å re om sengen, eller å ikke ta av varevinduene. Og verre: At jeg vil du skal følge regler osv. Ikke sant, Vera. Vi kunne ha oppdaget så nye om hverandre og livet, sammen, ekspandert i frihet, ikke det motsatte.

I dette, og i det vesentlige, vil jeg fortsatt elske deg, romme deg, aldri forkaste deg.

Jeg oppdager også at det måtte gå slik det gjikk - en åpenbar lovmessighet, med gjentagelsestvang. Men nettopp dette la også enestående tilrette for å gjøre noe nytt og vokse veldig i bredde og blomstring for begge.

"Innerst inne er vi alltid sammen, nærmere og tryggere enn alt."

Den 23.05.2024 15:46:21 skrev "Vera Kvaa!" :

Det var veldig hyggelig å få et brev hvor du ikke er sint.

Jeg er heller ikke sint.

Sårr, ja.

Jeg måtte løpe fra jobben for en time siden. Orket ikke være der.

Akkurat nå sitter jeg ved sjøen og tenker.

Du har sikkert er poeng med issues rundt min far. Men det er like fullt grunnleggende for hvem jeg er.

Du trenger ikke si noe for at jeg skal føle meg irtesatt. Det holder med et blikk eller mumling. Jeg er raskt lydhør for sånt.

Noen ganger overhører jeg reaksjonen jfr anorakk på gulvet. Prøver å ikke bry meg. Det er ikke min sak.

Noen ganger er det verre og ubehaget varer så lenge.

Da har jeg vondt i magen hele tiden.

Urolig for hva som kommer.

Som da jeg gjorde et fåfengt forsøk på din families gamle hytte, på å dra alle dine tanker om gamle dager tilbake til et nu

(Der er det tyrkiske villtulipaner!), og alt ble vanskelig. (Hører du ikke etter hva jeg sier?)

Du ble stille. Ingen sa noe i bilen hjem.

Jeg hadde fikk vondt i magen. Hva kom til å skje?

Jeg spurte da vi kom hjem (er det noe galt?)

Du svarte: ingenting som trenger å snakkes om - *ikke helt sikker på formuleringen din her, så du er fri til å gjøre den riktig*

Dagen etter sa jeg at jeg opplevde ubehaget større enn gleden ved fellesskapet vårt.

Jeg skjønner at du ikke reagerer av vond vilje mot meg, men fordi mye jeg gjør kolliderer med dine kategorier.

Så må du ha lov til å mene at alt sitter i hodet mitt, og at jeg opererer med fantasifostre du ikke kjenner til.

Men da blir dialogen vanskelig

Den 23.05.2024 16:05:48 skrev "Einar Fløystad":

Fra minnestunden.

Her var det mye tankevekkende og interessant. Tusen takk. Og mye vi skulle ha snakket ordentlig om for lengre siden. Jeg har også hatt vondt etter slike øyeblikk - som ulidelige spenninger i kroppen.

Har aldri hatt irtesettende motiver mot deg, bare strev mot min angst, som jeg alltid vil ta mest ansvar for selv.

Min mor kom bak på meg, ber meg hilse.

Vera:

Jeg vil ikke være kjæreste med noen som kaller meg «et lite menneske» etter 3 måneder.

Hva kaller du meg etter 3 år?

Jeg beklager igjen.

Dette vil jeg ikke.

18:21

Einar:

Jeg kjører bil og må svare siden - legg gjerne igjen beskjed! Hilsen Einar.

18:21

Vera:

Audio Note

18:21

Einar:

Du har aldri vært et lite menneske for meg. (Pass deg, for helsike, du snakker om det mest verdifulle mennesket i livet mitt ved siden av

Einar:

sønnen min!)

Jeg sa (i affekt) at du fremstod liten, ja, med den bedrevitende, irtettesettende, belærende adferden overfor meg. Det kledde deg dårlig som det rike, store mennesket du er for meg, grunnene til at jeg valgte deg.

18:32

Einar:

Og jeg vil også be om unnskyldning for ordvalget den kvelden. Det gjaldt som sagt måten du var på og behandlet meg på, ikke deg som menneske. Jeg ville at du viste deg henimot så stor og fin som du er. Det var kolossalt sterkt og sjokkerende for meg hvordan du raste mot meg. Jeg prøvde dog å foreslå å stå sammen om å undersøke saken, ikke mot hverandre i primitiv kamp. Nok om det - for uansett fra min side: jeg beklager. Unnskyld.

Og nei, jeg har aldri hatt og vil aldri få behov, trang eller impulser til å devaluere deg, ydmyke deg, kompromittere deg eller ramme deg. Slik har bare aldri vært meg, da heller ikke, og særlig ikke, mot deg, hverken nå, om 3 år eller noensinne.

18:40

Einar:

Kjære Vera,

Jeg har det litt krevende, det er harde dager og netter for tiden, og jeg ber om forståelse for at jeg ikke skriver stort i kveld. (Kanskje ønsker du heller ikke det.) Jeg må også skrive til min advokat.

Jeg sier deg godnatt med samme respekt, rom og kjærlighet i hjertet som jeg alltid har hatt for deg, uansett hva du sier og gjør. ❤️

21:05

MAY 24, 2024

Møter mellom
mennesker, Ola
Raknes.

Kanskje har jeg all fortalt deg om Ola Raknes. Den respektable personen vi ikke vinket til i høyskolen. Jeg har ikke sett et spørsmål om tangen, men jeg har sett at denne ikke var psykoterapeut, men en overleder av russ almenmenneskeleiring, spesielt alle utdøperne, noe jeg har vært opplyst av i hele mitt utdanningsperioder. Jeg forstår meg også denne historien, selv om jeg ikke minstens møtt en histoforleiring.

I klassisk psykoanalyse er "overføring" og "motoverføring" sentrale teknik til bruk i terapi. Fortsett av en høyskolemedisinen tilknyttet i følgende, og ikke bare i høyskolen, er ikke en overleder, men en historie-relatør, og er dermed nytta til å forstå. Jeg bruker også disse begrepene i deler av mit undervisningsmaterialer.

<https://einars.craft.me/kJGGVkBZrKAB>

Einar:

<https://einars.craft.me/kJGGVkBZrKAB>

Møter mellom mennesker. Ola Raknes.

Kanskje har jeg alt fortalt deg om Ola Raknes. Den respektable personen vi ikke vinket til i høyskolen. Jeg har ikke sett et spørsmål om tangen, men jeg har sett at denne ikke var psykoterapeut, men en overleder av russ almenmenneskeleiring, spesielt alle utdøperne, noe jeg har vært opplyst av i hele mitt utdanningsperioder. Jeg forstår meg også denne historien, selv om jeg ikke minstens møtt en histoforleiring.

I klassisk psykoanalyse er "overføring" og "motoverføring" sentrale teknik til bruk i terapi. Fortsett av en høyskolemedisinen tilknyttet i følgende, og ikke bare i høyskolen, er ikke en overleder, men en historie-relatør, og er dermed nytta til å forstå. Jeg bruker også disse begrepene i deler av mit undervisningsmaterialer.

Møter mellom
mennesker, Ola
Raknes.

innsikt. Da det var gått så langt imannens sinneutbrudd mot Raknes at han holdt kveltak på ham etter at han hadde skjøvet overkroppen hans ut av vinduet høyt over bakken, da fant Raknes tiden inne til å uttale de forløsende ordene: "Det er ikke meg du hatar, men far din". Jeg tror at det oftest er slik at jo dypere et heterofilt kjærlighetsforhold er, jo mer av mor respektiver far opplever hver side i forholdet. Uunngåelig. Skjebnesvangert, og med mulighet for forløsning. Sånn er det nok for meg også. Utdrag fra fengselsundervisningen:

09:18

Vera:

Jeg vil gjerne ha en pause. Må finne igjen fotfestet. Jeg foreslår noen dager i stillhet.

11:30

Einar:

Det respekterer jeg selvfolgelig, Vera.

11:34

MAY 31, 2024

Einar:

<https://tinyurl.com/2024-05-31-E-V>

Jeg er dypt glad i deg og savner deg veldig.

Savner stedet vårt der $1 + 1 = \infty$, og alt er fint.

Kjære Vera,

En armlengdes avstand så jeg ikke kan såre deg? Som om jeg noensinne har hatt interesse av det. Det ruller stadig sjokkbølger over meg om hvordan du har tolket meg og reagert på meg, og hvordan du beskriver en antagonisme mellom oss. Jeg føler det som noe helt annet enn en armlengde som du liksom må beskytte deg mot meg med; jeg opplever dette som en revne, et gjel, der du plutselig er på den andre siden. Jeg husker vi hadde en avtale om å gå til hverandre før vi ev. gikk fra, for å undersøke det gjeldende sammen, men dette var vel et uetterlevelig ideal.

Den 27.05.2024, 10:58:28 skrev "Vera Kvaal":
God morgen Håper du har hatt det ok i finnværet i helgen. Jeg har ryddet i hagen, hatt besøk av venner, og ikke minst kom de to amerikanerne vi traffi Gudvangen i går kveld. Jeg har tenkt mye. ... på deg, på oss, på hva jeg savner og hva jeg ikke savner. Først og fremst vil jeg si at du er en fantastisk mann, og jeg mente det jeg sa om at du er en juvel inni mye "rot" (fant ikke noe dekkende ord for angst, traumatiske minner, voldsom far, kidnapping, selvmord i nære relasjoner, Tyskland-trøbbel etc etc).

Ja, "rot" er et dårlig ord her. For jeg har brukt mange tiår på å gå i meg selv, møte angsten, traumene, forsvarsstrategiene; for å sortere, bearbeide og få nye, fleksible perspektiver. Dette har jeg gjort med mange terapiforløp fra jeg var 20 til jeg var 60, og ved å ha valgt og hengt meg til en hovedinteresse i livet: samspillet med andre mennesker, med aktiv interesse og omsorg for hva som foregår i den andre, i meg og i selve samspillet. Jeg vet hvem jeg er. Har sortert det mest.

Nettopp da kan jeg være virkelig interessert i å lære av nye blikk, andre prioriteringer og nye oppdagelser i meg selv. Og jeg vil svært gjerne endre meg videre til å kunne fungere bedre sammen med andre og bedre for meg selv.

Jeg ser også hvor langt du har strukket deg, hvor mye du gjør for meg og hvor

omsorgsfull du er.

Og jeg skulle så gjerne at jeg kunne slutte mailen her.

Det kan jeg ikke.

*Vi burde gått løs på dette temaet tidligere.
Kort sagt - jeg anklager deg for ikke å lytte til hva jeg sier.*

Jeg prøvde å si noe om at jeg følte på at jeg gjør "feil" i dine øyne . Du holdt deg for ørene og sa at det var "det verste jeg kunne si til deg".

Hadde du hørt lignende før? Hvorfor lyttet du ikke til mine bekymringer?

Ja, hvorfor har vi ikke snakket undersøkende og ivaretagende om dette, hva det nå er? Nå skal jeg svare deg litt inngående og samtidig konsist fra min side, for det er viktig å nyansere her:

Jeg vil faktisk ikke uten videre lytte til hva du sier. Særlig uvillig er jeg til å lytte til hva du sier om mine vurderinger, holdninger og hensikter som årsak til dine følelser og reaksjoner. For dette har jeg best tilgang til selv, og kan gjerne si noe om derfra. Mer enn gjerne sammen med deg, på oppfordring fra deg også.

For jeg er *veldig* interessert, har alltid vært det, i å lytte til hva du føler og opplever, så lenge jeg kan delta som den jeg er, så lenge jeg kan få *bry meg om* hva du føler og opplever (og forhåpentligvis lurer på).

Når dette er sagt: Ja, jeg har vært så skremt av følelsen av å være tildelt rollen som fordømmende og plagsom, og som årsak til ufridhet hos deg – dette er *virkelig* det verste jeg kan tenke meg – at jeg sikkert har virket avvisende på deg, istedenfor å vise meg åpen. Det har likevel vært premissene for dialogen jeg har avvist, premisser som tar for gitt at du er feil i mine øyne og bryter mine regler. Jeg har villet ha en lyttende samtale med omsorg for følelsene dine, og mine. Og jeg beklager at jeg ikke har klart å vise dette.

Du kan ikke "føle på at jeg gjør "feil" i dine øyne". Du kan ikke føle deg til hvordan jeg ser på deg. Hvordan du er i mine øyne, kan

du bare finne ut av ved å undersøke saken sammen med meg. Ja, det er ille når du påstår at du er "feil" i mine øyne. (At du kan føle det som om det var slik, er altså noe ganske annet.) Ja, det er noe av det verste jeg kan bli utsatt for. Det kan jeg si mye om.

Du kan i stedet invitere meg til *bry meg om* at du føler deg "feil", og at du føler dette som om du gjør feil i mine øyne. Da kunne vi i det minste hatt et møtested (i et fellesskap) der dine følelser og ditt ubezag kan tenkes å være knyttet til at jeg faktisk opplever at du gjør feil, eller det kan tenkes at jeg ikke opplever at du gjør feil, og dette kan oppklares. Kanskje jeg tenker og føler noe helt annet. Det gjør jeg faktisk. Kanskje mine tanker og følelser også var viktig.

At du føler deg "feil" var lenge uforståelig og merkverdig for meg. Mot slutten av april opplevde jeg øyeblikk med deg hvor jeg ble vår med en angst for å trå feil, en kroppslig opplevelse av motstand; en tristhet som jøg i meg av at du sjeldnere responderte på hva jeg sa, og oftere straks fortalte om dine opplevelser. I begynnelsen av mai bli jeg skremt av plutselige opplevelser av aggressive beskyldninger (som om du hadde et veldig sinne) mot meg om at jeg beskyldte deg for å gjøre noe feil, og med lange forklaringer som om du skulle rettfærdiggjøre deg selv, liksom gitt som fakta at du gjorde "feil" i mine øyne. Jeg blir lamslått av følelsen av at du liksom har en pipe i hånden og sint påstår at dette er min pipe, som du ikke vil danse etter lengre. Jeg har ingen pipe og ønsker ingen spesiell dans!

Om du skulle spørre meg om du har gjort feil i mine øyne: Nei, sånn har jeg bare aldri tenkt eller følt. Rett og slett. Og siden noe alternativ ikke synes aktuelt for deg, så stopper vel allting der. (Og det er altså her jeg føler meg alvorlig misbrukt.) Jeg ville unne oss og unne deg å oppgradere følelsene til viktige og verdige omsorg uansett, som det de er: følelser. Med en eller flere gode årsaker. Men uten selvsagte fasitsvar for livet nå. Gamle kart over utsiktsposter og avgrunner; kart som kan være brukbare, eller som kan trenge oppdatering. Jeg vil mene at man skal bry seg mer om følelser enn om tanker og fornuft, men så bruke de

siste til å undersøke (helst sammen med den annen) hva følelsene kommer av, og hvem som kan gjøre hva for dem i det overordnede målet i å dra omsorg for dem. Dette bekjenner jeg meg sterkt til som ideal.

I stedet har dette problemet blitt plassert hos meg. Du har vel sågar sagt at det er ikke i midt hode. At det skyldes mine problemer med min far. Og nettopp at det plasseres i mitt hode uten at du tar noe som helst ansvar for situasjonen, er ikke til å leve med for meg. Da finnes ingen botemiddel. Ingen løsning. Ingen dialog.

Er nå dette riktig? Jeg hadde virkelig ikke hatt noe imot å finne feil og skyld og innsikter hos meg selv, det er som regel vinn-vinn. Og er det noe jeg er for, så er det vel dialog og gjerne botemidler. Nysgjerrig omsorg. Felles og aktivt interesserende utforskning. Mitt livs mantra. (Og tør jeg si: en praksis jeg øver meg i hver dag.)

Selvfølgelig er følelsene dine inni ditt hode. Selvfølgelig er tolkningene dine inni ditt hode. Hvor ellers? Også motivasjonen for å sjekke ut samsvaret med hva som er utenfor ditt hode. Der du kunne møte meg. Som kunne dele med deg, for undersøkelse, hva som er inni mitt hode.

Jeg sa ingenting om din far (for jeg hadde aldri tenkt på din far) for du selv sa at du følte deg som om jeg var din far. Og dette sinnet, raseriet, samt denne rebelske frihetstrangen, allergien for "må", for sikkerhetsbelter på bussen og 5 grams øredobber som jeg skulle ha en eller annen regel mot i teltet, alt dette hører bare ikke hjemme hos meg og det forholdet vi har hatt. Dette blir virkelig projisert, plassert inn i det. Det har bare ikke med meg å gjøre. Jeg ser likevel godt hvordan jeg kan tolkes som om jeg ville du skulle følge mine regler. Ulykksalig. – Derimot har jeg lidt under tvangssymptomer i mange år, svært lite av det etter at jeg ble sammen med deg, men dette dreier seg om helt andre forhold, med et helt annet innhold. Jeg har ikke regler, men de foreløpig beste strategiene jeg finner mot utrygghet. (Og var mye tryggere sammen med deg.)

Jeg forstår at dine angster er dine, men jeg blir påvirket av det. Plutselig er usynlige gasser og krystallvaser et problem for meg, ikke personlig, men på dine vegne.

Kategorier jeg aldri har tenkt på før popper opp i livet mitt.

Jeg har selvsagt aldri ønsket at du skulle bli belastet av min angst. Det er tvert om så ille for meg å belaste dem jeg er glad i med noe av mitt, særlig om det fremstår som urimelig, at jeg heller vil lide i det stille, og kan jeg ikke det, vil jeg heller skåne den/de andre ved å la dem slippe å ha med meg å gjøre. Virkelig et sårt punkt i mitt liv, å belemre andre, være til belastning, virke urimelig. Det verste, ja. – Men så er ikke dette så enkelt heller. For jeg er nå meg. Og mange års terapi fikk meg også til å innse med litt godhet for meg selv at jeg for det meste ikke er urimelig, at jeg er oppmerksom og genuint hensynsfull, og at jeg mer enn gjerne jobber med egen forbedring. Og har behov for å bli forstått riktig. Dette siste har vært ekstraordinært sårbart for meg. For jeg er blitt misforstått, feiltolket, miskjent mange ganger. Og reagert slik at vondt er blitt verre. Nå gjør jeg det i mindre grad, har lært noe, tåler feiltolkning bedre, venter og kan så bare være tilgjengelig for riktig tolkning. Den er ihvertfall ikke at jeg har regler som jeg vil at andre skal følge. En annen side av dette, også sårt, er at jeg jo kunne ønske meg en kjæreste som ikke ble belastet og så dette som en frihetskamp, men som kunne ha omsorg for meg også, som kunne hjelpe meg i å ta de rette hensyn og til å bli romslig og "rimelig".

Ta oppussing med tungmetaller i Tyskland. Jeg ville funnet frem en støvsuger og 5 minutter senere ville jeg ikke tenkt mere på saken. Jeg forstår at du føler du ikke kan velge i en sånn situasjon, men det er et eksempel på hvordan noe ubetydelig for meg kan være kjempestort for deg (og omvendt).

Jeg ville håpet at mine følelser og behov hadde gyldighet også, og kunne bli møtt med hensyn også fra min kjæreste, uten at pubertal frihetstrang ble aktivert som det eneste viktige. Og ikke minst at de saklige kunnskapskildene jeg benyttet, hadde gyldighet. Jeg brukte også andre, alminnelig

fornuftige mennesker, som min venn Tim, vitenskaps-journalisten. Han ville iallfall vært blant dem som ville blitt alarmert om noen blåste tungmetallstøv omkring med en støvsuger. Alkkurat her fins det fakta og kunnskap som tilslør eksponering ekstremt mye verre enn i noen andre situasjoner vi er i, også sammenlignet med all mat vi spiser.

Dessuten er kategoriene komplett uforståelige fordi de ikke følger en logikk. På den ene siden spiser du ekstremt usunn mat (PCB, tungmetaller osv i oppdrettslaks og belgiske jordbær), har en kjeller som lukter intens rotter, mens du på den andre siden er redd for å skrape maling av vinduene ute. Det er veldig vanskelig å forstå og jeg trår feil.

Hva vet vel du om dette? Om det nå var uten logikk, gir det deg grunn til fordømmelse og forakt? Ingen godhet? Hva om du ikke er kjent med logikken?

Kategoriene blir helt uforståelige for meg i en annen betydning, som kategori-feil: Hva som engster meg, er én kategori. At du skal oppleve å "trä feil", er for meg en helt annen kategori, uten sammenheng med den første. Hvorfor skal du være opptatt av å trä feil? Hvorfor jeg være opptatt av hvor du trå? Her blander du sammen, altså, og gjør meg til en person jeg rett og slett ikke er. Om du reagerer som om jeg var din far, vet ikke jeg, og det spiller sånn sett ingen rolle. Du reagerer iallfall ikke på den personen jeg er, og jeg opplever meg som syndebukk, som den du denne gang så hardt og rammende ekspederer bort, som liksom "huldra" som noen igjen prøver å bestemme over. Ja, så bruk og kast meg til dette, da.

Du sier kanskje ikke rett ut at jeg er feil, men det mumles og surmules ved is i bilen, at jeg ikke vil vandre rundt for å bli varm før jeg legger meg i teltet eller fordi jeg pekte på noen gule blomster og sa at det var villtilpaner i din lange fortelling om hytta for 40 år siden.

Jøss. Jøss. Kan det være at også du iscenesetter ditt tidligere liv, Vera? "Feil"?? "Surmuling"??!! Dette er langt fra den jeg er, det. Og, trodde jeg, fra det vi var sammen,

det inderlige, ømme, fellesskapet. Jeg var ved å fortelle om maleren Ole Ågesen, og igjen var det sanné triste synkebevegelser i meg, når hver gang jeg sa noe knyttet til det som var rundt oss (forkortet hver gang), svarte du aldri ikke med et "ja" engang, men med en historie fra "Paradiset", eller om et kunnskapsemne du har utforsket – alt sammen noe jeg er interessert i, bare tungt med en eller annen "kamp" her. Og ja, jeg så villtilpanene, hørte fuglene og så der du ville sitte osv. – og ønsker bare å være sammen med deg. Is i bilen? Jeg har ingen øvelse i å kjøre bil og spise myk vaniljeis samtidig, og jeg så frem til å nyte isen sammen med deg 2 min. senere på den vakre kirkegården. Jeg trådte visst feil der... (Var det viktig at jeg spiste mens jeg kjørte?)

Det var da ikke for min varme eller komfort du skulle bevege deg før da la deg i teltet. Hvordan tenker du egentlig her? Hvordan forestiller du deg at jeg opererer? Hva jeg har glede av? Eller blir engstelig av? Tror du jeg blir engstelig eller forarget av at du legger deg kald inn i teltet? Vera, jeg bryr meg bare. Idet jeg skriver, merker jeg ditt oppgitte, irettesettende, indignerte og nesten fiendtlige blikk, slik at mine følelser og prioriteringer blir nesten utroverdige. Men altså, jeg gledet meg over å ha ordnet det fint for deg i teltet, var litt skyldbetynget av at jeg ikke hadde tatt med din sovepose også, men var sikker på at vi skulle holde varmen likevel. Da du sa du var blitt litt kald, løp minner forbi fra alle de gangene jeg selv har vært kald om natten på tur, og hvordan jeg har lært nødvendigheten av å bli gjennomvarmt før natteleiet etc. Jeg var opptatt av at du, som hadde hatt en mindre god forrige natt, skulle være varm og ligge godt denne natten; at det skulle bli en fin og koselig opplevelse for deg. Kors på halsen, det var slik jeg tenkte. Å, men jeg jeg vet jo hva du kanskje ikke vet! – at du må sørge for å bli ordentlig varm før du la deg. Men du sendte meg et skrekkelig blikk og like harde ord, jeg kjente deg nesten ikke igjen og skjønte at du ikke hørte meg riktig. Jeg husker at jeg så tenkte og sa: "De får jeg prøve å varme deg i teltet."

Det kan godt være vi har standarder i dagliglivet, som riktig nok ikke viste seg

problematiske i henimot 3 mnd., men som blir for vanskelige i praksis i det lange løp. Men dette med "feil" og "regler" og far-datteraktig autoritet, misnøye, passe på, trå feil – dette er gresk og forferdelig fremmed for meg. Og fyller meg med sorg. Hvor er dette som virkelig var oss, det egentlige?

Vi har så lett for å identifisere oss med våre tanker og følelser. Men der finner du ikke deg selv. Etter de lange analysene, kan disse bare slippes – og i stedet kan du gi rom for det du merker dypt inni deg, uten ord og tanker, bare retning og visshet og noe kanskje egnet for dypt fellesskap, uten dette uegentlige, som hører hjemme et annet sted. Det var ikke de lærte tankene dine jeg følte meg dypt beslektet med; det var de dype fornemmelsene bak smilet, livsviljen i uttrykket ditt, intuisjonene dine; det indre kompasset som ingen har stilt; lengselen etter skjønnhet og forbindelser, etter deltagelse i livet – dette var det.

Nådestøtet kom da du omtalte meg som et lite menneske. At Gud kunne se hvilket ussett menneske jeg er. At alle mine venninner ville mislikte meg om de så meg. Snakker du sånn til pasienter? Helt sikkert ikke. Men hvordan kan du snakke sånn til meg? Hva er du i stand til å si neste gang?

Igjen: Jeg omtaler deg ikke som et lite menneske, tvert imot; jeg delte min opplevelse av at du virket liten der på pensjonatet, du du skjelte meg ut, så ufortjent, så urettferdig og så urimelig. Sånn omrent 13 år, som en rasende 13-åring, opplevde jeg deg. Som du selv sa, var det som om jeg var din far, og at vi var i et far-datter forhold. Intenst ubehagelig for meg. Grusomt. Og du fremstod ikke voksen og klok, fremfor alt uten kontakt med meg, og jeg ville ha deg ut av det. Det var voldsomt, dypt rystende og sårende for meg. Og jeg beklager sterke ord jeg såret deg med. Nettopp fordi jeg hadde et bilde av deg som et stort og rommelig menneske, i voksent fellesskap med meg, opplevde jeg deg liten der og da, og ville ha deg ut av det og til et voksent fellesskap med meg igjen. Der vi sammen kunne undersøke og ivareta dette, med godhet, omsorg og ro. Sånn var det for meg.

Og midt i det hele synes jeg dette er vanskelig. Det er så mange ting med deg som er fint. Vår historie er fantastisk romantisk. Jeg trodde jeg hadde funnet min livsledsager. Jeg elsket deg. Nå holder jeg deg på en armelengdes avstand så du ikke kan såre meg.

vera

Ja, jeg trodde vårt forhold var noe helt annet, og mye mer, enn dette. Og jeg tenker ikke på det som en samling egenskaper hos deg respektive meg, som så kombineres med kompatibilitet og kollisjoner. Nei, det er inderligheten, livsviljen og ømheten, alt dette som unndrar seg den lærte tenkningen, den selvvarsarende selvforståelsen og selvbildet fra andre; det er det uutsigelige og likevel mye mer reelle enn noenting annet, det er skjebne, fellesskap og kjærlighet. Jeg tenkte jo for mange år siden: Så ble det med denne lille, korte berøringen oss imellom. 26 år senere har jeg fått mye, mye mer, så rikt, så gledesfullt og fritt og en stund "alt er fint" på ekte, hele 3 måneder tettpakket med edelstener. Det er jeg uansett takknemlig for. Og jeg håper du hører meg der på den andre siden av gjellet – hører du meg, som ble kjæresten din?

Kjærlig hilsen
Einar

16:17

JUNE 1, 2024

<https://vera-einar.craft.me/JWD7dBR2ry940v>

Den 01.06.2024 11:26:30 skrev "Vera Kvaal":

Kjære Einar

Takk for langt brev. Jeg har lest det flere ganger.

Først og fremst gratulerer med dagen.

Det føles leit at jeg må si dette på avstand.

Det skulle jo ikke bli slik.

Æsj.

Likevel så kjenner jeg meg fri. Fra å bli vurdert.

Blikket ditt, og mitt blikk på meg selv, har stilnet.

Så kan vi tautrekke om hvor skylden for «blikket» ligger (forskjellige oppfatning så vidt jeg skjønner), men her vi nå.

Jeg ble nervøs.

eg sluttet å «bare være».

Og jeg ble til slutt redd for hva et forhold med deg kan gjøre med psyken min (som tross alt er forbausende frisk tross for pubertale og infantile sider).

Det viktigste er å være tro mot seg selv.

Livet er blitt gråere.

Drømmen er knust.

Hånden din er borte og jeg sørger over det.

Vera.

Den 01.06.2024 11:43:47 skrev "Einar Fløystad":

Jeg blir provosert, Vera!

Dette dillet som er løgn – at du blir vurdert av meg (annet enn satt høyere enn alle)!

Pokker ta dine gratulasjoner og pisset med hva et forhold meg meg kan gjøre med psyken din, og at du nå liksom er "fri" (det er du nettopp ikke ved å tro du "løser" dette ved å misbruke meg slik, ekspeder meg bort som løsning på dette DU har med deg ULØST - for også du trenger å møte deg selv og din fortid for å kunne slippe gjentagelsestvangen, der alle som kommer VIRKELIG nær deg som mann og elsker DEG, vil bli puttet i samme rolle på et tidspunkt og kastet vekk, vips!)

Jeg tror jeg ser deg –og er skuffet over hvor lite tor du er til det dypeste og ekte, som du ikke våget. Finn all verdens bekreftelser i stedet i venninnesnakk og digging av bildet av den "frie" Vera (lite fri, spør du meg, når du blir så redd for denne nærlhetet at du bryter våre viktigste løfter og løper, stikke din vei - med gjentagelsestvangen i dag - for ny icsenesettelse av akkurat det samme senere en gang). Jeg ville ha DEG frem og FRI, jeg Vera. Også jeg kunne helet deg, ikke som noen fagmann, men som den som virkelig elsket deg.

For noe vås du ruller deg inn i:

> *Livet er blitt gråere.*

> Drømmen er knust.

> Hånden din er borte og jeg sørger over det.

Du har bare brukt meg i din ubevisste iscenesettelse av ditt tema – uten å engang gidd, rettere: tote, undersøke saken. Den kjærligheten vi hadde og kunne ha, er for faen fritt for denne frihetskampen, den vil BARE det som er deg og set som er meg, på en måte som gir en frihet du aldri har erfart!

eg tar ikke imot lykkeønskninger for dagen.

Her er sannheten: Jeg elsker deg og savner deg veldig. Savner stedet vårt der $1 + 1 = \infty$, og alt er fint.

Om du elsket meg, så elsker du meg nå også, nettopp nå, og våger å gå mer redelig og voksent i møte. DU blir ivaretatt av meg, DU, og DU blir FRI, du. Du snakker ikke som du har vett til med dette andre sludderet.

Den 01.06.2024 11:55:33 skrev "Einar fløystad":

Jeg betegner som usant piss dette:

> Likevel så kjenner jeg meg fri. Fra å bli vurdert.

> Blikket ditt, og mitt blikk på meg selv, har stilnet.

Det er ikke MITT blikk, forstår du ikke det?? Det har ingen ting med meg å gjøre, Vera! Du ser en annens blikk hos meg. Sånn er det bare, når du ikke er giddet gå inn i dette –bak tankeanalysene som er lite verdt, og oppdaget hva som er hva. Det er iallefall IKKE meg, og IKKE mitt blikk

> Så kan vi tautrekke om hvor skylden for «blikket» ligger (forskjellige oppfatning så vidt jeg skjønner), men her vi nå.

Ulik oppfatning?? Nei. Du, som andre

tolker noe hos meg som et blikk, som ingen andre tolker slik, men som ***du*** har tolket slik hos noen før! Du driter jo i det som er meg – at du kan! – og tør ikke kjærlighet fordi du tør ikke kontakt med ditt eget sinne og din egen fortid i dette. Så ofrer du glatt meg og vårt forhold. Det er sånn det er. Ingen ulike oppfatninger her. Jeg vet hva jeg sender ut av blikk.

> Jeg ble nervøs.

> Jeg sluttet å «bare være».

> Og jeg ble til slutt redd for hva et forhold med deg kan gjøre med psyken min (som tross alt er forbausende frisk tross for pubertale og infantile sider).

Jeg forstår jo dette. Og du tar sånn feil. Det er for galt, at nærværen til meg, og kjærligheten vår, som selvsagt, uvegerlig må bringe dette til overflaten (for potensiell heling!), skal medføre at du kaster meg bort, den av alle som ville rommet og hatt godhet for alt i deg, selvsagt også dette som har med frihetstrang og den du er fullt og helt. Forstår du virkelig ikke hva du gjør??

> Det viktigste er å være tro mot seg selv.

> Livet er blitt gråere.

> Drømmen er knust.

> Hånden din er borte og jeg sørger over det.

Kunne du avholde deg fra å misbruke meg og utsi løgn?
<https://vera-einar.craft.me/LG5NUljfVymBh>

Den 01.06.2024 12:37:01 skrev "Einar Fløystad:

Til sist ber jeg deg avholde deg fra å si løgner om meg:

1. Som at jeg driver med "vurderinger" av deg – det har aldri skjedd, selv om du "fører" og "ser" det og har samlet "bevis" for det. Det er ikke meg som driver med vurderinger. Det opprører meg og gjør meg svært trist at du pålegger meg slike egenskaper og hensikter – som ikke i det hele tatt stemmer med virkeligheten. Kunne du begrense deg til å si at du "fører det **som om** jeg vurderte deg"? Slik at du ikke lyver om meg og oss?

2. Teltet: Jeg hadde ingen regler for deg. Kan du holde deg til at du "trodde, (ev. tror) jeg hadde regler"? For å unngå å lyve om hvordan jeg lever og tenker?

Kunne du også gi plass til dette jeg skjønner du ikke tør føle, ennsi tro på, om å varm før natten: at jeg hele tiden har sagt at jeg brydde meg om at du skulle være varm, og ikke hadde noen regler her heller, eller behov for annet enn å ta vare på deg? At du mener noe annet på mine vegne, kan du kanskje la stå som din påstand om meg, tross hva jeg sier?

(Det fins andre, ligende eks. også. Jeg

kjenner gysninger i meg av noe du skrev ifm. situasjonen da du la anorakk og mobil på toggulvet – noe med "andre ganger prøver jeg å overhøre det, som da jeg la anorakken på toggulvet". Forstår du hvorfor jeg kjenner sjokkertede grøss?? "Prøver å overhøre!" Jeg skjønner jo at du oppfatter dette som om jeg har en slags fars-fordømmelse av deg der, noe som liksom vekker mishag i meg, som du gjør "feil". Dette ER så langt fra virkeligheten. Og jeg føler meg SÅ forlatt her også. For jo, noe ubezag finns i meg da, men ikke bare, også glede, og fremfor alt behov for kontakt med deg om dette – dette som har et HELT annet sentrum, et annet utg.pkt. og et annet innhold hos meg. Jeg tenker der jeg sitter helt naitv, at om du visste hvordan det var inni meg, så ville du bare kjenne godhet og lettelse, og vi kunne funnet ut av mye spennede og helende hos hverandre. Et annet aspekt: Jeg kjenner i slike sit. litt angst for at dette blir litt dramatisk inni meg. Men så skjønner jeg at inni MEG er ikke dette egentlig så farlig, eller stort, men hos DEG foregår det noe HELT annet, som tolker dette fullstendig utenfor alt som er viktig for meg.)

3. Hvis noen av dine følelser og reaksjoner, dette som du er redd for med "din psyke" kan gjenkjennes som noe du har opplevd tidligere i livet, kunne du kanskje med respekt for sannheten, for meg og vårt kjærighetsforhold (tross alt litt stort, dypt og unikt), faktorere dette inn, slik at sannheten om at dette faktisk kan ha en forklaring helt utenfor oss, men er blitt importert inn til oss, kan være en del av det samme bildet? I ekte kjærighetsforhold der man kommer hverandre nært innpå livet, vil man alltid redramatisere tidligere relasjoner som om de gjaldt nå, og da av og til ofre parteneren istedenfor å møte følelsesmessig den som opprinnelig skapte dramaet (rette baker for smed). Analogt til kvinner som er blitt devaluert og herset med, og som tiltrekker seg det samme – eller noe mer distansert og praktisk uten så

nære følelser – og som virkelig blir truet av ekte kjærlighet og ekte aksept. Da er det veldig mye tryggere med det kjente, å arrangere situasjoner ("Du er sint på meg..") Han: "Nei, da..". Hun Jo, nå snakker du i en sint tone! Alt jeg gjør er galt! – Og han blir irritert og tilslutt faktisk sint), å iscenesette det samme devaluerende og hersende, så den nye partneren kommer inn i denne rollen og blir årsaken.

Einar:

Kjære Vera,
Jeg skal ikke skrive mere, men utfordrer deg til å ta dette inn over deg:

Det følgende har ingenting med at jeg ikke vil innse dette som du brått har avskaffet vårt kjærlighetsforhold med: at jeg ser deg som "feil i mine øyne"; at jeg har "regler" som du må passe på; at jeg "vurderer" deg; at jeg reagerer på at du "trår feil".

Men jeg innser ikke det jeg vet er usant om meg selv.

Jeg kunne rommet og brydd meg veldig om alle dine følelser, med respekt og omsorg, men dette avviser du jo når du "føler" mine "regler", "vurderinger" og "øyne" - og altså nekter å la mine sanne følelser, holdninger og øyne ha plass og betydning. (Er det riktig, redelig og respektfullt at utelukkende dine følelser og opplevelser skal ha fasiten til ikke bare hva som aktiveres i deg, men til hva som foregår i meg og mellom oss, og hva som skal være grunn for brått brudd mellom oss - uten dialog, noen form for undersøkelse eller samtale?)

Jeg sier (og jeg håper i det minste at din veninne Tale kjerner noe til dette og bryr seg om det):

Dette har ikke med meg og oss å gjøre. Dette skjer i ekte kjærlighetsforhold, der sann kjærligheten mistolkes som truende på "psyken". Det kjente blir tryggest. Dette må være, slik du selv tilkjennengav i Eidsfjord (og til dels tidligere, på Nesodden ved å fortelle av livet ditt fra du var 13) din ubearbeide bagasje som rammer meg og oss, fordi du ikke klarer å møte bagasjen og la meg som

Einar:

din kjæreste, og som den jeg er, romme den og bry meg om den, slik jeg (bare) har villet. Er du virkelig tro mot deg selv, dypt og ørlig spurt?

Din Einar (som ikke vil gi deg opp, men som du likevel kan skyve håpløst langt ut ved rollen du tildeler meg)

13:25

Har du gjort vårt kjærlighetsforhold slutt med dette?

<https://vera-einar.craft.me/nWfcP3oTTVJnN8>

Vera:

Du vil jo aldri høre. Hva med å si - hvorfor føler du dette da Vera, hva er det jeg gjør som får deg til å føle deg slik?

Men i stedet fortsetter du å si at dette er mitt problem og at du aldri har ment noe negativt.

Vil du ha eksempler på mikro-negativitet? Ok jeg blir irtettsatt fordi jeg ikke sier god morgen først på Kjeåsen. Jeg sa «å kommer du med kaffe - så fint?» men etter en stund da du var helt taus sa jeg god morgen og du sa «der kom det ja».

Så jeg hadde ikke sagt god morgen på riktig måte heller. Dette er et eksempel på hva jeg prøver å si - at du irtettesetter meg selv om du tror du ikke gjør det.

19:12

Den 01.06.2024 14:19:39 skrev "Einar fløystad":

Jeg kan ikke tro dette, Vera – Oss? Det fine rommet, slottet vi fant, der "alt er fint" (hvor "vurderinger" av den andre selvsagt ikke hører hjemme).

Forbundet vårt, hjemmet i oss selv. Avtalene, løftene, vi inngikk i hagen hos deg og på stranden i bukta der Josefine hentet oss.

Mener du at vi skal behandles slik, å elske den ene kvelden og slå opp per tekstmelding like etterpå pga. intense følelser av ufrihet, tatt for gitt at dette har med oss å gjøre? Fortjener ikke jeg, og du, og vi, mere? Skal vi ikke møtes og finne ut av dette? Har du liksom funnet ut av dette alene basert på dine effekter om å være ufri, og så kan du oppheve forbundet vårt, så bort fra løftene til hverandre (og å gå til den annen) og kassere meg og forholdet. Med den enkle fasiten at du nå føler deg fri? Ser du ikke scenariet? Og er du tro mot deg selv?

Ja, jeg har det svært, svært vondt. Har stolt på at noe slikt som dette iallfall ikke kunne skje. Det må være voldsomt sterke og truende følelser som er aktivert inni deg. (Som jeg altså gjerne skulle ha brydd meg om, hatt som _felles_anliggende.) Jeg trodde vi hørte sammen i tykt og tynt, og at ingen av oss hadde anledning til å bare gjøre den andre til motstander, uansett sterke effekter, for dypest skulle vi stå sammen, og da er bare dine behov = mine behov når det kommer til stykket, og din frihet = min frihet når det kommer til stykket. I alminnelig forstand kan vi selvsagt ha ulike behov, men så er det nettopp det med kjærligheten – og dette mangler åpenbart i dine erfaringer der du nå er kommet – at ingen behov er større enn å glede den man elsker, å la den man elsker være helt fri, også eller kanskje særlig om man da legger de første behovene til side. Var vi ikke der sammen, da, Vera? Hvordan kan du bare gå i et modus der vårt forbund ikke er hellig og trygt og frihetsbejaende lenger?

Har du gjort vårt kjærlighetsforhold slutt med dette?

Kan du forholde deg til spørsmål?

<https://vera-einar.craft.me/GQTWpI09zdPK1W>

Den 01.06.2024 20:20:01 skrev "Einar fløystad":

Hvis du tror jeg er så ubevisst og har kommet så kort på min vei i livet med selverkjennelse at jeg «irettesetter deg selv om jeg ikke tror jeg gjør det», så er dette utrolig nonchalant.

Jeg vet da for fanken når jeg irettesetter, og når jeg gjør noe annet. Når jeg irettesetter mitt barn f.eks. Og NÅ irettesetter jeg deg. Nå, ja - overfor din bedrevitende fasit med regnestykket: Vera føler seg sett på som feil og irettesatt = mannen ser på Vera som feil og irettesetter henne. Dette regnestykket gjør urett. Og misbruker den andre når du ikke er det minste åpen for at du regner feil. (Igjen: Å regne feil er ikke det samme som å være feil).

Jeg forstår før du selv reagerer at du opplever at jeg irettesetter deg, det får du gjøre så mye du vil, men JEG har altså ingen irettesettelse i meg som vil ut til deg.

Hva som faktisk foregår inni meg og mellom oss ~ ja, dette forblir åpenbart uoppdaget hos deg, men jeg skal si deg ~ du jeg trodde var min beste venn, og jeg har nå vært din, også på Kjeåsen – du ville se et helt annet landskap, Vera;

ingenting som dette du går i kamp med. Du tar sånn feil (er ikke lik å være feil).

Hvorfor skulle jeg ville irtettesette?? Har du en innsikt som ingen andre har hatt? Og hvorfor skulle jeg ikke ville erkjenne det, og ev. gjøre noe med det? Hvorfor skulle jeg ikke være interessert i å gjøre alt som kan gjøre deg tilfreds? Er jeg en person uvant med introspeksjon og med motstand mot dette?

*Beauty is in the eye of the beholder.
Scolding is in the skin of the scolded.*

Einar:

Det er jo akkurat dette jeg prøver på, Vera – å spørre deg om hva du føler, og å inderlig gjerne og med de beste hensikter og uten reservasjoner eller noe å forsvere, utforske hvorfor, og hva jeg best kan gjøre. Forstår du aldri det? Vil ikke du høre?

Så gjør du en feil, ja en feil – ÉN stor feil – ved å snevre dette inn etter DIN bedrevitende fasit (som alltid vil krenke den andre og gjøre det umulig): «Hva er det jeg gjør som får deg til å føle deg slik?» Forstår du aldri dette? Ja, jeg er selvsagt med om utg.pkt. var at jeg gjør NOE, som så aktiverer NOE i deg, men din veldig krenkende – og feile – tolkning av at jeg «irtettesetter», «vurderer», ser deg som «feil i mine øyne», har «regler» som du skal følge osv. – dette har IKKE med meg å gjøre, men er DINE tolkninger bygd på DINE aktiverte følelser i DITT hode og DIN kropp bygd på DIN fortid.

Jeg «irtettesetter» deg altså ikke. Du får være i primitiv krig med meg, uten tillit, uten fellesskap, rent amygdala-drevet – så går det som det går. UMULIG å slippe inn med godhet, romslighet og omsorg til deg da. Umulig.

Jeg hadde ikke hatt NOEN VERDENS TING imot å innrømme irtettelsettelse, regler osv., jeg – hvorfor skulle jeg det??? Det er bare den haken ved dette, at det ikke er sant på min side ... jeg ER ikke det mennesket, den mannen du gjør meg til. Forstår du aldri dette?

Jeg har mye verre ting å innrømme, jeg, enn irtellesettelse etc. Mye pinligere. Hadde det vært bare som du påstår og beskylder meg

Einar:

for, ja da hadde det vært forholdsvis enkelt for meg, da.

19:24

Mandag, 03. juni, 2024

For ordens skyld

<https://vera-einar.craft.me/h0nwh5NPYuFj84>

3. juni 2024 kl. 07:21 skrev Einar Fløystad:

Bare for ordens skyld: Jeg har i mitt liv aldri blitt anklaget for å irtettesette før. Har du følt noe lignende som nå før?

Den 03.06.2024 07:46:34 skrev "Vera Kvaal":

Hei

Nei jeg har ikke opplevd å bli irtessatt etter å ha blitt voksen. Det er en ny opplevelse.

Jeg føler at din reaksjon på min siste kommentar i går understrekker poenget mitt

Du ba om et råd - jeg kom med en tanke - får kjeft - da og nå også. Jeg mangler empati nemlig når jeg tenker noe annet enn det som passer deg.

Den 03.06.2024 08:27:43 skrev "Einar Fløystad":

Så du har følelser knyttet til å bli irtettesatt.

Jeg irtettesetter ikke, Vera. Men du føler deg altså irtettesatt av meg. Og irtettesetter meg for det.

Du kan altså ikke som voksen menneske føle deg til hva jeg er motivert av, føler, vil.

Det er ikke samsvar mellom på den ene siden blikket du ser og tolkningen din av ordene du hører, og på den annen (min) side hva som ligger bak blikket og ordene, hva som faktisk er meg. Forstår du ikke dette?

Har det slått deg at min opprørhet var over selve saken og alternativet, og overhodet ikke over noe "feil" ved deg??

Jeg har reagert akkurat tilsvarende når andre har foreslått å bare betale, men ingen andre har følt seg "feil" eller irtettesatt av dette; de har ikke mistolket meg så grovt.

(Du kan ikke noe for at følelsene dine fører til slik mistolkning, men du kunne våget å stille spørsmål ved dette, særlig om du synes vårr kjærlighetsforhold er verdt å kjempe for. Slik du i imponerende øyeblikk har kjent i deg selv slike sammenhenger - som da du i Eidfjord 16.05 følte at jeg ikke elsket deg som nr. 1, og delte det du hadde kommet i berøring med, i liggestolen på svaberget neste dag)

Nei, det spiller aldri noen rolle "hva som passer meg"; jeg er bevisst åpen og interessert i andres perspektiver - hvorfor skulle jeg ikke være det? Igjen er det ikke meg du snakker om, Vera. Hvorfor vil du ikke høre? Hvorfor eer du akkurat her så mistroisk, fiendtlig og sint?

Onsdag, 05.06.24

Trist

<https://vera-einar.craft.me/gDYXCLFNlr8TTB>

Den 05.06.2024 08:26:44 skrev "Vera Kvaal":

Dette brevet er trist.

Jeg har vært, og er, lei meg.

Jeg synes ikke dialogen vår har vært så konstruktiv den siste uken. Tvert om, den har styrket meg i troen på at jeg gjør det rette - går videre alene.

Jeg ble et menneske som ikke er meg sammen med deg Hvorfor kan man lure på, for alt var så fint, men det snudde.

Små knirk. Litt gress. En vindussprosse.

Jeg begynte å gjøre ting for å unngå at du skulle sukke/komme med en litt sur kommentar/fikse opp noe som ikke skulle være sånn etc.

I utgangspunktet tror jeg ikke det var for å kontrollere meg, men heller kontrollere andre sider ved situasjoner.

Men så ble det meg på et vis likevel.

Ikke så rart da for jeg er vel motsatt på mange måter.

Jeg er spontan, rask på labben, ofte lite gjennomtenkt, banal, lattermild og dyp/grunn om hverandre. Ganske

uforutsigbar.

Dette kan synes vanskelig å blande med noe form for mønster.

Var det ytre press? Var det selvsensur?

Jeg ble ihvertfall utilpass.

Men kvelden/natten i Eidsfjord satte en støkk i meg. Jeg likte virkelig ikke den du var. Jeg kjente på en slags frykt.

Hva er du stand til å si til meg?

Og dette er - mind you - etter 3 måneder?

Da hjelper det ikke om du sier du ikke mente det du sa slik eller sånn. Sagt i affekt.

Jeg ønsker ikke å utsettes for noe sånt igjen. Det tar jeg konsekvensen av.

jeg skulle ønske det ikke var slik kjære Einar. For du ble meg kjær.

Den 05.06.2024 08:50:05 skrev "Einar Fløystad":

Den 05.06.2024 08:26:44 skrev "Vera Kvaal":

> Dette brevet er trist.

> Jeg har vært, og er, lei meg.

> Jeg synes ikke dialogen vår har vært så konstruktiv den siste uken. Tvert om, den har styrket meg i troen på at jeg gjør det rette - går videre alene.

Dialog? Det er veldig synd at du ikke har klart å møte dette, Vera, med dialog, med å lytte til meg og den jeg er og hva vi er, overhodet. Du har jo bare lagget bildet og beskrivelser og påstander ut fra dine aktiverte følelser, frykt og sinne.

> Jeg ble et menneske som ikke er meg sammen med deg Hvorfor kan man lure på, for alt var så fint, men det snudde.

> Små knirk. Litt gress. En vindussprosse.

> Jeg begynte å gjøre ting for å unngå at du skulle sukke/komme med en litt sur kommentar/fikse opp noe som ikke skulle være sånn etc.

Ingen som kjenner meg, opplever meg noensinne som "sur". Sur på deg? Gress og vindussprosse? Du vet ikke hva du snakker om. DET er trist. Vi pleide å være hos hverandre og dele fra hverandre, intil din amygdala fyerte.

> I utgangspunktet tror jeg ikke det var for å kontrollere meg, men heller kontrollere andre sider ved situasjoner.

> Men så ble det meg på et vis likevel.

??? (Selvfølgelig kan jeg fortelle den som vil lytte hva som er viktig og ikke for meg; om det er noe jeg vil kontrollere i livet.)

> Ikke så rart da for jeg er vel motsatt på mange måter.

> Jeg er spontan, rask på labben, ofte lite gjennomtenkt, banal, lattermild og dyp/grunn om hverandre. Ganske uforutsigbar.

Er jeg altså så annerledes fra dette? Har jeg imot at du er sånn? Hmm. Trist at du har så mange ikke undersøkte teorier.

> Dette kan synes vanskelig å blande med noe form for mønster.

> Var det ytre press? Var det selvsensur?

> Jeg ble ihvertfall utilpass.

?? Jeg forstår ikke egentlig ikke det kvekk av dette. (Men jeg har hatt veldig god tilgang på meg selv i hvert øyeblikk med deg, og kan hente det frem når som helst og vite hva jeg har følt og tenkt - og slett ikke følt og tenkt.)

> Men kvelden/natten i Eidsfjord satte en støkk i meg. Jeg likte virkelig ikke den du var. Jeg kjente på en slags frykt.

> Hva er du stand til å si til meg?

> Og dette er - mind you - etter 3 måneder?

Nå må du slutte. Se litt av deg selv. Du oppførte deg helt horribelt og som en ung tenåring, da du først påstod at du var "stum", liksom fordi "alt jeg sier, blir galt" osv., for så å skjelle meg ut etter noter - en Vera som bare blir helt fremmed og intens ubehagelig for meg (der du også sa at vårt forhold var som et far-datter forhold). Er dette DEG, slik DU vil kunne behandle meg fremover? - Ja, jeg ble opprørt, jeg ble utrolig skuffet, såret, sjokkert i affekt; avviste dett du beskyldte meg så aggressivt for å ville gjøre mot deg - for det var ikke sant!, og JEG måtte sette grenser mot slik oppførsel.

Jeg har ALDRI settet ned på deg som menneske, ALDRI ville ramme deg, kontrollere deg, ydmyke deg, kontrollere deg - BARE settet grenser for deg, ta være på meg selv OG ha KONTAKT med deg, nærlhet, stå SAMMEN, og alle mine virkemidler (som kan ha vært feil) har vært for å PÅKALLE deg, APPELLERE til kontakt, til fellesskap. Og jeg har aldri snakket vondt om deg til andre. Jeg er lojal, jeg. Og jeg stille opp - aller aller mest hadde jeg gjort det for deg, hadde du ikke kastet meg utfør skrenten og løpt din vei.

Så får du si deg "uenig" og vite bedre om meg enn jeg selv gjør, og fortsette med disse uhørte påstandene om jeg liksom vil eller kan ville deg vondt, krenke deg eller knekke deg. Og liksom være redd for meg, eller feste deg till forestillingen om at du ikke kan være deg selv med meg. Så omvendt plutselig! Jeg av alle, som har settet DEG og villet ha DEG frem. Ja, jeg våger å si: Kanskje du hadde

anledningen til å finne deg selv med meg, bli helet der du ikke er helet? - Jada, mest lettint å søker tilbake til kjente og dermed trygge med din "frihet" på Nesodden og med venninner, dyrke "Ikke 'Vera' og 'må' i samme setning" og se på serien av kjærestester som liksom ville forandre Vera. Værslagod. Og for ordens skyld: Jeg skriver ikke dette for å *ramme* deg, selv om det har et snev av bitterhet i seg; jeg skriver det i et (antagelig fåfengt) håp om at du våkner opp - eller rettere: tar deg selv enda mer på alvor! Og finner deg selv i dette.

> Da hjelper det ikke om du sier du ikke mente det du sa slik eller sånn. Sagt i affekt.

> Jeg ønsker ikke å utsettes for noe sånt igjen. Det tar jeg konsekvensen av.

> jeg skulle ønske det ikke var slik kjære Einar. For du ble meg kjær.

Ble jeg deg kjær, så kom du for svingende til meg og våget mer.

Jeg kysser deg likevel, helt lett, så du fortsatt sover, bare med litt påfyll av min kjærlighet, som morild fra årebladene der du ror i nattens drømmeelv.

Alt var fint.

© zapptales GmbH, Lucile-Grahn-Straße 47, 81675 München.

PDF for non-commercial use only / PDF para uso no comercial / PDF für nicht kommerzielle Nutzung

Backgrounds by thepatternlibrary.com and subtlepatterns.com. Ahoy by Lorena G., Alchemy by Anton Reponen, Asteroids by Sanja Kusturica, Bunting Flag by Raul Varela, Flowers by Debora Sayuri, Green Goblin by Dimitry Grigorev, Plaid by Alexey Tretina, Kiwis by Natalia de Frutos, Raspberry Lace by Ana Novakovic, Special Delivery by Matt Delbridge, Sushi by Claudio Guglieri, White Wood by Claudio Guglieri, Brick Wall by Subtlepatterns.com, Stardust by Subtlepatterns.com, White Mini Weaves by Subtlepatterns.com, Symphony by Subtlepatterns.com, Wild Flowers by Claudio Guglieri.

Emoji Icons provided by JoyPixels (TM and © 2018 JoyPixels Inc.)

zapptales

Made with ❤️ on [zapptales.com](https://www.zapptales.com)